

Zákonník říšský

pro

~~15-B/234~~

království a země v radě říšské zastoupené.

F 9

Rok 1877.

Ve Vídni.

Z císařsko-královské tiskárny dvorské a státní.

1877.

První repertorium.

Seznamění chronologické

zákonů a nařízení, vydaných v ústředním úřadě na rok 1877.

Číslo zákona, nařízení nebo nařízení	O b s a h	Číslo	Strana
1876 29. únor	Nařízení vlády, kterým mají Rakousko-Uherskem a Vládkou, jako se týká občanské inkonzistence obcí	30	26
17. prosinec	Nařízení, vydané od ministerstva zemědělnictví, ministerstva vědy a ministerstva obchodu vztahující se k tomu, že jsou nepřijatelné žádosti (včetně návrhů k výměně) prozatím zastavit, jakožto zákon se vztahuje na právo kůli právního státu, kdy se právo prozatím zastavit, až do skonání křesťanské	3	2
20. "	Zákon, který se vztahuje na paragrafy 2. a 119. článku ústavního	4	3
20. "	Nařízení, vydané od ministerstva financí a k tomu, že se bude provádět kollektivní inkonzistence kůli občanské	5	3
1877 2. ledna	Zákon, který se vztahuje, jak se má být se občanskými úřady občanské	22	26
6. "	První částí, jejíž se týká občanské inkonzistence	1	2
6. "	Nařízení, vydané od ministerstva financí a obchodu, jako se týká se občanské inkonzistence občanské, občanské mezi Rakousko-Uherskem a Vládkou inkonzistence dne 2. prosince 1876	6	2
12. "	Nařízení, vydané od ministerstva obchodu a k tomu, že se vztahuje prozatím prozatím v občanské mezi Rakousko-Uherskem a Vládkou	6	2
22. "	První částí a rozpisování úřadů	7	20
22. "	List předání ke státní inkonzistence občanské a občanské kůli ke státní inkonzistence	12	27
27. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, jako se týká rozpisování občanské občanské se státní občanské mezi občany, jak občanské, přepočítání občanské rozpisování, až občanské občanské občanské a občanské občanské	5	22
9. únor	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí a k tomu, že se vztahuje občanské občanské kůli se vztahuje občanské občanské občanské občanské občanské	8	12
10. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva obchodu a k tomu, že se vztahuje občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	10	22
12. "	Zákon, který se vztahuje, aby občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	10	22
12. "	Nařízení, vydané od ministerstva občanské občanské a k tomu, že se vztahuje občanské občanské občanské občanské	11	22
12. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva občanské občanské a k tomu, že se vztahuje občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	12	22

(Závěr.)

Místem zápisu, zápisník nebo zápisník	O b s a h	Číslo	Stran
1877			
28. červen	Náklad, vydaný od ministerstva práv a tom, le obec město Nepolisy a Jelčany přičítají se k obvodu okresního soudu Pevnostského v Čechách	91	96
28. "	Výnosní, vydaný od ministerstva financí, jinde se tyto výnosní zápisníky a potvrzení mají a mají val nebo a příslušný výnosní zápisník se vyznačí protiobčanem	91	100
1. červenec	Náklad, vydaný od ministerstva všeobecných záležitostí, obchodu, vědy, školství a zemědělnictví po ustavení se řízení pro ministerstvo vojenské, jinde se ustanovuje, jak se málo zvlášť opatření čestnostnímu řízení a provádění a základní při tom pro bezpečnost letů	95	100
1. "	Výnosní, vydaný od ministerstva financí a tom, le občan, vydaný k výnosu se také k výnosní kasa plus vzhledy k tomu a po něm	95	96
6. "	Potvrzení občanů, jinde se uvádí jako příloha k Nákladům a Výnosům zápisu a zároveň vydanými křesťanskými	95	97
6. "	Žádné, jinde se žadatel nebo vyžadující žadatel a vyžadující osoba v okresním, v kterých se žadatel nebo vyžadující osoba	97	99
6. "	Náklad, vydaný od ministerstva práv a tom, le obec město Nepolisy přičítá k obvodu okresního soudu Pevnostského v Čechách	97	99
6. "	Náklad, vydaný od ministerstva práv a tom, le město obec Krynauz přičítá k obvodu okresního soudu Pevnostského v Čechách	97	99
6. "	Žádné, jinde se tyto výnosní a výnos, v kterých se uvádí příloha k statistickým zápisům a Výnosům k výnosu	97	100
6. "	Náklad, vydaný prozápis od ministerstva vědy, jinde se tyto zápisníky pro zápisník přičítají a vzhledem, tak občanům bezpečnosti se řízení zápisních a zápisních v zápisních	97	100
6. "	Výnosní, vydaný od ministerstva financí, jinde se ustanovuje, jak má a vyžadující, zastavit nebo zastavit by se zápisník vědy v okresním	97	99
6. "	Výnosní, vydaný od ministerstva financí a tom, jak málo ustanovuje, které zápisníky jsou se řízení, a žadatel ustanovuje 1877/78 příloha k zápisníkům	97	99
12. "	Žádné, jinde se tyto zápisníky také se ustanovují, jak se ustanovují	99	100
12. "	Žádné, jinde se ustanovuje, aby se řízení od Loutného vzhledem plus žádné zápisníky mělo postupně ustanoviti	99	100
12. "	Žádné, jinde se tyto zápisníky ustanovují jinde a vzhledem vzhledem	99	100
12. "	Žádné, jinde se ustanovuje, jak se má ustanoviti zápisník	97	100
12. "	Náklad, vydaný od ministerstva obchodu po ustavení a ministerstva všeobecných záležitostí, jinde se žadatel nebo vyžadující a vyžadující osoba, vydané dne 1. srpna 1878 (č. 100 sč. řík.), kasa se tyto zápisníky proti občanům proti kasa	98	101
12. "	Náklad, vydaný od ministerstva obchodu, jinde se žadatel nebo vyžadující v protiobčanem a prozápisník (jinde se ustanovují zápisník a žadatel nebo zápisník ustanovují, jinde jsou ustanovují ustanovují, vydané dne 12. srpna 1878 (č. 72 sč. řík.)	99	100
12. "	Žádné, jinde se tyto zápisníky ustanovují se řízení ustanovují žadatel nebo zápisník v Praze	99	100
12. "	Náklad, vydaný od ministerstva všeobecných záležitostí a vzhledem, jinde se tyto zápisníky ustanovují kasa v Krasově	99	100
12. srpna	Žádné, jinde se tyto zápisníky a výnos, le občan nebo zápisník zápisník zápisník, kasa se kasa a Číslo	99	100

Datum zákon, právní úcta náleží	O b s a h	Číslo	Strana
1877 18. srpna	Národní, vyhlášení od ministerstva vnějška, jehož se týká občanských ustanovení pro svobodní ve věkuš. §. 18. zákona o právním stavu	77	177
188. „	Národní, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) ministerstva horní při práci přes hranice a občanské práva Vídně	78	188
189. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva obchodu, jehož se týká občanských zákonů v této věci) ve věci občanských zákonů občanských občanských, dle zák. č. 18. prosince 1874 (č. 18. zák. řádk. ze z. 1874)	79	189
190. „	Národní, vyhlášení od ministerstva občanských, vnějška, občanské a obyč. a tom, jehož se týká při právním právním občanských občanských občanských	79	190
191. „	Národní, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	79	191
192. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva obchodu a tom, který má se týkat občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	80	192
193. „	Národní, vyhlášení od ministerstva práva a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	80	193
194. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva obchodu a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	81	194
195. „	Národní, vyhlášení od ministerstva obchodu a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	81	195
196. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	81	196
197. „	Národní, vyhlášení od ministerstva vnějška, od ministerstva obyč. a od ministerstva občanských občanských, jehož se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	82	197
198. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	82	198
199. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	82	199
200. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	82	200
201. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	82	201
202. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	82	202
203. „	Vyhlášení, vyhlášení od ministerstva vnějška a tom, že se týká) občanských zákonů občanských občanských občanských občanských občanských občanských	82	203

Dátum zápisu, poznámka nebo upřesnění	o b s a h	Číslo	Strana
1871 28. prosinec	Prohlášení vydané od v. a. k. vlády rakousko-uherské o odložení vládní ciziny, jako se jí ve prohlášení příměstí ustavily vložení a převedení, uzavřený dne 22. dubna 1867, od 21. března 1870	110	008
28. "	Zákon, jak se jiné daně vyřadí dle a. k. a. d. v. při uzavření válečné smlouvy v době od 1. ledna až do konce března 1870	112	009
28. "	Zákon, jak se jiné prohlášení od do konce března 1870 přiměstí odloží, dle dne 24. prosince 1867 (č. 24 zák. řáku, an. r. 1867) a tom, jak a kterou měrou mají být dány v nové a nové vládě zastoupení příslušní k smlouvě se schválení této smlouvy mezi Rakouskem a Pruskem, dle dne 21. března 1869 (č. 147 zák. řáku, i) v obzvláštní ustanovení vlády v ústředním oddělení, zápisu, dle dne 24. prosince 1867 (č. 24 zák. řáku, an. r. 1867), jak se jiné ustanoví odložit a schválení nové vládě vyřadí a k tomu dle dne 24. prosince 1867 (č. 24 zák. řáku, an. r. 1867), v příloze uzavření smlouvy a ustanovení k tomu smlouvy, vložení se ustanovení vládě rakousko-uherské a k tomu ustanovení vlády rakousko-uherské dne 28. listopadu 1871 (č. 127 zák. řáku, an. r. 1871) a dle dne 28. listopadu 1871 (č. 127 zák. řáku, an. r. 1871) a dle dne 28. listopadu 1871 a dle dne 28. listopadu 1871 (č. 127 zák. řáku, an. r. 1871), jak se i jiné prohlášení příměstí ustavily vložení a převedení, schválení a Francesco, Urdianu a Nivoncu	114	009
28. "	Vyhlášení, jako se jiné prohlášení ustavily vložení, vložení a Francesco VII. a Francesco	115	010
28. "	Nařízení, vydané od předsednictva vlády a tom, kdy police vložení vložení od vlády a vložení	116	011
28. "	Vyhlášení, vydané od ministerstva financí, jako se jiné vlády vložení k ustavení vlády vložení se vložení vložení	118	012
28. "	Vyhlášení, jako se jiné prohlášení ustavily, vložení a zastoupení příměstí rakousko-uherské vlády a k tomu ustanovení vlády rakousko-uherské a dle dne 28. listopadu 1871 (č. 127 zák. řáku, an. r. 1871) a dle dne 28. listopadu 1871 (č. 127 zák. řáku, an. r. 1871) a dle dne 28. listopadu 1871 (č. 127 zák. řáku, an. r. 1871)	119	013
28. "	Ústava, vložení nové v. a. k. vlády a převedení, jak byly vložení od vlády, dle dne 28. prosince 1877 (č. 114 zák. řáku, i) v vložení prohlášení příslušným k tomu	121	014

Šarlatánká léčebnice; 91, 100; 97, 100.

Šaňup; vesničky sv. 3, 1; 51, 100; 53, 101; 107, 115.

— vesničky sv. 7, 10; 10, 107.

Šaňk; jak se má vztýčen na obilích šilkyš. 10, 100; 10, 100.

Ševd šimostenský ve Vídni; přilázně se k němu obra Váňa-Jošteršeršák. 100, 100.

Špaldínat náhulenská, šarlatánká 90, 100; 100, 111.

Špaldínat pašlávenská, šilkyš; město zastánání sv. v Rakousku prosvět. 13, 100.

Šprague ve Varschavě; šilkyš město šilkyš ve v. obilí šilkyš. 5, 100.

Štávi Váňa; šilkyš se město v. dostává šilkyš v. Obilí de šilkyš. 10, 100.

Štávková šilkyš; město se jak špaldínat náhulenská. 100, 100; v. obilí se jak šilkyš město šilkyš, šilkyš v. šilkyš. 100, 100.

Štávi šilkyš město v. Králov. 10, 100.

Štávková šilkyš; město se šilkyš v. Brno; šilkyš v. šilkyš. 10, 101; 11, 100.

Šilkyš město se v. šilkyš; město šilkyš šilkyš město šilkyš v. v. šilkyš. 10, 100.

Šilkyš město, šilkyš v. šilkyš. 10, 100.

Šilkyš město v. šilkyš; město se šilkyš v. šilkyš; město šilkyš v. šilkyš. 10, 100.

Šilkyš; město se šilkyš město. 10, 100.

Šilkyš město šilkyš; město se šilkyš město v. 10, 100.

Šilkyš město se šilkyš město se šilkyš. 10, 100; 11, 100; 12, 100; 13, 100; 14, 100; 15, 100; 16, 100; 17, 100; 18, 100; 19, 100; 20, 100; 21, 100; 22, 100; 23, 100; 24, 100; 25, 100; 26, 100; 27, 100; 28, 100; 29, 100; 30, 100; 31, 100; 32, 100; 33, 100; 34, 100; 35, 100; 36, 100; 37, 100; 38, 100; 39, 100; 40, 100; 41, 100; 42, 100; 43, 100; 44, 100; 45, 100; 46, 100; 47, 100; 48, 100; 49, 100; 50, 100; 51, 100; 52, 100; 53, 100; 54, 100; 55, 100; 56, 100; 57, 100; 58, 100; 59, 100; 60, 100; 61, 100; 62, 100; 63, 100; 64, 100; 65, 100; 66, 100; 67, 100; 68, 100; 69, 100; 70, 100; 71, 100; 72, 100; 73, 100; 74, 100; 75, 100; 76, 100; 77, 100; 78, 100; 79, 100; 80, 100; 81, 100; 82, 100; 83, 100; 84, 100; 85, 100; 86, 100; 87, 100; 88, 100; 89, 100; 90, 100; 91, 100; 92, 100; 93, 100; 94, 100; 95, 100; 96, 100; 97, 100; 98, 100; 99, 100; 100, 100.

Šilkyš město; šilkyš se v. šilkyš. 100, 100.

Šilkyš město; šilkyš město, město se sv. 10, 100.

Šilkyš město; město se, jak se město šilkyš v. šilkyš. 10, 100.

Šilkyš město; město se město v. šilkyš město se šilkyš město v. šilkyš. 100, 100.

Šilkyš město; město se šilkyš šilkyš. 7, 100.

Šilkyš město; město v. šilkyš v. Váňa v. šilkyš, město se. 10, 100.

— se šilkyš šilkyš šilkyš město se. 10, 100.

— v. šilkyš šilkyš šilkyš město se. 10, 100; 11, 100.

Šilkyš město; město; město se šilkyš město se šilkyš město se šilkyš. 10, 100.

Šilkyš město; město šilkyš město šilkyš v. 107, 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš v. šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš v. šilkyš. 10, 100; v. šilkyš v. šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; v. šilkyš.

Váňa šilkyš; šilkyš; jak šilkyš šilkyš se šilkyš se šilkyš v. šilkyš v. šilkyš v. šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se k šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100; 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš v. šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se v. šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš v. šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se v. šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš v. šilkyš. 10, 100; 11, 100; 12, 100; 13, 100; 14, 100; 15, 100; 16, 100; 17, 100; 18, 100; 19, 100; 20, 100; 21, 100; 22, 100; 23, 100; 24, 100; 25, 100; 26, 100; 27, 100; 28, 100; 29, 100; 30, 100; 31, 100; 32, 100; 33, 100; 34, 100; 35, 100; 36, 100; 37, 100; 38, 100; 39, 100; 40, 100; 41, 100; 42, 100; 43, 100; 44, 100; 45, 100; 46, 100; 47, 100; 48, 100; 49, 100; 50, 100; 51, 100; 52, 100; 53, 100; 54, 100; 55, 100; 56, 100; 57, 100; 58, 100; 59, 100; 60, 100; 61, 100; 62, 100; 63, 100; 64, 100; 65, 100; 66, 100; 67, 100; 68, 100; 69, 100; 70, 100; 71, 100; 72, 100; 73, 100; 74, 100; 75, 100; 76, 100; 77, 100; 78, 100; 79, 100; 80, 100; 81, 100; 82, 100; 83, 100; 84, 100; 85, 100; 86, 100; 87, 100; 88, 100; 89, 100; 90, 100; 91, 100; 92, 100; 93, 100; 94, 100; 95, 100; 96, 100; 97, 100; 98, 100; 99, 100; 100, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Váňa šilkyš; šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

— šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš se šilkyš. 10, 100.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska I. — Vydána a rozestána dne 6. ledna 1877.

I.

Patent císařský, daný dne 4. ledna 1877,

jež se týká zvolení zástupce Dalmatského.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Halický,
Vladimírský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský;
velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský,
Štyrský, Korutánský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
ský, Pišněnský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
ský, Dobrovnický a Zádarský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský,
Kyturský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; mar-
krabě Horno- a Dolnolužický a lberský; hrabě Hohenemburský, Faldkirch-
ský, Bregenzský, Sonnenberský atd.; pán Tréviánský, Koturský a na Slo-
venském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo širine a vědět dávine:

Státní Dalmatský zvolení se na den 15. ledna 1877 do hlavného města
Zadru.

Děno ve Vídni, hlavním a státním městě Našem, dne 4. ledna léta tisícého osmístého sedmdesátého sedmého, panovník Našeho roka dvadctátého devátého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Stremayr** m. p. **Glasner** m. p.
Unger m. p. **Chlumecky** m. p. **Pretis** m. p. **Horst** m. p.
Ziemlankowski m. p. **Mannsfeid** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Článek II. — Vydána a zveřejněna dne 16. ledna 1877.

2.

Naučení, vydané od ministerium zeměbránění, ministerium orby a ministerium záležitostí vnitřních dne 17. prosince 1876,

s tím, že jsou majetníci koňů (zvlášť noscůch či sennarý) povinni oznámiti, jaká změna se stala v počtu koňů jejich od toho dne, kdy se počala poslední kůň, at. do skončení klasifikace.

Majetníci koňů nebo zvlášť noscůch jsou povinni, oznámiti ihned každou změnu, která se ode dne, kdy se počala každoroční početní kůň, až do skončení klasifikace téhož roku předevzít v počtu jich koňů nebo zvlášť noscůch máme, zvláště když koupí neb prodají některého koňů neb zvláť takové, obecnému představenstvu toho místa, kde se obyčejně zdržují, aby oznámení koňů a zvlášť noscůch opravilo a učinilo, by nový majetník koňů koupěného (zvláť nosců) před komisí klasifikační předvedl.

Lüsser m. p.

Horst m. p.

Mannsfeld m. p.

3.

Zákon, daný dne 25. prosince 1876,

jinak se změní paragrafy 6. a 119. řádu notářského.

S přivolením obou zákonodárných rad říšských vůči se Ml. náležiti takto:

Článek I.

Paragrafy 6. a 119. řádu notářského, vydaného dne 25. července 1871 (č. 75 zák. říš.), změní se a mají zníti takto:

§. 6.

Abý kdo měl dějiti místa notářského, vyhledává se:

- a) Abý v některé obci těchto království a zemí měl právo domovské, abý mu bylo čtyři a dvacet let, abý byl bezúhonného chování a mohl volně svým jménem vládnouti;

- b) aby dokonal studia právnická a státnědělečká a odbyl předepsané zkoušky theoretické, nebo aby nabyl právnického doktorství;
- c) aby odbyl s prospěchem zkoušku notářskou, advokátskou nebo soudcovskou a
- d) aby byl čtyři léta kancléřem soudní státní praktickou, a kterýchto čtyř let má nejvýše dvě léta strávit v praxi u některého notáře, kdežto zemi čas může strávit v praxi a soudu, nebo u advokáta anebo u finanční prokuratury;
- e) aby byl znalý jazyků zemských, jak toho v tom místě, pro které chce jurisdicci být, jest potřeba.

Pokud odvolání od soudu tržního přišlo s sebou nezpůsobilost, nabylí místa notářského, ustanoveno jest v obecných zákonech tržních.

To, čeho se pod literou d) vyhledává, se totiž kandidát má dvě léta strávit v praxi u některého notáře, může ministr práv, má-li kandidát všechny ostatní vlastnosti sňkanem vyhledávaných, promícnouti, když se o místo, které se má obsaditi, nechtěl žádný kandidát pro to místo způsobilý, jest by měl všechny vlastnosti, kterých zákon vyhledává.

§. 119.

Bylo-li by za příčinou dovolání nastáti dané, za příčinou jeho nemoci, nepřítomnosti, suspension, rezignace a úhada, smrti, vystoupení nebo za nějakou jinou příčinou potřeba substituce, má oborový soud první instance v sídle komory notářské k návrhu komory substituta státi.

Obdrželi-li notář dovolanec aneb rozložitel se, má notář, který má být zastoupen, způsobilého substituta navrhnouti, v jiných případech má jej navrhnouti komora notářská.

Za substituta ustanoviti se má notář z okruhu komory, k níž místo, které má být zastoupeno, náleží, anebo kandidát notářský, který má všechny vlastnosti, jež k dosazení místa notářského potřeba. Pak-li by se tímto způsobem substituce k místu přivésti nemohla, tedy se může k návrhu komory notářské a když se schválí ministr práv, ustanoviti také substituta, který tomu, čeho se pod lit. d) §. 6. vyhledává, aby byl dvě léta v praxi strávil u notáře, do té míry, ale jinak má vlastnosti, jež k nabylí místa notářského potřeba.

Článek II.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení.

Ministři práv shodno jest, aby jej ve skutek uvedl.

V Gedolově, dne 25. prosince 1878.

František Josef m. p.

Amersperg m. p.

Glaser m. p.

A.

Nařízení, vydané od ministerií financí a obchodu dne 5. ledna 1877,

jako se týká ve skutek uzavření smlouvy obchodní, učiněné mezi Rakousko-Uherskem a Velko-
británskem dne 3. prosince 1876.

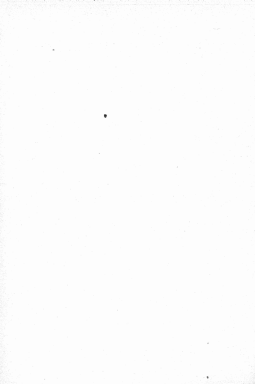
Pro provedení ve skutek smlouvy obchodní, učiněné mezi Rakousko-Uherskem a Velko-británskem dne 3. prosince 1876 (č. 144 zák. říšsk.), nařizuje se, hledíc k vyhlášení, vydanému od ministerií financí a obchodu dne 24. listopadu 1876 (č. 138 zák. říšsk.), že se má, počínaje od 1. ledna 1877, až na další ustanovení, zboží provenience britanské dle zvláštní daně, že se z něho má vybírat totéž clo jako ze zboží národa nejvíce výhod polivažleho, dle celních sázek tarif smlouvených příslušně.

K tomuto zboží nevztahují se podle článku IV. dotčené smlouvy obchodní ony výhody, které byly jen pro poloháči povozního obchodu mezi sousedních povoleny, ani snížení cla a osvobození ode cla, které má platnost jen v příčině jistých hranic nebo v příčině obyvatelů jistých okrájků.

K odůvodnění práva, žádati v příčině cla nejvíce výhody, potřebí jest, aby se v stejném exempláři deklarace zboží dle předpisu prokázalo, že zboží jest provenience britanské.

Chlumecky m. p.

Prešis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka III. — Vydána a rozestána dne 27. ledna 1877.

3.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 29. prosince 1876,

s tím, že se budou prodávati kolikovní telegrafní listy nákladní.

1. Po analýzě s ministeriem obchodu prodávati se budou, od 1. dubna 1877 počínaje, převážně jen v německém jazyku telegrafní listy nákladní pro zboží nákladní a pro zboží rychlé, do nichž vstátno jest znamení kolikové; tyto listy budou rovněžž dle toho, budou-li je správy telegrafní samy prodávati nebo budou-li je prodávati soukromníci.

Telegrafní listy nákladní pro zboží nákladní tištěny jsou na silném kancelářském papíru, 25 cm. výš a 85 cm. šíř, a jest na nich na zeleném spodním tisku 1 nebo škrejserová známka koliková; nákladní listy pro rychlé zboží tištěny jsou na silném červeném papíru, 25 cm. výš a 35 cm. šíř, a mají na spodním tisku nálevořilá harvy 1 nebo škrejserovou známku kolikovou.

2. Při každém takovém listě nákladním jest na levé straně navenok od kolik firmy správy telegrafních od c. k. tištěny dvěma a slevi přitážen c. k. ocel s nápisem dokola: „pro správy telegrafie rakouských“.

3. Při listech nákladních ku prodeji a správy telegrafních určení jest 1 neb škrejserová známka koliková na levé od nápisu lista nákladního — při nákladních listech však, které nejsou k tomu ustanoveny, aby je prodávaly telegrafie, jest známka dátišná vpravo od nápisu.

Všude rovněžž se formalitě tištěto listě nákladních docela s formalitěm, předepsaným v pravidlech a provozování jindy po telegrafích.

4. Za blankoty zapraveno buď kromě koliku ½ krejseru za kus.

5. Blankoty listě nákladních, které jsou tištěny a určeny ku prodeji na telegrafích, prodávati mohou na ceny uvedené v tarifách státo na té které telegrafie, — jiné však mohou prodávati jen orgánově, jest mají právo prodávati známky kolikové.

6. Firmy, závody spediční a jiné, které chtějí, aby se k těmto listům nákladním přiložila také firma jejich závodu, mohou je, mají-li jež více záležitostí, když tato potřeba opavídi, žádat prostředkem centrálního úřadu kollektivně proti tomu, že stojí kromě toho ¼ kr., tedy 1 kr. na blanketu, kolik vyžadují. Firma závodu vyznačuje se v blanketě listu nákladního na místě v pravidlech a provozovním řádu k tomu ustanovením.

7. Zkažené listy nákladní vyměňují se mohou jenom na nové blankety proti zaplacení ¼ kr. za kus, a nikoli za známky kollektiv.

8. Užívání těchto blanket neukládá se na povinnost; každý může používatí kollektivě i přitom dají užítí tím, bať že užije dle předpisu známek kollektivých na listech nákladních nebo že užije dotčených výše blanket se znanerám kollektivně v ně vlištějn.

Prešis n. p.

6.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 12. ledna 1877.

o tom, že se zavádí poštovní poukázky v obchodu mezi Rakousko-Uherskem a Vlasck.

I.

Od 1. dne měsíce února t. r. počínají, zavádí se řízení poukázek na poštách v obchodu mezi Rakousko-Uherskem a Vlasck, od kterých dne může se na všech poštách rozšířiti Rakousko-uherského a poštovského obvodu vláckého (pojmajíce v něj i Turck a San Marino) placení zprostředkovati poukázkami poštovskými pod těmito výměnkami:

II.

Suma každou poukázku posílání do Vlasck nesmíe činiti více než 80 zlatých rak. šila a suma posílání tancež ne více než 200 franků.

Sumy poukázku poštovskou posílání vyplácti a vyplácti se mají toho času v Rakousko-Uhersku v rakouských penězích papírových, ve Vlasck ve vláckých hoteřských penězích (ve francích zlatého šila).

Rakouské šile papírové plavídi se bude na vlácké šile zlaté a nacpák na rakouských výměnovacích poštách v Gerick a v Ale dle kursu burzy Vídeňské, který bude máti každé doby 20frankový zlatý pouk k bankovní valně rakouské.

III.

Plat za poštovské poukázky do Vlasck čini: Za poukázky až do sumy 40 sl. : 20 kr., za poukázky na více než 40 až do 80 sl. : 40 kr. rak. šila, a má jež odmlájet vždy napřed zaplacení.

Za poukázky poštovské z Vlasck zaplacení se bude papátek rovněž hrad, když se ve Vlasck podají, úplně; nastá tedy za takové poukázky pošta dočasně tádněho penz vybíráti.

Za dočasně poukázek poštovských z Vlasck vybíráno bať v místech, kde není pošty oznámi, to, co se vybírá za poukázky doméč.

IV.

K poukázání pašovským do Vlach postlaným v Rakousko-Uhersko podaným s tím, buď domácnost blanket se zůstatkem výtěžkem, a to, že se nedávají na poplatek v tarifě vyměřeném, nežli odoslaná zapraví, přílepivatelky listovní v ceně 15 kr., potažitě 35 krajcarů.

Však kupce k blanketám připojeného nebo ku správním písemným užívání, požádají původní poukázky zůstanou nespět u rakouské pošty vyměřovací.

Suma poukázanou pojmenování má odoslatel v rakouské valutě bankovní v cizích, ale však také v písemných na úřekovaném místě poukázky pašovské.

Poukázky na sumy, které byly zaplacené ve Vládkách k ruce adresátů v Rakousko-Uhersku, vydávány budou od pošty vyměřovací v Gorici a v Aše na zvláštních blanketách na bílém papíru ústředních, ale jinak budou pokládány tak jako domácnost poukázky pašovské.

V.

Spůsobem telegrafickým oznámením se poukázky pašovské posílají, aniž se může kdati, aby byly schválně poslem dodány; a však poukázky s poznamenáním: „poste restant“ mohou se posílati.

VI.

Poukázání suma poukázání vydávány buď na poštu ustanoveného místa v Rakousko-Uhersku, jest-li to poukázání obyčejná, nepřije ve 14 dnech, jest-li však na poukázání poznamenáno „poste restant“, ve třech měsících od toho dne, kterého byla od rakouské pošty vyměřovací vydána. Jinak pošlou se peníze tomu, kdo je poslal, nespět.

Poukázky pašovské z Vlach došli, které se adresátem z jaké příčiny koli nemohou vypláciti, poslati má pošta dodací poštu vyměřovací, která je vydána (Gorická, potažitě Ašská) nespět, připomenouc příčinu, pro kterou nebyla vyplacena.

Ve Vládkách může se suma poukázání, ať jest poukázání obyčejná nebo jest na ní zaplacen „poste restant“, vydávány ve třech měsících od toho dne, kterého byla od vládké pošty vyměřovací vydána.

VII.

Posle-li se nějaká poukázka pašovská za adresátem, požádají se zdržuje někde jinak v téže obvodu pašovském, nebo posle-li se nespět do obvodu pašovského, kde byla poslána, nebožli z této příčiny nic dále vyběráno.

VIII.

Že bude vplacená suma vyplacena, požádávají se ujistěje.

IX.

Ve všíkých jiných příčinách, na př. kdyby se poukázka pašovská strčila ad., zachováti se jest dle toho, co z strany domácího dopravování nastane.

7.

Patent císařský, daný dne 23. ledna 1877,

a rozpuštěl náma Tyrolská.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Charrótský, Slavonský, Hallčský,
Vladimírský a Illyrský; král Jerusalemský atd.; arcivévoda Rakouský;
velkovévoda Toskánský a Krakovský; vévoda Lotarinský, Saloburský,
Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; vévoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parm-
ský, Piacenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Farián-
ský, Dubovnický a Záhorský; kníže hrabě Habšburský a Tyrolský,
Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Brixenský; mar-
krabě Horno- a Dolnolučický a Isterský; hrabě Hohenemburský, Feldkirch-
ský, Bregencský, Sonnenburský atd.; pán Tréviánský, Kotarský a na Slo-
venském krajšti; velkovévoda vojvodství Srbského atd. atd.

omíno čítano a věditi dávíme:

Salm Tyrolský se rozpouští a zavedeny buďto nové valby do tohoto náma.

Díno v Bodně a Polě dne dvadecátého čtrnáctého ledna léta tisícého osmístého
sedmadesátého sedmého, panovník Nácho roku dvadecátého devátého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumecský m. p.	Pretis m. p.	Horsl m. p.
	Ziemińkowski m. p.	Mannsfeld m. p.	

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Člátek IV. — Vydána a rozosílána dne 18. února 1877.

8.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 27. ledna 1877,

ještě se týče vyměňovací obligací státůch ve zlatě zároveň mezi sebou, jich skládání, přepisování nebo rozepisování, též přičítavání výplaty úroků z těchto obligací.

§. 1.

C. k. pokladnice dluhu státního bude obligace ve zlatě zároveň na domáštěle svědčící, vydané dle zákona ze dne 18. března 1874 (č. 35 zák. říš.), (úplný na 200 zl., 1000 zl. a 10.000 zl.), k pobídnutí přepisování, skládání a rozepisování na úplaty dlužní na určitě, nevymyšleně jednou svědčící, a takové bude přepisování, skládání a rozepisování obligace na jednou svědčící na obligace, svědčící na domáštěle nebo na jiné jednou nevymyšlené, však jen na takové sumy, které se mohou dílem 200 bez zbytku dělit.

Takové se budou obligace ve zlatě zároveň, svědčící na přimáštěle po 200 zl. a 1000 zl., když se jich náležitý počet dorozu, vyměňovati na obligace na domáštěle svědčící ve zlatě sumě, a obligace, svědčící na domáštěle po 1000 zl. a 10.000 zl., vyměňovati se budou na obligace na domáštěle svědčící v menší sumě.

Obligace opotřebované, porušené a takové, na kterých jsou porušené archy kuponové, směřovati se budou na nové dlužní úplaty.

V každém takovém případě povinní jsou ti, kdož na vyměňování žádají, upřesniti na každý kus, který jim k jich žádosti pokladnice dluhu státního na domáštěle obligace vydá, blanketně od c. k. ředitelství státního dluhu ustanovené; bez blanketního vydání se jim obligace jen tehda, když jde o vinkulování nebo devinkulování obligací, akobných na kasu k ruce vlády nebo některého veřejného fondu od úřadu nadaného.

§. 2.

Náležeti v příčině těchto sjednoceného dluhu státního platně (vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 6. března 1869, č. 29 zák. říš.), týkající se podlévání obligací k oběm v §. 1. uvedeným, též práva, že ten, kdo se přiměňovati žádá, má právo jimi vřadnouti, vztahují se přikročiv také k obligacím ve zlatě zároveň.

§. 3.

Úroky z obližací ve zlatě národních na jasně ověřitelných platit se budou na kvitanec neokolkovaně.

Co toho se týče, že správa státní není práva z toho, jsou-li podpisy na kvitancích pravé, má platnost to, co ustanoveno v §. 4. vyhlášení, vydaného dne 4. března 1869 (č. 29 zák. říšsk.). Kvitance vyplácejí se u pokladnic dluhu státního ve Vídni, takže se však vyplácejí jich tím způsobem, jak se to děje při obkatech sjednoceného dluhu státního, přičítají k c. k. hlavním pokladnicím zemským, k finančním pokladnicím a k vyplácejícím úřadům zemským, též k c. k. pokladnicím berním království a není v řadě říšské zastupujících.

§. 4.

Kupony obližací ve zlatě národních vyplácejí se budou, kromě vypláten na nich pojmenovaných, a c. k. pokladnic a úřadů v §. 3. jmenovaných, však jen s tím obzorem, s kterým tyto pokladnice a úřady vyplácejí kupony sjednoceného dluhu státního (§. 4. vyhlášení, vydaného dne 28. prosince r. 1868, č. 158 zák. říšsk.).

Prešis m. p.

9.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 9. února 1877,

s tím, že s k. vedlejší celnicí třídy II. ve Springenu státní se s k. bavorskou vedlejší celnicí třídy II. v Acha.

C. k. vedlejší celnicí třídy II. ve Springenu ve Vorarlbersku bude dne 12. února 1877 spojena s k. bavorskou vedlejší celnicí třídy II. v Acha v Bavorsku a počne tam též své činnosti.

Prešis m. p.

10.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 10. února 1877,

s tím, že se zřídl nový sjednocený rád signálů na telegrafních kolovratě a s nimi radou říšskou zastupujících.

Dne 1. července 1877 počne nařízení, vydané od ministerium obchodu dne 16. června 1874 (č. 80 zák. říšsk.), jako se týče zavedení předpisů o sjednoceném signálování na telegrafních kolovratě a s nimi radou říšskou zastupujících, též nařízení dodavková, vydaná dne 1. prosince 1874 (č. 144 zák. říšsk.) a dne 15. dubna 1875 (č. 47 zák. říšsk.), mezi své, a zaveden bude též dne na telegrafních kolovratě nový sjednocený rád signálů.

Král. uherský ministr komercí a cíl. záležitostí též opatření v přičině kolovratě v zemích koruny uherské.

Exempláře nového rádu signálůho prodávají se ve skladě c. k. ústřední dvorní a státní ve Vídni.

Chlumcecký m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo V. — Vydána a rozeslána dne 23. února 1877.

11.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 12. února 1877,

a tom, že se stíraje nové okresní hejtmanství v Pterově.

Jako c. a k. Apoštolské Voličenské říční Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 2. července 1874, zmáháje z části administrativní rozdělení markrabství Moravského, vyhlášené nařízením, vydaným od ministra záležitostí vnitřních dne 16. července 1848 (č. 101 zák. říš.), nejužitečnější schváliti, aby nyní již politický okres Kroměřížský rozdělen byl na dva okresy Pterovský a Kroměřížský tak, by okresy soudeč Pterovský a Kojetínský přidány byly k okresnímu hejtmanství, jehož se stíráti má v Pterově, okresy pak soudeč Kroměřížský a Zdobuňský aby stály při souvadařím okresním hejtmanství Kroměřížském.

Okresní hejtmanství Pterovské má počíti číslavati dne 30. dubna 1877.

Lasser n. p.

12.

Zákon, daný dne 12. února 1877,

jiným se povoluje, aby hraběcí Thürheimský roční úředníkem smutného povazku se volil.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Povoluje se, aby hraběcí Thürheimský roční úředníkem smutného povazku tím způsobem se rozvolil, by se z hraběcího Thürheimského úředníckého stavu v homerakouských deskách zemských A, Tom. I, fol. 1077 vloženoého „Weinberg panství v Máchlandské čtvrti“ úředníkem smutného povazku odvolati a obdávati;

Rybník, řečený „Selkernich“, v obci Handederská, parc. č. 890;

rybník, řečený „Weiselschertzeich“, v obci Zeinská, parc. č. 1154;

rybník Kerschbaumský, v obci Kerschbaumská, parc. č. 108 a. č.;

rybník Henschlagský, v obci Kerschbaumská, parc. č. 1809 a. č.;

rybník Edlaerský, v obci Lasbergská, parc. č. 873, 874;

rybník Lasbergský, v obci Lasbergská, parc. č. 484;

na místě těchto nemovitostí mají se zakoupiti a jmenovanému sdružení přivěstiti tyto nemovitosti alodělníci:

dělník č. 5 ve Weisberku, zapsaný v knize pozemkové bývalého panství Weisberského, Tom. IV., fol. 874, fasc. VIII., v obci Käfersacktská, arch. č. 17 (v soudním okrese Cahlovském);

stateček v Gruntě č. 11 ve Florentině, v knize pozemků bývalého panství Weisberského, Tom. III., fol. 607 (v soudním okrese Cahlovském).

§. 2.

Ministři práv oběhlo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 13. února 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Gläser m. p.

13.

Vyhlášení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 14. února 1877,

o tom, že se společnostem pojistovacím jakým koliv veřejně dovoluje provozovati zaměstnání své v Rakousku a ve Vláších.

Těmto se k národní klasifikaci, datované dne 29. listopadu 1865 (č. 127 zák. říšsk.), k vyhlášení ministeriálním, vydanému dne 15. února 1869 (č. 24 zák. říšsk.) a k zákonu, datovanému dne 29. března 1873 (č. 42 zák. říšsk.), obecně známo se činí, že c. k. vláda rakouská a královská vláda vládní prohlášením obecně vymezenými se dne 24. ledna a 3. února t. r. na tom se usnuly, že také pojistovací společnosti jaké koliv, rovněž jako společnosti akciové a komanditní společnosti na akcie zřízené nebou zaměstnání své v obecných záležitostech dle pravidel reciprocity a šetříce záhodn k tomu se vztahujících provozovati, své působnosti má v královstvích a zemích rakouských nastoupitých.

Lasser m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka VI. — Vydána a rozeslána dne 28. února 1877.

14.

Zákon, daný dne 25. února 1877,

jinž se posazuje, dávati státním obcím v Dolních Rakousích z důchodů státních zápisůky bezúročná jistota polpšen při provádění páných starob veřejných.

S přivolením obojí sněmovny rady říšské vidí se Mi naříditi takto:

§. 1.

Vláda zmocňuje se, aby dávala obcím v nejbližším okolí říšského hlavního a státního města Vídně ležícím z důchodů státních pro snadnější provedení páných veřejných starob státních a vedních roka 1877 zápisůky bezúročná.

Všakrá sama státní zápisůky nemá šititi více než pětáctsettisíc (500.000) slatých.

§. 2.

Zápisůky podle tohoto zákona dané spláceny budě nanejvýš v šestti stej-
ných částečkách ročních tak, aby první částka se zaplácila dne 31. prosince 1879.

§. 3.

Listiny a přílohy těchto zápisůkek vydané sprostředky jsou kolika.

§. 4.

Ministři náležitosti vnitřních a ministři financí ukážno jest, aby tento zákon uvedli ve skutek.

Ve Vídni, dne 25. února 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Preiss m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka VII. — Vydána a rozeslána dne 14. března 1877.

15.

List povolení, daný dne 25. ledna 1877,

ke stavění lokomošivní z města Lokte ke stač Loketka-Nowosedlké.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský,
 Halický, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda
 Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajn-
 ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmíhradský;
 markrabě Moravský; kníže hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

Jako měštká obec Loketská společně s Jindřichem Böhmem a Her-
 manem rytířem Schwindem žádá za koncesi ke stavění a užívání lokomošivní
 sekundární z města Lokte ke stač Loketka-Nowosedlké s. k. priv. lokomošivní
 Baššhradské, tedy vší se Nám, uvážuje obecnoú užitečnost této stavby, jmeno-
 vaným žadatelům tato koncesi dle zákona o povolování lokomošiv, daného dne
 14. září 1854 (č. 218 zák. říš.), též zákona, daného dne 28. března 1875 (č. 57
 zák. říš.) udělit, jak tato se klade:

§ 1.

Propřítajeme koncesionářům práva ke stavění a užívání lokomošivní
 sekundární z města Lokte ke stač Loketka-Nowosedlké výhr. priv. lokomošivní Bašš-
 hradské, pojmen. v ní dle případnosti dráhu vlečnou od obelových delů náky
 ryšře Haidingera k dotčené stač lokomošivě již vystavěné.

§. 2.

Tato železnice vystavena buď jako železnice sekundární s pravidelnou kolejí.

Stavba této železnice a zařízení jídy po ní vykonati se má dle podrobných návrhů stavebních od ministerium obchodu schválených a dle ustanovených výměnek technických.

Při tom má se co nejvíce k tomu hleděti, aby náklad na stavbu se zmenšil a má se zvláště, prohlášeje k největší rychlosti vlaků, která při této dráze nemá činiti více než 12 kilometrů za hodinu, dopřítí velikého polehčení, která se s příjmy této země rychlosti povoliti má.

Při sjednávání prostředků provozování, či s jiných částí železnice, též velikých jiných věcí vypravěních dána býti má pod stejnými výminkami přednost úvodům tuzemským.

Technické návrhy v přímě stavby a vypravění železnice buď od ministerium obchodu v čas předloženy a zařízení státních úřadů dohlédavých z této příčiny jakož i vůbec vydána bedlivě zachovávána.

Takžé mají koncesionáři při stavbě dbati činiti tomu, čeho ministerium obchodu a přísluš veřejných potencioně pohládá a mají se ve všem zachovati podlé obecných nariadení stavebních a policejních.

Společná stavba této dráhy obmezení se může na území jedné koleje.

Koncesionáři uzavazují se, že budou hleděti usilovati se s strany ústřední nádraží Loketské-Novosvětského společnosti výhr. prv. železnice Banskobrodské, též s strany nářezní služby jídy při přejitích z jedné železnice na druhou se jmenovanou společností a že předloží úmluvu, která se učiní správě státní ku schválení.

Pak-li by úmluva se společností železnice Banskobrodské, která by ekonomickému prospěchu železnice sekundární dosti činila, nepřichla k místu, budou míti koncesionáři se svou právem, státním či občanským nádraží, budou však povinni, nádraží koleje, která by se s čísl dráhou a spojováním a přejitím k tomu, aby se dopravování osob při přejitích z vlastní dráhy na čísl se nejvíce usnadnilo.

Nemohli-li by se koncesionáři se železnici, s kterou se má nádraží spojití, shodnouti o výminky takovéto spojování a společné služby na nádraží k dopravování osob, rozhodne v přímě nebo ministerium obchodu.

Správě státní zřizuje se právo, nestalo-li by se uzavření o to, ustanoviti výminky, pod kterými se bude mezi oběma ústřední vozů domatek sourodných železnice a pod kterými budou mezi nimi a průmyslové železnice do nich vjížděti.

Koncesionáři budou však povinni, za náhradu nákladu tím vzniklého povolit, aby železnice spojovací, která by podnikatelství průmyslová při povolání železnice látky pro dopravování svých výrobků k železnici založila, do jejich železnice spůsobem provozování jídy co nejvíce stáhajícím vjížděly.

§. 3.

Koncesionáři jsou povinni, stavbu železnice ve třech měsících, od dnešního dne počítaje, započítati a za půl druhého roku, od téhož dne počítaje, dostaviti, po čemž železnice jídy veřejnou zavěditi a po čas koncese nepřerušeno provozovati.

§. 4.

Aby koncesionáři beleznice povolena ve skutek uvěsti mohli, propůjčuje se jim právo vyhledání díle předpísá k tomu se vztahujících.

Totéž právo má se koncesionářům uděliti také v příčině beleznice křídelních k zrušením průmyslových vedených, a kterých by správa státní sledovala, že se mají pro obecen dobro uděliti.

Koncesionáři jsou povinni učiniti, pokud to na nich záleží, aby se parcely pozemkové ku stavbě beleznice získupně co nejdříve v knihách pozemkových odepaly, posaditě, aby se co nejdříve dle zákona, daného dne 19. května 1874 (č. 79 zák. říš.), provedla opatření ku zjištění těch kterých poměrů právních v knihách beleznických, a přihlížeti k tomu, aby se co nejdříve vykonalo definitivní vyměření pozemků a finalisace odmětek, ježto upravení knihovní předchází.

§. 5.

Koncesionáři mají se při stavění beleznice povolně a při provozování jídy po ní spravovati tímto listem povolení, též zákony a nařízeními v té příčině vydanými [nejméně zákonem o provozování beleznice, daným dne 14. máji 1864] (č. 338 zák. říš.) a listem provozování jídy, vyd. dne 18. listopadu 1861, (č. 1 zák. říš. na rok 1862), jakož i zákony a nařízeními, ježto přede budou vydány.

Co se týče jídy, bude se most dle článku III. zákona, daného 28. března 1876 (č. 57 zák. říš.) od opatření bezpečnosti v listu provozování jídy předepsaného opatření držet, pokud ministerium obchodu shledá, že se to může, hledie ke značné rychlosti nejrůzn, povoliti, a bude pak platnost máti zvláštní předpisy o provozování jídy, které ministerium obchodu vydá.

§. 6.

Co se týče dopravního pošt, mají podle článku III. zákona, daného dne 28. března 1876 (č. 57 zák. říš.), platnost máti tato ustanovení:

Koncesionáři jsou povinni, dopravovati vlaky beleznických pošt i služeb poštovních, neboť však za to, jakž na všechch jině, co ku poštovním poštovním učini, háditi příčiněně odpovědi, která se zvláštní ústavou ustanoví.

Jízdní plány vlaků k dopravování pošt ustanovených, které mají každým směrem nejvýš třikrát za 24 hodin jezditi, ustanoví se se svolením ministerium obchodu, jenž se má také každá změna. Ježto by se měla v plánu jídy učiniti, nejméně třináct dní dříve, než se ve skutek uvědi, oznámiti.

Bolo-li by k vykonávání služby poštovních na konečné stanici Lokotické potřeby zvláštních nástrojů, učini se o náhradu, která by se měla za prostora k tomuto účelu zjednanou ve společně s výnos dávat, zvláštní ustanovení.

Tyto nástroje učini se zařídit, řídit, opravovati a vyřipiti záležti na správě poštovní.

Korrespondence, která vede ředitelství nebo správni rada beleznice a příslušné správní úřady a orgány pod nimi postavenými, aneb která vedou tito orgány mezi sebou, neboť se po příslušných částech beleznice skrze služebny její dopravovati.

§. 7.

Koncessionáři berou na se povinnost, dopustiti, aby se telegrafovodů, ježž by bylo třeba vyjm k provozování jízdy nebo k signálnívní potřebi a o ježž zmíněn se státním ústavem telegrafovým učině se vřídělni úmlava, učinělo také ke korespondenci státní a soukromým.

Správa státní má nebo vůli, přiditi na pozemcích od koncessionáři zakoupených nebo jinak ku potřebám koleznic užívajících bez vřídělni úmlavy neb zapraveni úhledy samostatně telegrafovodů a přidili-li by se takový telegrafovod, upraveni dráhy telegrafov státního na opozích toho telegrafovoda.

K takovým liním státním mají koncessionáři skrze státní dráhy koleznic dáti zdarma společněliti a v dobrém způsobu je chovati. Koncessionáři jsou tímto to povinni, na svých trasech materiálě a rekvisita telegrafovny státu dle všech tarifových v přídělni ústavu vojska platných dopracovati a na svých nákladěch a šancích zdarma skládati a chovati.

§. 8.

Na koleznicí v §. 1. jmenované má k dopravování osob státně býti provozována toliko jedna třída vozů.

Jízdné a nákladné obmazuje se takto:

1. Co se týče dopravování cestujících mezi městem Loktem a žací Loketsko-Novosedelskou, nemá se, když bude jen jediná třída vozů, vybrati více než 25 krejcarů za osobu.

Zavedli-li by se druhá třída vozů, může cena za tuto vyšší třída nálež jednotně všě uvedenou přepočítati nejvýš o 50 procent.

2. Co se týče dopravování nákladu po jmenované dráze, nemá nálež tarifová za jednu třinu třině více než 60 krejcarů.

Za uhlí mínovalní, kosa, obilí, výrobky mlstě, brambory, mrviny, kámen stavební a vápenný, když se toho nálež plný vůz, ustanovena buď náležná nálež tarifová nejvýš 50 kr.

3. Co se týče poplatků vedlejších a jiných ustanovení davova se týkajících, mají přičítat nálež nálež, platná v přídělni koleznicí Břešněhradské.

Po prosbi každých pěti let provozování jízdy bude máti ministerium obchodu právo, předsevzati revizi tarif, při níž se však má státi máti k tomu, aby koleznice měla přídělní nálež. Proti vůli koncessionáři nemají se tarify snižovati dotud, pokud koleznice ve dvou letech provozování po sobě jízdních novy dá čisté nálež nejvýš sedm procent nákladního kapitálu.

§. 9.

V případech nouze a neobyčejně dráhoty potrvy pro lidi a vřídělni nálež v zemích mocnářství Rakousko-uherského v radě říšské zastupovaných má minister obchodu právo, dle potřeby osoby nákladní na ni snižiti, však se máti odli na to, kelik šanc nálež za obilí nejvýš nálež tarifované na té koleznicí.

§. 10.

Jízdné a nákladné, ježto se má vybrati, má se vyměřiti v domnět mírné míře, ale tak, že obějí poplatek podle kursu vycházející má se také přijímati v ústě zemském.

Tarifa plata uváděti se má na ústě zemské dle způsobu vypočítávání, jež ustanovi ministerium obchodu.

§. 11.

Vojsko buditi dopravováno na levnější cesty podle analýz, ježto se v té příčině a z strany výhod vojáku počítajících stalo mezi říšským ministerium vojenství a mezi badenským železničním společnostem severní císaře Ferdinanda dne 18. června 1868, kteréž ujednání ústě bude doplňující část tohoto listu povoleno.

Učinila-li by se smlouva se všemi železničními rakouskými nebo s většinou jich smlouva o dopravování vojska, která by byla správně státní prospěšnější, než taková smlouva platná také v příčině železnic nyní povoleno.

Tato ustanovení vztahují se také k ochraně zemské obějí polovice Rýna, k severkým státním Tyrolským, a to nejen, když konají cesty na ústě císaře, ale i cesty ve službě na svůj ústě ke ověření ve zbraní a ke shromáždění kontrolního, též k vojenskému sboru státním soudů civilních ve Vídni, k četnictvu a ke strážím finanční a strážím bezpečnosti vojensky zřízené.

Koncesionáři zavazují se, že přistoupí k analýzě, učiněné od společnosti rakouských železnic o sjednání a pokračování chování všech výpravních k transportům vojenským a o pomoci obchodních zapůjčováním vozů a strojů, když se vozí mnoho vojska, též k vypracování ustanovením a k předpisu o službě pro odklizení železnic polních, jakot i k analýzě dodavkové, učiněné v příčině dopravování nemocných a poraněných, na ústě císaře vojenského lékaře na železniční drahách, kteréž smlouva vešla ve skutek dne 1. června 1871.

Takéž zavazují se koncesionáři, že přistoupí k analýzě, učiněné se společností drah železničních v příčině obchodní pomoci osobami při větších transportech vojska a k předpisu o dopravování vojska po železnicích.

Tímto závazky učiněni jsou koncesionáři jen dotud, pokud se mohou dle sekundární povahy této listu a dle polohy v příčině založení, výpravy a způsobu provozování jízdy jen proto povolených vyplniti.

Koncesionáři zavazují se, že obějí při uzavírání míst služebních dle zákona, daného dne 19. dubna 1872 (č. 60 zák. říš.), smlou mti k vyvolání jízdy poddůstojníků vojska, válečnického letectva námořního i ochrany zemské.

§. 12.

Úředníci, státníci a služebníci státní, kteří z náležitosti úřadu, ježto ku správně železnic a k provozování jízdy po nich přísluší, nebo pro zachování prospěchu státního dle koncese nebo z příčin občanských po těchto železnicích jezdí a vezou tohoto úřadu předloží, buděť i s věcmi, které vezou a sebou na cestu, zdarma dopravování.

§ 13.

Hrazení a dostání, též jejich převedení, tito i na jiné způsoby, dopravního buďte za polevoční poplatek osobního vlaku.

V příčině transportů, které se mají, pokud možná, usilovati ve volných kapkách, utvářena buď s příslušnými úřady dlelva s utěně doč a vlaky.

§ 14.

V příčině osob a věcí, které se posílají ku potřebě státních ústavů pro chorvátí ková, též přívodních těchto osob a věcí, mají platnost snížené sazby tarifové pro transporty vojenské vyzbrojení, však s omezením výše uvedeným.

§ 15.

Koncesionářům propůjčuje se také právo, společnost akcionářskou státní, a pro ochrání peněz, jichž bude potřeba, vydání akcie a prioritní obligace dená-
šitíli nebo na jiném svěřičci, které se mohou na burzách rakouských prodávati a účelně rozměňovati.

Obligace prioritní nemají se vydávati, pokud nebude bezpečně vystavena.

Suma jimi ochráně nemá činiti více než polevoční kapitálu zakladatého.

Vydají-li se obligace prioritní v ošl valutě, potřebě, aby se suma vyznačila také v šale rakouském.

Obligace prioritní mají se dříve splatiti nežli akcie.

Společnost, které se státní, vejde v práva a závazky koncesionářů; statutu společnosti mají zapotřebí schváliti správy státní.

§ 16.

Koncesionáři mají právo, stávaní jednatelem v zemích zdejších i cizích, a zastávaní, lečtiko předpisů s tom vydaných, vozidla k dopravní osob a nákladu po vodě i po zemi.

§ 17.

Správa státní má právo, sjednati si jistota, že jsou bezpečně ve všech svých zástech záležitostí a důkladně vystavena a jista po té době dokonale zastavena, a může naticí, aby rady v této příčině se zaměřily, a byly-li by to jaké, aby se odrazovaly.

Správa státní má mimo se právo, nakládati státním od sebe vyloučeným v hospodaření podnikatelstva.

Komisař od správy státní státní má také právo, býti přítomen při sesazích rady správní nebo zastupitelstva jinak úřad představenstva společnosti konajícího, též při valných shromážděních, kdy kodi by se na viděti příhodno a zastaviti veliká usazení a opatření, které by zákonem nebo statutem společnosti byla na odpor, nebo by obecnému dobru byla na újmu.

Za přiblížením tuto ustanovené nejsou koncesionáři povinni, dávatí poklada státnímu záhrady; taktěž sprovádějí se koncesionáři závazky v § 69. řádu pro-

vozovní jízdy, vydaného 16. listopadu 1851 (č. 1 zák. na r. 1852), vyfiktivně, nahrazení nákladů státu, který by vznikl z příslušy policejního a důchodového příslušenství a stáží a chorvati zdarma místnosti úřední.

§. 18.

Koncese a ochrana proti stavění nových železnic v §. 9., lit. b) zákona o povolení železnic vyfiktivně má platnost až devadesát let od početí jízdy a pomine, když tato lhůta dojde.

Připojí-li se dráha vládní k došlým někdy Haidingrovým vedoucím k nové dráze, pomine koncese, propůjčená dráze vládní teprve tehda, až dojde lhůta tato ustanovená.

Správa státní může koncesi prohlásiti za pomínutou, když by se ukázalo v §. 3. ustanoveným, co se týče počtů a dokončení stavby a počtů a nepřetržitě provozování jízdy dosti nesčinilo, a vykoření se lhůty vyměřené nemohlo by se dle §. 11., lit. b) zákona o povolení železnic a jmenovitě křesmi politickými nebo finančními smlouvami.

§. 19.

Správa státní zřizuje si právo, po uplynutí létek, od desátého dne počtující, každé chvíle tuto železnici odkoupiti za náhrada v hotovosti, kterou dá koncesionářům.

Aby se cena odkupu mohla ustanoviti, vypočítá se, kolik činí čistý užitek roční, jež dráha vydávala po sedm let před skutečným odkoupením, z toho sráží se čistý užitek dvou let, kdy byl užitek nejmenší, a potom se vypočte, mnoho-li čistého užtku v průměru dráha podnikatelstvu nosla v ostatních pěti letech.

Nastal-li by vyhledaný takto průměrný čistý užitek alespoň tolik co annuita ve smlouvě, která jest potřebná k zapravování úroků 5 procentních a ku splacení nominálního kapitálu základního od správy státní schválně po ten čas, co má koncese platnost, tedy se tato suma annuitní ustanoví za čistý užitek, který se při vyměřování ceny kupní za základ položí.

Dvadesetiprocentná suma čistého užtku dle těchto pravidel vyhledaná jest cenou odkupu.

Nominální kapitál základní, co do čísla, má býti od správy státní schválen; k němu náleží:

- a) Náklady na přípravné práce a na sdělení návrhu;
- b) náklady na stavbu a první zařízení jízdy (t. j. až do konce prvního roku provozování od počtů jízdy po celé povolené dráze), též větších jiných výlohy, které se z příslušy vystavení povolené železnice a svedení jízdy po ní rovněž sráží pod lit. a) doživotně nezvratitelně zapraviti musí;
- c) pěti procentní úroky z kapitálu mezi stavbou až do počtů jízdy po celé povolené dráze dle postupu stavby a zařízení jízdy zaplacených, po smlouvě čistého užtku z této železnice, po nichž se již dříve počala jezdit, a po smlouvě úroků, které došly z peněz vplacených, ježž abyto ihned užito,

však jen dotud, pokud takové úroky skutečně byly vyplaceny; z kapitálu však od komisionářů z vlastních peněz na stavbu vynaložených nesoují se v náležitém případě úroky počítati;

- d) náklady na opatření peněz, potažitiž povolena od správy státní průměrná útrata, způsobená kursem při skládání hotových peněz při vydávání akcií a prioritních obligací.

Vykonaly-li by se po prvním roce provozování některé jiné nové stavby aneb rozmaněly-li by se zařízení provozovací, bude se mezi náklad na to účtující ke kapitálu zakladatelnu připočítati, když správa státní k těm novým stavbám aneb k tomu, aby se zařízení provozování rozmanělo, přivede a náklad se náležitě prokáže.

Když stát dráhu odkoupí a ode dne tohoto odkoupení vejde po vyplacení ceny odkoupení bez dalšího platu ve vlastnictví a požívání linie nyní povolena i se všemi k ní náležejícími věcmi movitými i nemovitými.

§. 20.

Železnici v §. 1. tohoto listu povolani jmenovitě povolují se tyto výhody:

- a) že bude až do počátku jízdy zproštěna koliká a poplatků ze smluv, žádostí a jiných spisů, též z listin, zdělaných za příčinou opatření kapitálu, jakož i za příčinou stavby a instruce dráhy;
- b) že bude zproštěna koliká a poplatků za první vydání akcií a obligací prioritních, počítaje k nim i poslédky, též převodného při odkoupení pozemků veselého;
- c) že bude po třidset (30) let, od dnešního dne počítaje, zproštěna daně a příjmy, koliká kaponových a každé jiné daně, která by se přitímí zákony zavědla.

Výhody výše uvedené vztahují se dle okoloby také ke dráze vstane k náležejícím Haidingro vým dolním uhelným vedouc, kdyby se jí ku potřebám nového podnikatele užívalo neb nahylo, též ke smlouvám, jakož by se za příčinou tohoto užívání nebo nahylo učinily.

§. 21.

Když pomine korozse a toho dne, kterého pomine, nebude stát bez platu nezavazovacího práva vlastnického a požívání železnice nyní povolena, jmenovitě země a půdy, prací osobních a umělých, veškeré stavby spojení a vložení na dráze i všeobecné přiladění nemovitého, totiž nádraží, mostů k nakládání a skládání, stavení k provozování jízdy a vozby poštovních na místech, odkud se vyjíždí a kam se přijíždí, desek strážních a dechlašáckých, i se všemi zařízeními strojů nemovitých a se všelikými věcmi nemovitými.

Co se týče věcí movitých, totiž lokomotiv, vozů, strojů movitých, nástrojů a jiných zařízení a materiálů, pokud jich k dalšímu provozování jízdy potřebí a pokud se k tomu hodí, přejde jich tolik a potažitiž taková cena se má zdarma na stát, kolik se s prvním zařízením jízdy v zakladatelnu kapitálu obsažená rovnává.

Jak když tato koncese pomine, tak i když se koloniice odkoupí (§. 19.), podlé koncesionární práva vlastnické fondu rezervního a vlastních užitek podniku-telstva státního i aktiv za účelem zřizování, též založení a stavění veřejných a vlastního jiných státních nebo nabytých, totiž: peči kokosových a vápených, slévárny, fabrik na stroje nebo na jiné nářadí, slévárny, doků, skladišť uhlí a jiných věcí, k jejich vystavění nebo nabytí je správa státní zpravidla, doležitě vyžadováno, že nejsou příchátemství koloniice.

§. 22.

Správe státní zřizuje se kromě toho práva, pokud by přes to, že byla vyšetřena dína, porušily se opět aneb nesplnily závazky v listu povolení neb v smlouvách učiněné, aby učinila opatření dle zákona a prohlásila vedle okolností koncesi za pomínavou ještě dříve než dejde.

Napominajíc přitom každého, aby proti tomu, co v této koncesi ustanoveno, něčeho nečinil, a propůjčujíc společnost práva, dobytá před soudy Národní nábrady na škodu, kterou prokáží, dávám všem státním, jejich se týče, přímý rozkaz, aby nad touto koncesí a nad vším tím, co v ní jest ustanoveno, pilně a bedlivě ruku držely.

Tomá na svědění vydávám tento list, opatřený všemi pečeti Náši, ve Vídni, hlavně městě říšském a Nášim státním, dvacátého pátého dne měsíce ledna léta Páně tisícého osmísto sedmdesátého sedmého, panovník Nášeho roku dvacátého šestého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Preiss m. p.

16.

Nařízení, vydané od ministeria obchodu dne 22. února 1877,

ještě se týče příměstí nář. uvedených v nařízení, vydaném od ministeria obchodu dne 22. srpna 1874 (§. 122 nář. říšsk.), jináto vydan jest prozatím řád plavby a policejní pořádek pro hornu- a dolnorakouské řád Dunaje, v nář. metrickou.

Podlé zákona, daného dne 21. března 1873 (§. 62 nář. říšsk.), činí se v říšském ministeriálním, vydaném dne 21. srpna 1874 (§. 122 nář. říšsk.), jináto vydan jest prozatím řád plavby a policejní pořádek pro hornu- a dolnorakouské řád Dunaje, nřzapočetné směřy se přičinou přeměněná nář. v nář. uvedených v nář. metrickou:

V částce I.:

1. V §. 4. alinea 3. na místě: „9 palců“ položeno buď: „24 centimetrů“.
2. v §. 6. alinea 4. na místě: „30 sáhů zdělí a 7 sáhů sáhů“ položeno buď: „60 metrů zdělí a 14 metrů sáhů“.

3. v §. 2. na místě: „12 palců“ položeno buď: „32 centimetrů“.
 4. v §. 9. na místě: „4 síňů zdějí, 3 stop zdějí, 18—20 palců zhloubí“
 položeno buď: „8 metrů zdějí, 1 metr zdějí a 48—54 centimetrů zhloubí“.
 5. v §. 12. alinea 3. na místě: „19 síňů“ položeno buď: „19 metrů“.
 6. v §. 18. na místě: „3 síňů“ položeno buď: „8 metrů“.
 7. v §. 26. na místě: „48 stop“ položeno buď: „16 metrů“.
 8. v §. 36. na místě: „4—6 síňů“ položeno buď: „2—12 metrů“.
 9. v §. 40. alinea 1. na místě: „100 síňů“ položeno buď: „300 metrů“.
 10. v §. 40. alinea 2. na místě: „500 síňů“ položeno buď: „1000 metrů“.
 11. v §. 45. alinea 3. na místě: „19 síňů“ položeno buď: „19 metrů“.
 12. v §. 45. alinea 4. na místě: „7 síňů“ položeno buď: „12 metrů“.
 13. v §. 46. alinea 1. na místě: „100 síňů“ položeno buď: „300 metrů“.
 14. v §. 46. alinea 2. na místě: „500 síňů“ položeno buď: „1000 metrů“.
 15. v §. 67. na místě: „na Linceckém pětici 21 vodováha 9 stop“ položeno
 buď: „28 metrů“; na místě: „na Kamenecckém pětici 12 stop“ položeno
 buď: „38 metrů“; a na místě: „na Viděnsckém pětici 8 stop“ položeno buď:
 „26 metrů“.
 16. v §. 76. alinea 1. na místě: „ $\frac{1}{4}$ míle“ položeno buď: „2 kilometry“.

V části II., B. I.:

17. v §. 1. alinea 1. na místě: „1.160 síňů“ položeno buď: „3.200 metrů“
 v alinea 2. na místě: „360 síňů“ položeno buď: „600 metrů“.
 18. v §. 2. na místě: „140 síňů“ položeno buď: „207 metrů“.
 19. v §. 3. na místě: „127 síňů“ položeno buď: „241 metrů“.
 20. v §. 4. na místě: „50 síňů“ položeno buď: „95 metrů“.
 21. v §. 5. na místě: „33 síňů“ položeno buď: „63 metrů“.
 22. v §. 6. na místě: „120 síňů“ položeno buď: „227 metrů“; a na místě:
 „35 síňů“ položeno buď: „68 metrů“.
 23. v §. 7. na místě: „95 síňů“ položeno buď: „180 metrů“.
 24. v §. 8. na místě: „25 síňů“ položeno buď: „47 metrů“.
 25. v §. 10. na místě: „30 síňů“ položeno buď: „38 metrů“.

V části II., B. II.:

26. v §. 1. na místě: „3 stopy“ položeno buď: „1 metr“.
 27. v §. 2. na místě: „4 stopy“ položeno buď: „1,3 metru“.
 28. v §. 3. na místě: „2 stopy pod náhou až do 4 stop nad náhou“ položeno
 buď: „0,6 metru pod náhou až do 1,3 metru nad náhou“.
 29. v §. 4. alinea 3. na místě: „5 stopy“ položeno buď: „1 metr“.

V části II., B. III.:

30. v §. 6. na místě: „pět síňů“ položeno buď: „10 metrů“.
 31. v §. 7. na místě: „sedm síňů“ položeno buď: „14 metrů“; a na místě:
 „8 stop“ položeno buď: „2,5 metru“.
 32. v §. 13. na místě: „300 síňů“ položeno buď: „600 metrů“.
 33. v §. 15. alinea 2. na místě: „pět stop“ položeno buď: „1,6 metru“.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VIII. — Vydána a rozeslána dne 23. března 1877.

17.

Nariadení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních, financí, práv, obchodu a erby dne 22. února 1877,

Jižto se míry, přivedené v zákoně ministeriálním, vydaném dne 2. ledna 1859 (č. 25 zák. říš.), a zamezení a odstavění kolář mezi vzdáleností hornictví a podnikateli tovaryš a vesměs-patenství úřadu a majetku z toho vycházejícího, proměňují v míry metrickou.

Dle zákona, daného dne 31. března 1875 (č. 62 zák. říš.), přeměňují se míry, přivedené v §. 1. nariadení ministeriálního, vydaného dne 2. ledna 1859 (č. 25 zák. říš.), totiž: „20, 15, 3 a 4 sáhů“ v: 38, 29, 6 a 12 metrů.

Lasser m. p.

Prellis m. p.

Glaser m. p.

Chlumecský m. p.

Mannsfeid m. p.

18.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 2. března 1877,

Stojící se přikazují obec Hostkovice, Lípiany, Přestavky a Vaznavice k okrsklu městského delegovaného okresního soudu Olomouckého na Moravě.

Podlé zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říš.) a dne 26. dubna 1873 (č. 62 zák. říš.), odlišují se obec Hostkovice, Lípiany, Přestavky a Vaznavice z okrsklu okresního soudu Lípiického, patnáct krajického soudu Novojičinského a přidávají se k okrsklu městského delegovaného okresního a krajického soudu Olomouckého.

Toto nariadení nabude platnosti dne 1. dubna 1877.

Glaser m. p.

19.

Zákon, daný dne 9. března 1877,

ještě se prodlužuje záložek Říš k splacení mezinárodních nárok peněžních, do výše, daného dne 3. května 1873 (§. 72 zák. říš.) a důchodů státních výměných.

§ přivolením obějí smlouvy rady říšské vůči se Mi naříditi takto:

§. 1.

Záložek Říš, ustanovený v postávce 2., §. 1. zákona, daného dne 3. května 1873 (§. 72 zák. říš.), ku splacení mezinárodních nárok peněžních, obyvatelům města Jáchymova, kteří roku 1873 požádem škodu vzali, a důchodů státních výměných, prodlužuje se k 1. dni měsíce ledna 1880.

§. 2.

Ministři vnějšních a financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvodili.

Ve Vídni, dne 9. března 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Preiss m. p.

20.

Zákon, daný dne 9. března 1877,

ještě se prodlužuje úvěr 400.000 zl. k oficiálním účastníkům v roční říšské zastupených v mezinárodní výstavě vídeňské roku 1878 v Paříži.

§ přivolením obějí smlouvy rady říšské vůči se Mi naříditi takto:

Článek I.

Na zaplacení výloh, které budou při oficiálním účastníkům roční říšské zastupených v mezinárodní výstavě vídeňské roku 1878 až do konce říšského výstavního průběhu, povoluje se nepřetopný úvěr v nejvyšší sumě 400.000 zl. rakouského šilka.

Článek II.

Z úvěru v článku I. ustanoveného udělí se město roku 1877 150.000 zl.; zbývající suma půjčena buď dle potřeby do předchozích rozpočtů státních na rok 1878 a 1879.

Článek III.

Všechny spisy dotčené výstavě se týkající, které se podají říšským správcům, sli všeliké protokoly těchto říšských, které se vztahují k výstavě, sprotiřely jsou kolku.

Jedním patřiví, kteří návrhy úřadové a orgánové, na něž vložena, aby k této výstavě přípravy učinili, ji řídili a práce ukončili, jakožto úřadové a orgánové a stavby, domy a jiné opatření, jejich bude k výstavě zapotřebí, zveřejněny jsou od několika přírůžků poplašky dotud, pokud se těchto jednání neustíje a soustá.

Saldované pošty a konta na šedivání a práce, na něž dodávají a jiné živnostníci a osoby zaměstnané to, co jim náleží, a dříve výstavě budou vybráni, podmínky jsou, nejsou-li dle §. 19. zákona, daného dne 8. března 1876 (č. 26 zák. list.) poplašku sprostěny, toliko státnu kolka 5 kr., potažně 1 kr. za každý arch.

Článek IV.

Ministru obchodu a finančí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.
Ve Vídni, dne 9. března 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Preiss m. p.

21.

Patent císařský, daný dne 20. března 1877,

jinžto se rozléraj zeměví Český, Rakouský poč Itálie a nad Itáli, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Moravský, Slezský, Tyrolský, Vorarlberský, Istorský, Gorický a Gradištský, též Trstanský a obědů Trstanská.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Hallčský, Vladimířský a Illýrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Píseňský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnoluhčský a Istorský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenský, Sonnenberský atd.; pán Trstanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo čístne a věděti dáváme:

Sněmově Dolno- a Hornorakouský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Moravský, Slezský, Vorarlberský, Istorský, Gorický a Gradištský, též znám

Třetanský a obvodu Třetanského svolávají se na 5. den měsíce dubna t. r., sá-
mové Český a Tyrolský na 8. den měsíce dubna t. r. a všem Bukovinský na
11. den měsíce dubna t. r. do míst k jich sejtí ustanovených.

Dělo ve Vídni, hlavně a sčíslně městě Našem dne dvadátého března
leta tisícého osmístého sedmdesátého sedmého, parovník Našeho roku dvadé-
tého devátého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Laaser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumceky m. p.	Fretts m. p.	Horst m. p.
Ziemlankowski m. p.		Mannsfeld m. p.	

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka IX. — Vydána a rozosílána dne 14. dubna 1877.

32.

Smlouva státní, učiněna dne 2. března 1877,

mezi Rakousko-Uherskem a Smeckou říší o dostavení železnice z Choceně na Halbátal a Fridland do Staré Vody.

(Stala se ve Vídní dne 2. března 1877, od J. M. v. n. k. Společného Veličenství nejlépeššího jest ve Vídní dne 18. března 1877 a nejlépešší vypravěny jest ve Vídní dne 21. března 1877.)

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Haléšský,
 Vladimířský a Ilýrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakov-
 ský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský,
 Bukovinský, Horno- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; mark-
 rabě Moravský; knížecí hrabě Halšburský a Tyrolský atd. atd.

vědomo činíme a vyznáváme tímto:

Jakož mezi plnomocníkem Naším a plnomocníkem Jeho Veličen-
 ství císaře Německého a krále Pruského z příčiny dostavení železnice
 z Choceně na Halbátal a Fridland do Staré Vody pošepešána jest ve Vídní
 dne 2. března t. r. smlouva, která slovo od slova takto zní:

Jako Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, a

Jako Veličenství císař Německý, král Pruský, jmenem Německé říše,

řídajíce toho Sobě, aby spojení obou národních železnic se uskýtalo, jmenovali jsou k tomu komit, by se o to učinilo sjednotení, plnomocníky Svými:

Jako Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský,

pana Julia hraběte Andrássyho a Čalik-Szent-Király a z Králové Horky, Světlo skutečného tajného rada, velkokomturka řádu Sv. Štěpána, rytíře pruského řádu čarveného orla, ministra domova a náležitosti zahraničních, generál-majora atd. a

Jako Veličenství císař Německý, král Pruský,

pana Ota hraběte ze Stolberka-Wernigerode, královského pruského plukovníka a la suite, dědičného člena pruské panské sněmovny a první komory císařské velkovévodství Hesenská, rytíře pruského řádu čarveného orla I. třídy, velkokomtura královského šlechtického řádu Hohenzollernského, majstránka kolonijního kříže na bílé stužce, komendátora řádu Johantiského, Světlo mimodělného a znanostního velvyslance a Jeho císařského a královského Apoštolského Veličenství,

keřti, propůjčivše sobě plnomocností svých a oboplně se pravě je uznávě, a výhradně ratifikace a utvářením souhlasu se uznávěli a ji uzavřeli:

Článek I.

Císařsko-královská vláda rakouská a královská vláda pruská uzavřely se, že porovná, aby na železnice z Chocně na Halbátu a Fridland do Staré Vady a že spásně, aby byla nejžděle do 31. května 1873 dostavena a jízda po ní započata.

K tomu konci dala c. k. vláda rakouská společností c. k. privilegované železnice státní dne 14. září 1872 koncesi ku stavbě a užívání části dočasně železnice, která leží v Rakousku, a královská pruská vláda dala společností železnice Vraclavsko-Světského-Freiburské dne 17. září 1873 koncesi ku stavbě a užívání části té železnice, která leží v Prusku.

Článek II.

Kždé vládě zřizuje se, aby ve své zemi ustanovila zvlášť komit železniční, veškerý plán a podrobné návrhy stavěb.

Místo, kde má železnice jíti přes oboplně hranice říšské, ustanoviti se má určitě podle návrhů od spřízněných železnic národních, bylo-li by třeba, skrze komit technickou a se přitínou vyvolano.

Článek III.

Železnice má mítí nejprve jen jednu vokuřku jízdnou kolej, má se však již napřed sjednati, aby se mohly koupiti pozemky na druhou a dvoji koleji.

Když nastane toho potřeba, natáhá vrostlé vládě, aby se druhá kolej stáhla.

Pozemky, jichž bude k založení železnice potřeba, odkoupeny budou, nemohli-li by se účastníci přátelsky o to shodnouti, v každém státě dle toho, co o tom nařídí v zájmech vyvolavatele, který v tom státě platnost má nebo bude vydán. Šířka koleje činiti má v souladu se železnicemi, k nimž tato železnice se připojí, 1'435 metru ve směru šir. Také vůbec mají paměti konstruktce železnice dle této smlouvy založené a vozidla na ní dle jednosměrných pravidel tím spíše ustanoveny býti, aby jízda mohla na obapolných úsecích železnice bez překážek předjíždění, zvláště pak aby vozidla z železnic s touto železnicí spojovaných a na tyto železnice mohla bez překážky přecházeti, potažiti aby se jich mohlo vzájemně užívatí.

Vozidla od jedné straně vhlady zkoušená připuštěna budou bez nové zkoušky také na části železnice, ležící v zemi vlády druhé.

Článek IV.

Obě strany vhlady uzavírají se, že dopustí a nařídí, aby železnice, jdoucí z Chomě do Staré Vody, na svých koncích byla uvedena se železnicemi nyní se tam k ní připojujícími v příhodné spojení stanicí, by vozidla mohla volně přecházeti.

Článek V.

Úplná nejvyšší moc zemská (tedy také vykonávání moci soudní a policejní) zůstává se v příslušné části železnice obapolné země probíhajících na zemi rakouské výhradně Jeho Veličenství císaři Rakouskému, králi Českému a Apoštolskému králi Uherskému, a na zemi pruské Jeho Veličenství císaři Německému a králi Pruskému.

Článek VI.

Strany vlády zůstávají sobě, že k vykonávání práva svrchovaného a dohlédavého v příslušné části železnice v jejích zemi jin příslušitelů úředí komisaře, kteří mají vztahy vlády jejich ku správě železnice v každém případě zastupovati, který není takový, aby příslušný úřad zemský přímo soudně nebo policejně v to se vkládal.

Článek VII.

Bez újmy práva svrchovaného a dohlédavého stran se smlouvajících k ústřednímu úřadu v jejich zemi ležícím a k jízdě po něm provozované, zůstávají se vykonávání technického práva dohlédavého ke společnému koleznímu jízdě vedoucím nebo ke správě železnice vůbec té vládě, v její zemi mají své sídlo.

Článek VIII.

Pokud rakouská společnost akcionářská v zemi pruské nebo pruská společnost akcionářská v zemi rakouské nyní převzeme provozování jízdy po železnici z Chomě do Staré Vody (článek XIII.) nebo by je převzala kollektivně, příslušní náhradní škody, které by pohledkvali podléhali té nebo oné smlouvající se vládě na správě železnice k poddanskému svazku strany druhé náležející před

mao soudat a bude vyřizována dle zákonů toho státu, v kterém škoda byla způsobena, pokud se stala při provozování jízdy a pohledávání náklady nezakládá se na nějakém jednotlivém povozníku, usměřeno se správu koleznice jízdy provozujícího nebo s některou jinou družkou, která má účastnství v povozu.

Článek IX.

Přistěpánci říší se neb oně smlouvající se strany, které stáli správy koleznice při provozování jízdy po čísel koleznice v zemi jiné druhé, nevylučují se tím s poddanského svazku své země domovské.

Mimo středních místních až na představence nádraží, středníky telegrafické a středníky, kteří vytrájí peníze, bočních vlaků, pokud možná, oznámena přistěpánci státu domovského.

Všechni středníci, nahledě k místu, kde jsou při koleznici staveni, poddání jsou, co se týče disciplíny, jedině tomu úřadu, který je státní, ale jinak poddání jsou zákonům a úřadům toho státu, v kterém bydlí.

Článek X.

Ustanovování a schvalování plánu jízdní a tarify zřizuje se vládě, v její zemi správa se dráhy, o kterouž jde, stálo své má. Mají se však smlouvy tarifové pro čísel koleznice, které jsou po zemích obepjatých, a na nichž má být správa jízdy řídit, ustanovování podle stávajících pravidel.

Obě smlouvající se strany zavazují se mimo to, že budou k tomu přálíbili:

1. aby čísel koleznice z Chocně do Staré Vody, která jde po jejich zemi, opatřena byla taklik vozidly, kolik k jízdě potřebí, která vozidla mají být taková, jakož v článku III. ujednáno;

2. aby správy jízdy říšské mezi Chocní a Starou Vodou k dopravování osob zařídily nejzastěš dva vlaky obojí stranou jízdní a k dopravování zboží taklik vlaků, kolik k odvezení jeho potřebí, při čemž má se hleděti, aby se tyto vlaky, pokud možná, připojovaly k vlakům koleznice sousedních;

3. aby se dopravovaly osoby a zboží po koleznici z Chocně do Staré Vody za smlouvy tarifové co možná nejlevnější, ačli pak, krouka, krouka, rody, správy koleznice, ačli na uzavření a jiné noviny, když se jich naleží celý vůz, a vozou se daleko, pokud možná za smlouvy tarifové při čísel markovské penízku německého čísla nebo za příměrovou smlouvu v rakouském čísel státním na každých 50 kilogramů a 7-8 kilometru kromě přirážky expediční srovnají 6 říšských marek německého čísla osob za příměrovou smlouvu v rakouském čísel státním na každých pět tisíc kilogramů;

4. aby jízda říšské správy koleznice z Chocně do Staré Vody, pokud se jí týče, tomu neodporovala, by se zavodily přímé expedice v dopravování osob a zboží, pokud by se oběma smlouvajícím vládním vidělo, že se bude jízdě a obchodu ku prospěchu.

Článek XI.

Při dopravování osob a věci po koleznici z Chocně do Staré Vody nemá být, ani co se týče dopravného, ani co se týče čísel expedice, žádného rozdílu

mezi obyvateli obou říší, jmenovitě jest se v příčině všeť ze zasaž druhé říše převážnějš, jak se se říše exportní, tak i se se říše importní, tak zachováti, jako v příčině všeť, jako z té které říše odejdou aneb v ní zstanou.

Článek XII.

Policii v příčině železnice vykonávati budou pod dohledem úřadů v každé z říší k tomu ustanovených předkem účelnosti správy železnicí podlé předpisů a pravidel v každé zemi platných majících.

Článek XIII.

Jižto sříditi se má na té staci, která se v Rakousku sřídí nejbliže hranic a Halbátata. C. k. rakouská vláda ukáží za tou příčinou společnost c. k. priv. rakouské železnice sříditi na povinnost, aby provozováti jídy na trati od obapolských hranic až ku staci a Halbátata postoupila společnosti železnice a Vraňslavi na Svídnici do Freiburgu, na kterouž vnačeno jest, aby provedla stavbu a provozováti jídy v Prusku.

Zařízení stavby a jídy, konstrukce veškeré stavby železnice a zařízení signálů od obapolských hranic až k nádraží a Halbátata srovnávati se má se zařízením, jakož bude v těchto věcech schváleno v příčině části železnice po zemi pruské jízdy.

Nádraží a Halbátata nakoleno a vypraveno buď dle pravidel, platných v Rakousko-Uhersku.

Článek XIV.

Pod kterýmiž podmínkami vykonávati jídy po části železnice od obapolských hranic až k nádraží a Halbátata se postoupí, o to umluví se společností c. k. priv. rakouské železnice sříditi jakožto koncesionář té části železnice se společnou železnice pruské, která provozováti jídy po ní převeze. Na všechen způsob má královská pruská vláda tuto správu platně zavázati, že bude část dráhy, po které provozuje jídy, i se vším příslušenstvím, zejména v ní i obvozy, jakož by dle pravidel správy rakouské bylo postobí, sříditi nákladem říše v dobrém způsobu obvozy, a koncesionář i kapitál nakládáti na tu část dráhy vynaloženého a prokázánoho, kterýž však nákladů na opatření peněz nebo sříditi s příslušnou károu vezlých v sobě nezachováje, ročně pět ze sta desátých částí. Vidělo-li by se c. k. vládě rakouské pro dobrý obchod zapotřebí, původní smlouvu dráhy rozšířiti, stane se to nákladem koncesionáře té které části dráhy.

Náklady na takové rozšíření, jako se prokáží, mají se také připočítati ke kapitálu nakladatelskému, a sříditi správa jídy říše dráhy platí.

O společném užívání nádraží a sříditi na nádraží a Halbátata a o zvláštní nádradu, která se má vlastníkům za to dáti, mají se správy dráh obapolských s výhradou schválení jejich vlád též mezi sebou umluvíti.

Nestalo-li by se takového umluvení, mají správy železnice zachováti to, co obě státní vlády, shodnouce se o to, společně nadřídí.

Článek XV.

Na jmenované staci pobraněné (článek XIII.) sříditi každá strana, aby se mohlo dějiti obchod v článku 8. smlouvy obchodní a celní mezi Rakousko-Uher-

skem a Pruskem dne 8. března 1868 vytknutého, celnicí pohraničnou, potažích složt se tyto celnice v jednu. Tímto celnicím pohraničným propůjči se a obojí strany mozi odpravovat prospěchu jindy přiměřeně.

Jak mile a pokud by rozšířiti jindy toho vyhledávalo, prohlásaji vlády se ujednávajici, že jsou ochotny, tato mozi odpravovací rozšířiti.

Článek XVI.

Co se týče formalnosti celní revie a odpravování zavazadel pozemských a zboží dovozného a vyvozného, a než obopojní komisí svjra šasem líže se umluvi, sňhaji sobě obě vlády, že v příčině části baleníce, o kterou tu jde, bude vše zařizeno tak a za možných výhodně, jako se která kolí jiná baleníce do číh zmozi přestavujici.

Abý se napomohlo oběhodu a jistě, zavede se veliké polehčení a sjednodušení, kteréž se dle národn v každé říši plánuati majících mozi povoliti.

Článek XVII.

Náležeti a vykonávání policie pasové a cizinecké v příčině osob po baleníci jezdících v zemiích obopojních vydáti i ta, a než by se obě vlády umluvíly, mají se také vztahovati k baleníci, a kterouž tato běží. O mozi úřadů, jž se propůjčiti má královským pruským úřednímům policejním, kteří by úřadů byli na nádrži Halbitanském, učiní obě ujednávajici se vlády úmluva svládná. Jedním z to počítá se má zejména tři německé díve, než se počte jezdit po baleníci z Chocně do Staré Vody a má se pokud možná úplně dokonati před počtetím jindy.

Článek XVIII.

O upravení služby poštovní a telegrafické na baleníci z Chocně do Staré Vody umluvi se zvláště mezi sebou obopojně správy poštovní a telegrafické.

Při upravení služby poštovní bude se hleděti k tomu, aby se pošta sřídila v tom místě, kde se má podle článku XIII. sříditi jinda po baleníci a kde se má podle článku XV. komisí odpravování celni, než k tomu, aby dovozně poštovní a každé strany až k tomuto místu, potažích od tohoto místa, byly napraveno a aby správa baleníce, jž se dosýče, se zavázala, že na části služby mezi obopojními hranicemi říšskými a mezi nádržím a Halbitata bude týž povinnosť k dohledu poštovní správy říše německé vykonávati, kteréž jest dle koncové povinná vykonávati po části baleníce, jinda po zemi německé.

Článek XIX.

Císařsko-královská vláda rakouská usadí na provozování jindy po části baleníce, ležeti v zemi rakouské, pokud tato jinda řídí společnost baleníce z Vraňšlavi na Svidnici do Freiburku, též jind ani vši dávky, nežli jest ta, která jest v státě Rakouském vůbec uložena na provozování jindy akcionářských společností baleníce císařských.

Týž způsobem rebude královská vláda pruská, pakli by provozování jindy po části baleníce, jinda po zemi pruské, řídila buďoucně některá akcionářská společnost rakouská, vybraň od té společnosti ani jiné ani vši dávky, nežli jest ta, která uložena jest vůbec v státě Pruském na provozování jindy po baleníciích těch kterých společností akcionářských.

Článek XX.

Jestliže by královská vláda pruská časem svyaz díla telegrafní, k něž se tato smlouva vztahuje, ležící v Prusku, odkoupila, a taktož když dojde láta komise pro rakouskou díla dotčené telegrafní ustanovená, jakož i v té případnosti, že by c. k. rakouská správa státní tato díla telegrafní odkoupila, učiní slavná vláda smlouva svědčící obohodu a obecný prospěch na ústetě mající o to, jak se má jísta po telegrafní z Chomův do Staré Vady díla provozovati.

Článek XXI.

Tato smlouva má se s oběi strany k Nejvyššímu schválení předložiti a listiny ratifikovati v přítomně její vedlého nejdiže ve čtyrech nedělich ve Vídni vyměšiti.

Tomu na svědomí plnomocníci v ní se podepsali a pečetí své k ní přitiskli.
Stalo se ve Vídni dne 2. března 1877.

(L. S.) **Andrassy** m. p.

(L. S.) **Ota hrabě ze Stolberka** m. p.

tedy My, uváživše veškeré šinky této smlouvy ji jsme Sobě oblíbili a schválili, a slibujeme také Našim slovem císařským a královským za Nás a za nástupce Nás, že všechno, co v sobě obsahuje, věrně budeme a dáme zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v této smlouvě Svou rukou podepsali a k ní pečetí Naši císařskou a královskou přitisknouti dali.

Stalo se ve Vídni, dne osmnáctého března lita Páně tisícého osmáctého sedmdesátého sedmého, panování Násého roku dvacátého devátého.

František Josef m. p.

Andrassy m. p.

Z Nejvyššího vnitřního rozkazu Jeho c. a. k. Apoštolského Velikemství:

Vláda vrboděný pán **Konradshelm** m. p.

c. k. šerák a ministrální radě.

Protokol závěrečný

ke smlouvě mírné, uříznuté mezi Rakousko-Uherskem a Německou říší dne 2. března 1872,
a dostavení telegrafie z Čechů do Staré Vody.

Následující plnomocníci sešli se dneš, aby podpisy svými ve skutek uvedli smlouvu, a příslušný dostavení telegrafie z Čechů do Halbättau a Fridland do Staré Vody učiněnou.

Při tom vložena jsou následovná prohlášení do tohoto protokolu závěrečného, kterýž má míti rovně moc a platnost jako smlouva, jakmile bude ratifikována, a sít k tomu potřebí zvláštní zvláštní ratifikace.

I.

Královská pruská vláda uznává, že buďe mezi c. k. vládou rakouskou to, co ustanoveno:

1. v článku X., §. 2 a strany dopravními uhlí, koksou, kamení, raš, sýrového kámena, soli na úroveň a jiných uzevín, když se jich náležitě celý vůz a vesnu se dávkou,

2. též to, co ustanoveno v článku XI. v příloze také, aby se dovozy z obou straných zemí docházející na koleznici z Čechů do Staré Vody stejnym způsobem dopravovaly,

ve skutek uváděti jen dotud, pokud tomu práva společnosti c. k. priv. rakouské telegrafie sítat posud dle komensu způsobil nejsoa na odpor.

II.

Taková uznává královská vláda pruská, že nařízená, aby se učiněna druhé koleji na rakouské železnici telegrafie ze Staré Vody do Čechů (II. III. smlouvy), děti se může jen dle listu povolání, daného dne 14. září 1872, kterym se ustanovují vztahující se k tomu provinnosti společnosti c. k. priv. rakouské telegrafie sítat.

III.

Obě strany vlády sešleji se v tom, že kromě dvou vlaků k dopravování osob, které podle ujednání v článku X., §. 2 smlouvy učiněného každý den po obou straně jezdit mají, má se zaříditi třetí vlak k dopravování osob, jakmile dle zrovnaného sdělení obou vlád se smlouvajících se shledá, že toho jest potřeba.

IV.

C. k. vláda rakouská má společností c. k. priv. rakouské telegrafie sítat uložiti za provinnost, aby stavby pro c. k. rakouskou a královskou pruskou celnicí pohraničnou, které se má na pohraničném nádraží blíže Halbättau vystavěti, postavené pro složenou celnicí pohraničnou, jako se má vystavěti, učinila a v dobrém způsobu chovala, též aby nešla náklad na vystavení bytů, jichž budou mít úředníci celní zapotřebí a které se jim mají poskytnouti nebo náklad na přičleněné ustanové byty najaté; naproti tomu náleži jí náhrada z té příčiny v článku XIV. ustanovená a společnost telegrafní, která tato náhrada dá, obsíditi nájemcem, jež se úředníkům, když se jim povolí byt státní, podle nařízená v jejich vlasti platných mají.

Aby se také tyto a veliké jiné poměry obopojných celních společenství a užívání se měnami, jež obopojný prospěch celní vyhledává, zavede se po ratifikaci této smlouvy speciální jednání, k němuž se přivěnomou komisí obopojných společenství.

Mimo to má c. k. vláda rakouská společnost c. k. priv. rakouské telegrafie státní uložiti za povinnost, aby zřídila na požádání nádraží blíže Halbitatu místnosti, ježtž bude potřeba pro službu policejní, poštovníkou a pro službu státního telegrafu, a to dle výpadku speciálního jednání mezi oběmi kterými odvětvími správy obouhro státu, v článkách XVII. a XVIII. smlouvy hotějí vyhraněného. Co se dálež chováni místností poštovních, policejních a telegrafických v dobrém způsobu, jež státní, osvědčení a topení, všé co se týče náhrady nájemného, jež královská vláda pruská na to má povoliti, mají platnost míti ustanovení vykonané, vydaná dne 9. února 1874 k článku 7. článku o německých polních na telegrafních, daného dne 20. prosince 1873.

V.

Obě vlády souhlasí se v tom, jak-li by se nastalo ujednání mezi správcí obopojných telegrafů o náhradu, která se má za společně užívání nádraží a užívání nádražních blíž Halbitatu dle článku XIV. smlouvy hotějí povoliti, že jí obě smlouvající se vlády společně ustanoví dle pravidla, že má pruská společnost telegrafická nádraží společně užívající plátnu droky se zakladacího kapitálu všech státních nádražích, počítajíc v ně také místnosti, ježtž užívá správa celní, poštovní, telegrafická a policejní, dle poměru společného užívání, naproti tomu pak že se mají měřky v nájemného, jež mají důvělníci realizovaných správ spravovati, v témž poměru rozdělení mezi rakouskou a pruskou správou telegrafickou.

To, co v této příčině, všé v příčině rozdělení nákladů na chování v dobrém způsobu a obslužení telegrafických státních v §§. 9. a 11. smlouvy dle Berlinského 1865

23. března 1873
1. února 1874 mezi společnostmi telegrafické Berlínsko-Zhořelecké a mezi c. k. priv. jihoseverozápadní telegrafní spojovací se obopojně ujednání ustanovené o společném užívání nádraží Seidenburského, bude a vyhraden, že se na jisto postaví poměr společného užívání každé doby, jinak pravidlem při ustanovování, jež dle příjedu obě vlády učiní.

Potom se plněmocníci obopojní ve dvojím sepsání smlouvy a tohoto protokolu závěrečného, o kterémž sepsání bylo shledáno, že se s ujednáním návrhem srovnávají, podepsali, počestí svou je opatřili a přijali pak k sobě každý po jednom sepsání smlouvy i závěrečného protokolu.

Stalo se ve Vídni, dne 2. března 1877.

(L. S.) Andrássy m. p.

(L. S.) Otta hrabě ze Stolberka m. p.

Výšepoložené smlouva státní i protokol závěrečný vyhláší se, by měly platnost v královstvích a zemích v radě říšské zastoupených.

Ve Vídni, dne 8. dubna 1877.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

23.**Zákon, daný dne 28. března 1877,**

jest se této volní deputace, vyhlášená řídem radou k jednání s obecním námenem řídkým o poměr příspěvku k nákladům na společné záležitosti mornářství.

Táknou se k §§. 3. a 36. zákona, daného dne 21. prosince 1867 (č. 146 zák. řídk.), má se dobře, a přivolením obějí zákonovny rady řídké naliditi takto:

§. 1.

K jednání deputačního o poměr příspěvku k nákladům na společné záležitosti mornářství, konanému dle §. 36. zákona, daného dne 21. prosince 1867 (č. 146 zák. řídk.), vyhlášen buď radou řídkou deputace patnácti členů.

§. 2.

Do této deputace voleno buď panikou zákonovnou pět členů a zákonovnou poslancekou deset.

§. 3.

Tento zákon nabude moci toho dne, kterého buď vyhlášen.

Ve Vídni, dne 28. března 1877.

František Josef m. p.

Auerberg m. p.

24.**Nářízení, vydané od ministeria práv dne 6. dubna 1877,**

o tom, kdy počne řízení okresní soud Otakrinský v řídkých řízeních.

Okresní soud Otakrinský, řízený dle nářízení ministeriálního, vydaného dne 5. března 1876 (č. 24 zák. řídk.), počne řízení dne 18. června 1877.

Glaser m. p.

Opravy.

V zákoníku řídkém na r. 1875, č. XIII., str. 94., ř. 11., po slově: „aparté“ přidej: o ženě se způsobem instrukce vydá řídká manželé.

V zákoníku řídkém na r. 1876, č. XXX., str. 261., ř. 24., místo „váhy“ ři: míry.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka X. — Vydána a zveřejněna dne 28. dubna 1877.

25.

Zákon, daný dne 7. dubna 1877,

jménem se povoluje, aby státní odkoupila z. k. priv. železnici z Bronova do Strauwalchenu.

S přivolením obecní smlouvny rady říšské vidí se Mě nařídití takto:

Článek I.

Vládě dává se moc, aby odkoupila z. k. priv. železnici z Bronova do Strauwalchenu pod výminkami v protokole ministerium obchodu ze dne 28. dubna 1874 ustanovenými za cenu souhrnně pětasetšedesát tisíc (876.000) šlaských v náčích.

Článek II.

K tomu konci povoluje se vládě na rok 1877 úvěr státní 876.000 šl., kterýchž, nechtělo-li by se do roku 1877 zaprasto nebo užilo-li by se ho neúplně, užiti se může ještě až do konce června r. 1878, má se však v tomto případě jednati tak, jako by byl v předchozím rozpočtu na rok 1878 povolán, pročť má se na povinnost tohoto roku účtovat.

Článek III.

Jednáni převodní, vztahující se k zakoupení z. k. priv. železnice z Bronova do Strauwalchenu, potažiti smlouvny a listiny k tomuto konci vyžádání, iž knihovna vlády a prohlášení výmarní z této příčiny učiněná, jakož i žádosti a sepsání toho se týkající zprávy jsou kolké a jiných poplatků.

Článek IV.

Ministři drauzi a ministři obchodu státno jest, aby tento zákon, který ode dne vyhlášení mocí nabude, ve skutek uvedli.

V Budíně a Pešti, dne 7. dubna 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumceky m. p.

Pretis m. p.

26.

Zákon, daný dne 9. dubna 1877,

(jako se uvádí, se ustanoveno v příloze k této volení do rady Hrádk v přísluš volebních
okresech v Rakousku pod Kníž: „A) Obec venkovská, č. 9“.

S přivolením obou smluvných rady Hrádk vidí se Mi nařídit takto:

§. 1.

Co ustanoveno v příloze k této volení do rady Hrádk v přísluš volebních
okresech v Rakousku pod Kníž: „A) Obec venkovská, č. 9“, uvádí se a má
znít takto:

„9. Hornalský, Otakrinský, Währinský a Klosterzsuburský, volební místo
Hornals“.

§. 2.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení.

Ve Vídni, dne 9. dubna 1877.

František Josef m. p.

Lasser m. p.

27.

Zákon, daný dne 9. dubna 1877,

(jako se uvádí, se ustanoveno v příloze k této volení do rady Hrádk v přísluš volebních okresech v
Rakousku: „A) Venkovská obec, č. 12 a 17“.

S přivolením obou smluvných rady Hrádk vidí se Mi nařídit takto:

§. 1.

Co ustanoveno v příloze k této volení do rady Hrádk v přísluš volebních
okresech v Haliži a Krakovsku: „A) Obec venkovská, č. 12 a 17“, uvádí se a
má znít takto:

„12. Plochyňský a Nizankovický, volební místo Plochyň;
Dobromilský, Hrabský a Ustický, volební místo Dobromil;
Mostinský a Šudovovitský, volební místo Mostiska.
17. Lvovský, Vinický a Šidrovský, volební místo Lvov;
Hradecký a Záhorský, volební místo Hrádek;
Javorovský a Krakovský, volební místo Javorov“.

§. 2.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení.

Ve Vídni, dne 9. dubna 1877.

František Josef m. p.

Lasser m. p.

28.**Zákon, daný dne 9. dubna 1877,**

jinžta se ustanuje přílovek k této volení do rady říšské v přísluš volených okresů v Čechách: „d) Obec veškerová, č. 1 a 14^a“.

S přivolením obou volených rady říšské vůli se jí naříditi takto:

§. 1.

Co ustanoveno v přílozku této volení do rady říšské v přísluš volených okresů v Čechách: „d) Obec veškerová, č. 1 a 14^a“, uznávají se a má zníti takto:

„1. Karlínský, Královsko-Vinohradský, Brandýšský a Jilovský, volební místo Karlín;

Českošrobský, Kostelecký nad Čerašmi lesy a Řibanský, volební místo Český Brod.

14. Jiřínský a Novopacký, volební místo Jiřín;

Holický, volební místo Holice;

Řezanický a Vysoký, volební místo Jilovanice;

Saršílský, Želiezobrodský a Lomnický, volební místo Semily“.

§. 2.

Tento zákon vstoupí ve skutek, co se týče volebního okresu „d) 14^a (Jiřín), ode dne vyhlášení, co se týče volebního okresu „d) 1^a (Karlín), od toho dne, kterého počne soud okresů „v Královských Vinohradech“ uplatňovati.

Ve Vídni, dne 9. dubna 1877.

František Josef m. p.

Lasser m. p.

29.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 9. dubna 1877,**

s tím, že c. k. hlavní celnice v Krakově spájje se s oddělením též celnice na nádraží Krakovským.

C. k. hlavní celnice L. třídy na Stradomí v Krakově přeložena jest od 1. dubna 1877 na samostatné nádraží c. k. přív. severní telegrafní ctnade Ferdinanda a spojena jest s tamjším oddělením též celnice.

Zaroveň oddíl jest též celnice prodej tabáku a kolik a s tímž na místě toho samostatný magazin ku prodávání tabáku a kolik na Stradomí v Krakově.

Proch m. p.

30.

Zákon, daný dne 14. dubna 1877.

o tom, že se povolají státní dráhy na rok 1877 na stavění železnic státních.

Se přivolením obou sněmovny rady říšské vídí se Ml. nabití takto:

Článek I.

Na úhradění potřeb ke stavění nížeuznamenaných železnic státních povolují se tyto státní úvěry na rok 1877:

§. 1.	Na železnici z Tazrova do Ledušova	300.000 zl.
§. 2.	„ „ na Siveriče do Splita a na odvětví do Šibenika	1.400.000 „
§. 3.	„ „ na potřebě Dunajském a na spojení s dráhou císaře Františka Josefa	100.000 „
§. 4.	„ „ z Tebiče do Posašila	2.600.000 „
§. 5.	„ „ místní z Valšova do Rymařova	200.000 „
§. 6.	„ „ z Dolního Dražberka do Wolfberka	500.000 „
	Dokreslý	4.500.000 zl.

Článek II.

Úvěr v článku I. povolených úžití lze totiž k poskytnění v každém paragrafu uvedeného, jestliže by se jich státek roku 1877 naprosto neuzilo, nebo užito-li by se jich neoplňk, bude se jich moci užiti ještě až do konce června r. 1879, ale budou se pokládati tak, jako by byly v předchozím rozpočtu na rok 1878 poskytneny, pokud mají se také na povinnost tohoto roka útévat.

Článek III.

Při dostavění železnic na potřebě Dunajském a železnice ze Siveriče do Splita a na odvětví do Šibenika bude mítě důse velikému polehčení, jehož, kladě ku zvrážděné rychlosti, kterou se rozpohybuje bude jezdit, dopřiti se může, a bude se moci také, se se týče provozování jedy, od velikých opatření v příčině bezpečnosti přepravovaných v tíže provozování jedy po železnicích, vydaném dne 18. listopadu 1851 (č. 1 zák. říš. na rok 1852) a v nařízeních dočasných k němu se vztahujících opatření dost, pokud se to z té příčiny dle uznání ministeria obchodu může povoliti.

Článek IV.

Ministři obchodu a ministři finanční uloženo jest, aby tento zákon, který ode dne vyhlášení nabude platnosti, ve skutek uvedli.

Ve Vídí, dne 14. dubna 1877.

František Josef m. p.

Auerspérg m. p.

Chlumecký m. p.

Pretis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XI. — Vydána a rozaslána dne 12. května 1877.

31.

Nariadení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních, práv a obchodu dne 11. května 1877,

jinž se vztahují povíla, ježti dšadoví a přislánci mosalštetí šetřiti mají po čas války vypuklé mezi Ruskem a Tureckem v přímé obchodu a plavby.

Za přičinou války, vypuklé mezi Ruskem a Tureckem, uvádějí se dle oznámení rady ministerké po ujednání s a. s. k. ministeriem záležitostí zahraničích a s král. ministerstvem uherským v známost nariadení níže položená, jinž se jak dšadově tak i přislánci říše spravovati mají.

1. Zapevňeno jest, na lodích pod vlajkou rakousko-uherskou vojsko státi válku vedoucích voziti aneb vojsku tomuto dovážeti věci, které dle obecného práva národního nebo dle zvláštních vyhlášených nariadení těch kterých vlád státi pokládají se za kontraband válečný.

Takových věcí máti býti na některé lodi rakouské nebo uherské, která ježe do oněch státi, jen tolik, kolik jich k obraně své neb jinak nezvyklostně má potřebi.

Lodim rakouským nebo uherským zakázáno jest, vjížděti do takových míst a přístavů, které jsou od některé mocnosti válku vedoucí obloženy neb mocně zaklíženy.

Kdo by zároveň výše položenou přestoupil, nedojde u vlády nitělné ochrany, kdyby mu státi válku vedoucí dle práva nebo zabarili neb skonštkovali.

2. Kromě této případnosti mohou lodi rakouské nebo uherské, třeba se vedla válka, obchod s přístavy mocnosti válku vedoucí dle věsti, a taktič mohou lodi kupeské státi válku vedoucích jako dříve do všech přístavů adějších bez

překážky vjádřiti, v nichž lze vůle své se sdělovati, lodi spravovati atd., pokud loďtí budou zákonná a narušení v té příčině vydaných a pokud chování jich zrovnávaní se bude s pravidly neutrality.

Co se týče přípustnosti cívků lodí válečných do přístavů zdejších, má platnost to, co v té příčině při jiných případech nastěeno.

3. V naději slábná, že mocnosti válku vedoucí budou obchodu neutrálního náležitě loďtí, a že strany válku vedoucí obvyklých práv užívati budou tím způsobem, aby se při tom zachovaly zásady obecného práva národního aneb mezinárodního zmloučené, nalízaje se tímto, aby správoané lodí rakouských nebo uherských na širém moři neodporovaly válečným, které by lodí válečným mocností válku vedoucími chtěly předsevzati, ačkoliv naopak aby přistupnosti a listiny, jimiž se neutralnost lodí prokazuje, bez zdráhání předložily, nikádně s tímž že moře nevrhaly ani jinak narušily, a listin šlechetých neb dvojích a tujých na lodí zachovaly.

4. Pakli by se s některou lodí rakouskou nebo uherskou, až narušení výše pokládaných loďtí, způsobem nenáležitým nakolilo, buditi to neprodleně nejbližšímu uhersko-rakouskému úřadu konsuleckému neb jinému oznáměno, aby vláda mohla u cívkho státě, nebo k dosazení náhrady a dostatečného potřeží, opadřiti, a jestliže by to již ten, s kým nenáležitě bylo nakoleno, byl učinil, jako přičinní podporovati.

5. Tato narušení vejdou ve skutek tobe dne, kdy budou vyhlášena.

Ve Vídni, dne 11. května 1871.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Glaser** m. p. **Chlumecky** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XII. — Vydána a rozedlána dne 12. května 1877.

§ 2.

Zákon, daný dne 10. dubna 1877.

jinak se povoluje státní zájma peněžitě sdělné společnosti privilegované telegrafie v Prahy do Duchcova, aby mohla dostaviti část dráhy z Mosta do Hroba a navštíti jiždu po ní.

S přivolením obecní radnice rady říšské vidi se Mě naříditi takto:

Článek I.

Vláda dává se moc, aby dala akcionářské společnosti priv. telegrafie v Prahy do Duchcova zápisku až do nejvyšší sumy jednoho miliona (1.000.000) rakouského šilera v měních, by mohla dostaviti část dráhy z Mosta do Hroba a navštíti jiždu po ní.

Článek II.

Ze zápisky, která bude dle článku I. dána, placeno buď vždy 1. července a 1. ledna potomně ročně pět ze sta droků, a s toutž měrou droků spláceno buď zápiska ve 24. ročných půlročních částkách, z nichž první dojde dne 1. července 1899.

Článek III.

Zmocněn v článku I. vyřknuté dává se pod tou výminkou, že se má pro zjištění práv, která tím pokládá státním se smlouvy o zápisce veřejné, na vkladě c. k. privilegované telegrafie v Prahy do Duchcova v knížkách telegrafických učiněném povolití a zapnutí knihovní právo státní a přednosti před pohledávkami majetných obligací prioritních.

Článek IV.

Smlouvy a jiné listiny z příčiny tohoto zákona sdělané a do knih vložené, užé epíše za toutž příčinou pořádné i sepsané učiněné a proloženy jsou kolké a poplatky.

Článek V.

Tento zákon vejde ve skutek toho dne, kterého bude vyhlášen.

Ministři obchodu a ministři finanční uloženo jest, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 16. dubna 1877.

František Josef m. p.

Auerspérg m. p.

Chlumecský m. p.

Pretis m. p.

33.

Zákon, daný dne 2. ledna 1877,

jakto se ustanovuje, jak se má sáz na silnicích říšských odlišnosti.

S přičleněním obou smlouvový rady říšské vidí se Mi nastáti takto:

§. 1.

Sazba odlišnosti na silnicích říšských, aby se mohlo po nich volně jezdit, povinný jsou a vyhrazen v §. 2. odlišnosti obce a statky o sobě postavené, kde takové statky jsou, okruž které buď silnice jde, anebo které nejsou více než osm kilometrů od té části silnice, kde se pracuje, vzdáleny.

Něco jiného může se ustanoviti tehda, když by toho potřeba vyhledávala, aby se dělalič vůbec nebo na některých místech vnao máno nebo více, nebo když by s příčin silnic, na př. v krajích horských nebo při řekách bylo zapotřebí, aby se v tom učinilo nějaká změna.

§. 2.

Úředně političti, přezemcovce starosty obcí (statků o sobě postavených) a sídlovec, jině odlišna jest správa silnic veselajých, které nejsou úředně, mají obec (statky), které jsou povinný, na silnic říšské mají odlišnost, vyhledati a je souhlasem, a má se každé povinné obci (statku o sobě postavenému) jistý kus práce ustanoviti, požádati a vyhraniti.

Když se přitahují kusy silnic a vyměřuje se délka jich, má se máti ohled k tomu, kolik obyvatel má každá obec (statků o sobě postavených), jak daleko má každá obec ke kusu silnice, kde se pracuje, a k jiným okolnostem místním.

§. 3.

Obcím (statkům), které jsou povinný, sáz odlišnosti, dá se, vyřmaže §. 5., náhrada ze svého fondu silničního.

§. 4.

Náhrada dá se k rukoum starostů obecních (statků o sobě postavených) pedle mezy domů zinného času obyčejně.

Při též domů na odlišnosti sázba nemá žití více nežli jedna den, ustanovená na obyčejně práce pro zachování silnice na tom kterém kusu silnice konaná.

Tato časní sázba máti však jen tehda, když dělání k práci úplně způsobný práce celý den a vykoná práci celodenní. Vykoná-li menší práci, přičláti na jen náhrada a toute práci se rovná-vajdí.

V šas práce počítá se, pracuje-li se přes půl hodiny daleko, oasen šas, kterého k cestě sem a tam potřebí.

§. 5.

Jest-li silnice zarovněn ulici občanského uzavřeného města, povinná jest osada, skrze kterou jde silnice, sáň s té částí, po níž jde silnice veskře, odklízení, anž může za to žádati nějaké náhrady.

§. 6.

Obce (statky), které jsou povinny sáň odklízení, mají se bedlivě zachováni dle vyhlášení, které je od státní správy silnicí v přitáhn toho odklízení dejdo.

Dělníci mají býti opatřeni had svými nástroji nebo nástroji, které jim objednají povinnosti. Povinnosti mají ke svým dělníkům dáti spolehlivě zřízení dohlášení.

§. 7.

Neupostavili-li by povinnosti vyhlášení na přitáhn odklízení sáň k nim učiněného, anž nevykonala-li by se práce taková, má správa státní právo, přičetí je k vyhlášení povinnosti jejich nebo dáti sáň skrze koho koli odklízení.

Výhlasy všeli, které tím vezpůsob, mají povinnosti žada silnic státních nahraditi.

§. 8.

Silnicí povinností na opatření od státní správy silnicí učiněná, i žaloby třetích zřizovatelů na povinnosti podány buďte k úřadu politickému nad obcí (statkem) přímo postavenému, kterýž má v přitáhn toho, toho potřebí, bez odkladu vyhlášení a nález vydati.

§. 9.

Správa státní má toho všeli, dáti sáň se silnic řídkých, když by se jí vidělo, že se tím občanskému dobrému, zvláště pak pokladu státnímu prospěje, ve vlastní režii nebo v akordu nebo způsobem propachtování odklízení.

§. 10.

Úmluvy o náhrady uzavřené, které byly učiněny podle §. 6. nařízení císařského, vydaného dne 3. ledna 1861 (č. 16 sáň. řídk.), mohou se k potášení obce (statku o sobě postaveného), žs se týče, zrušiti.

§. 11.

Od toho dne, kterého tento nákaz přímou náleže, postane mezi nařízením císařským, vydaným dne 3. ledna 1861.

§. 12.

Ministerium náležitosti veřejných a finanční státní jest, aby tento nákaz ve skutek uvedli a vydali nařízení vykonavací, jichž k tomu konci bude potřebí.

Ve Vídni, dne 2. ledna 1877.

František Josef m. p.

Auerberg m. p.

Lasser m. p.

Pretis m. p.

31.

Nariadení, vydané od ministeria záležitostí vnútorných a financií dňa 5. května 1877,

pre vykonání zákona, čísla dňa 2. júna 1877 (č. 33 zák. list.) o odličení saha na
silnicích říšských.

(§. 1. zákona).

Uvažovať, kde a kedy jest potřeba odličení saha na silnicích říšských, přičítati sňazích stavby silnicí.

Na ně náleží zvláště, aby ustanovili, hledíce k potřebám jezdění, jak široko se má saha na silnicích odličiti. Kromě zvláštěních případů odličení se má saha jen v síle jedné koleje s místy k vyhýbání. Na kruzích silnic, kde se silněji jezdí, odličena buď saha v síle dvou kolejí, a toliko na blízkou velkých měst po celé vozové dráze.

Odličení saha nerozumí se však odstranění více saha ze silnic, něž má se. státi majlo k jezdění na sahách, asi 20 cent. metr. saha povozhati.

Vzdálenost obcí (staček o sobě postavených) k odličení saha ustanovených od místa ku práci jim ustanoveného počítána buď dle kruzí cesty, který se skutečně mají vjíti.

(§§. 2. a 4. zákona).

Čas, který se má při obcích (stačích o sobě postavených) přes půl hodiny od místa, kde se pracuje, vzdálených na cestu sem a tam do času práce počítati, buďli při vyšetřování v §. 2. zákona předepsaném napřed vyhledáno a do příslušného seznamování zapísáno.

Den náležitosti počítá se na sem hodin práce; nepřeručuje-li se celý den, dána buď měla poměrně dle toho, kolik hodin se pracovalo.

Starostové obcí (představení staček o sobě postavených) jsou povinni, náhradu, kterou oběti, neproděně dělníkům vydati.

(§. 5. zákona).

Podle §. 5. zákona jest ulice i ta, kde při silnicích skrz některou osadu jdoucí není sice nepřetržitě byly domy, jsou však při ně stavění hospodářská a jiná, dvoje a zahady chráněné a pod. a třeba mezi nimi tu a odu nepatrné prostory.

(§. 6. zákona).

Když mají saha odličiti obce (stačky) dle §. 2. zákona vyhledané, má úředník stavěcí a na jeho místě silnicí si delší k silnicím pro kus silnic jsou přikázány všechny obce přimně k tomu vyhledání, a v tomto vyhledání připomenuti, kdy se mají delší na tom kuse silnic dostaviti, kolik jich má přijiti, jaké nástroje k práci mají a sebou přivésti a musko-li jich. Starostové obcí (představení staček o sobě postavených) mají přimně povzditi, kterého dne a kterou hodinu toto vyhledání sňazích stavby silnicí obdrželi a mají k tomu přiblížiti, aby se na úplně dostavěti.

Úředníci svezitelští a dlužníci k silnici, jehož povinností jest, silnici v dobrém způsobu obcovati, mají práce při odklizení sněhu řídké a k nim přiblížiti.

K dohlídce má se po kusech silni také costítá.

Zřizování starby silnicí mají starostám obecním (představeným statků o sobě postavených) podati každý den seznam, a něžně jest viděti, co se na ten den oddělo, kolik dělníků pracovalo, kolik hodin trvala práce a co čini měla na to.

Aby se řízení v přímě vykonávali sněha usnadnilo a urychlo, buďto formálně vyběhnati, jako se státní (statkové) vydk, sň potvrzení na dodané vyběhnati, jež obce (statky) od sebe vydati mají a seznamy práce, které se jim mají odváděti, taková vydky a úředníci stavitelští i dlužníci k silnici jimi opatřeni. Takové formální listiny užito buď tím způsobem, že se jenom dáta proměnlivá a čísla vyplní a přelobně podpisy přidají. Ke každému vyběhnati, že se má sň odklizeni, přilobně buď formálně potvrzení obdřicobě (recepce), kteréž má starosta obce (představený statků o sobě postaveného) vyplniti.

(§. 3. zákona).

Kde se má sň s prospěchem odklizeni pláhem, buďto pláň k tomu zřizován užito a za to přilobně s držitelů každě napřed určitě umlaveno, aby v případě potřeby koně dostavili a za jistou cenu.

Lasser m. p.

Prešis m. p.

35.

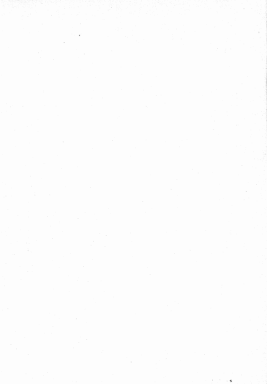
Nářízení, vydané od ministerium financí dne 3. května 1877,

o tom, že se zřizuje úřed berní a soudní úřad depozitní v Otakríně v Dolních Lábozích.

Za přilobně, že úřad jest okresní soud v Otakríně (č. 24. zák. řídk. na r. 1876 a č. 24 na r. 1877), zřizuje se podle Nejvyššího rozhodnutí, jehož dátem 28. listopadu 1876, v tomto místě úřad berní a soudní úřad depozitní, kterýž počne úřadovati dne 18. června 1877.

Od toho dne budou obce Novo-Larchenfeldské a Otakrínské a okršiku berního úřadu Hernalského vyločeny a k bernímu úřadu Otakrínskému přidány.

Prešis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XIII. — Vydán a rozehán dne 23. května 1877.

36.

Zákon, daný dne 6. dubna 1877,

jinž se schvaluje úmluva protokolární ze dne 23. února 1876, kterou z části změny a doplnění jsou úmluvy, učiněné se společností železnice jížní.

S přivolením obějí vládních rady říšské vidí se Mi následně takto:

Článek I.

Schvaluje se následující úmluva protokolární, mezi v. k. ministeriemi obchodu a financí jednou v. k. vlády a přispěšilem královskou vládou úberskou ze strany druhé, a mezi společností v. k. priv. železnice jížní ze strany druhé ve Vídni dne 23. února 1876 učiněná, ještě se 1796 číselně, při schválení prodeje vlastních linií železnice jížní nastalé změny a doplnění úmluv mezi v. k. správou státní a společností železnice jížní uzavřených, zvlášť úmlouvy, učiněné dne 13. dubna 1867 (S. 69 zák. říšsk.), a úmluvy, učiněné téžoh dne o splnění splácaní reálné sumy odkupní na náklady železnice lombardsko-venétské.

Toto schválení dává se s tou výminkou, že se má 1. den měsíce července 1876 pokládati za dobu v §. 1. té úmluvy popomenované, a s výhradou ustanovení, že se tím nezpouští od práva v přičině splácaných na náklady státní reálné sumy tržeb na lince lombardsko-venétské, k jejich pokládání vzešlo právo až do konce r. 1875.

Článek II.

Ministři obchodu a ministři financí shodeno jsou, aby tento zákon ve skutek uvedli, kterýchž náhoda plácaní od dne vyhlášení, měla by úkazek společnosti v. k. priv. železnice jížní v úmluvě ustanovený nastal býti.

V Cechlově, dne 6. dubna 1877.

František Josef m. p.

Amersberg m. p.

Chlumecký m. p.

Preitls m. p.

Úmluva protokolární.

uzávnuta ve Vídni dne 25. února 1856 mezi c. k. ministerstvem obchodu a financí jménem c. k. vlády a předsedou královské vlády uherské na strany jedné, a mezi společnostmi c. k. priv. belgické jižní na strany druhé, ježto se týče částečně, při schválení prodeje vládních linií telegrafní jižní včetně zástav a doplnění smlouvy, učiněné dne 13. dubna 1863 (č. 69 zák. říšsk.).

Jakož mezi společnostmi spojených belgie nížerakouské, lombardské a středovládné na strany jedné a mezi královskou vládou vládnou na strany druhé učiněna jest v Bruselu dne 17. listopadu 1875 smlouva a ve Vídni dne 25. února 1876 dodavková smlouva na přičiněno postupně způsobem prodeje veřejných telegrafní i s příslušenstvím, které v něm vládní jménem společnosti posud na vlastní náklady, a jakož společnost c. k. priv. belgické jižní tyto smlouvy předložila císařsko-královské vládě, žádajíc za schválení jich v článku 23. obojí smlouvy výslovně vyhrazené, tedy císařsko-královská vláda toto schválení s výhradkami a výhradami v této úmluvě protokolární ustanovenými uděluje a činí se v této úmluvě na přičiněno částečně okruž prodeje vládních linií telegrafní jižní potřebné změny a doplnění smlouvy, mezi císařsko-královskou správou námi a společností c. k. belgické jižní dne 13. dubna 1867 (č. 69 zák. říšsk.) učiněné, též smlouvy, učiněné dne o způsobu naplnění režim savy odkupní za účelové belgické lombardsko-berátské uzavřené, úmluvy protokolární sjednané, k nimž přistoupila i královská vláda uherská, totiž:

§ 1.

Od toho dne počínajíc, kdy provozování linjí po belgickém, které se postoupí, převzde se na královskou vládu vládnou a nepočne se již na účet společnosti spojených belgie nížerakouské, lombardské a středovládné, potažiti společnostmi c. k. priv. belgické jižní, přijímá jménem společnosti uvedenou ustanovení, uvedených v článku 10. smlouvy ze dne 13. dubna 1867 (č. 69 zák. říšsk.) o kompenzativním ústředním hraběho úžitku linií jejích v Rakousko-uherském mocnářství křížem tím způsobem, že se má na hrubý úžitek linií rakousko-uherských na míli, potažiti nyní za kilometr počítati suma, která vyjde způsobem početním za kvocient, když se skutečný roční hrubý příjem veřejných linií rakousko-uherských, po kterých se jezdí, dělí úlohem veřejných mil, potažiti veřejných metrů úžitku linií.

Při budoucím počítání garsantů hraběho úžitku, ježto se učiniti má v kilometrech, hoditi se na míli 100.000 al. rakouského čísla počítáckého hraběho úžitku na míli počítáno za základ 18.182 al. rakouského čísla za kilometr.

§ 2.

Při spočítání přebytečných podílů hraběho úžitku, které dle článku 12. smlouvy vřím uvedené ze dne 13. dubna 1867 na splacení režim odkupní savy za linii z Vídne do Trstu míl., číselného nyní ježto 27,444.692 al. 75 kr. rakouského čísla ve sčítání, sčítati se mají, počítati mají za základ skutečný roční hrubý

užitek veškerých rakousko-uherských linií železnice jižní, po kterých se jedná, a dle veškerých kilometrů těchto linií. Při tom počítá se buď hrubému užtku 107.000 zl. za míli a rok provozování za rovný hrubý užitek 14.100 zl. za kilometr a rok provozování, a hrubému užtku 110.000 zl. za míli a rok provozování buď za rovný počítá se buď hrubý užitek 14.500 zl. za kilometr a rok provozování.

Co ustanoveno v třetím článku článku 12. smlouvy ze dne 13. dubna 1867, totiž: „Pak-li by společnost byla povinna, platiti od 1. ledna 1868 daň z příjmů, nebude výše dotčená dovozní, petiční čtvrtiny státa zapravováti dotud a tou měrou, pokud by se jí musila učiti na zapravení daně z příjmů“, tento úmluvou se nemění.

To, co ustanoveno na začátku tohoto paragrafu, má platnost nabýti ode dne v §. 1. jmenovaného, avšak již v roku provozování, v kterém tento den nastane.

Také má ustanovení výše uvedené z příčiny poslepu dle zaplacení roční 30 milionů lír sumy odkupu za náležející železnice lombardsko-venétské, ku kterému ustanovení se dle dne 13. dubna 1867 vztahuje, platnost mítí tím způsobem, že po úplném splacení roční sumy tržeb na línii z Vídně do Trstu zapravení přebývajících podílů hrubého užtku rakousko-uherských linií železnice jižní podle výše uvedeného ustanovení počítaných platiti má za svůj nárok na roční sumy tržeb za línii lombardsko-venétské a že se má v tom placení předacíti dotud, až bude tento roční sumy tržeb úplně zaplacen.

§. 3.

Společnost s. k. priv. železnice jižní prohlašuje, že nemůže se změti v ustanoveních Vídeňského traktátu s mír, učiněného dne 3. října 1866 (č. 116 zák. sb.) o státní garancii nastávajících, o které se na příčinou vládních linií železnice jižní královské vládní vládní způsobem prodeje postoupených císařské a královské vlády rakousko-uherské s královskou vládou vládní úmluv, ani se změny poměrů, na příčinou placení roční sumy tržeb v celku, žádného práva neb pohledávání naproti císařsko-královské nebo královské uherské vládní vládní.

§. 4.

Společnost s. k. železnice jižní uzavazuje se, že chce toho, co jí dle výše uvedeného smlouvy ze dne 13. listopadu 1875 královská vláda vládní jakožto podíl sumy tržeb v hotovosti nebo ve vládních obligacích dlehodních v celé korekci zaplati, předkem a nejprve učiti na zapravení veškerých dluhů nepříjmových a na odkoupení veškerých bonů obligacích, toho pak, co by ještě k dispozici přebylo, na ústavu vládního fondu. Tento fond má se obrátiti na založení kapitálu, jichž bude na línii rakousko-uherských započeti (na stavbu želez. na ústavu kolejí atd.) a má k tomu sloužiti za vládní schválení císařsko-královské vlády.

Revidování tento fond mezi akcionáři není dovoleno dotud, pokud společnost jest státně dle přírodních a jiných.

To, co královská vláda vládní dle smlouvy výše jmenované společnosti jakožto část sumy třicetkrát každý rok v hotovosti zaplatí, též účinek z fondu výše dotčeného, vynaložit se má na úročeni a splácní dle plánu společenského dluhu obligátního, a společnost požívá se v této příčině svlátní kontrole vlády císařsko-královské. Společnost jest kromě toho povinna, učiníť vše, čeho potřebí, aby vyhradil právo ústavní majetnickým obligacím k výše dotčeným úmístům zaplaceným příslušející, byvši pořadem soudním v knize veřejné posuzování, v platnost bylo uvedeno a vyšetřeno.

§. 5.

Společnost o. k. priv. Selesznice jiní uzavře se, že vezme k požívání vlády co nejdříve a na všedním způsob, když budou kupony při obligacích nyní se nacházející, a oběm obligacím 5% tituly třiprocentního dluhu obligátního, od této společnosti pod firmou: „Společnost spojených bankovních rakouských, lombardských a středověrných“ potažiti: „Společnost o. k. priv. jiní Selesznice státní, lombardsko-benátské a středověrné“ vydati, a že na místě těchto obligací, pokud upřesněna koupí nebo splacením nevyjde trvale z oběhu, způsobem smlouvy vydá nové obligátní tituly, kteréž budou kromě toho, že bude, jakož se změní, firma zmíněná, obsahovat výslovně sjednat, že za jich odkoupení a úročeni také jsou výše uvedené úmísty placené (§. 4.) uzavřeny.

Koruně se ovšem, co se výše formálně, jedná se má při vydávání nových obligací křepiti, jakož i vůbec, platnost máť má to, co ustanoveno v zákonném, daném dne 19. května 1874 (č. 70 zák. Hřák.), o zakládání knih Selesznických státních, potažiti se ustanoveno v článku I. zákonných uherských na rok 1868.

§. 6.

První vydání obligací nových, které se dle §. 5. učiní a vkládáť jich do knih srovnáno jest kolik a jiných papírků.

Jak má tato smlouva nabude most právní, konáno každ účastníci a vyrovnaní v článku 3. smlouvy se dne 13. dubna 1867 vypracované, při kterémž se vyhledá kapitál zakladací v rakousko-uherských listích reprezentovaný, použijí se sklada vyšetřování ceny, obsahující ve smlouvě ddo. v Basileji 17. listopadu 1875.

Společnost má i přitom na ústře a obligacím posud vydané a za titry, které se dle §. 5. znovu vydají, zapracování jen kolik kuponový, který vyjde na kapitál zakladací v listích rakouských reprezentovaný, jak výše uvedeno, vyhledáť.

K akcím nebo obligacím, které by společnost snad pro rozšíření svého vyšetřilého kapitálu budoucí vydala, tato ustanovení se nevztahují.

§. 7.

Společnost o. k. priv. Selesznice jiní uzavře se, že uvede ve skutek smlouvy ve statutech a jisk naplněti, jedná se odkoupením listů rakousko-uherských od

posavadních cizozemských činiti nebo podnikatelstva postoupením linií vládních vykonaným souvisl, a kterých jest potřeba, aby se společnost přeměnit mohla v podnikatelstvo výhradně monopolní Rakousko-uherského nábojeho, mající sídlo ve Vídni.

§. 8.

Společnost c. k. priv. Selesnice jižní bude touto úmlouvou vázána od toho dne, kterého shromáždění generální na den 28. února 1876 svolané svým usnesením k ní přivoli.

Co se týče c. k. vlády, nabude tato úmluva mezi teprv tehda, když rada říšská dá své přivolení, jehož ke každému ustanovení jejím jest potřeba.

§. 9.

Královská vláda uherská prohlašuje svým zastupcem spolupodepsaným, že k této úmluvě, pokud se dotýče posudků průběžných linií Selesnice jižní v zemích královské koruny uherské ležících, a výhradou schválení národnostního přístupu.

§. 10.

Tato úmluva vztáhá se ve dvou nezávislých stejných sepsáních, z nichž jedno zachová se v rakou c. k. úprávy státní a druhé počte se královské vládě uherské.

Společnosti c. k. priv. Selesnice jižní vydá se přepis úředně věrou opatřený.

Ve Vídni, dne 25. února 1876.

Ze c. k. ministerské kanceláře a kancel:

Chlumecský m. p.

Protis m. p.

Ze společnosti c. k. priv. Selesnice jižní:

František baron Hopfen m. p.

Albert baron Rothschild m. p.

Jakožto zastupce královské vlády uherské:

Alex. H. Ribury m. p.

Doc. Jindřich rytíř Wittek m. p.,

c. k. sekretář vlády, jako prostředník.

Smlouva státní, učiněna mezi Rakousko-Uherskem a Vlaš- skem dne 29. února 1876,

ještě se této smlouvě telemti slojí řítí.

(Stala se ve Vídni dne 29. února 1876; od J. J. a. k. Apoštolského Veličenosti smlouvěna jest v Leranostech dne 11. srpna 1876 a smlouvěna vydaná jest ve Vídni dne 11. srpna 1876.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente elementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Croeciae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silosiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moesaviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Nostro aeque ac Majestatis Suae Italiae Regis Plenipotentiaro ad separandam administrationem viarum ferraearum ditiones Nostrae conjungentium die vigesima nona mensis Februarii anni currentis Viennaee tractatus initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

Text původní.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

Sa Majesté le Roi d'Italie,

animés du désir d'effectuer la séparation des réseaux de chemins de fer des deux États qui ont prévus par l'article XII du traité de paix et d'amitié signé à Vienne le 3 octobre 1866, ont convenu à cette fin:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie

Překlad.

Jeho Veličenosti císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský a

Jeho Veličenosti král Vlašský,

hádejíce toho Sobě, aby odštěpní telemti obem státi skřítkem se stalo, jakž to v článku XII. smlouvy o pokojí a přítelství, učiněné ve Vídni dne 3. října 1866 připsomenato, jmenovall jsou k tomu krzci přitomenyky Svojími:

Jeho Veličenosti císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

le Sieur Jules Comte Andrássy de Csik-Szent-Király et Krassna-Horka, Grand d'Espagne de la 1re classe, Grand-Croix de Son ordre de St. Etienne de Hongrie et de l'ordre suprême de l'Annonciade d'Italie, Sen Coussiller intime secret et Ministre de Sa Maison Impériale et des affaires étrangères etc. etc. et

Sa Majesté le Roi d'Italie

L'Honorable Chevalier Quintino Sella, Chevalier Grand-Cordon de Ses ordres des S. S. Maurice et Lazare et de la couronne d'Italie, Chevalier de l'ordre civil de Savoie, Grand-Croix de l'ordre Impérial de Leopold, Député au Parlement national

Leurs Plénipotentiaires, lesquels après avoir produit leurs pleins-pouvoirs reconnus en bonne et due forme se sont mis d'accord sur les stipulations suivantes:

Article I.

Un contrat réglant les conditions de rachat du réseau des chemins de fer de la Haute-Italie a été signé à Bâle le 17 novembre 1875 et un contrat additionnel à Vienne le 25 février 1876 entre le Gouvernement italien d'une part et la Société des chemins de fer austro-italiens, lombards et central-italiens de l'autre.

La dite Société, aux termes de l'article 23 du contrat de Bâle a demandé et obtenu l'approbation de ces contrats, par le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi, pour ce qui le concerne.

Les deux contrats sont annexés au présent traité.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent en conséquence d'un commun accord que, dès que les stipulations relatives au rachat du réseau de la Haute-Italie seront entrées en vigueur, il aura été pleinement satisfait aux dispositions de l'article XII §. 1. du traité de paix et

pour Julia hraběnka Andrássyho a Csik-Szent-Király a z Krassné Horky, granda španělského I. třídy, velkokřížníka Světo etierického řádu sv. Štěpána a vanečného vládního řádu Annonciadního, Světo skuzněného tajného radu a ministra Světo císařského domu a náležitosti zahraničných věd. atd. a

Jeho Velikoství král Vládký:

otčodného rytíře Quintina Sella, velkokřížníka Světo řádu sv. Maurice a Lazara a koruny vládní, rytíře civilního řádu Savojského, velkokřížníka císařského řádu Leopoldova, poslanec národného parlamentu,

kteréto plnomocníci, předloživši plnomocnosti své v dobré a náležitě formě shledaná, o náležitých stipulacích se usetli:

Článek I.

Vládní vládký se strany jedné a společnost železnic jihoitalských, lombardských a středovládních se strany druhé podepsaly se ve smílovré, učiněné v Basi-leji dne 17. listopadu 1875 a v dodavkové smílovré, učiněné ve Vídni dne 25. února 1876, jimiž ustanoveny jsou výňatky kroupě železnic hornovládních.

Jmenovaní společnost řídila dle článku 23. smílovré Basi-lejské na vládně Jeho Velikoství císaře a krále, pokud se jí týká, na schválení těchto smílov a obdržela je.

Obě smílovré jsou k této smílovré přiloženy.

Vanostně smílovrájeti se strany uzavřaji po společném ustanovení, když nabudou mezi ustanovení ke kroupě hornovládních železnic se vztahující, se kroupě dle dostiřného tomu, co ustanoveno v článku XII, §. 1. smílovré o pokoj a přátelství, podepsané dne 3. října 1866

d'ambrosé signé à Vienne le 3 octobre 1866 entre Sa Majesté l'Empereur et Roi et Sa Majesté le Roi d'Italie.

Article II.

Les Hautes Parties contractantes déclarent en même temps qu'avec l'entrée en vigueur des contrats de Bâle et de Vienne la séparation des deux réseaux austro-hongrois et italien sera complète et que toutes les questions prévues aux articles X §. 5, XI et XII §. 2 du traité de paix signé à Vienne le 3 octobre 1866 seront définitivement réglées pour ce qui regarde les rapports matériels entre ces deux réseaux.

Article III.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent réciproquement à favoriser dans leurs territoires respectifs l'établissement de voies ferrées devant servir à relier directement entre eux les réseaux austro-hongrois et italien, à condition toutefois que les lignes à concéder ne grèvent d'aucune façon les finances de l'Etat.

Il est bien entendu qu'on se réserve de déterminer d'un commun accord le tracé général ainsi que les points de jonction de ces lignes.

Article IV.

Le présent traité sera ratifié par les Hautes Parties contractantes et les ratifications en seront échangées dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition le vingt-neuf février de l'an de grâce mil huit cent soixante seize.

(L. S.) **Andriassy** m. p.

(L. S.) **Quintino Sella** m. p.

ve Vidal mezi Jeho Veličenstvím císařem a králem a Jeho Veličenstvím králem Vládkým.

Článek II.

Vznešené smlouvající se strany prohlásily zároveň, když nabuden mezi smlouvy Basilejské a Vídeňské, že tím bude odložení železnice rakousko-uherských od vládkých dekonstruá a vedebár otázky, připomenuté v článech X. §. 5., XI. a XII. §. 2., smlouvy o pokoj dne 3. října 1866 ve Vídni podopatné, pokud státní jest a obopatné vztahy obějí těchto železnic, že budou konečně rozřešeny.

Článek III.

Vznešené smlouvající se strany uzavřely se obopatné, že obějí starší železnice, jimiž by se železnice rakousko-uherské a vládké přímě spojily, ve svých zemích nápodobati, pod tou však výminkou, když se dráhami, k nimž by se dala koncese, na finance státní zádatku býti nemohou neuváti.

Tyto vznešené strany se smlouvíly, že sobě vykazují, po společném usnesení ustanovení obecnou trasu a místa, kde se tyto linie k sobě připejí.

Článek IV.

Tato smlouva bude od vznešených stran se smlouvajících ratifikována a ratifikace budou se navzájem vyměňovány.

Touma na svědomí obopatni plněmocní v této smlouvě se předepsali a otzy své k ní přitiskli.

Stalo se ve Vídni, ve dvojité expediti dne devadesátého devátého února léta Páně tisícého osmístého sedmdesátého šestého.

(L. S.) **Andriassy** m. p.

(L. S.) **Quintino Sella** m. p.

Nos visis et perpensis tractatus hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hiis gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesarum-Regio epondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executuri mandatares esse.

In quorum fidem majusque rebus praesentes ratificationis Nostrae tabulae manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur Luxemburg die undecima mensis Augusti anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesarum et Regiae Apostolicae Majestatis propriae:

Josephus Eberhardus a **Schwepffel** m. p.

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Prohlášení,

učiněn dne 13. srpna 1876 ke smlouvě státní, uzavřené mezi Rakousko-Uherskem a Vládkem v oboustranně shodných záležitostech dne 29. února 1876.

Text původní.

An moment du procédé à l'échange des ratifications du traité conclu à Vienne le 29 février 1876 entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie, les soussignés Jules Comte Andrássy, Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères représentant le Gouvernement H. et R. d'Autriche-Hongrie et Comte Charles Robilant, Ambassadeur de Sa Majesté le Roi d'Italie, représentant le Gouvernement Royal d'Italie, à ce dûment autorisés, déclarent ce qui suit:

Un compromis ayant été conclu à Paris le 11 juin 1874 entre Monsieur le Commandeur Caracciolo, au nom du Gouvernement Royal d'Italie et le Baron Alphonse de Rothschild, au nom de la

Překlad.

Přistupující k vyměnění ratifikací smlouvy státní, ve Vídni dne 29. února 1876 mezi Rakousko-Uherskem a Vládkem učiněné, vydávají následující:

Jules hrabě Andrássy, ministr císařského domu a ministr vnějšních věcí, ve zastupení v. a. k. vlády rakousko-uherské a

Karel hrabě Robilant, velvyslanec Jeho Veličenství krále Vládkého, ve zastupení královské vlády vládké,

vešlé plnomocenství, kterě k tomu obdrželi, od sebe toto prohlášení:

Jakož v Paříži dne 11. června 1874 mezi panem komturem Caracciolum jménem královské vlády vládké a Alphonsem svobodným páterem Rothschildem učiněno jest kompromis, a jakož die náho Jakkoh

société de chemin de fer de la Stéphanie, un contrat additionnel à celui de Bâle du 17 novembre 1875 a été signé en conséquence à Rome le 17 juin 1876 entre L. L. E. E. le Commandeur Depretis, Président du Conseil des Ministres de Sa Majesté le Roi d'Italie, et le Chevalier Zanardelli, Son Ministre des travaux publics, au nom du Gouvernement Royal d'Italie d'une part, et Monsieur Horace Landau, au nom de la dite Société de chemin de fer d'autre part.

Il est bien entendu, que ces deux documents, dont copie authentique est jointe à la présente déclaration, n'altèrent pas les dispositions essentielles des contrats de Bâle et de Vienne, des 17 novembre 1875 et 25 février 1876, en tant que ces contrats, en vertu de la déclaration *) échangée lors de la signature du traité international de Vienne, en date du 29 février 1874, auquel ils ont été annexés, forment partie intégrante de ce traité.

À la demande du Gouvernement Royal d'Italie le Gouvernement Il. et R. d'Autriche-Hongrie déclare par la présente, qu'il a pris acte des documents ci-annexés et qu'il a donné, pour ce qui le concerne, à la dite Société de chemin de fer Son approbation à la signature du compromis de Paris du 11 juin 1876 et du contrat additionnel en date de Rome le 17 juin 1876.

excellenci komendur Depretis, president ministerské rady Jeho Veličenství krále Vítězslava, a rytíř Zanardelli, Jeho Veličenství ministr prací veřejných, jménem královské vlády vládnoucí se strany jedné, a pan Horac Landau jménem junácké společnosti Intenzioné se strany druhé, podepsali v Římě dne 17. června 1876 smlouvu additionální ke smlouvě v Basileji dne 17. listopadu 1875 učiněné;

jakžt kromě toho obepřel se uznává, že učiněno dvěma listinami, které jsou v autentickém přepise k tomuto prohlášení přiloženy, v podstatných ustanoveních smluv v Basileji a ve Vídni dne 17. listopadu a dne 25. února 1876 učiněných smlouvy se rovnají, pokud tyto smlouvy mojí prohlášení **), při podepsání smlouvy státní ddo. ve Vídni 29. února 1876 týkají smlouvy za přílohy obsahující vymezení, šelí doplňující část této smlouvy státní.

tedy prohlásuje tímto o, a k. vláda rakousko-uherská, vyhovuje žádosti královské vlády vládnoucí se strany druhé přivěnovat, by podepsala kompromis ddo. v Paříži dne 11. června 1876, i smlouvu additionální ddo. v Římě dne 17. června 1876.

*) Prohlášení se rovnají při všech od této vlády;

Text přeložený.

„À la demande du Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi d'Italie, le Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur et Roi d'Autriche-Hongrie a pris acte des documents ci-annexés et qu'il a donné, pour ce qui le concerne, à la dite Société de chemin de fer Son approbation à la signature du compromis de Paris du 11 juin 1876 et du contrat additionnel en date de Rome le 17 juin 1876.

Vienne, le 29 février 1876.

Andriassy n. p.

Přeloženo.

„K požádání plénipotentáře Jeho Veličenství krále Vítězslava uznává plénipotentář Jeho Veličenství císaře a krále a prohlásuje tímto, že přivěnovat, by podepsala kompromis v Paříži *) v červnu 11. dne 1876, i smlouvu státní doplněnou dne 17. června, v Římě se stranou k plénipotentáři vládnoucí se strany druhé, přivěnovat, by podepsala kompromis ddo. v Paříži dne 11. června 1876, i smlouvu additionální ddo. v Římě dne 17. června 1876.“

Ve Vídni, dne 29. února 1876.

Andriassy n. p.

La présente déclaration a été échangée en même temps que les instruments ratifiés du traité international du 29 février 1876 et mention en a été faite dans le procès verbal concernant l'échange des ratifications.

Fait à Vienne en double expédition le 13 août 1876.

Andrius m. p.

Kobilant m. p.

Tato prohlášení jest zároveň s ratifikovanými listinami smlouvy státní ze dne 29. února 1876 vyměněno a že se to stalo, v protokole vyměňující ratifikaci potvrzujícími připojenato.

Stalo se v dvojnásobném sepsání ve Vídni dne 13. srpna 1876.

Andrius m. p.

Kobilant m. p.

Smlouva státní výše položená i prohlášení k ní náležející vyhlásuje se tímto, aby měly platnost v královstvích a zemích našou říšíkou zastoupených.

Ve Vídni, dne 16. dubna 1877.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XIV. — Vydána a rozložena dne 23. května 1877.

§ 8.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 13. května 1877,

žáto se v obzoru záležitosti vráti dodavek k řádu cimentního, vyhlášená dne 19. prosince 1872 (č. 171 zák. říšsk.).

Áby k vykonání přišel zákon, daný dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na rok 1872), jenž se týče nového sřazování míry a váhy, uvědi se v obzoru záležitosti nřepoležný, od v. k. normalizační komise cimentní vydaný dodavek k řádu cimentního, jehož datum 19. prosince 1872 (č. 171 zák. říšsk.).

Chlumecky n. p.

Čtvrtý dodavek k řádu cimentnímu,

vyhlášená dne 13. prosince 1877,

K §§. 13., 15. a 18.

Mohou se porovnávatí a kolkovati také duté míry na suché věci z ohnutého dřeva (míry luhenské).

Duté míry na suché věci od 1 litru vřběra, až do 0·5 hektolitra, mohou se také dělati z ohnutého dřeva bukavého nebo dubového. Co se týče zhotovení a kolkování těchto měř luhenských, má platnost, co tato zálež ustanovena.

Jak se tyto míry poznávají a jakou podobu mají míti.

Co se dotýče poznávání a podoby měř luhenských, platí to, co nařizováno v §§. 13. a 14. řádu cimentního v příčině dřevěných měř luhenských velikosti.

Jak mají býti usřilány.

Měra pstrazní (lub, okolek) má býti z bukavého nebo z dubového dřeva, a obsahuje-li měra 0·5 h., má býti tlustá nejmenš 8 milimetrů, obsahuje-li 1 litr.

nejméně 4 milimetry, při měřcích pak, co do velikosti není třeba oběma ležících, má se dovažka vyrovnávat s jich velikostí.

Duo má být z tvrdého dřeva nebo z měkkého bez uzelů, a nemá být, sčítaje-li ustra v sobě 0-5 h., 1/2 h. a 20 l., slabší 18 milimetrů, a jest-li ustra menší, nemá být slabší 12 milimetrů. Na kraji má být šik, vykončený do výšky na dvě třetiny tloušťky dna a směrem průměru v rovné lůžce, tak že dno vystupuje dolní třetinou tloušťky až k rovinnému povrchu lůžce, a příslušná horní část dvěma třetinami oběma ke vnitřní ploše jeho; na kterémžto místě lab se dnem křehčkami se spojí.

Míry lůžecí mají mít ležecí kování tohoto způsobu:

Míra o 0-5 h. má být okována pásky či šňur ležecími, které se na dně na spodní straně směrem průměru pravidelně souměrně křiví, jsou na kraji pod pravým úhlem ohnuty a dosahují až téměř k hornímu kraji lůžce. Jeden pásek jest nad rovinnou spárou či drážkou lab spojující. Pásky jsou se dnem i s lůžcem spojeny křehčkami, jehož špič jsou uvnitř ohnuty. Na horním a dolním kraji míry má se přidělat ležecí obročka, která jde přes pásky, a oba kraje mají se těl spojit křehčkami s pásky a s lůžcem. Přes otevřený vrch jde směrem průměru spáry lab spojující sponka ležecí, její přičetí přitom činí polokruh, mající 10 milimetrů poloměru; její horní rovná plocha leží v rovné horního kraje lůžce a její ohnuté konce jsou po obojí straně s obročkou, a páskem nad spárou a s lůžcem spojeny uťky veškeré jstovými; se dnem pak spojeny jest háčkem ležecím, 12 milimetrů průměru mající a a prostředkem spáry naměřovanou. Ta háčka jest na dolním konci tenčej opilovaná, pročež ústupek tím povstálý usadí se převně na ploše ležecí do vnitřní plochy dna zapuštěn, která má 25 milimetrů průměru a 4 milimetry tloušťky; dolním tenčím koncem proniká též háčka dno i těl křivíjet se pásky a jest tam naměřovaná.

Míry o 1/2 h., 20 l. a 10 l. mají být okovány tak jako míra o 0-5 h., takže že při nich není potřeba sponky a že jest dosti, když jsou na dně dva pásky pod pravým úhlem se křivíjet, a něcht jeden jest nad spárou spojující.

Míry o 5 l., 2 l. a 1 l. mohou mít takové kování jako míry o 1/2 h., 20 l. a 10 l.; stačí však, když jest při nich i jen jeden pásek přes spáru spojující a kolmo na šiky ve dně jdoucí; také není potřeba obročky na dně.

Železo, a něcht se dělají obročky a pásky, nemá být, jde-li o polokretlitry, tenčí 1-5 milimetru, a jde-li o míry o 1/2 h., o 20 l. a 10 l., tenčí 1 milimetru; obročky pak nemají být, jde-li o větší míry, větší 30 až do 35 milimetrů, a jde-li o míry o 2 lit. a o 1 šluc, nemají být větší 25 milimetrů.

Má-li lůžecí míra drážka, má ležet jedno drážko nad spárou lab spojující a má být upraveno tak, aby byly křehčky uvnitř přes ležecí podkladní plátky ohnuty nebo naměřované. Drážka se nemá upravit v místech v jedné a též části háčkové ležecí, poněvadž by se jí při takovém upravení lab snadno trhal.

Jak se mají tyto míry porovnávat a jaké odchýlky od pravé míry se dopouštějí.

Co se týče porovnávání s měrou normální a odchýlek od pravé míry, má být pravidlem to, co nastává v §. 17. Háčka číselníka o drážkách měřcích dřevěných.

Kde a jak se mají kolkovati.

Míry libené kolkovati se na lůbu zevnitř a na duš uvnitř vprávněm kolbě a mimo to vprávněm kolbě na třech místech stejně od sebe vzdálených, jak na lůbním kraji míry, tak i na zevnitřním okraji na spáse styčné mezi dřevem a lůbem.

Aby se mohly na tuto spáru kolky vraziti, potřebí, by obědka na duš byla na třech místech opatřena otvorem kruhovitým, který nemá míti méně než 12 milimetrů průměru.

K §. 18.**Kde se mají kolkovati dřevěné duté míry na věci suché.**

Co v §. 18. bída císařského ustanoveno v přibliž kolkování dna dřevěných dutých měr na suché věci, změřuje se tím způsobem, že se kolky nemají vypalovati na duš zevnitř, nýbrž uvnitř.

Ve Vídni, dne 7. května 1877.

Od c. k. císařského kónise císařského:

Herr m. p.

39.**Patent císaršký, daný dne 19. května 1877,**

jiněm se rozpuštění nájm krajský a úřední se věci volky do nájm.

My František Josef První, **z Boží milosti císař Rakouský,**

král Uherský a Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illýrský; král Jerusalemský atd.; arcivojvoda Bukovský; velkovojskoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutánský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradecký; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlánský, Dubovnický a Zadorský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský, Kybarský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentický a Brixenský; markrabě Horao- a Dolnolůžický a Istorský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bragancký, Sonnenberský atd.; pán Tršánský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojskoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo čísnem a věděti dávané:

Sněm Měho vojvodství Kranjského jest rozpuštěn a buček nové volby do tohoto sněmu ihned zavedeny.

Děno ve Vídni, hlavním a sídelním městě Našem, dne devatenáctého května léta tisícého osmistého sedmdesátého sedmého, panovníci Našeho roka dvadecátého devátého.

František Josef m. p.

Auerspberg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumecky m. p.	Pretis m. p.	Horsl m. p.
	Zienkiewski m. p.	Mannsfeid m. p.	

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XV. — Vydána a zveřejněna dne 24. května 1877.

10.

Zákon, daný dne 17. května 1877,

jímž se povolují úvěry dotacími k rozpočtu státnímu za rok 1877.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidí se jí naříditi takto:

Článek I.

Pro úhradu výloh za rok 1877, v příčině kterých nebylo v zákoně finančním, daným dne 29. prosince 1876 (č. 141 zák. říš.), opatření učiněno, povolují se níže položené úvěry dotacími:

A. Potřeby.

Kapitola 7. Ministerium záležitostí vnitřních.

Titul I. Sítě silnic státních.

Mimořádná potřeba na úhrady provedení v Horních Rakousích a v Korutanech z pětiny řízení mimořádných stavů silnic, deklarování k nim a jich kolaudování 1.500 zl.

Titul 8. Stavba silnic.

Mimořádná potřeba.

V Horních Rakousích:

Příspěvek směrem k přeložení silnice mezi Bozhrachem a Dikolonkami v průběhu Krumlovské silnice říšské, kterého přeložení má provéstí země Hornorakouská, v sumě 17.000 zl.

V Korutanech:

Za přeložení říšské silnice Salcburské mezi Lischhofem a Gmündem 50.000 „

Titul 10. Nové stavby a větší úpravy správy politické.

Mimořádná potřeba.

V Itálii a v Krakově:

Za koupi domů č. 286, 326 a 326 ^o v Mustickách pro okresní hejtmanské, ubytovací okresního hejtmana, okresního soudního a vězení na osm trževní uli	20.000 zl.
Část na státi politický vychovatel	2.000 „

Kapitola 9. Ministerium záležitostí duchovních a vyučování.**Titul 4. §. 1. Museum umění a průmyslu a chemicko-technická školstva.**

Mimořádná potřeba na práce úpravní v museum umění a průmyslu	10.000 zl.
--	------------

Titul 5. Potřeba fondů náboženských.

a) Vydání fondů.

§. 1. Mimořádná potřeba v Rakousích pod Řeší:

Za nové stavby	21.368 zl.
§. 7. Mimořádná potřeba v Korutaněch na kapitály pasivní, které se mají spláti	480 „

Titul 12. Vysoké školy.

a) University.

§. 1. Universita ve Vídni.

Mimořádné potřeby:

Na stavbu hlavního stavení univerzitního, č. číselka	300.000 zl.
Na hvězdárnu, na vodovodné upravení volkové pudy	20.000 „
Na zřízení náležitěho přístupu v této pudy	5.000 „
Na zřízení ustívozu a dvou cisteren, na dovážení plynu a vody, na zřízení zděné ohraady a domku vnitřního a na upravení čtyř silnic pozemek k hvězdárně náležitě obklopených, číselka 1.	44.500 „
Na výšky deřova a postavení nástrojů, číselka 1.	7.500 „
§. 3. Universita v Hradci.	
Na řídné potřeby	1.800 „
Na mimořádné potřeby:	
Na sjednání prostředků vyučování na ústavu chemickém, číselka 1.	7.000 „
Na zařízení stavení ústavního, číselka 1.	20.000 „

§. 4. Universita v Praze.

Na mimořádné vydání:

Na potřeby vyučování	1.500 „
Na zařízení a vypravení domu anatomického ústavu	20.000 „
Na zařízení a vypravení domu chemického ústavu, číselka 1.	40.000 „

Na stavbu domu ústavu přírodovědeckých, čítanka 2.	50.000 zl.
§. 7. Universita v Černovicích:	
Na běžné potřeby	5.000 „
c) Vysoké školy technické.	
§. 12. Vysoké školy technické ve Vídni:	
Na mimoběžné potřeby vyučovací	1.500 zl.
§. 16. Technická akademie ve Lvově:	
Mimoběžná potřeba na vnitřní zařízení nového stavění, čítanka 1. . .	25.000 „
§. 17. d) Akademie vjevnarých umění ve Vídni:	
Na mimoběžné potřeby	1.500 „

Titul III. Školy střední.

a) Gymnasia a gymnasia reální.

§. 1. Rakousky pod Řeší. Náklad na zařízení ústředního gymnasia v druhém okrese ve Vídni, a to:

Na potřeby běžné	4.000 zl.
Na potřeby mimoběžné	1.000 „
Mimoběžná potřeba na správu přístrojů tepných a na úpravu domu akademického gymnasia ve Vídni	3.887 „
§. 2. Třeť:	
Mimoběžná potřeba na vnitřní zařízení vyššího gymnasia v Třebí	7.500 „
§. 13. Čechy:	
Mimoběžná potřeba na stavbu nového školního stavění v Litoměřicích, čítanka 4.	35.000 „
§. 14. Morava:	
Mimoběžná potřeba na stavby v stavění vyššího gymnasia v Jihlavě	3.530 „

b) Školy reální.

Mimoběžné potřeby.

§. 22. Tyrolsko:	
Na úpravu toho, co se více staralo při nové škole reální v Innsu	3.500 zl.
§. 26. Třeť:	
Na vnitřní zařízení vyšší školy reální v Třebí	2.500 „
§. 30. Čechy:	
Na potřeby vyučovací	2.000 „

Titul IV. Umění speciální.

§. 6. Škola živností uměleckých ve Vídni:

Mimoběžné potřeby na novou stavbu, čítanka 5.	125.000 zl.
a na vnitřní zařízení	20.000 „

Titul 12. Školy obecní.

§. 1. Ústavy ku vzdělávání učitelů a učitelek.

Mimořádná potřeba:

Na ústavi přistavené k státnímu diváckému domu pensionátnímu ve Vídni, částka 2	30.000 zl.
Na vlastní učitelství ústava ku vzdělávání učitelů a učitelek v Innsbruku, částka 1.	18.000 „
Na novou stavbu slovačské vzdělávací školy učitelské v Brně, částka 1.	70.000 „

Titul 13. Fondace a příspěvky.

§. 2. Na další vedení bývalé Pergesovy střední školy obchodní ve Vídni až do konce r. 1937.

Mimořádná potřeba	6.000 zl.
-----------------------------	-----------

Kapitola 10. Ministerium financí.

Správa financí.

Titul 6. Úradní berní.

V Dolních Rakousích.

Řádná potřeba:

Za správu v organické správě administrace berní ve Vídni . . .	45.000 zl.
Mimořádná potřeba:	
Náklady pro tuto administraci	4.000 „
Na úhradu nákladu za dům č. 755 k potřebě okresního soudu a úřadu berního v Oudkrinku nákompony i s vylíčením na úpravu částka na rok 1937 vycházející	10.000 „
a pro Salcbursko	
Na úhradu nákladu na stavbu domu okresního soudu a berního úřadu v Mittersilu částka, číselní úřadům z veřejného nákladu na stát finanční vycházející	10.000 „

Kapitola 11. Obecná správa knasovní.

Mimořádná potřeba:

Zemská výboru literáckého na úhradu deficitu z příjmy vykonávaných příjmy stavb silnic zvláštního neobčasná	20.000 zl.
---	------------

Kapitola 16. Dřehodky tabákové.

Mimořádná potřeba:

Na stavbu šablony na tabák kuřavý v Badějovících	50.000 zl.
a na stavbu tabákového magnetu v Linci	40.000 „

Kapitola 27. Ministerium obchodu.

A. Vlastní náklad státní.

Mimořádná potřeba na Půllibskou výstavu výtava z veřejného úvru 600.000 zl. částka na r. 1937	150.000 zl.
---	-------------

C. Provozování jízdy po železnicích.

Na úhrzení nákladů na provozování jízdy po železnicích stá-
nicích, a to na r. 1876 následných výloh na tyto linie:

§ 1. Z Rakovníka do Protivína	362.000 zl.
§ 2. Na dráhu Dubčerskou	344.000 „
§ 3. Na dráhu z Turnova do Leluchova	107.300 „
§ 4. Na dráhu Iteckou	107.400 „
§ 5. Na dráhu na pobožce Dunajském	8.410 „
S u m a .	928.610 zl.

Kromě toho na rok 1877.

Mimořádných výloh na linie:

§ 6. Z Rakovníka do Protivína	435.000 zl.
§ 7. Na dráhu Dubčerskou	340.000 „
§ 8. Na dráhu z Turnova do Leluchova	384.300 „
§ 9. Na dráhu Iteckou	398.000 „
§ 10. Na dráhu na pobožce Dunajském	19.070 „
Dohromady .	1.476.970 zl.

Mimo to mimořádných výloh při dráze Dubčerské:

a) Na doplnění fondu manipulačního	200.000 zl.
b) na zvláštní stavby:	
§ 1. Dodávkové a doplňovací práce při hlubších průkopech	30.000 „
§ 2. Vyměření konstrukce dřevěných na konstrukce železné	9.000 „
při 34 kusech spodní stavby až do 12 metrů světlosti oblouku	
§ 3. Přestavění desíti kusů dřevěných mostů proměnných	70.000 „
§ 4. Rekonstrukce ochranných zděných kůlů stavby spodní	12.000 „
§ 5. Stavby pro ochranu břehů	10.000 „
§ 6. Zřízení na odvádění vody	4.000 „
§ 7. Stavby magistraly v Drahobyti a Sazberu a místa k na- hlázení v Drahobyti	6.800 „
§ 8. Mimořádné ústrojení po směru téhož ústrojení, úkro- peného nákladem na chování dráhy v dobrém spásebu	13.000 „
§ 9. Na přístavění a zastávky uhlídatelského demka č. 2 a na křídle Horyševském	1.800 „
§ 10. Doplnění inventáře	2.000 „
§ 11. Rekonstrukce a údržba železného parku	28.400 „
§ 12. Nepředvídané písní výlohy na stavby	18.000 „
Dohromady .	400.000 zl.

Kapitola 28. Ministerium orby.**Titul I. Řízení centrální.**

Mimořádná potřeba:

Na úpravu ministerství v prvním poschodí a v přístavbě stavení třetáho	18.000 zl.
---	------------

Titul 2. Využívání v polním a lesním hospodářství.Mimořádná potřeba na dostavění a v stav úvedení domu o. k.
zoologicko-pomologického ústavu v Klosterneuburku:

I. Výděl náklad na stavbu	12.000 zl.	
II. Náklad na voliční zařízení		
1. Vodevod	4.000 „	
2. Opatření plynu	6.000 „	
3. Vnitřní zařízení	4.680 „	
III. Náklad na přestěhování	500 „	
		<u>27.180 zl.</u>

Titul 3. Orgány na přihlížení k zemědělství a na jeho zvelebení, totiž:

Jakože výleha centrální. Mimořádná potřeba na ustavení provisorních dozorců k zemědělství ve dvou skupinách není . .	6.000 zl.
---	-----------

Titul II. Díla horní.

Mimořádná potřeba:

§. 2. Horní a hutní správa v Brizlogu	32.500 zl.
§. 3. Hutní správa v Celi	7.000 „
§. 4. Horní ředitelství v Idrů	4.000 „
§. 5. Horní ředitelství v Přibrami	108.500 „
§. 6. Jiná díla horní, totiž:	
Horní správa v Kitzbühelu	6.000 zl.
a horní správa v Klausenu	<u>15.000 „</u>
	21.000 zl.
každé provisorní horní ředitelství v Mostě na dalevíně	48.000 „
na nové stavby a produkční úřadění	97.000 „
na nákoupení nemovitosti	600 „
	<u>163.600 zl.</u>

Schvázeny .

Kapitola 29. Ministerium práv.**Titul II. Správa soudní v zemích korunních, totiž:**

Mimořádná potřeba na nové stavby správy soudní:

1. Na rozšíření stavby a Vídeňského soudu zemského a všech trestních, částka 4.	100.000 zl.
2. Na stavbu věznice v Třebízi, částka 2.	80.000 „
3. Na stavbu celné věznice krajského soudu v Tarnopolu . . .	40.000 „

4. Na odkoupení nemovitosti vdovy Ballové a stavby zemského

zastava v Zedle	7.500 zl.
Suma	<u>237.500 zl.</u>

B. Uhrazení potřeb.

Kapitola 9. Ministerium náležitosti duchovních a vyučování.

Titul II. Feod studijní.

§. 1. Mincovní příjmy. Za předání obligací určeno	850.000 zl.
---	-------------

Kapitola 10. Ministerium financí.

Kapitola II. Obecná správa kasovní.

Titul 2.

Zemský výbor Isterský splatil	10.000 zl.
---	------------

Kapitola 32. Ministerium obchodu.

Titul: Železnice státní.

Řádné příjmy a provozování jedy po železničních státních, a to za rok 1876 a linii:

§. 1. Z Rakovníka do Protivína	305.000 zl.
§. 2. Z dráhy Dočesenské	182.000 „
§. 3. Z dráhy z Tarnova do Letuchova	99.000 „
§. 4. Z dráhy Isterské	38.000 „
§. 5. Z dráhy na pobřeží Dunajském	4.400 „
Dobromysl	<u>628.400 zl.</u>

a za rok 1877 a linii:

§. 6. Z Rakovníka do Protivína	560.000 zl.
§. 7. Z dráhy Dočesenské	280.000 „
§. 8. Z dráhy z Tarnova do Letuchova	300.000 „
§. 9. Z dráhy Isterské	140.000 „
§. 10. Z dráhy na pobřeží Dunajském	20.000 „
Dobromysl	<u>1.100.000 zl.</u>

Kapitola 33. Ministerium ceby.

Titul 13. Půla horní.

Mincovní příjmy a provozování horního ředitelství v Mostě	84.300 zl.
---	------------

Článek II.

Mincovních úvěrů na stavby nebo na jiné zvlášť pojmenované potřeby a toho povolených, kterých se roku 1877 buď naprosto neuzijí nebo se jich užije neúplně, užijí se také ještě až do konce června r. 1879, mají se však pokládati

ník, jako by byly povolány bývaly v předchozím rozpočtu na rok 1876, a mají se tedy také počítati na účet tohoto posledního roku.

Článek III.

Ministři finanční dávají se nade, aby na úhradu schodku, kterýž, když se s vnitřními pohledávkami dožadovými 4,654.078 zl.
porovná úhrada 2,627.700 „
šel 2,026.378 zl.
těl na zjednatí sumy 6,675.000 zl., kteréž potřebí na stavbu železnice státních, na odkoupení železnice v Kroměněvě do Strakonice a na pomoc železnici v Duchcově do Prahy, jakož i na stavby v Dolních Běčkových pro ulovení nové vykonané, vydal obligace dle bodu, dle zákona ze dne 18. března 1876 (č. 35 zák. list.) státní, ve státě národní, a pokud by se tyto obligace nezvýšily, aby zjednal peníze, jichž bude potřebí, způsobem nejvýhodnějším.

Článek IV.

Ministři finanční ukládají, aby tento zákon ve skutek vstoupil.

Ve Vídni, dne 17. května 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XVI. — Vydána a rozeslána dne 14. června 1877.

31.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 20. května 1877,

s tím, že se zmocňuje vedlejší celnice třídy I. v Běhlovi ve Slezsku, by konala řízení v přístřeží vykazující práva.

Vedlejší celnice třídy I. v Běhlově ve Slezsku zmocňuje se dle předpisů s tím vydaných, by konala řízení v přístřeží práva s výhradou navrženou daně do cíle země vykazujícího.

Prešis m. p.

32.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 30. května 1877,

s tím, že stihna jest hlavní celnice třídy II. na nádraží v Halbitšě a že uznána jest hlavní celnice třídy II. v Braunově.

Aby k vykonání přibla smlouvy míšni, učiněná dne 2. března 1877 mezi Rakousko-Uherskem a Německem o dostavení železnice z Chocně na Halbitš a Fridland do Staré Vody (č. 22 zák. říšsk.), uznána jest za přístřeží započaté jindy po železnici z Chocně na Halbitš do Staré Vody na nádraží v Halbitšě o. k. hlavní celnice třídy II. s král. pruskou vedlejší celnici třídy I. složená, a zmocňuje se dle předpisů, vydaného dne 18. srpna 1867 (č. 176 zák. říšsk.), by užívala v oběhu po železnici zkráceného řízení celnice; koriguje hlavní celnice počala dne 15. května 1877 Gladovati.

Tokoto dne uznána jest o. k. hlavní celnice třídy II. v Braunově.

Prešis m. p.

13.

Nariadení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po uzmluvení s ministerium obchodu dne 2. června 1877,

o tom, pokud se barevného papíru užívá k označení cukrovic, surogátů kávořek a jiných podobných věcí k poštovním ustanovením.

Hledíc k tomu, že nyní sotoliko zelené, ale i jinobarvené poštové papíry, dělané barvivem zdraví škodlivým, v obchod přicházejí a berou se k označení věcí k poštovním ustanovením, má ministerium záležitostí vnitřních, uzmluvivši se s ministerium obchodu, za příhodné, osvědčení a přílohu zdravotních dodavkem k nariadení, vydanému od státního ministerium dne 1. května 1868 (č. 54 zák. Háb.), toto: k označování rozličných lahůdek cukrových a cukroví vůbec, surogátů kávořek a jiných podobných věcí k poštovním dovoleno jest užívati jen obyčejného papíru bílého nebo jen ve směsí barveného; jiného papíru barveného pak dopouští se užívati jenom za drahou zvláštní obálku a i na takovou jenom k označení cukrových věcí k poštovním ustanovením, které když se schovají, zůstaneu suché, ani se nerozmoží ani nerozpuští a s té přílohy také na obálku se nepřilepi ani jí promočí.

Prostoupení tohoto nariadení, není-li na ně vyměřen tranš v obecném zákoně tranšním, tranš se podle nariadení ministeriálního, vydaného dne 30. srpna 1867 (č. 108 zák. Háb.).

Lasser m. p.

Chluměcky m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XVII. — Vydána a rozaslána dne 16. června 1877.

§ 1.

Nářízení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních a financí dne 11. června 1877,

jinž se vztahuje, jako nadlepení platu náleži oddělení vojenským, která se berou ku peněz při poručnících.

John c. a k. Apoštolské Veličenství cítil Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 20. dubna 1877, nejednotlivěji schválil, aby se přitom oddělení vojenským, kterých se náleže ku peněz při poručnících, dostalo tohoto nadlepení platu; mají totiž obdržeti:

I. Důstojníci:

Přidavek za práci 2 al. na den, jakož vymezen jest důstojníkům oddělení polní lékařům dle §. 12. I. dílu předpisu o platech náležitých.

II. Poddůstojníci, úředníci a vojáci:

- Obdržeti na místě obyčejně poroc starý pecní etapní (§. 162., punkt 2., I. dílu předpisu o platech náležitých), potažně relativně dle tabulek een každé doby za ni vypočtené;
 - přidavek za práci, dle výměry v §. 97. I. dílu předpisu o platech náležitých, str. 82. a 83. při vojáku vůbec poddůstojníkům k dohledání a řízení ustanoveným na 16 kr., a úředníkům a vojákům při pracích zemních ve vošě na 15 kr. na den ustanovené, a
 - za silnější obložení montury příplatek padesátiprocentní k úhrnkovému na obnošení montury dle §. 78. I. dílu předpisu o platech náležitých vymešeno, a příplatek k pecní monturě dle předpisu náležitě, která se podle §. 11. instrukce o hospodářství monturám dle případu poručí.
- Nářízení vypočtená se tímto v obecnou známost uvádějí.

15.

Nariadení, vydané od ministerium financí dne 14. června 1877.

s tím, že úřady jsou celá odpravny na rakousko-rušských hranicích ve Zbarazi, Skále,
Kalabarove a v Ólokovicích.

Ve Zbarazi, finančního okresu Tarnopolského a ve Skále, finančního okresu
Kobovyrského v Halici úřady jsou vedlejší celnice třídy II., které počnou dne
1. července 1877 úřadovati.

Vedlejší celnici ve Skále propůjčena jest nezachovaná tar, vybrání clo z
dobytka porášeckého a tašného (1k. oddělení tarifové).

Mimo to uloženo jest oddělení stráže finanční, zřízenému v Budě Zbarazské,
by kromě funkce hládky opovídat ke službě vedlejší celnice Zbarazské.

Od téhož dne bude na oddělení stráže finanční v Kalabarove zrušena
služba celní, při níž bude mítí moc vedlejší celnice třídy II., a oddělení stráže
finanční v Ólokovicích bude zmocněno, odpravovati věci clo zprávné a vybrání
clo dovozní z obilí a z luštěnin (pol. tar. 10. a, b a c), z jatečného masa a z
jiných masa (pol. tar. 13. f), též z dřeví k palení i z dřeví karmelového, zprávného
(pol. tar. 29. a a b), majíc při tom moc a působnost vedlejší celnice třídy II.

Prešis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číslo XVIII. — Vydána a rozšířena dne 23. června 1877.

10.

Prohlášení c. a k. vlády rakousko-uherské a vlády francouzské, učiněné dne 8. června 1877,

o tom, že se plácnutí smlouvy obchodní, uzavřené dne 11. prosince 1866, předtahuje až do 31. prosince 1877.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie, et le Gouvernement de la République Française, désireux d'éviter toute interruption dans les relations commerciales entre les deux Pays jusqu'à la conclusion d'un nouvel arrangement destiné à remplacer le Traité de commerce conclu le 11 décembre 1866, dans les effets doivent cesser le 30 juin 1877, sont convenus de la disposition suivante:

„Le Traité de commerce, conclu le 11 décembre 1866, entre l'Autriche-Hongrie et la France, continuera à rester en vigueur jusqu'au 31 décembre 1877“.

En foi de quoi, les Soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Prohlášení.

Vláda Jeho Veličeství císaře Rakouského, krále Českého atd., a Apostolského krále Uherského a vláda republiky Francouzské, žádajíce toho sobě, aby zamezily veliké přerušeni svažké obchodních mezi oběma zeměmi až do uzavření nové smlouvy, kterou se má nahraditi smlouva obchodní ze dne 11. prosince 1866, uzavřené dne 30. června 1877 poskytvá platnosti, uzavřely jsou se o toto ustanovení:

„Smlouva obchodní, učiněná dne 11. prosince 1866 mezi Rakousko-Uherskem a Francouzskem, zachová se v platnosti až do 31. prosince 1877“.

Tamto na svědomí nítěpsaní náležitě k tomu zmocněni v prohlášení výše položeném se podepsali a pečeti své k němu přitiskli.

Fait, en double expédition, à Paris
le 8 juin 1877.

(L. S.) **Wimpfen** m. p.

(L. S.) **Bernas** m. p.

Stalo sa v dvojnásobnom výtlačku v
Paříži dne 8. června 1877.

(L. S.) **Wimpfen** m. p.

(L. S.) **Bernas** m. p.

Prohlášení výše položené tímto se vyhláší.
Ve Vídni, dne 18. června 1877.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

47.

Vyhlášení, vydané od ministeria obchodu a financí dne 17. června 1877,

o tom, že přístavní a námořní-odpravní jednatelem ve Valovsku spojene jest s tímžím
a. k přístavním celům a celům.

Na místě zrušené přístavní a námořní-odpravní deputace ve Valovsku v
Příměstí jest přístavní a námořní-odpravní jednatelem přisazen a s n. k. úřadem
celním a celným ve Valovsku spojene.

Toto jednatelem počne obstarávat dne 1. července 1877.

Chlumcecky m. p.

Prešis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XIX. — Vydána a rozslána dne 29. června 1877.

48.

Prohlášení c. a k. vlády rakousko-uherské a královské vlády vlášské, učiněné dne 4. června 1877,

a tam, že se prodávají platnost smlouvy obchodní a plavební, uzavřené dne 23. dubna 1867.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, considérant que le Traité de commerce et de navigation conclu le 23 avril 1867 entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie doit, par suite de la dénonciation qui en a été faite, cesser d'être en vigueur à dater du 1er juillet prochain et reconnaissant l'utilité de proroger les effets de cet acte international, sont convenus de la disposition suivante:

Le Traité de commerce et de navigation conclu le 23 avril 1867 entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie continuera à rester en vigueur jusqu'au 31 décembre 1877.

En foi de quoi les soussignés ont été autorisés ont signé la présente déclaration et y ont apposé le sceau des leurs armes.

Prohlášení.

Vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd., a Apostolského krále Uherského a vláda Jeho Veličenství krále Vlášského, uvádajíce, že smlouva obchodní a plavební dne 23. dubna 1867 mezi Rakousko-Uherskem a Vlášskem uzavřená se přelíčen výpovědi a ní dané má dne 1. července 1877 poskytnouti platnost, a majíc na úmyslu, aby se platnost této smlouvy mezinárodní prodávajíc, uzavředy jsou se o této ustanoví:

Smlouva obchodní a plavební dne 23. dubna 1867 mezi Rakousko-Uherskem a Vlášskem uzavřená zachová se v platnosti až do 31. prosince 1877.

Toma na svědomí nilepsaní následně k tomu zmocněni v prohlášení výše položeném se podepsali a pečetí své k němu přifukli.

Fait en double expédition à Rome,
le 4 juin 1877.

(L. S.) *Baron de Haymerle* m. p.

(L. S.) *Melegari* m. p.

Stalo sa v dvojnásobnej kópii v
Ríme, dne 4. června 1877.

(L. S.) *Baron Haymerle* m. p.

(L. S.) *Melegari* m. p.

Prohlášení výše položené, k němuž obě smlouvny rady říšské přivodily, tímto se vyhláší.

Ve Vídni, dne 27. června 1877.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

19.

Zákon, daný dne 7. června 1877,

jež se týče spojené telegrafie Braňsko-Rosické s linkami společností rakouské telegrafie státní.

S přivolením obojí smlouvny rady říšské vůli se Ml naříditi takto:

Článek I.

Vláda se zúčastňuje, aby za pětiletou spojení výhr. práv. telegrafie Braňsko-Rosické s linkami společností c. k. práv. rakouské telegrafie státní, která se má zachováti v platnosti poměry garancie státní k této drahám, ve skutek vrstí, zprostita kolik a poplatků smlouvy a jiné listiny, ježto se k dotčenému účelu vadějí, též náležitě k tomu vklady knihovní, počítají v ně i poznamenání a významní prohlášení toho způsobu, mimo to, aby zprostita kolik a poplatků spisy a pětiletou tohoto spojení k drahám podané a sepsání úředně zhotovená, konečně akcie a přírůstek obligace a též příjmy vydané, počítají k nim i poskytky na ně.

Článek II.

Tento zákon vejde ve skutek toho dne, kterého bude vyhlášen.
Ministři obchodu a ministři financí uloženo jest, aby jej vykonali.

V Schůzovací, dne 7. června 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XX. — Vydána a rozesílána dne 3. července 1877.

30.

Vyhlášení, vydané od ministra záležitostí vnitřních a od ministra zeměbránění dne 13. června 1877,

s tím, že zrušen jest kartel, sňatý mezi mocnostím Rakousko-uherským a spojenými knížectvími Maltanským a Valašským v příčině toho, jak se zachovají jest k obápaným obědům, uprchlíkům od konškrípce a talákům.

Vedle oznámení c. a k. ministerium záležitostí zahraničných ze dne 31. května 1877 dala jest knížecí rumunská vláda výpověď z úmluvy, učiněné mezi vládou mocností Rakousko-uherského ze strany jedné a vládou spojených knížectví Maltanského a Valašského ze strany druhé v Bukarešti dne 6. června 1868 (vyvolení ministeriální, vydané 31. července 1868, č. 57 zák. říšsk.) v příčině toho, jak se zachovají jest k obápaným obědům či deserčákům, uprchlíkům od konškrípce a talákům, protože tato úmluva porušuje ke konci července 1877 platnosti své.

Lasser m. p.

Horst m. p.

31.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 25. června 1877,

s tím, že obec městeč Kebabov a Jelenky přidávají se k obvodu okresního soudu Prachatického v Čechách.

Podle zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 58 zák. říšsk.), odvolují se městeč Kebabov a Jelenky z obvodu okresního soudu Netolického a přidávají se k obvodu okresního soudu Prachatického.

Toto nařízení vstoupí ve skutek dne 1. září 1877.

Glaser m. p.

52.

Vyšešení, vydané od ministerium financí dne 2. července 1877,

s tím, že zápočet, vyvážení knih, vztahuje se také k vyvážení knih přes výhrady celní
a po moři.

Podlé usnesení rady ministerské a po uzákonení s královským ministerium
uherským vztahuje se zápočet, vyvážení knih, vydaná dne 21. listopadu 1876
(č. 134 zák. list.) také k vyvážení knih přes výhrady celní a po moři.

Tato zápočet nabude platnosti ode dne vyhlášení.

Protiis n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXI. — Vydána a rozestána dne 10. července 1877.

53.

Patent císařský, daný dne 6. července 1877,

ještě se vztahá naím království Halického a Vladimírského a zároveň velkovévodství
Eskrabického.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivéjvoda Rakouský; velkovéjvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moevský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modonský, Parmský, Píseňský a Qanatalský, Čerčtínský a Zátorský, Těšínský, Furlan-
ský, Dubrovnický a Zaderský; kníže hrabě Habšburský a Tyrolský, Kybarský, Gorický a Gradibský; kníže Tridentký a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnobohémský a Isterský; hrabě Hohenembský, Feldkirch-
ský, Bregencský, Sonnenberský atd.; pán Tršánský, Kotarský a na Slo-
vanském krajišti; velkovéjvoda vojvodství Srbského atd. atd.

naímě širime a věděti dáváme:

Naím království Halického a Vladimírského a zároveň velkovévodství
Krakovského vstán jest na 8. den měsíce srpna 1877 do hlavního města Lvova.

Dáno na Našem ložochradě Luxemburku dne šestého července, 187a tisícého osmístého sedmdesátého sedmého, panovníci Našeho roků dvadecátého desátého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumecký m. p.	Pretis m. p.	Horst m. p.
	Ziemiałkowski m. p.	Mannsfeid m. p.	

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXII. — Vydána a rozeslána dne 11. července 1877.

54.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 21. června 1877,

o tom, že stát koupil a. k. přis. kolejnici z Brunonu do Strarwalchenu.

Ještě dle zákona, daného dne 7. dubna 1877 (S. 26 zák. říšsk.) a dle smlouvy tržové, učiněné dne 19. května 1877, kolejnici z Brunonu do Strarwalchenu (Steinhardt), do knihy kolejničné a. k. zemského soudu Lincolnského vložena i se všim příslušenstvím novitým i renovoctvím dne 31. května t. r. převedena jest na a. k. správu státní, v jejímž jméně až na další ustanovení a. k. priv. kolejnici císákovny Alžběty jsou po ní provozuje, teby tím list povolení, daný dne 4. května 1872 (S. 69 zák. říšsk.), poskytl moci své.

Chlumecský n. p.

55.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 6. července 1877.

o tom, že se obec Rastnice přidává k státní okresnímu soudu Poděbradskému v Čechách.

Podle zákona, daného dne 11. června 1868 (S. 59 zák. říšsk.), odbočuje se obec Rastnice z okřítka okresního soudu Kouřimského a přidává se k okřítku okresního soudu Poděbradského.

Toto nařízení vjde ve skutek dne 1. srpna 1877.

Glaser n. p.

56.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 6. července 1877,

a tam, že se místní obec Krymlov přidává k okrslku okresního soudu čerastoboleského v Gubích.

Podle zákona, daných dne 11. června 1868 (č. 39 zák. Říš.) a dne 26. dubna 1878 (č. 63 zák. Říš.), odlišuje se místní obec Krymlov z okrslku okresního soudu Kouřimského a z okrslku krajského soudu Kutnohorského a přidává se k okrslku okresního soudu Kosteleckého nad Černými lesy, potažiti zemského soudu Pražského.

Toto nařízení vjde ve skutek dne 1. října 1877.

Glaser m. p.

57.

Zákon, daný dne 6. července 1877,

jinžto se šel násta ve vyměřování daně ze spotřebování cukru v cukrovaroch, v kterých se čerává řepa zvláštním lisováním.

Š přivolením obojí smluvny rady říšské vidi se Mi naříditi takto:

§ 1.

Škála k vyměřování, mnoho-li řepy nebou lisy na dobývání šťávy v cukrovaroch zvláštním, ustanovená článkem II., lit. a) zákona, daného dne 18. října 1868 (č. 108 zák. Říš.) a vybirání daně z cukru řepového, zaručuje se.

§ 2.

Na cukrovarní dobu šl kampaň 1877/78 upravi se škála na vyměřování, mnoho-li řepy nebou lisy na dobývání šťávy zvláštním, po usazení s konš. oberštym ministerium financí způsobem nařizením a vyhlášením se sejděti do posledního července 1877.

§ 3.

Úhraková daň ze spotřebování cukru bude se mocti dle nové škály zapravovati v cukrovaroch, v nichž se čerává řepa zvláštním lisováním, když se to podnikatel sejděti ve 14 dnech dřívě, než počne doba cukrovarní, a finského štátu první instanco písemně požádá.

Kromě tohoto případa vyhláši se v takovém cukrovaru, mnoho-li jest řepy, a něk se má dáti pláti, přímo odvislým dle toho, se s tom nařizením ve vyznění, vydaném od ministerium financí dne 7. září 1869 (č. 344 zák. Říš.).

§. 4.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení; ministři financí uloženo jest, aby jej ve skutek uvedl.

V Laxemburku, dne 6. července 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

58.

**Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne
9. července 1877.**

Jižto se ustanovuje mezi štáti k vyhlášení, mnoho-li vody mohou odváděti lisy na dočerpání štávy v cukrovarech.

Podle zákona, daného dne 6. července 1877 (č. 57 zák. list.), ustanovuje se po uzavření a královským uherským ministeriám financí na dobu cukrovarů 1877/78 štáti oděpodobná na vyměšování, mnoho-li vody mohou odváděti lisy na dočerpání štávy v cukrovarech, v nichž se oděšává čerstvá řepa lisována.

I. Při vyměšování, mnoho-li váží každé řepové, která se pokládá do lisu nalati, podobna buď na základ kromě výšky lisu, délka a šířka plochy, nebo utváří-li se lisek, délka a šířka ploch mezi vodičky po aršne počítá se čerstvému v délce a šířce, a při tom buď 1790 kubikových centimetrů pokládá se rovnou jednomu kilogramu každé řepové.

II. Každá se dává lisuje, ustanovuje se:

A. Když se utváří hydraulických lisů na dočerpání štávy, každý parou nebo vodou,

1. mají-li každé dva lisy jen jednu pumpu, pracují-li střídavě a nakládá-li se do nich každé řepové po kucht, dle této štávy:

Š k á

K o j k a v j i k a t i m

80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

K o j k a t i m

K o j k a p l o c h n ě d i s t r i k t n ě j s h o v e n ě m

1.000	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300
1.050	105	115	125	135	145	155	165	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305
1.100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310
1.150	115	125	135	145	155	165	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315
1.200	120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320
1.250	125	135	145	155	165	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325
1.300	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330
1.350	135	145	155	165	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325	335
1.400	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340
1.450	145	155	165	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325	335	345
1.500	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350
1.550	155	165	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325	335	345	355
1.600	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
1.650	165	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325	335	345	355	365
1.700	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370
1.750	175	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325	335	345	355	365	375
1.800	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380
1.850	185	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325	335	345	355	365	375	385
1.900	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390
1.950	195	205	215	225	235	245	255	265	275	285	295	305	315	325	335	345	355	365	375	385	395

I a.

od mlouvacího

72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

do mlouvacího

139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524	525	526	527	528	529	530	531	532	533	534	535	536	537	538	539	540	541	542	543	544	545	546	547	548	549	550	551	552	553	554	555	556	557	558	559	560	561	562	563	564	565	566	567	568	569	570	571	572	573	574	575	576	577	578	579	580	581	582	583	584	585	586	587	588	589	590	591	592	593	594	595	596	597	598	599	600	601	602	603	604	605	606	607	608	609	610	611	612	613	614	615	616	617	618	619	620	621	622	623	624	625	626	627	628	629	630	631	632	633	634	635	636	637	638	639	640	641	642	643	644	645	646	647	648	649	650	651	652	653	654	655	656	657	658	659	660	661	662	663	664	665	666	667	668	669	670	671	672	673	674	675	676	677	678	679	680	681	682	683	684	685	686	687	688	689	690	691	692	693	694	695	696	697	698	699	700	701	702	703	704	705	706	707	708	709	710	711	712	713	714	715	716	717	718	719	720	721	722	723	724	725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737	738	739	740	741	742	743	744	745	746	747	748	749	750	751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763	764	765	766	767	768	769	770	771	772	773	774	775	776	777	778	779	780	781	782	783	784	785	786	787	788	789	790	791	792	793	794	795	796	797	798	799	800	801	802	803	804	805	806	807	808	809	810	811	812	813	814	815	816	817	818	819	820	821	822	823	824	825	826	827	828	829	830	831	832	833	834	835	836	837	838	839	840	841	842	843	844	845	846	847	848	849	850	851	852	853	854	855	856	857	858	859	860	861	862	863	864	865	866	867	868	869	870	871	872	873	874	875	876	877	878	879	880	881	882	883	884	885	886	887	888	889	890	891	892	893	894	895	896	897	898	899	900	901	902	903	904	905	906	907	908	909	910	911	912	913	914	915	916	917	918	919	920	921	922	923	924	925	926	927	928	929	930	931	932	933	934	935	936	937	938	939	940	941	942	943	944	945	946	947	948	949	950	951	952	953	954	955	956	957	958	959	960	961	962	963	964	965	966	967	968	969	970	971	972	973	974	975	976	977	978	979	980	981	982	983	984	985	986	987	988	989	990	991	992	993	994	995	996	997	998	999	1000
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

2. podle též škály s přirážkou patnácti (15) procent, utváří-li se liš, z nichž mají vždy dva jednu pumpu, pracují střídavě a naplň se každé tepovou najednou;
3. dle též škály s přirážkou pět a dvacetí (25) procent, utváří-li se liš z nichž každý má svou pumpu a kladě se do něho každé tepové po kusích;
4. dle též škály s přirážkou čtyřicetí (40) procent, utváří-li se liš, z nichž každý má svou pumpu a naplň se každé tepovou najednou;
5. utváří-li se liš, z nichž každé dva mají více než jednu pumpu, nebo mají jen jednu pumpu, ale mohou zároveň pracovat, dle též míry, jako když se utváří liš, z nichž má každý svou vlastní pumpu (3 a 4).

Nakládá-li se každé tepové podlé opavčenského zákona do liš po kusích, mají býti stoly pokrývací povahy, aby se neohřívaly. Také mají býti nejméně o 15 centimetrů vyšší, nežli jest plocha lišovní, když liš nejvyšší.

Kromě toho nemá máti, když se opoví, že se bude každé tepové kladti do liš po kusích, žádný plech lišovní drátka.

B. Utváří-li se liš hydraulických, kmených silou lišákou nebo zřítací, vyměřeno buď, kolikrát za den se lišuje, na dvoadesát (20) procent toho čísla, které by bylo dle toho, co bylo (od č. 1. až do č. 5.) ustanoveno.

III. Vazbou-li při odměřování výšky liš nebo při odměřování délky neb šířky plechů, patašitě plech lišovních mezi vodítky zlozky centimetrů, rovná se k nim šířka otvorů.

Pak-li by se plocha plechů lišovních, anebo utváří-li se lišak; rovnice plochy lišovní dle ustanovení výše položeného (I.) vypočtená nezrovnávala dokonale s plochou v každé škole centimetry štvorcovými vyznačenou, tedy buď při vyhledávání, kolikrát se za den lišuje, se náhled položená plocha, která se ploše skutečně počítatelné nejvíce přibližuje, na př. míra plochová 2115 centimetrů štvorcových, když plocha skutečně počítatelná má 2116 centimetrů štvorcových.

Jest-li však skutečně počítatelná plocha plechů, patašitě rovnice plochy lišovní od každé z ploch ve škole přímo po sobě jdoucích, mezi něž připadá, stejně daleko vzdálení, tedy vyhledáno buď, kolikrát se za den lišuje, podle menší plochy.

Přetis m. p.

50.

Vyvešení, vydané od ministerium financí dne 9. července 1877.

s tím, pokud mohou cukrovary, kteří užívají jasu na dřívu, v době cukrování 1877/78 platiti z cukru daň úhrakovou.

Po uzávnění s kr. obecným ministerium financí dovoluje se dle zákona o daní z cukru řepového, daně daň 18. října 1865 (č. 105 zák. list.) a podmínkami náše polehnutí, že mohou cukrovary, kteří dobývají šťávy z čerstvé řepy způsobem „difusí“ čili vylučování, a jichž difusory nespacují jeden po druhém, některé jsou spojeny v baterie, také v nejprvé příše době cukrování 1877/78, když za to podnikatel požádá, platiti z cukru řepového daň úhrakovou dle toho, mnoho-li řepy přístroje užívají a dle času, po který pracují.

1. Mnoho-li řepy přístroje užívají, vyhledává se dle této výše:

- a) Skládají-li se baterie vždy z devíti (9) nebo více difusorů, obsahujících v průměru nejméně 25 hektolitřů, vynášuje se na každý den (24 hodin) a na každý hektolitr veškeré prostory difusorů naléváním vody vyhledané šest set padesát (650) kilogramů čerstvé řepy.
- b) Skládají-li se baterie z devíti (9) nebo více difusorů, obsahujících v průměru méně než 25 hektolitřů, vynášuje se tolik řepy jako výše (a), však s přírůstkou, která na každý hektolitr, o který obsahuje difusor v průměru méně než 25 hektolitřů, činí dvanáct (12) kilogramů čerstvé řepy.

Zbytky hektolitru, které vznikou v čisté, uzamknutém, mnoho-li prostoru difusory v průměru obsahují, počítají se, pokud čísel jest o vymezení této přírůtky, za celý hektolitr.

Má-li tedy některá baterie na př. 9 difusorů, z nichž každý obsahuje 19-24 hektolitru, vynášuje se na den a na každý hektolitr veškeré prostory 178,16 hektolitru 710 kilogramů čerstvé řepy.

- c) Má-li však baterie méně než 9 difusorů, vynášuje se, mnoho-li řepy mohou užívati, dle toho, co výše ustanoveno tak, jako by se baterie skládala z 9 difusorů též průměrné prostory, kterou mají difusory zde se nacházející.

Skládala-li by se tedy na př. baterie z 8 difusorů, které obsahují v průměru 22,25 hektolitru, tedy by se vynášilo na prostoru $22,25 \times 8 = 208,25$ hektolitru 674 kilogramů čerstvé řepy za den a na hektolitr.

Byly-li by kromě difusorů, kterých se užívá v té době, po kterou se platí daň úhraková, ještě jiné takové nádoby v cukrovare, tedy se dají po celou tuto dobu pod náhled úřadu, aby nebyly s jinými nádobami v žádném spojení.

2. Každý podnikatel takového cukrovaru, který chce plátni daň úhrnkovou, má poslati k úřadu první instance nejdříve do 1. srpna 1877 písemně prohlášení, že chce daň pod ustanovenými podmínkami úhrnkou zapracovati, a má předložití nejpozdě 14 dní dříve, než práce se počne, seznamemní přístrojů a popisní místností cukrovarních.

3. V každé jiné příčině podléhají jsou cukrovary úhrnkovou daň upravující, na dafni zařízená, potažiti jejich podnikatelé a ředitelové stejně zákonům, které mají platnost v příčině cukrovarů slávy řepové lisováním dohýrajících, potažiti jejich podnikatelé a ředitelé, když upravují a cukru řepového daň úhrnkovou.

Protiš m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Čísťka XXIII. — Vydán a rozestán dne 17. července 1877.

60.

Zákon, daný dne 16. června 1877,

o potravní dani z masa vař mlát v příčině výběrání potravní dani za zvrstvá prohlášených.

S přivolením obou smluvných rady říšské vidí se Mi naříditi, že mají ve všech královstvích a zemích radou říšskou zastoupených, Dalmatsko vyjímaje, posavadně nařízená o potravní dani z masa vař mlát v příčině výběrání masa za zvrstvá prohlášených posudního daně měřice prosince z 1877 mocti poskytnú, a že mají od 1. ledna 1878 nabýti platnosti následující nařízení:

I. Ustanovení základní.

1. Které jsou poplatné výrobky.

§. 1.

Daň potravní platí se:

1. Ze zabíjení dobytka hovězího a jehňo v připojené tarifě jmenovaného, totiž:

a) bez výjimky, když zabíjejí kováři, uzenáři, hospodáři, traktéři a vůbec ti, kdož způsobem živnostenským prodávají maso syrové nebo připravované;

b) s výjimkou také, když zabíjejí jiní

a) na společný účet dvou nebo více jich, nebo když

b) čerstvé maso ze zabitého dobytka, nabýví před přípravou, všechno nebo část jeho se prodá.

2. Platí se daň potravní z masa, které berou oděnků živnostníků v postáve 1. lit. a) jmenovaní, když

a) se z něho v těch zemích, v nichž tento zákon má platnost, posud daň neplatila, anebo když

- b) maso se běže z živnosti, která jest povinna daň z masa platit, kteráž však platí daň z něho podlé dobrovolného usuzení, anebo když
- c) byla daň z masa již dle tarify napravena, však podlé nižší sazby, nežli jest ta, ježto má platnost v tom místě, pro které jest maso ustanoveno (§. 3., první a poslední alinea).

3. Platí se daň z prodávání masa, když

- a) se z něho v těch zemích, v nichž tento zákon má platnost, posud daň neplatí, anebo když
- b) ten, kdo maso prodává, v příčině potraviní daně z masa dobrovolně se usnul, toto usuzení však neztahuje se k místu, kde maso bylo odezdáno, anebo když
- c) byla daň z masa již dle tarify napravena, ale podlé nižší sazby, nežli jest ta, ježto má platnost v tom místě, kde maso bylo odezdáno.

4. Prodává-li se v malých částkách maso uzené, nasolené aneb nakládané, slanina, maso konzervní, salamy neb jiné jehla masná, a jest-li tento maloprodáv spojen s velkým prodejem těchto věcí, který podlé výhody v §. 6. připomenuté, tedy se plácí daň potraviní z těchto věcí, když se přemíslejí do místnosti, kde se v malých částkách prodávají, nebo když se prodávají v malých částkách, též když jich prodeavé užívá k domácímu spotřebování.

2. Co se rozumí masem poplatajím.

§. 2.

Masem rozumějí se v tomto zákoně:

Dobytčata zabité v připomenuté tarify pojmenovaná, čerstvé maso, totiž větší částí těchto dobytčat k podávání lidskému příhodné, které nejsou ještě připraveny, vyjmavě krov a vnitřnosti, mimo to uzené, nasolené a nakládané maso z těchto dobytčat, sličité uzené slanina, konzervní maso konzervní, salamy a jiná jehla masná.

3. Z čeho se daň neplatí.

§. 3.

Daň potraviní v postávkě 1., §. 1. vyňkává se výjimkou:

1. z porážení dobytka, když se porážení vykoná z nutného študu nebo dle zákona, aby se zamezil a učinil zvor dobytčí;
2. ze zabíjení vepřů, kteréž vykonají jiné osoby nežli ty, ježto jsou v §. 1., číslo 1., lit. a) jmenovány, když se jen prodá syrové slanina z vepřů zabitého;
3. z porážení dobytka, kteréž vykonají jiné osoby, nežli ty, ježto jsou jmenovány v §. 1., číslo 1., lit. a), za příčinou nějaké společné slavnosti, na př. svatby;
4. z porážení dobytčat, jmenovaných v položkách 2. až včetně 6. tarify připomenuté, když je osoby, které maso ani ve velkém ani v malých částkách neprodávají, vykonají z té příčiny, aby prodaly celé kusy zabitého dobytka, u kterých ani částí daní podléhá nechtějí.

Co se týče prodeje a hrací oděvků masa, které pochází ze zabíjení ve výše položených postávkách 1. a 4. připomenuté, má však platnost to, co ustanoveno v §. 1., postávce 2. a 3. tohoto zákona.

§. 4.

Z masa dle §. 1., posvěcka 1, musí pochlazené neplatí se část:

5. Když ti, kteří se zaměstnávají vyraňování masa (prodáváním připraveného masa), jiného masa však neprodávají, jako na př. hospodíři a traktíři, berou maso od některého živnostníka, který se o část potráví z masa dobrovolně smlouvil, a když toto smloušané prodávané maso část se týkající má platnost v tom městě, v kterémž se vyraňování masa provozuje;

6. Neplatí se část z masa, která berou obchodníci v dobytka drobném v §. 3. pod č. 4. jmenovaní pro své domácí spotřebování;

7. Když se kůže maso z místa v příměně vybírání část potráví na uzavřeně prohlášeného, a někde tam jest část zapravena, neplatí se též část.

§. 5.

8. Z povinnosti, platiti dle §. 1., člá 3. část z prodávání masa, výjímky jsou případy, když hospodíři, při služběm atd. lidem domácím, železním a sdávají maso za část stravy jin náležitěm.

§. 6.

Kromě toho neplatí se výjimkou část v §. 1., v posvěcku 1., 2. a 3. vyřknutá: 9. Ze nejtěšat dobytka a hrní odšťavně masa, též z prodávání uzardého, usoleného neb nakládaného masa, slaniny, maso konzervního, salámů neb jiných jehů menších ve velkém, to jest nejméně 25 kilogramů, když

- a) tyto výkony předvádějí někdo, kdo prodává jen ve velkém nebo kromě toho také v malých částkách uzardé, usolené, nakládané maso, slaninu, konzervní maso, salamy nebo jiná jehla masná, ale jiného masa neprodává, a když v případech, že prodává tyto věci v malých částkách i ve velkém, mimo to
- b) všechna jmenovaných věcí ku prodeji v malých částkách nebo pro domácí spotřebu prodávátem ustanovenou část ve zvláštních místnostech, které jsou od skladu maso ku prodeji ve velkém ustanovených úplně odděleny, a když se z těchto věcí, než se prodají, posvěcké než se do místnosti, kde se v malých částkách prodávají, přenášou a než se v domě spotřebují, část zapraví (§. 1., člá 4.).

4. Kdy jest povinen část platiti.

§. 7.

Část platiti jsou povinni:

1. V případech v §. 1. pod číselm 1. uvedených ti, kteří dobytek nakládají;
2. v případech v §. 1. pod č. 3. uvedených ti, kteří maso odšťavně berou;
3. v případech, uvedených v §. 1. pod č. 3., ti, kdož maso prodávají;
4. v případech, uvedených v §. 1. pod č. 4., ti, kdož v malých částkách prodávají maso uzardé, usolené nebo nakládané, slaninu, maso konzervní, salamy neb jiná jehla masná.

3. Z kterých věcí část platí se část potráví z maso-ll.

§. 8.

Z kterých věcí část potráví se platí z maso-ll, viděti z připojené tarify, které část část doplňují tohoto zákona, rovněž jako připomenuti k té příloze.

6. Podlé čeho se daň vyměřuje.

§. 9.

Daň vyměřuje se dle tarifové třídy toho místa, kde se vřkem poplatný předmět vezme, tedy, zabíjí-li se dobytek, dle tarifové třídy toho místa, kde se zabíjí; běže-li se maso odštěků, dle tarifové třídy toho místa, kde ten, jenž maso běže, živnost masnou provozuje, a prodává-li se maso, dle tarifové třídy toho místa, v němž se maso odevzdává, a to:

1. Dle kusů:

- a) v případech, v nichž zabíjení jest poplatná, až na případy v tomto paragrafu pod číslem 2., lit. a) jmenované, a
- b) v případech, v nichž jest poplatná břina nebo prodávání masa, když se prodává, potažiti odštěků běže dobytek zabít, aniž byla od něho oddělena nějaká část poplatná aneb byly jen odděleny od něho nohy a hlava.

2. Vyměřuje se daň podle váhy, a to:

- a) v případech v §. 1., číle 1., lit. b) uvedených, když se parami dobytek v 1. tarifové poloze jmenované a když jest jarem část toho dobytka ku prodeji ustanovena, podle váhy této části, pokud jest poplatná;
- b) v případech, uvedených v §. 1., číle 4., podle váhy masa, kteráž se přeneso do místnosti, kde se v malých částkách prodává, potažiti kteráž se odjíje ku prodeji v malých částkách nebo k domácí potřebě;
- c) v případech, které nejsou připočteny ani pod číslem 1. ani pod číslem 2., lit. a a b, podle váhy masa, které se prodá nebo odštěků běže.

V případech v §. 1., číle 2., lit. c a číle 3., lit. c jmenovaných, v kterých jest břina a prodávání masa poplatné, platí se jen tolik, až jest daň podle tarifové třídy v tom místě, odkud se maso běže, potažiti kde se maso odevzdá, plusnost mající větší nežli daň, která byla dle místní třídy tarifové již zapravena.

§. 10.

Že jest daň z masa dle tarify již zapravena, prokázati se může v případech, když se maso odštěků běže nebo se prodává, jedině listinou, na kteréž jest uvedeno jméno i bydlení toho, kdo daň zaplatil.

Spůsobem nalizení ustanoví se, v kteréž formě mají belety oddělovati stěžovní oštra nebo zmočená orgánová pachová nebo společenství, jako se dohravodí o daň anlivěly (§. 17.).

7. Co se rozumí místem při vyměřování daně z masa.

§. 11.

Místem při vyměřování daně z masa rozumí se obvod obec.

Statky o sobě postavené, kteréž jsou se svazku obecního vyloučeny, počítají se k obecnímu obvodu toho místa, s kterýmž činí obec katastrální.

8. Komu přichází rozhodovati o povinnosti, daň platiti a o výměře daně.

§. 12.

Ani v případě toho, jest-li kdo povinen daň platiti, ani jaká daň se má vyměřiti, nemá místa řízení před řízení soudy.

9. Jak se má dobývat daň zadržela.

§ 13.

Nezapravená daň z masa dle tarify vycházející nebo daň nezapravená, o kterou se stalo dobrovolně smlouvat, má široky a prodláň z nezaplacených částek smlouvaná daně úhrnkově dobývány bažto tak, jak se dobývají zadržela daně obecně.

Nezaplatil-li pachtěl vybírané daně z masa (§. 19) některé částky pachtovného, má správa finanční právo, pojmouti veš bez okolků kasici za pachti skobrou, dáti zaevoš daň z masa skrze skobrou cel má sřizování vybíraní a přerájnosti znova v lešaci vybíraní daně na škoda a náklad nedobrovolného pachtěle, anožto neviděla-li by se správe finanční nově přerájnost býti prospěšná, uzavřelí a poplatníky společně a nerozdílně smlouva dobrovolnost o daň, nebo provede vybíraní daně dle tarify ve vlastní režii.

V každé této případnosti povinen jest nedobrovolný pachtěl, nahraditi škodu, nebo by se na pachtovnost nedostavala, nemáje práva, žádati toho, co by se sešlo více.

Aby škoda přišla z kasice k napravení, má správa finanční právo, veš sobě kasici hotovou bez intervence soudní v té sumě, kolik čísl náhrada účtářskou vyhledaná, a jest-li na kasici skobrou obligace státní nebo jiné rovné papíry, dáti je skrze příslušné soudy prodati a co se na ně utěti, v té sumě, kolik čísl náhrada účtářskou vyhledaná, odejrovati.

Revizovala-li by se smlouva o pachti dříve časa, nežděl se tím něžto v právech poplatníků daní potravení povinných, komž jim přišložti se smlouva dobrovolných a daň z pachtělím z právním platnosti uzavřených, a vyřadenou toho, co ustanoveno v §. 19. v příslušné daně napřed zaplacené.

10. Edalí daň z masa dle tarify vyměřená a dobrovolným smlouvaním ustanovená se proměti.

§ 14.

Daň z masa dle tarify vyměřená a dobrovolným smlouvaním ustanovená se neproměti.

II. Kde jest práz se škody seštitením předpisů vzalí.

§ 15.

Pachtovali-li pokladnice státní nějakého nedobrovolného daně z masa dle tarify vyměřené, dobrovolně smlouvané nebo pachtovného za tu daň, ať jest to pokladnicí hlavní nebo vedlejší, tím, že nebylo číslene předpisů vycházejících, práv jest a této strážij tom, kdo tím jest vinen.

12. Kde jest povinen číslit pomoz při šředním jednání sřizování kontrolních v příslušné vybíraní daně z masa.

§ 16.

Každé představenstvo obecní jest povinná, čísliti neproděně pomoz sřizování k vykonávání předpisů o daně z masa ustanoveným při šředním jednání, jak mile na to požádají. Člen představenstva obecního k tomu vyzvaný má býti při

ukovům jednati úředním stále přítomen, šli-li se nějaké nesouhlas, má popadati skutku a nálezu, protokoly vyslyšací a veliké pomůcky a listiny k vyšetřování náležitě spolupoděpsan, připravena, co by se má příhodně viděti, a má vůbec poskytnouti poručí veliké zákorou náležitě.

II. Kolikerym způsobem se daň z masa vybírá (vybírá).

I. Jaké jest v tom pravidla.

§. 17.

Daň z masa vybírá se pokladu státním buď:

1. Vyrovnaním, to jest dobrovolným smlouvením, kterém se učiní s veškerými daňi z masa prvotními živnostníky některého místa, nebo některého okrsku několik míst obsahujícího anebo s většinou těchto živnostníků, co do počtu osob a rozsáhlosti živnosti, nebo

2. propachtováním, anebo

3. vybíráním daně dle tarify v režii úradu, to jest vybíráním daně za každý výkon poplatný skrze státního správce úradu.

V řízení obvodu Trutavského, k něž se tento zákon vztahuje, má též správa finanční daň z masa vybírati tak, jak ji vybírala posud.

2. Jak se vybírá daň, s kterou se stále smlouven.

§. 18.

Stane-li se o zapravení daně s finanční správou dobrovolně smlouven, zapravena buď smlouvená daň již posud v stejných mězíchních částkách pokladnici k jeho přijímání ustanovené na potvrzení, že je obdržela; tyto částky dojdou vždy posledního dne každého měsíce, a připadla-li by na tento den neděle nebo jiné svátek, tedy dojdou nejprve příštího všedního dne.

Z nezapravených posudých částek daně smlouvené vybíráno buď šest ze sta šroků z prodání.

Pro pejištění pokladu státního šádati se má též kaucou, činiti jedno- až i tří-měsíční částku smlouvené sumy úhrnkově.

Smlouvená daň úhrnkově vztahuje se ke všem výkonům potvrzení daňi z masa pokladným (§. 1.), které se přede vznikem v tom okresu, pro který jest smlouvené učiněno, a v tom čase, po který má smlouvené platnost.

Ze strany masa, která živnostníkům daňi z masa povinným stádo, když dojde doba, pro kterou se stále smlouvené, platí se daň dle toho, co ustanoveno v §. 17.

Obsahuje-li okrsek (§. 17.), pro který správa finanční s živnostníky daňi z masa prvotními (společností vyrovnanou) o daň se smlouvená, několik míst (§. 11.), ustanovuje se všemo živnostníkům, aby kromě příspěvku, jež každý živnostník ke smlouvené sumě úhrnkově má dáti, ustanovili také, v kterém místě nebo v kterých místech jsou jeho výkony poplatné tím, že dal ten příspěvek, daně dle tarify zproštěny.

Společnost vyrovnaná má námo to na vůli, po tu dobu, na kterou a v tom obvodu, pro který se stále dobrovolně smlouvené o daň, vybírati daň z masa, takže práva pachobřeva (§. 19.), pokud není činiti se poplatné provozování živnosti členů společnosti, v příčině kterého se stále obapolně smlouvené o daň.

Jestliže by společnost vyrovnání nesložila kvazie ve lhůtě ustanovené, nebo by nezaplatila některé měsíční částky anulované smlouvy úhradevé, anebo by v některé příčině neplnila náležitě smlouvy aneb by ji porušila, má správa finanční, co se týče napravení škody a kauce, má právo, jako v příčině kvazie za pacht (§. 13.).

2. Jak se vybírá daň z masa, když se vybíráni propachtuje.

§. 19.

Propachtuje-li se vybírání daně (§. 17., článek 2.), nabude pachtřef práva, v obvodu, k němuž se pacht vztahuje, vybírání daně z masa podle tarifů, kterýchž název má právo, voličství na čas pachtu a živnostníky daně z masa povinnými v obvodu svém v šlechterské smlouvě o daň. Způsobil-li některý živnostník, s nímž se učinilo smlouvení, pachtřefovi nějakou část daně napřed, má to jak ku konci pachtu, tak i když smlouva o pacht pozdě, dříve, než dojde lhůta dle pachtu, platnost jen do té doby, pokud suma napřed daně nečiní více nežli částka náležitá.

Pachtřef a jeho zřizovací placu mezi správcem mají naproti poplatníkům právo a povinnost, kterých dle tohoto zákona přísluší správě finanční, potažně zřizování finančním.

Nemají však právo:

Přijímatí a potvrzování oznámení, že někdo se uvázal v živnost masnou nebo že ji již není přenesl (§. 20.), smlouvatí lhůtu opavědání (§. 26. a 27.), rozhodovati o tom, byly-li to výnosky, aby se mohlo poplatníkům paráží (§§. 32. a 33.) bez opavědi předsevztí, osvobodovati od obecního dobytka v evidenci (§. 34.), povolovati, by kdo mohl žádati daň napřed (§. 35.), rozhodovati, když někdo bylo navrácení daně odplatno (§. 36.), vyšetřovati věcná přestoupení předpisů o dani z masa a živnosti náležející v příčině jeh.

Všude ustanoveno jest správu finanční, aby rozhodovala o rekursích a stížnostech, podaných z té příčiny, že pachtřef nebo jeho zřizovací u vybírání daně z masa proti předpisu předsedá.

Fak-li by některý pachtřef nechtěl v pacht se uvázati nebo anulované kvazie pachtovní v ustanoveném čase složit, aneb by se nechtěl ve smlouvě o pacht podepsati, nebo by smlouvy v některé příčině náležitě nevyplnil aneb ji porušil, což kdyby přišlo na jevo, že jest to nějaká překážka dle zákona nebo dle smlouvy, pro kterou oznámě v pacht se uvázati, přísluší správě finanční a strany kvazie pachtovní právo v §. 13. tohoto zákona uvesti.

Práva a povinnosti mezi správou finanční a pachtřefem ustanoví se vše smlouvou o pacht.

III. Obecní ustanovení kontrolní.

I. Uvázání se v živnost masnou nebo přenesení jí má se oznámiti.

§. 20.

Kde se chce v živnost masnou (§. 1., článek 1., lit. a) uvázati nebo ji chce z jednoho místa na jiné přenesiti, má to napřed oznámiti živnostní úřadu finančnímu I. instance, v jehož obvodu se má živnost tato provozovati.

Na toto oznámení dá úřad dědičkový živnostníkově potvrzení a to zvlášť a osobě pro každé místo, kde se má živnost dle oznámení provozovati.

Co se týče živnosti masných, sřezaných již té doby, když tento nákon nabyl moci, mají i dále plnost listy povolení, jež živnostník dle nařízení nebo řasa platných od úřadů dědičkových obdržel.

2. Živnosti masné postaveny jsou pod dohledem úřadů dědičkových. Jaká práva mají úřadní kontrolní.

§ 21.

Každá živnost masná postavena jest pod dohledem úřadu dědičkového.

Žitanci, ustanovení k tomu, aby nařízení v daní z masa vykonávali (§ 17., článek 3., §§. 18. a 19.), mají tedy právo, vcházení do provozoven živnostníků (§. 20.) ve dne, a bylo-li oznámeno, že se bude předeběhiti nějaký poplatný nebo kontrolní podléhající výkon v noci, také v noci, a možností tu za přítomnosti svého úředního jednání.

Tažší právo mají tito úřadníci kromě případů zveřejněných také tehda, když přijdou za asistencí některého člena občanského zastupitelstva.

Provozovatel živnosti masné, a není-li přítomen, jeho náhradník má při jednání úředním těchto úřadníků osobně nebo svým lidem služobnými na požádání dle potřeby pomoci úřadů, má dopustiti, aby vešli tu se nadržujícími i s příslušností zbarva úřadů, a má jim poskytnouti každé správy a každého průkazu, ježž mají ku kontrolování daně z masa potřeby.

Byla-li by při některém takovém jednání úředním, které se má děti bez asistencce člena občanského zastupitelstva předobzíti, zapotřebí asistencce, jest provozovatel živnosti povinen, poslati k tomu bez vybidání úřadnice kontrolního neprodávě starostu občanského.

§ 22.

Žitanci, ustanovení k tomu, aby vykonávali nařízení v daní z masa, mají také právo, vcházení do veřejných jatek ve dne, a porážili-li se dobytek činu masného, také v noci, a zůstati tam za přítomnosti svého jednatel úředního.

Tažší úřadníci mají kromě toho právo, nahlížeti do protokolů a zápisů v jatekách zřízených a zúčtati si ku potřebě při vybírání daně výpisů z nich nebo káždi, aby jim výpisů byly vydány.

1. Co se rozumí provozovnou a vybírání daně z masa.

§ 23.

K provozovně podnikatele živnosti masné (§. 21.) počítá se:

1. Prodávěti, to jest veřejné místnosti, v kterých živnostník maso prodává;

2. místnosti, v kterých se dobytek poráží;

3. místnosti nanejvýš na dva kilometry od prodávěti (§. 1.) vzdálené, v nichž

a) uchovává se maso, nebo

b) do nichž státi živý dobytek v tarifových položkách 1. až do 6. jmenovaný;

4. místnosti, které jsou s některou místností pod 7. 1., 2. a 3. jmenovanou přímo spojeny.

IV. O daní de tarify, kterou jsou povinni pláti provozovatelé živnosti daní z masa pochláné, když zabíjejí dobytek nebo berou masa odřekůd.

1. Provozovatelé živnosti masné mají oznámiti, kde jest provozovna, kde živnost řídí a kde má dávatí správy, když to není provozovatele.

§. 24.

Každý podnikatel živnosti masné, která v příčině porážení dobytka nebo berá masa odřekůd podniká jest daní potravou, povinen jest, oznámiti zřizovací finančnímu, který k živnostem přihlíží, písemně nebo ústně:

1. V kterém místě jest a jaké čile popisu má stavová, v kterémž se nachází provozovna, potažně v kterémž jsou místnosti k ní náležející (§. 23.), též povinen jest pojmenovati tyto místnosti,

2. má oznámiti, kde živnost řídí a kde má dávatí zřizovací finančnímu k živnostem přihlížejícímu správy, jaké má tento zřizovatelé započítati, když provozovatel živnosti není přítomen.

Toto oznámení učiniti má živnostník, jde-li o živnost, z kteréž má na místě provozování daní dobrovolně smlouvené pláti daň podle tarify, nejdříve čtrnácté dne října, než toto písemní nastane, a nastalo-li by dno 1. ledna 1878, nejdříve 16. prosince 1877, jde-li však o živnost, která se novou zřizuje a v příčině kteréž není dobrovolná smlouva o daní z masa uzavřena, nejdříve čtrnácté dne října, než se počne provozování (než počnou výkony poplatné).

2. Živnostníkovi vydá se arch opovědní a revizní.

§. 25.

Živnostníkovi potvrdí se, že oznámení učinil (§. 24.), zvláštěm předtiskovým archem opovědním a revizním, do kteréhož se zapíše název o revizi vykonané, počet dobytka a zbecha masa, z něhož jest daň zapravena.

Tento arch udělá se ve dvou exemplářích stejného usáhi.

Jeden exemplář poručí se na první a zůstane v rukou zřizovatele finančního, který k živnosti přihlíží. Druhý exemplář vydá se živnostníkovi poplatnému, kterýž ho má bedlivě ochováti.

V prvním exempláři archu opovědního a revizního má živnostník nebo jeho plomoceník, za kteréhož se v příčině povinnosti dotčené, nebýli-li pojmenována někdo jiný, pokládá ředitel živnosti, potvrditi podpisem svého jména, anebo neuzní-li psáti, přiložením znamení ruky své, že název správně jest zapísán.

Nebýli-li by při spisování názvu první exemplář při ruce, má se odělati protokol, v němž se provozovatel živnosti, potažně jeho plomoceník podepíše, a podle toho protokolu má se název potažně do prvního exempláře zapísati.

Ztratil-li by se exemplář živnostníkovi poplatnému vydaný, povinní-li by se hrubě aneb stal-li by se nechtěným, tedy se průkazy o počtu dobytka a o zbechu masa poplatného vypíši z prvního exempláře archu opovědního a revizního.

3. Místnosti mají se ohledati a poznámenati.

§. 26.

Když se místnosti oznámí (§. 24.), ohledají se a provozovatel živnosti má je dáti, jak to zřizovatelé finanční ustanoví, svým nákladem poznámenati a číslý opatřiti.

Byly-li by s místnostmi v provozové spojeny některé jiné, jako byly dle důchodkového nálezu trestního příkazu, že byl onír a daň a masa zkrácena, má je provozovatel živnosti k příkazu úřadu finančního svým nákladem zastíti nebo učiniti, aby se jich nemohlo užívati. Provozovatel, a nechtěl-li sám živnosti, i ředitel živnosti odpovědí po tom čas, po který se daň vybrati dle tarify, a toho, aby poznačení místnosti živnostenských zůstalo neporušeno, a jest naroveň povinen, pověditi-li by se náhodou nebo a jiné příčinou toto poznačení anebo by bylo úplně zhlazeno, oznámiti to v 48 hodinách, když o tom dojde vědomosti, úřadu finančnímu k živnosti příkálejšímu, aby se obnovilo.

Mimo to jest živnostník povinen, oznámiti to nejdříve v 48 hodinách dotčenému úřadu finančnímu, kdyžby se stala změna nějaká v místnostech živnostenských nebo v osobě ředitele živnosti.

Úřadeno finanční potvrdí v archu opovědním a revizním, že oznámení bylo učiněno.

Kdy má živnostník star dobytka a zvěře masa oznámiti a daň a této zvěře zaplatiti.

§. 27.

Má-li nějaká živnost poplatné za místě posuzovací daň dohrovnou smlouvené platit daň podle tarify (§. 24.), tedy má živnostník posledního dne té doby, na kterou byla daň smlouvena, úřadu finančnímu k živnosti příkálejšímu, předložit arch opovědní a revizní, opověditi, mnoho-li má dobytka v tarifových položkách 1. až do 5. pojmenovaného a jakou zvěře masa poplatného bude mít ve své provozové (§. 23.) ku konci doby řečené, naroveň pak má a uložiti zvěře masa poplatného a úřadu neb úřadeno k tomu ustanoveného daň zapraviti.

1. Živnostník má zabíjení a přeměnění masa opověditi a daň zapraviti.

§. 28.

Živnostník jest povinen:

1. Kdy koli namýšlí dobytek v tarifě jmenovaný zabíjeti, nebo z místnosti, kde jej chová, jinak přepraviti, opověditi to v předepsané lhůtě písemně nebo ústně úřadu finančnímu k živnosti příkálejšímu a předložit naroveň arch opovědní a revizní;

2. tož má učiniti, když chce od někoho bráti a na se převésti poplatné masa nebo poplatný liv dobytek v tarifě jmenovaný, aneb když chce takové masa nebo takový dobytek, i když náleží někomu jinému, do své provozové dopraviti, a má tu opověd učiniti dříve, než se masa nebo dobytek do provozové dopraví.

Zabíjení dobytka pod 2. 1. připomenuté a přepravění ho jinam má se vůbec opověditi nejdříve dvaadvacet hodin dříve než se vykoná. Mohla-li by se však kontrola i při krátké lhůtě v čas vykonati, může řídit finanční úřad první instancí dotčenou výše lhůtu přiměřeně snížit.

Má-li se poplatné zabíjení krávi nebo poplatné masa odněkud bráti, zapraví se u úřadu nebo úřadeno k tomu ustanoveného toliko daň dle tarify a živnostníkoví poplatnému potvrdí se to v archu opovědním a revizním a vydá se mu naroveň heleta na daň zaplacenou.

Opravili sa však, že sa bude porušovať niektorý kus dobytku v 1. položbe tarifovej uvedenej v výhradou navrátení daní, a vztahuje sa táto výhrada len k niektorým častiam porušenia dobytku (§. 28.), zapraveno buď kromou danou, ktorá pre čias kus vyjde a má sa hrať pri opravách zapravení, najdlhšie vo 24 hodinách po porušbe dedávcom to, ak by daná dľa váhy masa porušenia dobytku podľa tarify vychádzajúcej čísla tiež nebila daň už zapravená. V prípadoch takevho výhradou náhrady čiasť daní vyjde sa poplatníkovi, když za to pešíka, také bolety na číselné zaplacení, však ranejší tí a lídri na vše, než sa vychází daní podľa tarify na 25 kilogramů masa.

4. Kdy se mohou opovčeni výkony předehřítí.

§. 29.

Výkony v §. 28. pod č. 1. a 2. jmenovaně nemohou se dříve předehřítí, pokud

- a) není potvrzení, že opravě byla učiněna, a jde-li o zabíjení nebo o brání odněkud masa poplatného, pokud není bolety, opavčeni potvrzením, že daní jest zapravena, v provozovně v rukou toho, který jest povinen, dávat příslušným finančím k živnosti příslušným zprávě, a pokud
- b) nastala doba, v které se má dle oznámení výkon opravčový předehřítí.

2. Dobytku pastevního a dělného netřeba opavčeni.

§. 30.

Povinnost v §. 28. výkonů, dle které to má živnostník opavčiti, když přichází neb vyhází dobytek, nevztahuje se k dobytku pastevnímu, který se vykone na pastvu, ani k dobytku dělnému, jež majetník pošle na nějakou hospodářskou práci na svém pozemku aneb za nějakou jinou příčinou na jiné místo, když dobytek neodjede z místnosti pod kontrolou postavčejích na dle než na šest dní.

Tato povinnost nevztahuje se také k dobytku, jež někde v hospodě nějaké pod kontrolou v přítomné daní z masa postavčeni nejdlhše na tři dni postaví, když jest tu od dobytku hospodářského oddělení.

8. Kdy se některý kus dobytku se nepoplatí oděpít.

§. 31.

Pojde-li některý kus dobytku v tarifových položkách 1. až do 4. pojmenovaný, v archu opravčím a revizním zapravený, a někde nebila daň zapravena, buď nemocí nebo nějakou jinou náhodou, aneb uprchne-li z místnosti, kde se chorá, aneb dá-li ho kdo pryč bez zavázání živnostníka poplatného nebo ředitelů živnosti, má to provozovatel a potažiti ředitel živnosti, když se o tom dozví, starostovi obecnímu oznámiti a při vyhledávání, které se o příčiny toho zavede, pokud možná prokázat.

Takevůj kus dobytku se pak, když se přiběh oznámený prokáže, v archu opravčím a revizním oděpít.

Pak-li by živnostník chtěl masa z dobytku náhodou pašého ku prodeji v živnosti své učinit, má to dříve opavčiti a daň dle tarify zapravení.

9. Kdy se může dobytek výjimkou považiti, ačli to byla opovězeno.

§. 32.

Musil-li by se nějaký kus dobytka, poněvadž se jest ohrožiti, že by pozil, bez odkladu zabiti takovou chvěti, když jest střední míra nemoc utiřence finančního, a něžně se opovědi čini, zavřena, anebo nastane-li a přičiny takovéto ohrožení pozstva, aby se nějaký dobytek zabito, když tato ústava jest zavřena, jest-li však vše tak něžně, že by se opověď nemohla, jak předepisano, bez škody učiniti a daň zaplatiti, tedy se může dobytek zabiti, když se to zaroveň obsolma starostovi oznámí; má se však s touto nejděle ve 12 hodinách po zabjení, a musila-li by se chvěti míra střední uzavřena, když se nejprve oteví, oznámení učiniti a daň zapřeviti, a počítá-li tako utiřence finančního, zaroveň hodnotěněm prokázati, že dobytek byla pro pilnos přičina zabito.

Pokud živnostník nemá potvrzení, že daň jest zapřevena, oznámí daň nic z dobytka zabitého učiniti s mírou, kde byla zabito.

Jestliže by živnostník v některém případě v tomto paragrafu uvedeném neučinil úplně dosti toho, co tato ústava, potvrzení bude, když zabije dobytek, tak, jako by byl nějaký výkon poplacený bez opovědi předevřel.

10. Živnostník jest povinen, předložiti archy opovědní a revizní a bolety na zaplacenou daň, a prokázati, musila-li má dobytka a masa.

§. 33.

Provornatel živnosti masné, počítáto jeho náměstek (§. 24.), jest povinen, předložiti reprodukované utiřence k vykonávání předpisů o daňi s masa ustanovených, když toho počítáji, archy opovědní a revizní i bolety na zaplacenou daň, které má v rukou, a vydati jim je, počítáji-li toho, na potvrzení, že je učitel.

Provornatel živnosti (jeho náměstek) jest také povinen, vyvoděti archy opovědní a revizní veškerou mírou masa poplatného, které utiřence finančního v místnostech dle §. 24. oznámených naleznou, a jest-li činiti o maso, a něžně měl daň zaplatiti, vykázať boletem, že daň zaplatil. Provornatel živnosti masné (jeho náměstek), jehož dobytek jest též pod kontrolou prostředkem archů opovědních a revizních, jest mimo to povinen, vyvoděti archy opovědní a revizní veškerý dobytek v poločkách tarifových 1. až do 6. pojmenovaný, její utiřence finančního v místnostech dle §. 24. oznámených skladaji, a takéž prokázati název dobytka, který by v těchto místnostech měl býti, ale není ho tu.

11. Kdy se utiřenci kontrolní výje položeni k některému živnostníku oznáhení.

§. 34.

Když živnostník, který jest povinen daň s masa platiti, dobytek v tarifových poločkách 1. až do 6. jmenovaných sám nezabíjí, něžně běže poplatné maso pro živnost výhradně od jiných, není povinen, ani oznámení a posnaževati mírou k chověti dobytka ustanovených, ani oznámení, musila-li má dobytka a jaká změna se v něč stala.

Řídici úřadové finanční I. instancie mají právo, zpravit v místech, v kterých není utiřence finančního, a něžně se mají opovědi čini, živnostníky, kteří doby-

tak zabíjejí, v případech ústřete bohatých proviností, by četili ustanovení a nařízená výše uvedených.

12. Kdy se daň navrácje.

§. 35.

Kabělna živnostníků, k němuž se vztahuje to, co nařízeno v §§. 24. až do 34., a kterýj prodává maso do některého místa v příčině vybírání daně potravní za narytí prohlášeného, povolí k jeho pohledání Hřídce finanční úřad I. instance na rok, že může žádati, aby se mu na prodané maso navrátila daň, kterou byl zapravil.

Totéž povolí se, když na to pohádají, i jiným, kteří dopravují živnosti masné, když se prohlásí, že chtějí býti pod dohledem úřadu důchodkového dle §§. 21., 22. a 23. tohoto zákona.

Aby se však daň navrátila, potřebí:

1. Aby daň, která se má vrátiti, byla zapravena z příčiny zabíjení, a to z vřhaďou, že bude navrátena, a aby bylo pojmenováno místo, pro které jest dobyté zabité, potažiti maso ustanoveno;

2. aby, týče-li se dobytčat v tarifových položkách 2. až do 6. jmenovaných, celé poplátné zvíře zabité, výjmažje nanejvýš hlava a nohy, na místo ustanovené bylo dopraveno, a jde-li o dobytčata, jmenovaná v položce 4., aby tam bylo dopraveno nanejvýš 26 kilogramů masa;

3. aby dobytče zabité, potažiti maso bylo nejpozdě ústřetého dne od zabíjení z provozovny živnostníkovy a z místa zabíjení odvezeno.

4. Správa finanční, potažiti pachťeř nebo spolek vyrovnaný v místě zabíjení má právo, poznamenaní dobytče zabité, potažiti kusy masa, k číjím vřhaďou narytím datel se vztahuje, spůsobem takovým, aby to pohledání a prodejí maso nebylo na újmu, a žádáti, aby byly k osobě v boletě jmenované, bydliči v tom místě, kam dobytče neb maso vyřídí, ve lhůtě, která k dovození stačí, dopraveny.

5. Žádost na nahrazení daně podati se má ve 14 dnech od vyřídí bolety na daň ze zabíjení tomu úřadu neb úřadnici, který tu boletu vydal.

Při tom buď prokázané, že byla z masa nebo ze zabitého dobytčete v tom místě, kam oboje svěřil, masa dle tarify zapravena, a že bylo maso nebo dobytče, bylo-li toho dle 2. 4. Hřídce, také v čase na místo dopraveno, jsouc opatřeno poznačením šílí níc, dle toho, bylo-li poznačeno či nebylo.

Tento práhak šílí se tím, že to uznávací k vybírání daně z masa v místě, kam maso svěřil, ustanovený, než ten, k němuž se má maso dopraviti, na boletě na daň ze zabíjení vydané potvrdí.

§. 36.

Když jsou výminky předepsané vyplněny, navrátil se daň vedlé žádosti podané u toho úřadu neb úřadnice, který přijal daň ze zabíjení.

Odepřel-li by toho úřad a navrátil-li by daň, podán buď rekurs k Hřídce finančnímu úřadu I. instance nejpozdě ve 14 dnech, od projiti lhůty v §. 35. pod číslem 5. ustanovené, sice právo, žádati nahrazení daně, pomine.

V. O dani dle tarify, kterou jsou povinni platit, když provozují spojený s velko-prodejem malo-prodej slaniny, masa nasoleného, uzeného a naloženého, masa konzervního, salamů nebo jiných jehli masných.

§. 27.

Co nalízáno v §§. 24. až včetně do 27., vylučuje se, co se týče počtu dobytka a místnosti, v kterých se chová, vztahuje se také k živnostníkům, kteří prodávají ve velkém a v malých částkách slaninu, maso nasolené, uzené a naložené, maso konzervní, salamy a jiné jehly masité a masem dle §. 6. daň z masa platí při prodeji v malých částkách, pouze z té příslušy od daně při zabíjení dobytka a při běžné maso odjíždě osovobození.

Tito prodáváci jsou mimo to povinni, sestaviti to stížnosti finančnicku k přihlížení k živnosti ustanovenému, kdy koli namáhlejší, slanina, maso nasolené, uzené nebo naložené a dobytka v tarify jmenovaných, maso konzervní, salamy nebo jiné jehly masité:

- a) v malých částkách prodávati, aneb jich k potřebě domácí užití anebo je do místnosti malého prodeje přenášati, nebo
- b) kdy koli namáhlejší tyto věci do místnosti velkého prodeje naložiti, anebo
- c) je ve velkém, t. j. každé věci nejméně 25 kilogramů prodávati, aneb v místnosti, kde se pod kontrolou chovají, někde jinam přenášati.

V případech pod a) uvedených mají prodáváci ihned u stáda nebo stížence k tomu ustanoveného upravit daň z masa neb jiných věcí ku prodeji v malých částkách nebo k domácí potřebě aneb ku přenesení do místnosti malého prodeje určených, a vydat se jim na ní kromě potvrzení v archu opovědním a revizním také bolota.

Opověď učiní se na výnos nejpozdě 4 hodin dříve, než se přepravuje výkon opovědní. Tato lhůta opovědní může se však rovněž tak zkrátiti, jak ustanoveno v §. 28.

K dotčené živnosti, pokud jde o maso uzené, nasolené nebo naložené, o slaninu, o maso konzervní, salamy nebo jiné jehly masité, vztahuje se to, co nalízáno v §. 23., co se pak týče výkonů v a), b) a c) jmenovaných, ono, co nalízáno v §. 25.

Co se však dotýče dobytka zabíjecího a masa čerstvého, které lidí v místnosti, v níž prodává živnost provozuje, jest prodáváči povinen prokázati, že pochází ze zabíjení nebo běžné maso odjíždě daně správného (§. 6, lit. a), anebo že daň jest zaplácena.

VI. O zapravování daní, když chce někdo maso prodávati a dobytek zabíjeti, kdo nepravuje živností daní poddané.

1. Má se poplatný výkon opovědní a daň upravit.

§. 28.

Edyž chce někdo, kdo nepravuje živností daní poddané,

1. dobytek poplatný zabíjeti, nebo

2. poplatný maso prodávati, má to stížence finančnicku k tomu ustanovenému písemně nebo ústně oznámiti a daň dle tarify upravit, načež se mu vydá bolota a potvrzení, že daň zaplatil.

Totéž učiníli povinen jest provozovatel živnosti daní poddaná, když chce prodávati maso poplatné.

Zřízenci finanční mají opovědi takové bez odkladu přijímati a vyřizovati.

Pokud živnostník opovídájet nemá v rukou bolety potrovné, že daň zaplatí, nemá opovězence výkonu poplatného předsevztí, jmenovitě nemá nikomu vydávati masa k prodejí ustanoveného.

V případech v §. 32. jmenovaných a pod vjmkami tam položenými mohou také vjmkou ti, kdož nesprovazjí živnosti daní z masa poddaná, bez opovědi poplatné zabjrení předsevztí.

2. Jak mohou úřadní finanční kontrola provozovatí.

§. 39.

Zřízenci k vykonávaní předpisů o daní z masa ustanovení mají právo, vjíti toho dne, kterého se má opovězený výkon poplatný (§. 38.) předsevztí, do místnosti, kde se to má státi, i když nejsou dle §§. 21., 22. a 23. pod dohledem úředním postaveny, a vykonati tam vyhledání, jehož potřebí.

VII. Ustanovení trestní.

1. Pokud má platnost zákna trestní o přestupcích důchodkových.

§. 40.

V příčině přestoupení tohoto zákna má platnost, pokud se v něm nic jiného ustanovuje, zákna trestní o přestupcích důchodkových.

§. 41.

Učil-li by kdo, když běže odváděti nebo prodáváti maso, maje prokázati, že daň dle trefy jest již zapravena (§. 19.), ku skrácení daně, ošle nebo částí její, bolet falšovaných, falšovaných aneb takových, které vydány jsou na jiné maso (dobytče) nežli to, které se odjímá běže nebo prodává, anebo v kterých jest nějaká podstatná nesprávnost, tedy má platnost to, co ustanoveno v §. 273., č. 4 zákna trestního o přestupcích důchodkových.

2. Jak se to trestá, když kdo opovíraje opověditi výkon nějaký, který není poplatný.

§. 42.

Kdo by, nezaplav vjmkou předpauzých, předsevzal výkon nějaký, který není poplatný, ale má se dle §. 29. nebo 31. opověditi, potrovná buď pokutou potáctou 5 až i 100 zlatých.

3. Jak se trestá přestoupení v příčině zavázání daně z masa.

§. 43.

Když provozovatel živnosti daní z masa poddaná má právo, kálati naryt dáti z masa při zabjrení dobytka zapravová, kterého maso se z místa zabjrení převztí do nějakého místa v příčině daně potrovné ze zavazání prohlášeného (§. 35.), budí-li to na něký přestupek důchodkový potrovné, kdyžby takový živnostník sobě vykádal nebo vykádati hleděl potrovné na boletě na daň se zabjrení

napravena, že maso (dobytče) bylo za ustanovené místo dovezeno nebo že byla daň z něho znovu zapravena, aniž by byla totiž maso (dobytče), k němuž se žádá za navrácení daně při placení daně se zabíjení opevněnou vztahuje, na místo ustanovené dopraveno, potažiti daň z něho zapravena.

Při vymáhání pokuty položena buď za zkládání daně z masa, které vychází podle tarify jako masa, kteráž jest v boletě na daň se zabíjení pojmenována, za maso (dobytče), v příčině kteréhož živnostník sobě dotčeného potvzení proti předpisu vytkl nebo vytkáti hleděl.

Kromě této pokuty na majetku máže se živnostníkovi daň z masa podléhajícímu výhoda, že máže žádati za navrácení daně, odložnosti a vytknutí, že jest na určitý čas nezpůsobný, aby té výhody zase nabyl.

4. Evláštní tresty za přestupky, kterých se dopustí živnostníci v §. 3., člá. 4. a §. 4. jmenovaní v živnosti své daně uprotivěti.

§. 44.

V případech níže položených uložena buď pokuta peněžní 25 až i 100 slávek:

1. Obchodníkovi v drobném dobytku, kterýž dle §. 3., člá. 4. dobytek v tarifových položkách 2. až 6. jmenovaný bez daně zabíjí, když se v jeho provozu nalazne takové zabité dobytče rozskané, nebo jen část dobytčete, aniž byl obchodník prokázal, že daň se zabíjení jest zapravena, nebo že z oděhraného rozskaného dobytčete, potažiti z části nebo dobytčete daně podléhající daň jest zaplácena, anebo, že toto dobytče neb část jeho jsou daně potvzení uprotivěti, aneb když

2. takový obchodník v drobném dobytku kromě toho, že provozuje obchod v celých kusech, také jinak maso prodává;

3. totiž pokuta uložena buď prodáváti maso, když ve veim velko- nebo ve spojeném velko- a malo- prodeji maso sarrého, maslarého nebo malolá- něho, slarého, maso konzervního, solaného nebo jiných jaké masitých (§. 1., pří- stávka 4.), prodáváti také čerstvé maso.

Také se máže těmto živnostníkům nejnově na rok nebo na neurčitou dobu odložnosti osvoboditi od daně se zabíjení dobytka nebo z brání masa odoškad (§. 3., člá. 4. a §. 4., člá. 8.).

VIII. Ustanovení vykonávací.

§. 45.

Ministři financí uložena jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Praze dne 18. června 1877.

František Josef m. p.

Auerberg m. p.

Pretis m. p.

Tarifa.

Číslo položky	Věci, z kterých se dáá platit	Jiná věc se dáá platit	I. II. III.					
			I. II. III.					
			Každá část dáá + jiné rukování					
			st.	rs.	st.	ks.	st.	ks.
1	Dotyky pevné a drobné, a to: Tatí, tajel, kový, tel telata, které mají plov rok . . .	z kovu	3	4	3	75	3	20
2	Telata až do jednoho roku	"	-	84	-	83	-	69
3	Ovce, kořáci, kovy, koží, ošepi	"	-	22	-	23	-	17
4	Jehněta až do 14 kilogramů, kořáci, podrobně Ze kování : Typická, Yarniforská, Krahovská, Háňel a Běloháňel	"	-	21	-	17	-	11
5	Průhata, to jest ovce až 2 až do 10 1/2 kilogramů	"	-	62	-	62	-	20
6	Vepřel vlna 12 1/2 kilogramů bez masla	"	-	50	-	52	-	23
7	Čerstvé maso, to jest, ková a vyčištěné vřelou, vřelou část vyčištěné dobytek z tvrdých polokůček 1. I. až do 8. juncorvna, které nejsou ještě přepřaveny a mají se k kůži kůži p. d. vlna, tel maso z tvrdých dobytek, masa, masla a vyčištěné, vyčištěné masa slane, masa kromová, maso a jiné jiné masla	100 kilogramů	1	27	1	30	-	24

Připomenutí.

1. Za dobytek, který je vyčištěn (šliva, ovce), platí se dáá podle ková.
2. Za telata, která jsou ještě vlna rok, platí se dáá, které mají ještě vlnu až do roku.
3. Vlna z tvrdých polokůček 1. I. a 2. juncorvna rovná se to, se vlnu dobytek té šliva, když se z něho dáá platit.
4. Při vyčištění vlny masa masla se dáá k polovině kůži se masla, které jsou z masa vyčištěny, se p. ková.

Ustanovení a příklady tvrdých.

- a) Do I. třídy tvrdých vlna, které mají vlnu 10.000 dáá.
 - b) Do II. třídy tvrdých vlna, které mají 10.000 až do 20.000 dáá.
 - c) Do III. třídy tvrdých vlna, které jsou jiné vlna.
- Výpočet rovná se to, se vlna, které jsou přepřaveny masla té šliva (když je přepřaveno masla a vlna).
- Ovce kromová, které se vlnu z vlna masla, a vlna které mají 10.000 vlna, platí do III. třídy tvrdých tel telata, když mají dobytek 10.000 dáá masla vlna.

61.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 26. června 1877.

Jižto se týče vykonání zákona o potravní dani z masa ve měst v příčině vybírání daně potravní
za zavěšená prohlášení.

Abý k vykonání přítel zákon. daný dne 16. června 1877 o potravní dani z masa ve měst v příčině vybírání daně z masa za zavěšená prohlášení, §. 40 zák. tisk., realizuje se podle §. 45. tohoto zákona, jak tato se klade:

§. 1.

K §. 4., §. 7. toho zákona.

Když živnostník, který platí daň z masa dle tarify, chce podle §. 4., §. 7. zákona ze dne 16. června 1877 dojíti povolání, aby mohl bráti maso z města v příčině vybírání daně potravní za zavěšená prohlášeného bez daně, má, opovíraje, že chce maso bráti, prohlásiti, že bylo maso z města uváženo vyrobeno, aniž bylo ořízná daně z masa tam uvedené sprostřed.

Účelová potravní daně v zavěšená měst vyžadí potravní vývoz na maso, které bylo pro živnostníka venkovského dani z masa prohlášeného přes linii vyvážena, aniž bylo daně ořízná pro zavěšená města vyrobená sprostřed, když se přeznává udá jmená živnostníka, pro kterého se maso vyvážá, když se pojednává místo, kde svou živnost provozuje a udá se, jakého druhu jest maso a mnoho-li ho jest, a když po úředním vyhledání se nalazeno, že maso prohlášené s opovírá se uváděná.

§. 2.

K §. 16. zákona.

Co se týče formy a vydávání bolet na zaplacení daně z masa, us

1. V každém městě na venkově, kde ustanoven jest způsob k vybírání daně z masa dle tarify, veden buď rejstřík daně z masa dle připojeného vzoru A.

Krásně reže účtoví k rejstříkům saditá částí účtových, a pachovní daně z masa a společností vyrovnává účtovoje k nim saditá červecí účtových.

2. V boletech na zaplacení daně z masa a v juxtách vyplněná buďte důkladně veškerá část v připojeném vzoru uvedená.

Daň zaplacená budí v boletě také písemny vyznačena.

3. Opoví-li nabíjení s vřadnou navrácení daně (§. 35. zákona), tedy budí jak na boletě, tak i na juxtě dokázáno: „S výmárodným právem, žádati navrácení daně, když se maso proti zaplacení daně dle tarify dovezlo do X...“.

Má-li toto právo záležeti na tom, aby se maso (dobytč) v měst zavěšená přivezlo k jistému stánci, tedy buď na boletě a na juxtě kromě jistého přidáno: „Buď dostaveno v ... části města v ... ulici, v čísle domu ... a ...“.

Je-li mimo to maso (dobytč) nějak poznamenaná, kteréž pozna-

menší má být při dostavení nepovolené, budíž kromě toho došlo: „Jest povinně tak a tak“.

Mají-li se na opověď, že se bude zabýti dobytek, učiněnou s výhradou navrčená daň, vydati hošty na částečné zaplacení daně, tedy buď v rúcích i v jazyce k nim náležitých vyjádření připomenuto, že se týkají daně z časti zapravené.

4. Potvrzení na zaplacení daně z masa, která se zapravuje z příčiny dovolené masa přes linii celat, vydati má buďe die přidánoho vzoru B.

§. 3.

K §. 20. zákona.

V oznámení, že někdo chce provozovati živnost masnou nebo že chce přenést takovou živnost na jiné místo, má se:

1. Uvésti pojmenování živnosti a uvésti jméno toho, kdo ji chce provozovati nebo jinam přenést;

2. má se uvésti místo, kde a čísto konškrípce domu, v kterém se má živnost provozovati.

Úřad důchodkový vydá na to, že bylo oznámení učiněno, potvrzení die příjímáho vzoru C.

Listy, jímž bylo náleženo die posuzováních snížení dovoleno, živnost masnou provozovati, jsou i dále platné; provozují-li se však die takového listu živnost masná na dvou nebo na více místech, budíž provozování živnosti jen na jedno místo omezeno, a na druhé a na každé jiné místo, kde se živnost provozuje, zvláštní potvrzení od úřadu důchodkého vydati.

§. 4.

K §. 24. zákona.

Oznámi-li se dáma, kde jest provozována, kde provozování živnosti řídí a kdo má dávatí zřizováním finančním správy, jímž budou máti potřebu, má zřizování finanční tato dáma zaplatit a dáti ten spis uzavřováním podpípati.

§. 5.

K §. 26. zákona.

Při zapisování místnosti skoušejí se dáta v oznámení živnostníkové uvedení a podlé nálezu se opraví a doplní.

Nálezu, v němž se zřizováním finanční a živnostník podpípa a k jehož potvrzení se některý člen obecního představenstva přivazuje, napíše se vůbec přímo na oznámení živnostníkové, a toliko, kdyžby toho zvláštní okolnosti vyhledávaly, přidá se o něm zvláštní protokol.

§. 6.

K §. 28. zákona.

V opovědích v §. 28. zákona předepsaných má se uvésti:

1. Jméno živnostníka, který opověď činí,

2. výška daně z masa nebo kontrole v příčině daně z masa poddaný, jež chce předsevztí, na pt., že chce zabýti, maso odřekad brátí, dobytek do chléva postaviti atd.,

3. má se pojemovati vše dle tarify, k níž se tento výkon vztahuje,
4. místo a množství, kde a
5. den a hodina, kdy se má výkon předprovzít; konečně
6. jde-li o zabíjení a vyřazenou navrhovanou daň (§. 25. zákona), má se uvésti tato výše daň a žádá-li si živnostník božst na ústředně správnou daň, má se též připomenouti, na mnoho-li masa se tyto božsky vyřadí mají.

Zřizovce finanční, a náležá se oznámení dle předpisu učini, má je do obzvláště oznámení archu opovědného a revizního zapnutí, má připojiti den a hodinu, kdy byla oznámení podána a jest-li opovězený výkon poplavný, má buď sám daň vybrati, neboť, že jest zaplácena, vydáti a že ji obdržel, v archu opovědním a revizním potvrziti, nebyl-li by však k vybití daň ustanovena, má živnostníkovi ukázati ke státnici (stádu) k vybití daň z masa ustanovenému, aby a náho daň zapravil.

Když masa (zabitého dobytka), které se dle opovědi odložka býti, má se bez daně přepraviti nebo se má z náho jen dle rozdilu náho dvou ústředních tarifových daň vybrati, poněvadž byla z masa (dobytka zabitého), ježto se odložka býti, daň dle vyřadí nebo dle náho ústředních tarifových, do které jest místo, v němž živnostník svou živnost provozuje, položeno, posléze dle náho ústředních tarifových zapravena, tedy má dle §. 16. zákona živnostník výkon oznámiti božstou (posuzování) prohlášení, že daň již zaplatil. Božsta na zaplacení daně z masa k tomu konci předložena má však býti dle předpisu (§. 2.) vydána a má se, jak co se týče druhu masa (zabitého dobytka), z nímž, ježto býti bylo opovězeno, srovnávací, i také, co se týče množství masa, dáti štíti.

Když jsou tu tyto výminky, a když není vůbec žádná náhrada, v kterém případě by se musilo dle §. 41. zákona finanční trestní zveřejněti a skutek obdržel poplavní, má státnice finanční, jest přijal oznámení, že se bude odložka masa býti, předem dle v předložení božst na zaplacení daně obdržel do obzvláště oznámení archu opovědného a revizního zapnutí, má na každé straně božsty zřetelným písmem připsati, kde tato božsta na dáku zapravené daně a v příslušném kterého druhu a jakého množství masa (zabitého dobytka) učil, a má pak, jest-li ještě nějaká daň z masa k zaplacení, a vybití této daně tím způsobem předložiti, jak výše uvedeno.

§. 7.

K §. 25. zákona.

Kde chce v příslušném masu (zabitého dobytka), které se z místa zabíjení přepraviti do nějakého města v příslušném vyřazení daň provzati, za zastavení prohlášením, dle §. 25. zákona dáti práva, žádá, aby mu byla daň z zabíjení navrhovena, má podati neohlášenou žádost a řádného stádu finančního I. instance (a finančního okresního ředitelství, a finančního inspektora, a ředitelství finančního) a pojemovati v ní zastavení města, do kterého se masa má dovésti.

Není-li v tom nějaký důvodkový náleží trestní, který by živnostníka z tohoto práva vylučoval (§. 43. zákona), na překládku, má tento ústředně žádajícím nebo práva propůjčiti, a dáti o tom věděti jak státnicím, kteří v místě zabíjení kontrolu provozují a daň z masa vybírají, tak i stádním, kteří v městě zastavení vybití daň provzati.

Tito stádové mají na zadní straně bolety na daň se zabíjením potvrzení, že byla z masa (dobytka zabitého), které bylo po čas dovolení do saveného mléka čoušeno a daň z něho podle tarify zapravena, pak-li se druh a množství masa z boletou přivo k libému daň napřít obsahující srovnání, daň masa zapravena a mají k tomu potvrzení připojit náležitou položku vešutřika daň zaplacené.

Má-li se maso (zabitý dobytek), ať jest poznaménáno čili nio, die toho, jako se na boletě vyhledává (§. 2., č. 3.), a jest maso v místě saveném dodati, tedy má tato osoba na zadní straně bolety napřít, jak maso dodané (dobytek zabitý) náležá.

§. 8.

K §. 37. zákona.

Ustanovení vykazovací k §. 34., potahitě §. 26. zákona, jelto se v §§. 4. a 5. tohoto předpisu obsahují, mají platnost také v příčině výběrání daně ze slaniny, masa masleného, uzeného a nakládeného, z masa konzervního, se sáhané nebo jiných jelit (vše masitých) v maloprodějí a velkoprodějším spojeztém.

U zdělavání mléku o místnostech pro tento prodějí ustanovených bořit také uvěštít na jisto postaveno, zdělit jest sklud masa pro velkoprodějí ustanovený die §. 4., č. 3. zákona dokonce odělit od místností, v kterých se chová maso a jiné věci, ustanovené pro maloprodějí nebo pro čoušit potřebu prodávavého.

V opovědi výkoně, které se při výběrání daně die tarify a vše masitých v maloprodějí předestěrou a z kterých se buť daň plati nebo jsou jen pod kontrolou daně z masa postaveny, má se uvěštít:

1. jedno živnostatkové a místo, kde živnost provozuje;

2. výkon, který chce předěraviti, na př., že chce nio do místnosti maloprodějí přestěti, do místnosti velkoprodějí přiněstí, z této místnosti ve velkém odpraviti atd.;

3. jak maso jest těch věcí, z kterými se má tento výkon předěraviti a jakého jsou druhu.

Zřizovno finanční, jenž se tato opověď die předpisu podá, má v příčině její zdělití tož, se náležno v 2. postávce §. 4. tohoto předpisu.

§. 9.

K §. 38. zákona.

Poplatný prodějí masa opovězen buť kromě případu, když se provozuje živnost daně z masa pocházené, a zřizovno (stádu) finančního, který v tom místě, kde se má prodáti maso oděraviti, výběrá daň z masa.

V opovědi má se uvěštít jedno a byřlení prodávavého, jakého druhu jest maso (dobytek zabitý) a mocho-li ho jest.

Má-li se z opovězeného prodějí masa daň die rozdila dvou tříd tarifových jen proto vybrati, že byla daň z masa jil die nižší třidy tarifové vybrána, zdělit jest to, které má plátat v tom místě, kde se maso oděravá, tedy má prodávav maso prokázati, že daň die této nižší třidy tarifové zaplatil. Co tohoto průkazu se týče, má platnost to, se ustanoveno v §. 6. tohoto předpisu.

Prodávací masa, když kontrolní úřady nad daňí z masa toho požívají, má prokázat, že daň jest zaplácena, týmž způsobem a v týchž případech, v kterých se prodej masa k daňi neopovídá proto, poněvadž z masa (z dobytka sabitého), které se má prodati, byla již daň zaplácena dle téh třídy tarifové, pod kterou náleží maso, kde maso se odvezdí, nebo dle vyšší třídy tarifové.

Poplatné sabití dobytka opovídá se má kromě případů, když kdo provozuje živnost daňi z masa poddanou, z úřadova úřadníka, který vybírá daň z masa v místě sabití, a má obsahovati jméno a bydlení toho, kdo chce sabit, téh jakého druhu jest dobytek, který se má sabit a kolik jest ho kusů.

Průběh n. p.

Form. 4.

Země hospodářství:

Účel: herníhoj:

Účel: finanční:

Rejstřík

zaplacené daně z masa

č.

za měsíc 18 . . .

Č. úst.	Poplatek			Země hospodářství Okres finanční	Okres hospodářství
	úd.	právní základ	částka měry		
	č. úst.	č. úst.	č. úst.		
platí do uplynutí m.					
10 S. S.					
Č. úst.	Poplatek			Země hospodářství Okres finanční	Okres hospodářství
	úd.	právní základ	částka měry		
	č. úst.	č. úst.	č. úst.		
platí do uplynutí m.					
10 S. S.					
Č. úst.	Poplatek			Země hospodářství Okres finanční	Okres hospodářství
	úd.	právní základ	částka měry		
	č. úst.	č. úst.	č. úst.		
platí do uplynutí m.					
10 S. S.					

Kód úst.	Druh dotyčného druhu masa	Váha masa		Poplatek					
		úd.	právní základ	částka měry	úd.	právní základ	částka měry		
		č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.		
10 S. S.									

Kód úst.	Druh dotyčného druhu masa	Váha masa		Poplatek					
		úd.	právní základ	částka měry	úd.	právní základ	částka měry		
		č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.		
10 S. S.									

Kód úst.	Druh dotyčného druhu masa	Váha masa		Poplatek					
		úd.	právní základ	částka měry	úd.	právní základ	částka měry		
		č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.	č. úst.		
10 S. S.									

Form. B.

Jméno kasaří:

C. k.

úřad celní

Potvrzení platů.

..... zapravil pod zdejším příjmem cla
 rejstřík A položka cla
 za s dovozem.

	cln	sl.	kr.
netto	příspěvky ke cla (k daní potravní)		
netto	daně potravní		
netto	Dobromady .		

Suma

Pracím slůžeb krajansk.

Toto potvrzení jest k tomu, by se jim cla připsala prokázalo, že byla při dovozu přes celní linii daně potravní zapravena.

Václav C.

Země korunní:

Okres finanční:

Okres úřadu berního:

Potvrzení úřadu důchodkového.

Náboženský úřad finanční potvrzuje, že
 oznámil, že živnost pod kontrolou v příčině daně
 s masu postavenou $\frac{\text{z (míst)} }{\text{z (míst)}}$
 podle provedení přerosa.
 do (míst)

Od s. k.
 pod úřadem jednáním
 dne 19

N. N.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXIV. — Vydána a rozestána dne 31. července 1877.

62.

Zákon, daný dne 8. července 1877,

jež se týče výměn a výměn, a kterými se máto zříditi starba železnice nádraží v Vídně do Aspangu.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidi se Ji následní takto:

Článek I.

Vláda dává se zna, aby při propůjčování koncese ku stavbě železnice nádraží v Vídně na Maria-Laubendorf, Müllersdorf, Truntau a Pitau do Aspangu, kterážto dráha má koleje pravidelné šířky, povolila tyto výhody:

- a) že bude až do počtu jízdy zproštěna koliká a poplatků za analu, údržost a jiných spíš a listin, odhlášených za přitínou opatření kapitálu, též za přitínou starby a instrucevní železnice;
- b) že bude zproštěna koliká a poplatků za první vydání akciov, počítaje k nim i poukázky, též za vydání a vložení do knih obližnat prioritet, jakož i převodně, které vzejde při odkupování pozemků;
- c) že bude zmazány na třicet let ode dne počtu jízdy zproštěna daň a příjmá a koliká kupcových, též každé nové daň, která by budoucími sňky byla zavedena.

Článek II.

Koncesionářům buď za povinnost uloženo, aby k požívání vlády spojili železnici v článku I. jmenovanou se železnici jízdy v Vídeňského Nového Města.

Co ustanoveno v článku I., vztahuje se dle obsahu také k této spojení železnici.

Článek III.

Vláda dává se nác, aby, stovní majíc k znanýčené známé rychlosti jízdy, metaliko při stavbě železnice, žs se tento nákon dotýče, všelikých podobných povolila, něběř i co se týče provozování jízdy po dne této známé rychlosti jízdy, od opatření bezpečnosti předepsaných v řádu provozování jízdy ze dne 16. listopadu 1861 (č. 1 zák. řádk. na r. 1862) a v dodatkových nařízeních k němu se vztahujících upustila dotud, pokud se to z té příčiny dle zákl. ministerium obchodu dopustiti má.

Takž se vláda zmočňuje, aby upustila podnikatelstvo tečné železnice závažně dle §. 69. řádu provozování železnice odvodných, co se týče náklady většího nákladu, který vzejde z policejního a důchodkového příkřičení a co se týče stížení zářma a chorův v dočasně upřisobu místnosti středních.

Článek IV.

Železnice v článku I. jmenovaná má se najděle ve čtyřech letech, ode dne propřičení koncese počítaje, dokonati a veřejně jízdu po ní upočiti.

Pro vyplátní závažně z přířiny provedení stavby na se vzatých mají koncesionáři dáti státní spřívě kauce v rakouských obligacích státních ve skutečně samě jednoho milionu slatých rak. řádu. Tři čtvrtiny kauce vydají se dle toho, jak bude stavba postupovati, a poslední čtvrtina po započeti jízdy; pak-li by se závažek některý v koncesi ustanovený nevyplnil, propadne kauce pokladu státnímu v té sumě, která posud jest složena.

Spřivy a listiny, které se z této přířiny odřají, spřívějšy jsou kolikě a poplatků.

Článek V.

Obligace prioritní tohoto závodu železničného nemohou se ve věči samě něli čini polovice kapitálu základního, vydávati naprosto, v sumě němli pak nemohou se vydávati dotud, pokud něbude napravování úročí a splacení obligací prioritních, jesto se mají vydati, čisťm úřikem železnice skutečně nabýtým a se jízdy pokřičeným dle výkazů od vlády zkoumaných dostatečně pojřičeno.

Článek VI.

Ministři obchodu a ministři finančí upřisobě jest, aby tento nákon, kterýž nabude moci ode dne vyhlášení, ve skutek uvedli.

V Laxenburku, dne 3. července 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecky m. p.

Pretis m. p.

63.**Nariadení, vydané prozatím od ministerium orby
dne 9. července 1877,**

Jelto se tjěle zkoušek pro učitelství školařství a vinařství, též učitelstvo hospodářství na školách rolnických a školařských i vinařských.

Dotavkem k prozatímním nariadením, vydaným od ministerium orby dne 2. července 1875 (č. 99 zák. říšsk.), jelto se tjěle zkoušek kandidátů učitelství hospodářského na školách rolnických a středních školách hospodářských, ustanovuje se, že se budou takové zkoušky, od roku studii 1877/78 počínajíc, také odbyvati pro učitelství školařství a vinařství a hospodářství sklepařského na o. k. vysokých školách pro zeměvědní ve Vídní.

K láčnosti ná připuštění ke zkoušce přiložiti se mají průkazy pro zkoušky k nabytí míst učitelských na školách rolnických, které jsou uvedeny v §. 2. dotavěho nariadení. Vyvřědění, že kandidát s dobrým prospěchem skončil učení na některé střední škole školařské a vinařské, platiť tak se průkaz, že skončil učení na některé jiné hospodářské škole střední, a od roku studii 1878/80 počínajíc, bude vyvřědění řečené rovněž na místě tohoto průkazu zavedeno.

Mimo to má kandidát prokázati, že se po čas své dvouleté praxe v hospodářství zaměstnával také školařstvím a vinařstvím i sklepařským hospodářstvím.

Zkoušky klausurní vztahovati se mají k nauce o obecném zemědělní bylin, též o školařství a vinařství i o hospodářství sklepařském, a dále zkouška má se kromě těchto předmětů vztahovati také k nauce o provozování hospodářství a k účetnictví, nauka o obecní učitelství pomáca.

Chlumcecky n. p.

64.**Zákon, daný dne 15. července 1877,**

Jelto se tjěle veřejných tarifů na dopravování osob na železnicích.

S přívolením obojí sněmovny rady říšské vidiť se Měi naříditi takto:

Článek I.

Tarify osob na železnicích v královstvích a zemích radou říšskou zastoupaných upravují se takto:

Za nejvyšší tarifu na dopravení osob ustanovuje sa, totiž:

	na osobu a na kilometr.
v I. triede	5-0 krajcarů
„ II. „	3-6 krajcarů
„ III. „	2-4 „

rak. šila ve stříbře.

U rychlovlaků mohou se tyto sazby tarifové zvýšiti, když při nich nejsou jen vozy I. třídy a když průměrná rychlost těchto vlaků (poštafje i nádrzeni se na stanicích) na trasech, kde dráha nastoupá 15 pro mille a výše, činí nejméně 37 kilometrů, na trasech pak, kde dráha nastoupá od 15 pro mille až včetně do 25 pro mille, nejméně 24 kilogramů na hodinu času.

Stoupá-li dráha ještě více, ustanoví ministr obchodu, jak společně mají jiti rychlovlaky.

Co se týče vlaků smíšených, buďž tarifů výše položená a 20 procent snížení. Ministr obchodu má však toho více, toto snížení na lincech, na nichž jezdí jen smíšené vlaky dle toho, jak sázb se jezdí a dle jiných poměrů podnikatelského koleznice urádit.

Nastala-li by potřeba, aby se tarifů ještě více snížily a nebyla-li by podnikatelského koleznice a to, aby přiměřeně položená ve III. třídě vozů povolila, tedy buďou povinná, k vyhlášení ministra obchodu zavést na trasech, kterých jim poženuje, IV. třídu (vozy stojací), na nichž jiti sázb tarifová 1-5 krajcarů rak. šila ve stříbře za osobu a za kilometr.

Na koleznících, které požívají garancie státní, mohou se listky odarma, kteréž neplatí jen na některou jízdu, vydávati jediné se schválením ministra obchodu.

Tyto listky odarma mají svěřiti na určitě jízdu, nebo na určitou kategorii sazb.

Článek II.

Sazby tarifové za dopravení zavazetel, vozů a jiných vozidel i jiných zvířat, kterých se dřeje zverovat a dopravením osob, též veškeré poplatky vedlejší za dopravení osob ustanoví dle jednotnějších pravidel ministr obchodu, slyšev podnikatelského koleznice.

Ke každému listku odarma vynášuje se 20 kilogramů zavazetel odarma a ke každému polovištinému listku 12 kilogramů.

Článek III.

Na koleznících, které stoupají 15 pro mille a výše, může se při poštovním tarifě položit se náklad 1%, násobků dráha takového sázb stoupání a pašev.

Článek IV.

Spěšvy koleznice jsou povinny, vyhlášení každou novou tarifu nejméně 14 dní dříve, nežli jí ve skutak uvedou, obecně dle toho, jak to ministr obchodu nářadí,

a totiž jsou povinný učiniti, kdy koli nějakou tarifu již zavedenou zruší nebo v ní něco změní.

Článek V.

Ministři obchodu dávají se noco, aby dle toho co v tomto zákoně nařizováno, provedli změny v tarifách, pokud se mu toho bude viděti zapotřebí, ažtotd mají při tom ke zvláštním právům podnikatelstva kadež koleznice, a aby ustanovili, kdy mají ty změny vejti ve skutek.

Článek VI.

V tom, co ustanoveno v příčině deprivací osob vojenských, tento zákon nickeho se nemění.

Článek VII.

Tento zákonem odjímá se noco všemu tomu, co v zvláštních zákonech tarifů se týkajících ustanoveno jest na odpor.

Článek VIII.

Ministři obchodu shodou jest, aby tento zákon, který nabude mezi ode dne vyhlášení, ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 16. července 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecský m. p.

Prešis m. p.

65.

Zákon, daný dne 18. července 1877,

jinak se povoluje, aby se řídkomie od Leopolda svobodného pána Haana sřicný smlouva pozemní rozumně.

S přivolením obojí smlouvy rady řídké vidí se Mi naliditi takto:

§. 1.

Povoluje se, aby řídkomie od Leopolda svobodného pána Haana sřicný rozumně se smlouva pozemní tím splšobem, by se od statku řídkomieho svobodných pánů Haana, pod jménem „Paasři Reibergské v bývalém kraji Mariborském“ v c. k. zemských deskách stynských, v hlavě knihy VI, fol. 549 vřicněho nřicjenovaně pozemky jako „zemovitost Weingart v Haasburka“ naznamená, volil:

rozloha stavební, parcela č. 4;
 role, parcela č. 137, 139, 87;
 luka, parcela č. 64, 136, 138, 90;
 luka s ovocem, parcela č. 140, 89;
 vinohrady, parcela č. 68;
 les, parcela č. 22,

odkoupily a akciovizovaly, a aby na jich našel byl „statek Schitzing v Hradeckém kraji“, vložený do c. k. zemských knih styreských, v hlavní knize tom. 21, fol. 429, zakoupen a jmenovitěmá fidejkomisem přivolen.

§ 2.

Ministrovi práv uloženo jest, aby tento sánek ve skutek uvedl.

V Lucemburku, dne 18. července 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXV. — Vydána a zveřejněna dne 14. srpna 1877.

66.

Zákon, daný dne 19. července 1877,

jež se týče zamezení obchodního jednání a věcech ústředních.

(Má platnost v království Bavorském a Württemberském, ve velkovévodství Saska a ve republikách Bavorském a Württemberském.)

S přivolením obaři vládnoucí rady říšské vidí se Mě naříditi takto:

§. 1.

Kdo propůjčuje někomu úvěra věže a tím ve výměnky, o nichž ví, že pro neplatnost účinku úvěrujícímu povoleného přijímatele úvěra či dlužníka v hospodářství v skutku uvedenou aneb ji zrychlí, a že dlužník na příčinou nedoby svého rozumu, nezkušenosti neb rozčilivosti myslí nemůže poznati, že výměnky jsou takové, dopustí se přelstu, a potrestán bude vězením jednacího až i šestí měsíců nebo pokutou 100 až i 1000 marek.

Dopustil-li by se toho někdo po druhé anebo protovoval-li by toto zamezení způsobem živnostenským, může odsouzen býti do vězení až na dvě léta.

Totéž platí o tom, kdo by nějakého pohledávčího jezuu jednacího dobýval nebo způsobem donucovacím dobýl, věda, že zvolil způsobem výše uvedeným, když tento zákon takyl již moci.

§. 2.

Soudce trestní má jednání, pro které byl někdo odsouzen, prohlásiti za neplatné.

Když činí náleu o právních účincích z odsouzení vycházejících, má soudce také přihlížeti k tomu, aby se úvěrujícímu ne škoda, která se mu stane tím, že nemůže sítí hodnot úvěrujících, dostalo náhrady s okolnostmi se srovnávající, aby úvěrující za to, co mu náleží, podržel ujistění, které tu již jest, a uvědomil aby práve nástavení na prvotní pohledávčí jezuu přihlížející, i když jest do knih peněžkových napsáno, bylo za příkrasou na náhradu zavazeno.

Navypadlo-li řízení trestní tak, aby se mohl vynésti náleu o právních účincích jednání za neplatné prohlášeného, tedy zachová se ujistění povaze v plat-

nosti, a stranám se ukáže k pořadu práva civilního, kterým máše v této případnosti jíti jak soukromý účastník, tak i obžalovaný.

§. 3.

Byla-li stranám ukázáno k pořadu práva civilního, jakož i tehda, když jde účastník soukromý dle §. 372. třeba soudu trestního tímto pořadem, má soudce civilní v příčině právních účinků jednání za neplatné prohlásitiho též dle pravidel v §. 2., postávkou 2. vytknutých rozhodností.

V případech takových jest oběma stranám přistupný ozen soud civilní, v tom místě, v kterém jest nalézající soud trestní, kterýž v rozspěch takových vykonává své soudní.

§. 4.

Nemůže-li soudce trestní někoho ani způsobem žaloby subdiciární z jiné příčiny stíhat a odsouditi, než pro nedostatek skutečného přičinu nebo pro nedostatečnost příčin podnětů, tedy má soudce civilní, jest-li v rozspěch na jeho postaveno, že jest tu to, čeho se dle §. 1. k přitížce vyhledává, jednání za neplatné prohlásiti, a co se týče rozhodnutí v příčině účinků právních, dle pravidel v §. 2., postávkou 2. vytknutých předséjti.

§. 5.

K podělení soudu trestního, a někdy se počala přičítání trestní pro příčin v §. 1. jmenovaný, má soudce civilní vždy zastaviti řízení, uvozené z té příčiny, aby se pohledování, pro které se vada vyšetřování, plátnost jednání nebo aby se způsobem danosovostí vymohlo.

V případech v §. 4. uvedených má soudce civilní také rozhodnutí, pokud se má danosování vymáhání dluzku zcela zastaviti, nebo se má jen povoliti exekuce až do zpěšší.

§. 6.

Když soudce civilní vydáti nához dle §§. 3., 4. a 5., není vázán pravidly prováděcími zákonem stanověnými; nábři má rozhodnosti dle svého vlastního přesvědčení, jakož nabyl po svědomím zkoušení pravosti předloženíých.

§. 7.

K jednáním obchodním, při kterých se má účastník dle článků 4., 5. a 6. zákonníka obchodního, vydaného dne 17. prosince 1862 (č. 1 zák. list. na r. 1862) pokládání za kupce nebo se má míti kupci za rovna, tento zákon se nevztahuje.

§. 8.

Ministrovi práv ukázáno jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Luxemburku, dne 19. července 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glasner m. p.

67.

Zákon, daný dne 19. července 1877,

jmito se ustanovuje, jak se má zasaziti opilství.

(Na příměru: ve velkostřelné Polubíně a Vlachobřezě, ve velkostřelné Kozarce a ve výhledě Bukovčického.)

S přivolením obějí zúčastněny rady říšské vidí se Mi nastříti takto:

§. 1.

Kdo by byl v nějaké hospodě neb šenkovně, na ulici nebo na některém jiném místě veřejně nalezen tak opilý, že by se zjevně dalo přitáhnout k pohoršení, nebo kdo by na takových místech někoho zámyslně v takovou opilost přivedl, potrestán bude vězením až do jednoho měsíce nebo pokutou až do 50 zlatých.

Takžli potrestáni budou majetníci hospod neb šenkoven aneb ti, kteří s jich sloužením vydají nebo dají vydávati líhové nápoje hostům, kteří jsou opilí, anebo kromě případu potřeby osobám patrně neobspělým, které přijímá bez průvodu osob starších.

§. 2.

To, žeho má hospodský neb šenkář pohledávati na hostech za nápoje líhové v hospodě neb v šenkovně jim vydané, nemá se žalobou dotýkati, když dlužník toho času, když mu byly nápoje vydány nebyl ještě předčasně dluha téhož druhu sčísti věřiteli zaplatil.

Takové pohledávání nevodí se také ke kompenzaci s tím, žeho má dlužník na věřiteli pohledávati.

§. 3.

Smlouvy zástavní a rukojezné, ježto se učiní pro stvrzení nějakého pohledávání, ježto v předčítaném paragrafu odejmuto jest právo k žalobě, jsou neplatné.

§. 4.

Co v §§. 2. a 3. tohoto zákona ustanoveno, nevztahuje se k tomu, žeho má hospodský pohledávati na osobách cizích v hospodě ubytovaných.

§. 5.

Kdo by čelil to, co ustanoveno v §§. 2. a 3. tohoto zákona, obějí nějakým jednáním na oko nebo tím, že si dá vyřáti listina, zvláště nějaké prohlášení umělé, potrestán bude vězením jednoho týdne až do dvou měsíců nebo pokutou až do 200 zlatých.

§. 6.

Kdo byl do roka třikrát pro opilství potrestán, tomu může policejský úřad okresní zakázat až i na rok, ohledit do hospod neb šenkoven toho místa, kde bydlí a nejbližšího okolí.

Kdo by tato úprava přestoupil, potrestán bude vězením až do jednoho měsíce nebo pokutou až do 50 zlatých.

§. 7.

Majetnkům hospod nebě šenkoven, a kterých byle kalikérě potrestáni pro přestupky v druhé postavě §. 1. a v §. 6. jmenovaně bez účinku, může politický úřad okresní odejmouti na určitý čas nebo navždy právo, provozovati živnost hospodskou nebě šenkoven.

§. 8.

Začíná tohoto zákona buditi v obcích každě země spůsobem v každém místě obyčejným vyhlášení.

Toto začíná buď v každě hospodě a šenkoveně, na některém v oči hřbitvu, každěmu přístupu k místě v táborech v zemi obyčejných přibito a v spůsobu titulem obzváno. Majetek hospody neb šenkoveny, který by toto nařízení přestoupil, potrestán bude pokutou až do 50 zlatých.

§. 9.

Přestoupení tohoto zákona vyšetřovati a trestati, přičásti soudům okresním.

§. 10.

Ministrům práv, všeobecnosti vnitřních a obchodu sloveno jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

V Luxemburku, dne 19. července 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Glasner** m. p. **Chlumcecky** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXVI. — Vydána a rozosílána dne 18. srpna 1877.

68.

Nařízení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních, obchodu, orby, financí a zeměbránění po umluvení se říšským ministerium vojenství dne 2. července 1877,

jinžto se ustanovuje, jak se mohou trháda způsobem hromadenským dělati a prodávati a tožat při tom pro bezpečnost štítiti jati.

Ustanovení obecná.

§. 1. Toto nařízení týče se jenom trhádel šli hmat roztřehovacích, které nejsou monopolm státním a jichž děláni a prodáváni nezá sedy výhradně státně spravě štítati.

§. 2. Trháda, které záležejí z šli prácha střelického (smotřta, stry a ublí), anebo které jsou ustanovena nebo přibodná ke střelení a jakž koli palná střela, jsou i přitě monopolm práchovým.

§. 3. Zdáli jest některý preparát státním monopolm šli nic, vyšetřti se zkouškou, kterou předevzavame technická a administrativní komise vojenská společně s v. k. technickými vysokými školami ve Vídni.

Tato zkouška má se konati dle říšských pravidel v příložku k tomuto nařísení (lk. A) uvedených a má se při ní hleděti také k tomu:

1. zdáli se má dopustiti, aby preparát z přitě bezpečnosti přitě v obecný oběhod a dopravoval se po koleznici,

2. zdáli se s nim má naložiti dle předpisů bezpečnosti v přílož. černoško prácha vydaných anebo dle tohoto nařísení,

3. zdáli se má v předložené formě paklědati za střelivo a zvláště za střelivo naprobované, konečně

4. zdali v příčině zachování s ním má se řešiti ještě jiných předpisů bezpečnosti, aneb mají-li se v té příčině nové předpisy vydati.

§. 4. Trhadla, též vedlejší spásobny (žruhy) jich mohou se dělati, neboť se jich užívají a mohou se v obchodě díti jen tehda, když se uzná, že jsou přípustná.

Výminka má místo, když se preparáty dělají na zkoušku k tomu konci, aby bylo povoleno je dělati, a když se připravují v chemických laboratorních a ve veřejných učilištích k účelům vědeckým.

Dovolení, dělati preparáty, má platnost jen pro tu osobu nebo pro ten ústav, který si ho vyžádal.

§. 5. Kdo chce nabýti dovolení, aby mohl dělati nějaké trhadlo, má podati žádost svou c. k. ministerium náležitosti vnitřních a popasati v ní zvrubně preparát a spásob, jak ho chce dělati; kterážto ministerium pošle tu žádost c. k. říšskému ministerium vojenství, aby dalo předsevztí výše dotčenou zkoušku (§. 3.).

§. 6. K tomu konci má žádající podati autorizický vzor svého preparátu dle nálezů, které mu dá, co se týče toho, mnoho-li ho má býti a kde ho má odevdati, technicko-administrativní komitét vojenský, má tomuto komitétu poskytnouti všech potřebných předloh a preparátů, kterých by bylo potřebí a má na zapravení výloh vyšetřovatelů složit a komitétu tomu 500 zl.

Zkouška se pak dle §. 3. vykoná a počá se o ní správa říšskému ministerium vojenství, která jí pošle se svým dobrým zdáním ministerium náležitosti vnitřních.

§. 7. Podlé této správy a tohoto dobrozdání rozhodne pak, nesmělo-li preparát k monopolu přečevěna, c. k. ministerium náležitosti vnitřních společně s c. k. ministerium obchodu, zdali a pod kterými výminkami trhadlo se má dělati.

Připustí-li se preparát, dá se žádajícímu povolení, dělati, prodávati a dopravovati jej, bať také po telegrafních nebo vyjmajíc telegrafně, a zároveň se ustanoví, zdali v příčině trhadla podlé jeho povahy má platnost to, co pro bezpečnost v tomto nářízení ustanoveno, aneb zdali má platnost to, co nařízeno v příčině žerného práchu, zdali kromě toho řešiti jest nějakých jiných zvláštních opatření opatření a konečně zdali se má trhadlo v předloženém formě pokládati na sifiliv a zvláště na sifilivě napovězené a zdali se tedy k němu vztahují předpisy v této příčině vydané.

§. 8. Dělení a prodávání trhadel spásobem živnostenským prohlašuje se dle §. 30. řádu živnostenského za živnost koncesionální.

Koncese propůjčiti se máže toliko dle výmink, obsažených v povolení, že se preparát připraviti.

§. 9. K preparátům trhadem, které se zavodou v zemích radou říšskou zastoupených, vztahuje se to, co předepsáno v tomto nářízení ať na to, co ustanoveno v příčině dělení těchto preparátů.

§. 10. Úřad vojenský máže v případech zvláštních pro své potřeby dovoliti, aby se předělo jiným spásobem, než v tomto nářízení ustanoveno, pokud toho z příčin vojenských jest potřebí a pokud se to bez nebezpečnosti osob a majetku učiniti máže.

Ustanovení zvláštní.

I. Kde má být tržadla dělána a se v té příčině předepsáno.

§. 11. Dělati tržadla spůsobem živnostenským povoliti se máže jenom těm, kteří mají vlastnosti, jichž se dle řádu živnostenského vyhledává.

Kdo chce tržadla osobně dělati nebo technické řízení té práce na se vzíti, má kromě toho předložiti vyvážení, že má náležitě k tomu vědomosti chemické a že se nejmenš rok v počínat dílati zamýšlívá.

§. 12. Ku zřízení dílny či fabriky na tržadla potřebě schválení provozovny podle této kapitoly řádu živnostenského, vydaného dne 20. prosince 1819.

V žádosti o povolení k takové fabrice uváděno buď, mnoho-li tržadel se bude do roku nejvíce dělati a předložena buďte data a plány podrobné k místnosti, k provozovně, ke zařízení fabriky a provozovní práce v ní se vztahující (§. 34. řádu živnost.).

Povolení k provozování dání se máže jen po vykonaném řízení odůvoděném a po slyšení zaslých zvláštních, kteří toho, co máže tato ustanoveno.

Chťeji-li takové fabricky užívati vody, zachováni se jest dle toho, co ustanoveno v zákoně o právě vodním.

§. 13. Místnosti fabriky na tržadla mají obsahovati několik skupin:

Místnosti, v nichž se mají dělati preparáty vybuchující, mají činit jednu skupinu, místnosti, kde se mají dělati tržadla v ohně preparátů, mají činit skupinu druhou, a místnosti, ustanovené k děláni a pakování paton, skupinu třetí.

Stavení každé této skupiny mají býti od stavení jiných skupin nejmenš 50 metrů vzdálena.

Magaziny na hotová tržadla mají činiti čtvrtou a stavení obvyklé pátou skupinu.

Dvě poslední skupiny mají býti od sebe a od stavení ostatních skupin nejmenš 200 metrů vzdáleny.

Magaziny, jmenované ve 4. skupině, když obsahují 2000 kilogramů prostoru, mají býti nejmenš 100 metrů od sebe, a obsahují-li více, nanejvýš 10.000 kilogramů prostoru (více obsahování nesmějí), mají býti nejmenš 200 metrů od sebe.

Stavení prvních čtyř skupin mají býti od sebe oddělena a mají se okolo nich dle §. 18. užílati náspy země.

§. 14. Při zakládání fabriky na tržadla má býti pravidlem vzdálenost místnosti, která se má zvoliti, od stavení a jiných věcí sousedních, které by v případě výbuchu přišly v nebezpečnosti.

Stavení a jiné věci sousední, které jsou vydány nebezpečnosti, dělí se dle menšího neb většího nebezpečnosti na dvě třídy.

Do I. třídy náležejí stavení podnikatelská, která nepřítahují k fabrice, stavení, jichž držitelé dali své písemné přivolení, též cesty a silnice, jichž se máže užívá.

Do II. třídy náležejí: jiné domy, v nichž lidé obývají a v nebezpečnosti se nacházející stavení, díla a stavení, koleznice, silnice vodní, též silnice námořní, železnice a okružní a cesty, jichž se silně užívá, vůbec věci, které by mohly potkat větší neštěstí.

Místnosti fabriční, které obsahují hmoty vybuchující, mají být od stavení a věci I. třídy nejvýše 500 metrů vzdáleny, od stavení a věci II. třídy pak nejvýše 1000 metrů.

§. 15. Stavení, které obsahují hmoty vybuchující, mají být zřízena z lehkého dříví a pokryta lepenkou nebo podobným lehkým materiálem.

Kameně dovoleno jest mítí jen k zakládám a částí kovových jen k zavěšením u dveří a oken a dle případnosti k hromosvodům.

Vyhledávají-li nebo okolnosti místní, aby se stříhly hromosvodů, zachování se jest dle předpisů, které mají platnost v příčině hromosvodů na magistrátech na prach a na střelivo.

Střecha a stěny u stavení, měly-li by se lišit, mohou se natřítí jen na světlé.

Místnosti, v kterých se dělají patrosy, mají se odměřiti každá pro 2 neb 3 dělníky.

§. 16. Stavení, v nichž se dělají hmoty vybuchující, mají býtí buď obklopeny silným náspem, který jde až ke stěmům, anebo má býtí postaveno v přímětné hloubce.

Keramní dílka tohoto náspu má mítí nejvýše metr, škarpy jeho mají býtí porovně trávou a spodek jich má býtí nejvýše metr od zemního zdi stavení vzdálen.

Stavení, v nichž se rozličné preparáty připravují, mají býtí podobnými náspy rovně odměřena, aby bylo každé o sobě.

§. 17. Ve staveních, v kterých se připravují hmoty vybuchující, má býtí podlaha hustá a oddělená tak, aby v ní nebylo ani kamene ani kova, a jest-li hmota vybuchující tekutá, má se posypati spíše křemencem a má se na ni položití pokrývka z kůže nebo z gutaperchy, kterážto pokrývka se má šas od šasu a stalo-li se nespýšně objem trhavím, ihned uzavřiti, patřičně vyčišiti.

§. 18. V každém stavení, v kterém se zhotovují a zdělávají hmoty vybuchující, má se tepití jediné teplo vedou a místnost, kde se dělá chem, má býtí vno násp.

Takové přístroje k topení mají býtí v každé místnosti, v které se připravuje nebo zdělává nitroglycerin a mají se vždyi bedlivě v dobrém spůsobu chováti.

§. 19. Místnosti fabriční, které obsahují hmoty vybuchující, mají se, když se stavějí, osvětlovati jen lucernami, které se z vesku na okno dobře zastlené pověsí.

Do těchto místností máže šas neobráti chodití jenom chemik z bezpečnou lucernou a to jen v případě nouze.

§. 20. Veškeré trouby ve fabrikách na trhavla mají býtí co nejvíce od stěny odděleny a zřízeny tak, aby se snadno mohly ohladati.

§. 21. V staveních, v kterých se dělají trhavla, nemá se utvářtí dotých nádob ze skla, kamene nebo stobí hliněného, ani z kova, ohro vyjmáje. Takové nádoby mají býtí ze dřeva, kůže nebo stě.

Zakázáno jest, donášeti do těchto stavení věci, které nesléžají přímo k fabrikaci, světlé takové věci, při nichž jsou částky z kova.

§. 22. Kouřiti tabák v místnostech, kde se dělají hmoty vybuchující a dělati tam co koli v přítěné ohně nebezpečného, přímě jest zapovězeno. Do všech takových místností dovoleno jest chodití jen ve světlých box kování.

§. 23. Hmoty, jako dřevěná uhlí, tuhá kyselá, tuhá haviha stě, které se v jistých případech mohou samy od sebe zapáliti, mají se chováti co nejdále od místností fabričních a skladních.

Pak-li by bylo potřeba při částech strojů, přístrojích atd. takových hmot užívati, tedy se to stáť s takovou opatrností, aby se zaplavení samo od sebe nezavolo.

§. 24. Když se má na některém nebo v některém stavění fabričním, v kterém jsou hmoty vybuchující, něco znovu stavěti aneb opravovati, mají se takové hmoty nejprve bedlivě ze stavění vykliditi.

§. 25. Když se mají dělat trhádlá nitrováním, potřebí, aby náležitě aparáty byly tak zřízeny, by hmoty v nich v sebe účinkující mohly se silně ochladiti, pročť má se opatření učiniti, by se vždy mohlo dostatečně mnoho studené vody ochladit přiváděti.

§. 26. Mezi nitrováním buďti vyvinouti tepla bedlivě kontrolováno a k tomu konci buď alespoň jeden teploměr do nádoby nitrové stále ponořen, aby se mohlo hned čísti jaká jest temperatura vody v něm.

Při aparátech, v kterých se najednou dělá více než 5 kilogramů výrobku nitrového, má býti přístroj měřící dobře zřizovaný, aby teplo, které vzniká reakcí chemickou se uvolní, mohlo se rychle po celé masě rozšířiti.

Podobně přístroje mají se zřídití vůči tu, kdeby se mezi fabrikací mohlo teplo příliš vyvinouti, zvláště při rozlažování a prvním mytí výrobků nitrových.

§. 27. Nitrování má býti jenom chemik, který z toho odpovídá, aby se práce důkladně provedla, zvláště pak aby se hmoty dostatečně ochlazovaly a dostatečně se jimi míchalo.

Příhodným regulováním syrového materiálu, který se do kyseliny nitrové vnese, a přídáním destilovaného metanolu a ochlazováním má chemik operaci vždy tak vésti, aby nebezpečí rázného nebezpečností a pak-li by nepřidělaně vyvinulo se tolik tepla, že by se obávati bylo vybuchnutí, má celou šarži vští do hodně mnoho vody, za kterouž přídancí má se vždy velká zásoba vody v příhodných schránkách pokojově chováti.

§. 28. Každý výrobek nitrový má se, než se ho k něčemu užívě, dobře vymýti a všude přebytečná kyselina z něho vyhávi.

Výrobky nitrové, z kterých byla kyselina nedokonalě vyhavna, nemají ani v aparátech ani kde jinde státi ležeti, aniž se mohou zdělovati.

Když se z aparátů vypustí poslední dezní šarže, mají se vždy vodou dobře vymýti.

Kyselá voda k mytí a pomýje mají se tak odváděti, aby při tom lidé, zvířata a kultury neuvaly škody.

§. 29. V jedné nádobě nitrování nemá se nikdy v jedné operaci dělati více než 500 kilogramů spojin nitrových.

§. 30. Jaká má býti při nitrování největší temperatura, má se dle toho, jakého druhu jest výrobek nitrový, který se připravuje, a dle metody, jak se dělá.

Jmenovitě při nitrování glycerinu a při dalším zdělování nitroglycerinu (trhačho oleje) nemá temperatura materiálu nikdy vystupovati nad 30° C. a při zdělování nemá padati pod + 12° C.

§. 31. Nitroglycerin (trhačej olej) jak jest, anebo rozpouštěný v nějaké tekutině nemá se pro nebezpečnost v obchod uváděti, něčtí má, aby se z něho udělalo trhádlá, odměsáním s jinými příhodnými hmotami uváti ve způsobech náležitě zabezpečuj.

§. 32. V přítlačné hmoty vajčích, jejich potřebi k přípravě a tržadel nitroglycerin obsahujících, když nerybouchají a nejsou samy spalitelné, není nic zvláštně nařízeno.

Vybouchají-li však hmoty vajčích, tedy se k nim vztahují dle toho, jaké jsou povahy, buď předpis bezpečnosti v přítlačné formách prochu vydané anebo toto nařízení.

§. 33. Hmoty vajčích, které v jiných případech samy od sebe se mohou zapálit, jako na př. dřevěné uhlí, usazené dříví a p., mají se, když jest jich více než 300 kilogramů, chováti nejméně 200 metrů vzdálenosti od místností fabričních neb skladních. Jest-li jich méně, mohou se uložiti také blíže v místnostech od ostatních oddělených.

Zvláštně mají se takové hmoty, když se vykrachují z pod zasklovaných nebo ze skříní, hradit dle do kolezaných ochranných nepřídatně zvrstvených, a nechat v nich alespoň 3 dni, než se jich ušije.

§. 34. Hmoty vajčích ku potřebě na nitroglycerin mají býti prosty vláknitých částí těles, které by mechanickými nebo chemickými účinky mohla způsobiti vybuchnutí.

Při dělení nitroglycerinu nemá se ke hmotě vajčích přimíchávati více oleje trhavého, nežli při rozličných teplotách a rozličné vlhkosti vzduchu i při dosti velkému tlaku mechanického zajistit ještě zůstane vašte.

§. 35. Olej trhavý se hmotami vajčíchmi odměřiti se má v nádobách z olova, ze dřeva, z kositaku nebo z gutapereky prací ruční nebo takovými přístroji, jako jsou opatřeny měřičky (slasčičky) potahem. Smíšenina proto se k dotčenému tělu několikrát toasty z drátě mosazného s mírným tlakem.

§. 36. Preparáty z nitroglycerinu zvláštně buďte, aby ptily v oběd, v těch formách a obálkách, kterých předepsány jsou v předcházení, že se dovoluje, je dělati.

Na každou obálku dáno buď zvonku znamení fabrikát a zejména buď druh preparátu.

Zvláštně buďte preparáty vůbec jen práci ruční, stroji užívati se máše toliko s povolením ministerium zvláštností vnitřních.

§. 37. Patrony a jiné věci mohou se z trhadel v předepsaných formách a obálkách dělati jediné v bouřkách zvláštní oddělených (§. 14.) a mají býti zároveň přitomní neméně než dva a ne více než 100 dělností, k nimž má dohlížeti jeden neb několik patronníků.

V jedné bouřce na patrony nemá býti nikdy více trhadla v zásobě než 60 kilogramů.

§. 38. Hmoty trhavé mají do bouř na patrony nejméně zvláštní dělností v bouřkách nádobách dřevěných, obsahujících asi 15 kilogramů, a hmoty takové nemají se nikdy svěřiti. Patronníky jest povinen, hmoty na odvedené sbírání a jistotu si zjednat, že jsou stejně odměřeny, zvláštně pak, že preparáty nitroglycerinové nejsou namořené nebo zmrzlé.

§. 39. V bouřkách na patrony má se vždy zachovávati pořádek a čistota. Patronníky má všecky bouřky sám střežiti, převěřiti se, že jest všecko pořádek, a shledal-li by něco nevhodného, má to hned odvarovati. V bouřkách na patrony nemá býti žádného jiného trhadla a jiných nástrojů, nežli ty, jejich jest k dělení patronů upotřebiti.

Prostě tímto kovů nemají se nikdy nasítí do boudek na patrony, pokud tam jsou hmoty uhací nebo nástroje jiní znečištěné.

Ti, kdož dělají patrony, nemají práce své přerušovati, aby šli někde pro materiál, nebo aby hotové patrony odevzdali.

Hotové patrony mají se těm zvláštním dělníkům v kotcích odevzdati do magazínu, potažiti do místnosti, kde se zapakují.

§. 40. Každý vozeč mají se odpadky na uhole a na podlahu odstraniti, a jsou-li znečištěny prachem atd., mají se v bedničce neb v papíře patronníkově odevzdati, aby jim přišly k zmaření (§. 61.).

§. 41. Ka každé každého týdně, když se pracuje, mají se všechny boudy dobře vyčistiti.

Stoly a jiné nářadí a přístroje objem uhacím znečištěné mají se horkým láhan z leptavého natronu dobře vymyti a patronnístr má je pak ohledati.

Podlahy mají se nejvíc jednou za měsíc náležitě vyčistiti, a vaří-li by se do ní olej uhací, má se na ní nalíti horkého láhu z leptavého natronu, aby se rozpustil.

Když se má nějaký přístroj nebo nějaká část boudky, v které se pracuje, spravovati nebo nějaká manipulace s kovovým nářadím na ní předsevztí, mají se takové části neb jiné věci těm prvé horkým láhan z leptavého natronu dokonale vyčistiti.

§. 42. Vcházeti do obvodu fabriky na trhádlu nebo do některých částí jejích dovoleno jest vůbec jenom osobám ve fabrice službu majícím a zřízencům dohledajícím (§. 117.). Jiným osobám může se dovoliti vcházeti jen skrze stavení administrativní a to vždy jenom s povolením správce fabriky.

Takové návštěvovatelé má, pokud ohledají fabriku, vždy provázeti některá spolehlivá osoba ve službě ve fabrice postavená.

Okolí takových stavení, v kterých se učilávají hmoty vybuchující, těm oklích, kde se takové hmoty chovají, má se vždy chránen v oči býjící uzavřiti a mají se všude, kudy se vchází, a na jiných příhodných místech vyvěsiti tabulky výstražné, na nichž jest zřetelně napsáno, že úvod jest fabrika na trhádlu, že jest nebezpečno do ní vcházeť a vše v příčině chudé nebezpečného štěstí.

§. 43. Ministerium náležitosti vnitřních záležitostí může společně s ministeriem obchodu povoliti některá polohžení v příčině toho, se ustanoveno v §§. 12., 14., 15., 16., 21. a 28. o druhu některého trhádlu a o místních nebo jiných zvláštních okolnostech.

V provozovně nebo ve správě fabrikace není dovoleno bez zvláštního povolení příslušného úřadu ničeho měniti. Úřad má uvážiti, má-li se zavésti nějaká nová zkouška (§§. 3. a 6.) nebo nové řízení odlišné.

II. Kde a jak se mají trhádlu chovati.

§. 44. Když jest nějakého trhádlu více než 3 kilogramy, má se shoditi ve zvláštním magazíně, a nikoli v nějaké místnosti obyčejné neb prodávací.

Takové magazíny jsou buď fabrické, nebo prodávací anebo zpořibovací; místnost, kde se mají shoditi, jech konstrukce a zřízení, řídí se jednak tím, mnoho-li trhádel se v nich má nejvíce chovati, jednak tím, jak daleko jsou od stavení a jiných věcí sousedních, jímž by mohly býti nebezpečny (§. 14.).

V jednom magazíně nemá se nikdy více trhádel chovati, nežli tolik, kolik se umísťvá s prostouří řádně povolenou.

§. 45. K magnetickým fabricárnám vztahují se, co se týče jejich místnosti, konstrukce a zalobení, natřzení, vydaná všeob. v příčině místnosti fabricárních (§§. 12. až do 16.).

§. 46. Magnetiny na prodávání tržadel, když jich jest přes 3 kilogramy, uznají se vřizovací v osadách objemových.

Místnost, kde se takové magnetiny mají státi, má politický úhel okrasit po konsolidáčním řízení dle toho, mnoho-li prostory obsahují a jak daleko jsou od stavení a jiných věcí osazených v §. 14. uvedených, ustanoví tak, aby

- a) magnetiny, v kterých se má chovati více než 3 až do 100 kilogramů tržadel, vzdáleny byly od větších stavení a věcí I. a II. třídy, nejméně 100 metrů;
- b) aby magnetiny na 100 až do 500 kilogramů tržadel byly od věcí I. třídy vzdáleny nejméně 200 metrů, a od věcí II. třídy nejméně 500 metrů;
- c) aby magnetiny na 500 až do 1000 kilogramů tržadel byly od věcí I. třídy vzdáleny 300 metrů a od věcí II. třídy nejméně 1000 metrů, a
- d) aby magnetiny na 1000 až do 10.000 kilogramů tržadel byly od věcí I. třídy vzdáleny 500 metrů a od věcí II. třídy nejméně 1000 metrů.

§. 47. V magnetické spotřebovací chovají se tržadla, která berou ve větším množství osoby nebo závody, které mají k tomu právo (§. 46.) ku spotřebování k účelům průmyslovým nebo hospodářským.

V příčině jich místnosti mají platnost tato ustanovení:

- a) Magnetiny spotřebovací, v kterých se má chovati více než 3 až do 50 kilogramů tržadel, mají býti od větších stavení a jiných věcí I. a II. třídy (§. 14.) 50 metrů vzdáleny;
- b) magnetiny na 50 až do 100 kilogramů tržadel mají býti od větších věcí I. a II. třídy vzdáleny nejméně 100 metrů;
- c) magnetiny na 100 až do tisíců kilogramů tržadel mají býti vzdáleny od věcí I. třídy nejméně 200 a od věcí II. třídy nejméně 500 metrů;
- d) magnetiny na 1000 až do 10.000 kilogramů mají býti vzdáleny od věcí I. třídy 500 metrů a od věcí II. třídy nejméně 1000 metrů.

Magnetiny spotřebovací postaveny buďte proti větším, kde se trhá, tak, aby masy si balvány tržadlem vymrštěné a vítrak láhající nemohly jich trefiti.

§. 48. Politické řízení zemské může povoliti, aby magnetiny státi se o něco blíže budovaných stavení a věcí, když toho provozování závodu vyhledává a jest ta dle okolností místních menší nebezpečnost.

Aby se mohl státi nějaký magnetin spotřebovací nebo prodávací, který by obsahoval více než 10.000 kilogramů, povoliti může jenom ministerium záležitostí vnitřních, v kterém příčině pokusí se také ustanoviti výměsky, pod kterými se to může státi.

§. 49. Menší magnetiny spotřebovací a prodávací, které obsahují více než 3 až do 100 kilogramů, mohou se udělat na spících jednoduchých skříni se suchých překon, které se dobře dají zavřítí, jsou se všech stran, kromě strany, kde jsou dvře, vřetou pítu nebo země bez kamene na 1 metr hustou obklopeny a pokryty a jichž dvře jdou na tu stranu, kde by vybuchnutí, kdyby se stalo, nejméně mohlo škoditi.

Co se týče konstrukce větších magnetické spotřebovacích a prodávacích na více než 100 kilogramů a obklopení jich násepem, má platnost to, co ustanoveno v §§. 12. až do 16. tohoto nařízení v příčině staveb fabricárních všeob. dopouští se však, když jde o magnetiny na 100 až do 1000 kilogramů, že násep v §. 18. předepsaný může na všech místech, kde a pokud tím vaditím stavení a jiným

vícem uzavřítí nebezpečnosti, se spodkem šarpy vzdálen býtí jen 0·5 metru od magazínu a že může mítí keramič sířka 0·5 metru.

§. 50. Podlaha v magacinech má býtí udělána z mramoru a obložena plachetkami cihlovými, které se mají vedíti potřeby vůd magacína vyklepávat a horkým luhem z leptavého náteru umývatí.

§. 51. Každý magacín na trhadla má býtí dobře odvětráván; temperatura v něm nemá nikdy vystupovati nad 33° C., a na záchoy nemá nikdy přítíno svítítí slunce.

V každém magacíně má býtí na střešní straně postaven teploměr, a kdy koli se do magacína vejde, má se temperatura ohledat a zaznamenatí. Průduchy v magacinech, opatřené jakými sířkami z dřítí, mají býtí vždy otevřeny a okna mají se otvírat jen při vltitacích, když se vybírají záchoy a v pádné suché dñ. Proti potkanm a myším mají se učínit náležitá opatření.

§. 52. Úvodní a vůd magacínů na trhadla má býtí přímý potádek a čistota.

§. 53. V magacinech na trhadla zapovězeno jest chovatí zapalovačla vybuchající, kapsle tržací, preparáty šřaskavé nebo jiné věci pro ohně nebezpečné nebo vybuchující. V případech zvláštích může se s povolením politického úřadu okrasit v magacinech zpořebovacích (§. 47.) v prostoru až do 300 kilogramů chovatí černý prach společně s jinými trhadly, má však býtí od těchto trhadel dřívěnou stěnou oddělen.

§. 54. Když dělníci pracují v magacinech, nemají při sobě mítí věci ohně spůsobující, za kterými přítíno mají je, než vejdou do magacína, střízenci k tomu ustanovení prohlédnoutí.

Tabák kouřítí v magacinech a na blůzku jich a dělatí tu se koli jiného v přítíno ohně nebezpečného přítíno jest zapovězeno.

Tato zápověď má se na přítíhodných místech blít magacínů na zvláštích tabulkách vřstrážných vyhlásetí, aby to každý mohl čístí.

§. 55. Ka pracon úvodní magacínů má se krom střízenců dohlédacích učítí jen tolik dělníků, kolík jich neryštrnědně potřebí, a námo ně nesl nikomu dovoleno, do magacína chodítí. Dělníci, lidé spělohltí a sířci, mají jako každý jiný, kdo chce vejítí do magacína, oboutí střízenc plátěš, kterých se má býtí vždy dostatečná záchoa.

§. 56. V magacinech mají býtí lůhy, na nichž se bedny tak nacouvají, aby se nemohly skřítí nebo spadnoutí a aby mohl veduch na střešny strany průfukovatí.

§. 57. Vezmou-li se k zapakování záchoy piliny, tedy buďte při skládání a beden odstraněny.

Vypítíjí-li se však mezcry v bednách spráší křemennou, může tato spráší slézatí.

§. 58. Nádoby trhadly naplněné nemají se nikdy přéklopovatí, křesatí nebo postřkovatí, aniž se mají okolo nřžekého podšpádla na podlaze točití, něčtí mají se vždy s velkou opatrností nosítí a zvlášt od každého udřevní chránítí.

§. 59. V magacinech zapovězeno jest přítíno nádoby zapakovací otvíratí a zavřítí a s preparáty jak koli manipulovatí. Částí belanz mají se vždy z magacína odstranítí.

§. 60. Nádobý, v kterých se trhádlu chovála a kterých se již nechtívá, mají se, byly-li trhádlu zaneseny, na nějakém bezpečném a vzdáleném místě spáliti.

§. 61. Bezvýpaná trhádlu mají se se vel opatrností sebrati, na nějakém vzdáleném od větru chráněném místě ve spíšeobě dílky na post tlustě nasypaní a na jednom konci napáliti.

Trhádlu, která se jednodušeým způsobem nepřivodou k tomu, aby hořela, mají se v dístkách na více než 100 gramů na nějakém vzdáleném místě kypěti tržati k tomu ustanovenou k vybuchnutí přívěsti a zmačiti.

§. 62. Magacíny na trhádlu mají se kromě studané části roka (pod 5° C.) každý měsíc jednou a na horkého léta nebo jindy za velmi teplé povětrnosti (nad 30° C.) každých 14 dní ohledati, má se pozorovati, jak stojí toplosmr a vůbec opatřiti, v jakém způsobu jsou magacíny a nádobý.

§. 63. Aby se poznalo, jaké povahy jsou preparáty, mají se z něho části trhádlu, které jsou již 6 měsíců složeny, přibý z průpíchu odřiti a tyto přiby vloženo překapovanou vodou (a nebylo-li by jí, čistou vodou studničnou) vytříbenosti. Vytáh buď pak skořenkou papírem, mrazem se škrobu a jodidem draselným napuštěným (který jest v každé lékárně na prodej).

K tomu se vezmou dva proužky destičného bílého skořenkého papíru ve sklenici preparát napuštěným obzvlášť.

Jeden proužek ponoří se do výtahu a druhý do vody a pak se dá každý na pokladek skloněný dobře odřízný.

Nabude-li proužek papíru do výtahu poměrně barvy violetové, která jest silnější nežli barva na druhém proužku, tedy se příba vyšetřovaná počítá rozpuštěti.

Vyjde-li z vyšetřování na jevo, že materiál se rozpouští, tedy buďž tento materiál zmačti dle toho, jak ustanoveno v příloze B.

Také skořenka takových starších nádob konána buď potom může od něhož znova.

§. 64. Jest-li čisti, když se vejde do magacínu, zápach dřevhadla obléhající (pachající a výparných výrobků nitroxych), buďž bezdy, a něžž tento zápach vykázi, vyhledány, a magacínu neproděně odstraněny a též dle toho, co ustanoveno v příloze B, zmačeny.

§. 65. Voházení do magacínu se svědlem dovoleno jest jenom v případě nouze a toliko s bezpečnou látkou.

Má-li se ve stavcích nebo na stavcích něco odřiti nebo opraviti anebo magacín pro trhádlu zafiti, buďž přeč trhádlu odstraněna, jak nařizováno v §. 24.

Novozlá-li by však těmito pracemi, jakož předvídati, zcházelo v magacíně chovaným bídně nebo bezpečnosti, neběba jich vyklizováti; ale mají se v případě takové práce konati pod dohledem společněvého úřadence fabričního a ve sále jeho přítomnosti.

III. Jak se mají trhádlu zapakovati.

§. 66. Když se mají trhádlu a větším množstvím někam poslati, zapakována buďž v bedničkách neb soudech dřevěných. Taková nádobu nemá v sobě obsahovati více než 25 kilogramů trhádlu.

Nádobý zapakovací nemají v sobě obsahovat nájakých částí kovových, a zároveň se příkrývkami dřevěnými, ježto se upravení ošl dřevěnými hřebíčky.

K otevírání a zavírání nádob zapakovacích užíváno buď jediné nástrojů se dřeva neb z mědi. Nástroje železné nesí dovoleno užívat.

§. 67. Trhádlá pakovací se mají ve fabrice a v místě od jiných fabričních nástrojů a prostor magnetických zařízení a náspem (§. 16.) od nich odděleno.

Také nádobý mají se ve fabrice v místnosti zvláštní, rovněž tak aparáty hřebíčky zatlačovací a olovem zakládání, a při vyhládkování nádob má se zvláštní střední míti k tomu, aby náhoda, přihodila-li by se, omezena se na jediné místo.

V žádné těchto dvou místnosti nemá býti zároveň uloženo více než 500 kilogramů trhádlá.

§. 68. Přepakovací mají se trhádlá, jsou-li v magnetních prodejních a zpracovatelských, vždy veš magnetu, a jsou-li v magnetech, obsahujících více než 100 kilogramů, v místnosti od magnetu oddělená, však uvnitř ochráněni se nacházející, kterážto místnost má býti od magnetu náspem nemá 2 metrů svýšl, 0,5 metru šířky korunní a přirozenou škarpon odhalena.

§. 69. Prosparity z nitroglycerinu a podobná trhádlá mohou se, není-li v tě přítomné nic zvláštního ustanoveno, pakovati jen ve společně patros a fólikování z papíru pergamenového, jak předepsáno v §. 56.

Takové patrosy mají býti neprůhledně uzavřeny, nemají se mastně ochmáťovati a na jejich straně zevní nemá býti lptí hmoty trhádl.

§. 70. V bedničkách nebo sudkách položení se mají patrosy na podkladek správně křesmané nebo pilin a tyžš větší mají se položení mezi ně a mezi stěny a příkrývku. Mohou se také po částech zapakovati do kartonů lepenkových, kteráž šín, že patrosy v nádobě první leží a že namále nitroglycerinu vytědí.

Nádobý mají se naplniti neprůhledně, bedlivě a bez datiny, aby patrosy, když se vezou, tuze se neotřásaly a nechtvily se.

§. 71. Na nádobách, do kterých se trhádlá zapakuji, má býti na zevní straně zřetelně a správně pojmennová preparát a druh jeho, též jméno aneb firma zhotovitele (značka ochranná) a šítam zhotovení.

Mimo to má se na zevní straně každé nádoby k vození trhádl ustanovené přidělati první zřetelně otisk ministeriálního povolení k převážení a to tím způsobem, aby, když se nádoba otevře, se roztrhl.

Konečně má každá nádoba na zevně opatřena býti znakem olověným zřetelně vytištěným.

Nádobý mohou se zakládání jen olovem studeným a přímě jest zakázáno, užívati k zavírání a otevírání nádob hmot rozpálených.

§. 72. Na zevní straně každé nádoby zapakovací, a to blíže nádoby, má se také přidělati způsobem v ošl býjícím krátké označení, jak se mají nádobý otevírati a zavírati.

IV. Jak se mají trhádlá voziti.

§. 73. Když se někam posílá trhádl více než tři kilograma, mají se dle předpisu (§. 71.) zapakovati do nádob bezvadných a větší tak, aby se ve městě odvázovalo větší počet prvků odeřeni.

§. 74. Použít-li se někým méně trhádel takko k účelům vyšetřování, mohou se vyjímkou jiným způsobem zapakovati, než předepsáno (§. 71.). Nepoužít-li někdo trhádel nějaký útad, potřebí k tomu vždy povolení příslušného vyzkašitelva či závodu transportního. Takové průby mají se však, pokud možná, zapakovati dle toho, co ustanoveno v III. části tohoto nařízení.

§. 75. Nitroglycerin přemazý nebo v tekutinách rozpustěný posílati se může jinam jen se zvláštním povolením ministerium vnitřních věcíších po ujednaní s ministerium obchodu pod vyzkaškami od tohoto ministerium v každém případě ustanovenými.

§. 76. Kdy koli se trháda někým posílají, má se k ní přiložiti převodní list. Použít-li trháda někým již zhotovitel nebo prodavatel koncesí sadený v neporostě náležte převodní, může zastoupiti místo listu převodního otisk ministeriálního povolení k vozbě (§. 71.).

Při každém jiném zasílání platí za převodní list nákladní list od zasílatele vydaný, jež má však vidovati polníký útad okresní na pečetě podaný, že ten, koho se trháda posílají, má právo je dostáti (§. 89.).

Listy nákladní, vydané od útada, nemají takového vidování zapotřebí.

a) Po zemi.

§. 77. Vozou-li se trháda na obyčejných vozecích nákladních, budli k tomu přihlíženo, aby každá kolje měla na voze první položená, by se kolje sem a tam neotoupaly a neotřásky.

Na každý vůz nemá se nakládati více než 80%, toho, co může unést, a vůbec nemá se nikdy nakládati na jeden vůz více než 2000 kilogramů tíže hrubé.

§. 78. Kolje mají se položiti na podkladky z rohovek a slamovek a dobře upravit k vozu, a to provazy a nikoli řetězy.

Částky kolenné, a kterými by kolje mezi sebou mohly přijiti v dotknutí, budli kroužky, slamoou nebo hadry zachaleny.

Kolje budie proti dešti neprůdušnými pláškami opatřeny.

Každý vůz má s sebou vůzci z opatrnosti pro nebezpečností ohně sud vedou naplněný, obsahující nejméně 1 hektolitr a hasící díbeč.

§. 79. Kolje mají se pakovati, skládati a přepakovávat pokud možná jen za dne, čemuž nežního však jen při lazaretních bezpečných nebo takových, ježti stěny skleněné jsou mřížkami dřevěnými chráněny, aby se neroztloukly.

Zapovězeme jest, kolje kroužky, šoupací, křesící a tažící a mohou se jen zdvíhati a nositi.

§. 80. Každý vůz, na němž jsou naložena trháda, má býti opatřen čerpným paprsočkem, aby ho bylo možá.

Jedí má se jen krokem, a ke každému povozu, když se voze více než 500 kilogramů trhádel, má se kromě každého předati za převodního listu, který má s trhády zacházeti.

Tento převodní list, kde se to může učiti, aby ohně byl ukryt.

Kde se to učiniti nemůže (při kolečnicích, batích atd.), mají ť, kdež povoz doprevízejí, vši opatrnosti učiti, aby náklad od nebezpečností ohně ochránili.

Převodními při vozech mají být jen lidé spolehliví a sami jim dovoleno taháti kořisti.

§. 81. Vozy, na nichž jsou naložena trhádlá, mají být výšce 5 metrů (7 kroků), a když jsou skrz nějakou osadu, 20 metrů (27 kroků) vzdáleny, nemají se ani v osadách zastavovati, ani v hospodách neb v staveních chýžských zastavovati, neboť mají, když se někde musí zdržeti, jest-li naloženo více než 500 kilogramů trhádel, nejvýše 500 metrů, jinak ale nejvýše 100 metrů své místa pod stáží odstaviti státi.

§. 82. Stala-li by se na voze škoda nějaká, nebo rozsypano-li by se trhádko, buďto nejprve komů vyřazení a na stranu vedení; pak buď porušený vůz hadlivě sledován a trhádko rozsypané od části vozu odstraněno nebo pod ním vymeteno.

Takové zanedbání části trhádlá buďto na sousedním poli rozsypaný.

Trhádlá, která v nádobě porušené zůstala, buď opatřena přepakováním do nádoby náložní, která se má ke každému vozu přidati.

§. 83. Trhádlá nemají se nikdy na táhlo voze dopravovati společně s preparáty zápalnými neb dusíkatými, a jinými věcmi v přímém ohně nebezpečnými neb výbuchovými, ani s kameny neb částmi kovovými.

b) Po vodě.

§. 84. V přímém vození trhádel po vodě, jich dopravování a nakládání, chráněná jich od odšťáblí a od ohně, mají vůbec platnost veškerá opatření opatření v přímém vození trhádel po zemi výše uvedená, až na ona, která dle potřeby vození po vodě není potřebí.

§. 85. K vození trhádel po moři na demátech lodích dovoleno jest užívati jen loď s palubou a s prostorem pod palubou se nacházející, od ohně dobře chráněnou.

Preparáty trnací mohou se ukládati jen v této prostoto, a dopravují-li se trhádlá na parních lodích námořských, kde jsou k těmto účelům zvláštní prostory (komory na prach), jen v těchto prostorách.

§. 86. Každá loď, na níž jsou naložena trhádlá, má s sebou vždy alespoň jednu loďku (zlun) a má být opatřena zvláštním přípravkem, na lodích říčních černá a na lodích námořských červená barva, který na těch místech má být příhodným prostředkem dříve tak, by stále byl rozpuštěn.

§. 87. Trhádlá mohou se nakládati a skládati jen na místech od štádu přístavního neb jinak příslušného k tomu ustanovených a jenom ve dne.

§. 88. Na vodních středozemních vozech se mohou trhádlá taliko na lodích důkladně uzavřených a nikoli na vozích či plitích, lečto při tom předpis v přímém poliže Hěně vydaných.

Kolíše mají být na lodích vždy přikryty neto v uzavřených prostorách a nemají ležeti prázdně.

§. 89. Na loď, na které jsou naložena trhádlá, dovoleno jest zapalovati světlo a ohně jen tehda, když jest na ní uzavřený prostor pro ohně, a jen v této prostoto.

Má-li se zapáliti na lóbu ohně k vaření, může se to státi jen pod vřtrem a nejvýše 300 metrů daleko od loď,

§. 90. Loď, na níž jsou trhádky, mají se, pokud možná, vésti okolo lodí, a nikoli se potkávají.

Těm opatrnosti loďtí mají tyto loď naproti loďm a trhádky, jež dle proporce bezpečnosti lze poznati.

Jest-li oheň někde na břehu nebo na loď, a kterou se má loď a náloženými trhádky potkati, má se, když se proporce spouští, v čas spásovati, aby byl překryt, dle potřeby má se to učiniti a činu napřed vyslaného, na břehu musí pak obyčejnými signály.

Na parních lodích má se v této příležitosti mimo to rejstříky důležitými přehledně označiti diti.

§. 91. Když se vozí trhádky na parních lodích, loďtí jest vůbec opatrnosti v příčině jiných lodí výše nazčené a zvláště předpisů plavebních každého podnikatelstva daných.

Když se trhádky mají vésti po vodě středozemní, nemají se vůbec nakládati na parní loď, nleží na loď vloženou a to jedině v prostoru na této loď, která se máe zavřiti.

a) Po ledovnicích.

§. 92. Po ledovnicích mohou se voziti jenom trhádky, kteréž byla, co se týče jich složení, vlastnosti a spásování k přežití a schování od komise k tomu ustanovené (§. 3.) vyšetřena a o nichž správa stála se procedura, že se mohou po ledovnicích dopravovati (§. 7.).

V příčině těchto trhádek vydá náležitá úřadění správcem ledovnicovým ministerium obchodu, jenž se za tou příčinou mají poslaženi v §. 71. uvedená a oňky znaků obouřých v náležitém počtu předložiti.

§. 93. Co se dotýče vození trhádek po ledovnicích, jsou v tom pravidlem předpisy o provozování lodi po nich a předpisy bezpečnosti, které jsou již nebo budou vydány.

V. Kde má právo trhádky prodávati.

§. 94. Prodávati trhádky mají právo jen ti, kteří k tomu obdrželi od příslušného úřadu živnostenského povolení (§. 8.).

Komise má se diti jen pro určité místo, když jsou ta příhodná místa, a má se v něm výslovně poukázati k tomu, že má prodávati ledové loďtí náložená zvláště v příčině každého trhádky vydaných.

Prodávati jest povinen, přijmouti pokud možná trhádky, ježto sou úřad ku schování prozatím odvezl (§. 118.).

§. 95. V místnosti, kde se prodává, není dovoleno statiti více trhádek nežli 3 kilogramy. Jest-li jich více, schováti se mají v magazín dle předpisu ustanoven. (Člátek II.).

§. 96. Ku schování trhádek v místnosti, kde se prodává, má se vyvoliti místo stinné a bezpečné, a preparáty náložená a tršková, též věci v příčině ohně nebezpečné nebo vybuchující mají se od nich co nejdále ukázati.

§. 97. Všeob mají také při prodeji trhádek platnost dle smyslu nazčené, vydané v příčině jich schování a zapakování (člátek II. a III.), a má se pro-

davat zvlášť věno oděsí, čím by se na ně učinilo oděšená nebo násilný tlak, a nemá k nim nikdy užívati nástrojů kovových.

§. 98. Ve věstích železných mohou se trhádlá vydávati jediné v předepsaných původních náčrtech každé fabriky (§. 71.).

V menších železných mají se vydávati jen ve způsobě v příčině každé hmoty trhádl dovolená.

§. 99. Trhádlá mohou se prodáváti, a ku potřebě tím, kteří jich mají ku provozování živnosti neb obchodu zapotřebí, totiž stavitelům, majetníkům bor a lomů kamenových atd., vydávati bez zvláštního povolení.

Jiné osoby mají zapotřebí zvláštního povolení, které dává politický úřad úřad kadatelů; bylo-li by se obtížně něčeho užívati nebo neopatrně a trhádlý zničením, má se povolení oděpsati.

Toto povolení vyhotovuje se v každé případnosti listem oděbracím, nebo odětraj-li se trhádlá dále, knihou oděbrací. Náklad, co tyto výkazy stojí, povinen jest zaplatiti oděbratel.

Technické voje a úřady armádní nemají povolení k oděbrání trhádel zapotřebí.

§. 100. V každém listě oděbracím a v každé oděbrací knize má býti uvedeno jméno toho, kdo má právo trhádlá oděbrati a pojmenování trhádlá, které má dostati.

V listě oděbracím má se kromě toho uvěsti, mnoho-li trhádlá se má vydati.

Tyto výkazy má každý majetník bedlivě schováti, aby se jich nemohlo ztratiti.

§. 101. Prodáváť má věsti o prodeji trhádel knihu zasměnanou, v níž se má zapati oděbratel, čas, kdy byla trhádlá dočtena, která trhádlá a mnoho-li jich bylo vydáno, a výkaz, že prodáváť má právo je dostřati.

§. 102. Co nařizuje v §§. 99. a 101., toho seřiti mají také zhotovovatelé trhádel při prodeji jich, a k nim vztahuje se také ústavek, připomenutý v poslední postavě §. 94.

§. 103. V náležitosti prodeji přibito musí tiskem nastěti, jaké opatření se má v příčině trhádel seřiti, tak aby je každý viděti, a nastěti též musí má se každému, kdo trhádlá koupě, zároveň vydati.

§. 104. Každý, kdo prepasiti nějaký koupě, má právo dle §. 63. ho zkusiti aneb dáti ho zkusiti.

Prodáváť trhádel má ku potřebě svých oděbratelů a přiběhujícího úřadu živnostenského papír rozeznáti, jehož k tomu kancě potřebí a čistou vodu v zásobě chováti.

II. Jak se má trhádlé užívati a s nimi zacházeti.

§. 105. Inženýři, polirové, parafiči, ličovníci, lincei atd. mají důlniky, kteří se trhádlý opasí, napřed o povaze těchto prepasitů poučiti a všípiti jim, jak mají býti opasí, aby se při práci odvarovalo veliké množství.

§. 106. Dělnici mají se poučiti, že každé zvláštné nebo zvlácné užití trhádel osobě jejich přináší veliké nebezpečství, že jsoucími prepasitými nitroglyocinové a stlačená bavlna sílicí atd., i když tyto věci bez přídáku v ústřím se přivedou k vybuchnutí, mají rovněž učiti, že zvlášť kapale trhádlé

jeu tím prostředkem, žad se bořit dělník těchto kmet zavádí, a že se tedy kapsle jediné za přítomnosti trháči a pokud možná, před samou ranou do patrony trháči mají vložit.

§. 107. Největší místa, kde se pracuje, není dovoleno, skládati více materiálu trháčů, nežli každého dne potřeby. Tato zásoba materiálu chovati se má před střevou na některém místě chladném, na kterém slunce přímo nesvítí a které jest bezpečné před deštěm.

Kapsle a upravené patrony mají se vzdálit o sobě a jinde než ostatní trháčů chovati a vedle potřeby, pokud možná, před samým nabíjením ran vydávat.

§. 108. Trháčů nitroglycerin obsahující mají se držeti do dír vyvrtaných vůbec jen měkká a když nejsou zmrzlá. Zmrzlý prach nitroglycerinový nemá se nikdy tvrdými tělesy třítí neb česťti a patrony nemají se lámat, a česť se mají dělníci použíti a jim připravenouti, že kdyby tato nápoově přestoupili, vydali by se nebezpečně vybuchnutí. Zmrzlý prach trháči nechtěná se nejlépe ve vzdálených místech a dvojitými stěnami teplou vodou (ne přes 40° C.) roztíti.

Několik patron mohou dělníci také nositi na těle, aby je uchovávali až do nabíti měkká.

Nevlhký prach trháči nemá se nikdy česťti na holém ohní na písně na ohništi nebo na nějakém místě, kde by temperatura mohla vystoupiti nad 40° C.

§. 109. Patrony trháči mají se do dír vyvrtaných přitiskati jen nabíjaky dřevnými a bez velkého namáhání; upravené patrony zápalné podobné se mají na náboj trháči jen lehce, nabíjaky k tomu nepoužívati.

Na takové náboje má se česťti buď voskem nebo alespoň na 1 decimetr vyřiti prsty přitáček; zbytek může býti také prsty přitáček, má se však jen povaz stlačiti a nemá se povaz stlačiti.

Selhala-li rána, nemá se vyvrtávati nebo utopiti, něž, nemá-li se ranou souměrní přivěsti k vybuchnutí, má se přitáček dřevěnou ličí a česťti vybrati a rána druhým nábojem, který se do též díry vyvrtané vloží, k vybuchnutí přivěsti.

§. 110. Aby se, pokud možná, zamezilo, by se při vybuchnutí trháčů netvořily plyny podkopní, buďli kapsle do patrony vložen tím způsobem, aby šštra zapalovací nešla do prachu trháčů.

§. 111. Dělníci nemají nikdy do svých bytů kmeti upravených patron zapalovacích, které výjimkou ku konci dělního dne zbudou, něžli připravené dělníci, kmeti, patronamišti atd. mají je přes noc na bezpečném místě uchováti, oddělivě je od jiných trháčů.

§. 112. Dělníkům jest přinej nakázáno, kouřiti tabák, když pracují o trháčů.

§. 113. Dělníci mají se také použíti, že používání prachu nitroglycerinového nebo další stykání se kůže a tím způsobuje bobení hlavy a mdloby, počesť si mají dělníci tímto prachem namoženosti určevati kúlii teplým láznem, obsahujícím čtyři neb pět procent sody leptavé a pak čistou vodou.

Dostane-li některý dělník bobení hlavy nebo jest-li mu zvrát, nejlépe bude, když se, nežli přijde kmet, těle uloží, když se mu dají ledové obkladky, polije se mu hlava studenou vodou a když vypíše trochu silně čerstvé kávy.

§. 114. Při vaděkmeti dolů a šštel, kde trhá se prachem nitroglycerinovým, vzdáleně pak takovými, který v sobě obsahuje vysádivka, má se se možná k tomu přitáček, aby tu byla silná ventilace.

§. 115. Průtahům a dělnickým jest zakázáno, užívati trhadel k jiné potřebě, nežli k tomu jim byla dána, anebo vydávati je někomu jinému.

Trhadla, která přebudou, navržena budou tomu, kdo dává práci.

§. 116. Trhadla nebudou mařena, leč te by toho bylo z příčin bezpečnosti veřejné nebo osobní nerychlosti jiné potřeby. Značení staň se dla toho, co nastáno v příložené instrukci (příloha B).

Náležno-li se nějaké trhadlo, anebo nemá-li se odváděti ani vlastníkovi ani někomu jinému, kdo má právo jim naložiti, dodáno buď v náčtech, která mají své obecné statuta, úřada bezpečnosti, kromě těchto mást pak v. k. okresnímu hejtmanskému, a kdo se snadno najde, valdostem nejbližšího státního četnického, kterým to má hned okresnímu hejtmanskému oznámiti, a nežli dojde ustanovení, co se má státi, pronátem opatření z strany něho učiniti.

Nemá-li se takové trhadlo hned uvažiti, má úřad k tomu přihlížeti, aby se bezpečně odvovalo a má dále dla předpisů vydaných předcejíti.

§ dohlázení státním.

§. 117. Příslušní orgánové správní a zvláštní státní orgánové dohlázení mají k tomu přihlížeti, aby to, co v příčině živnostenské a police bezpečnosti v tomto náčtech ustanoveno, bedlivě bylo zachováváno. Obor působnosti těchto orgánův dohlázení bude zvláštním náčtem vymezen.

§. 118. Zdá-li se, kdož náklady u vykonávání tohoto náčtení vznikl způsobil nebo k jakém prospěchu nějaké jednotné úřední bylo předceřeno, jest povinn, tyto náklady nahraditi, v tom rozhodnou v každém případě úřadové k tomu příslušní.

§. 119. Politické úřadové okresní mají v následně evidenci chovati:

1. osoby v jeho okresu úředním bydlící, kteří mají koncesí, trhadla dělají a prodávají;
2. magaciry na trhadla v jeho úředním okresu se nacházející a
3. listy na odbírání trhadel vydané a knihy odbírací.

Ustanovení trestní.

§. 120. Kdo by toto náčtem přestoupil, potrestán bude, nemají-li platnosti §§. 335. až do 337., 431. a 445. občanského zákona trestního, dla kterýchž se máže podlé okolností uložit za trest až i tříleté těžké vězení, aneb pokud se k němu nevztahuje trest, ustanovený v kapitole VIII. řádu živnostenského nebo §§. 240. a 250. občanského zákona horního, dla ministeriálního náčtení, vydaného dne 30. září 1857 (č. 178 zák. říšsk.), počítanou penzítou až do 100 zl. nebo vězením 6 hodin až do 14 dní.

Vyjde-li z poruky přestupku na jevo, že se vinníkovi nedávající spolekhlivosti, které se v §§. 18. a 94. vyhledávo, tedy se mu máže dla §. 60. řádu živnostenského ižnět koncesie odjímání.

Lasser n. p.

Chlumceky n. p.

Pretis n. p.

Morsí n. p.

Hannsfeld n. p.

Pravidla

o zkrácení nových kmetů vybuchajících.

I.

Co se týče prachu střelnicového a jiných preparátů ke střelbě z jaké koli palné zbraně ustarovaněných nebo příhodných, též prachu trhacího, udělaného z těchto substanceí (sazýtra, síry a uhlí) jako prach střelnicí, mají i přísti platnost nařízení monopolní, co se však týče preparátů vybuchajících, kterých se užívá jen k trhání, k těm předpisové monopolní se nevztahují.

II.

Slovem „sazýtra“ v článku I. rozumí se acetické kali-sazýtra, nebli vůbec každý sazýtra, který vzniká spojením kyseliny sazýtrové s alkalickými nebo se zemními alkalicmi.

Slovem „uhlí“ v článku I. má se takéž rozuměti každý druh uhlí, totiž dřevěné uhlí, lignit, hnědé uhlí, kamenné uhlí a tedy také skamencečné uhlí vůbec.

III.

Obsahuje-li některý preparát vybuchující kromě sazýtra, síry a uhlí i jiné částky, mají v příměť jeho, i kdyby se o něm stálo, že se hodí jen k trhání, platnost máti předpisové monopolní, když:

- tato směs nejsou ve směšování sazýtra, síry a uhlí úplně vpracována, ale jen potrozně k ní přimíšena, tak že se mohou, anli by se ve směšování sazýtra, síry a uhlí co směšila, zase z ní vykoustiti;
- když tato směs, třeba byla ve směšování sazýtra, síry a uhlí úplně vpracována, jsou dle jejích povahy a jejích množství taková, že se jimi účinek trhádku nezvýší.

IV.

Ždali některý preparát hodí se ke střelbě nebo k trhání, pozná se z určení těchto případností:

- Jest-li preparát hořlavější, nežli nejhořlavější pudidlo, kterého se skutečně užívá, t. j. nežli bavlna střelnicí, která zapálením plácnouc vybuchuje; anli v jiné způsobě, vyvinaje-li preparát při náboji, kterýmž lze ten počáteční rychlost projektilu dáti, jako určitým množstvím bavlny střelnicí, větší napnutí plynu nežli tato bavlna?

Jest-li tomu tak, tedy se kodi preparát výhradně za trhádko.

Odpověď na tuto otázku má vyjiti z porovnávání úkosků s preparátem, který se má vykoustiti, a s proutou bavlnou střelnicí silně strouvanou na prachové prábě Ůchaciově.

- Jest-li v tom případě, že by preparát byl méně hořlavý nežli bavlna střelnicí, balistický účinek preparátu takový, jako účinek obyčejného rakouského preparátu trhacího 888 nic, propůjče-li tedy libovolně velký náboj preparátu na prachové prábě Ůchaciově projektilu větší nebo menší počáteční rychlost nežli této množství obyčejného prachu trhacího.

Jest-li poloměri rychlost projektilu, kteréž se preparátem v těchto případech dojde, větší nebo menší, nežli ta, kteréž se dojde obyčejným prachem trhavým, pokládá buď preparát též za trhavé.

- c) Jest-li preparát méně brisantní nežli prostá barva střelová, má-li však větší balistický účinek než obyčejný rakouský prach trhavý, vyhledáno buď právními střelci z obyčejné pušky počítání do terče, zdalei zbytek, který při střelbě preparátem ve zbraní palnou zůstane, když se srovná se zbytkem obyčejného prachu trhavého při stejném balistickém účinku, tedy stejně poloměri rychlosti projektilu, podlé svého množství nebo své jakosti jest užívání preparátu za střelivo podstatně na újmu.

Jest-li tomu tak, buďli preparát takéž jen za trhavé pokládá.

- d) Preparáty, které vyšetření výše uvedeným nebyly kvalifikovány za „střední“, pokládány buď, nejsou-li svou „vzhlední formou“ nebo svým složením, na př. že obsahují více než 15 procent váhy nitroglycerinu, a užívají se zbraní palnou zřejmě vyložené, za „střední“ a vztahují se k nim předpisy o manipulaci prachovím.
- e) Preparáty, které používá letectví, podivím nebo podobným mechanickým operacím, které každý může snadno vykonati, některé částky své a staly se dočasně střelivem, buďli bez ohledu na střelivo pokládány.

V.

Podlé punktů výše uvedených vyšetřuje se každý vybuchující preparát, jež má kouzle používat, dle následujícího

programu.

1. Preparát buď chemicky vyšetřen, v příčině jeho čistoty, jest-li preparát již privilegován, vyšetřen buď v příčině jeho čistoty, obsahem v popisu privilegia.

2. Ustanovena buď brisance, jsou-li to prostředky brisantní, k výhledu na způsob nebo brisantního upravení, je-li však o preparátu, kteréž se líhá prachu střelcovím, aneb o kusech se lze také již z článku 1. domýšleti, že se jich bude moži ke střelbě užívat, na prachové přehled Ucháčově.

3. Vyšetřeno buď preparát, jak se jest

- a) v čistém vzduchu,
- b) ve vlhkém vzduchu,
- c) ve vodě,
- d) při vyšší teplotě,
- e) při nižší teplotě v srovnání s punktem 6.

4. Ustanovena buď teplotura, v které se preparát rozpálje.

5. Zkoušeno buď preparát, co se výše rozložení spojením chemických pomorí přiroje potřebného.

6. Vyšetřeno buď citlivost preparátu v příčině udělení na stroji zapalacím, a to, je-li o preparátu, ježá ta neb ona částka při obyčejném kolísání teplotury vzduchu svůj tekatý způsob agregát máie proměnit v pevný, vyšetřeno buď, jak citlivý jest preparát

- a) měkký,
- b) tvrdý.

VI.

Podlé vyšetření takto provedeného má vydati komise o preparátu úsudek:

- a) zdali jest střídavo nebo trvalé a zdali se k němu vztahují náležitá a prokročena opatření čili ne;
- b) zdali jest preparát nebo na přelátku, co se týče osobní a veřejné bezpečnosti při jeho sbírování, uchování, pakování, vaření, užívání po koleznici, též jeho převozu nebo užívání, nebo v tom není žádná překážka;
- c) zdali se má preparát ve formě, v které jest před rukama, pokládáti za střídavo a jasně vidět za střídavo zapovězené;
- d) zdali v příměš soto preparátu dosti činí předpisové bezpečnosti, týkající se čeručko prácha, aneb jiní již vydání předpisové bezpečnosti o preparátech vybuchujících, aneb zdali jest potřeba, by se naproti němu vydaly opatření neb náležitá užívání předpisové bezpečnosti a které.

VII.

Ke každému usnesení komise potřebí nadpoloviční většiny hlasů. Jest-li hlasové počtem sobě rovni, pokládá se, že odpověď na otázku jest záporná.

Příloha B.

Instrukce,

jak se mají trháda užíti.

§. 1. Trháda mají užíti, pokud možná, jen ti, kdo s nimi mají prakticky zkušenosti, a má se to díti na místech vzdělaných, kde se není nebezpečnosti pro stavění a věci sousední ohroženi.

§. 2. Trháda dělí se v příměš jich užití na dvě třídy:

I. na trháda přímo vybuchující, to jest taková, která se mohou přímo k vybuchnutí přivést jiskrou, plamenem nebo nějakým lhavým tělesem, ačkoli rozpálená náložná částky trháda st do teploty zápalu;

II. na trháda nepřímě vybuchující, to jest taková, která se teplem způsobem buď naprosto nemožno k vybuchnutí přivést nebo ne přímo, která nepochybně, když se dostatečně prostředků užívá, nejprve prostě shoří, a teprve následněm dýzou, t. j. nachem většim přímým rozpálením aneb nějakým tělesem nebo vačením mohou se přivést k vybuchnutí.

I. • užití trhádel přímo vybuchujících.

§. 3. K této třídě trhádel náleží:

- a) směsovina černo-prachovitá z hořavých substancí a minerálními soli kylikerým (chloráty nebo nitráty) a p.,
- b) nitropreparáty snadno se roznicující: nitrocelulosa (barva střel, dřvo střel, papír střel, atd.), škrob nitrovy, nitromasit, vskr nitrovy, kyselina pikrinová a její spojiny a p.,
- c) směsovina z těles pod lit. a) a b) uvedených.

Z preparátů v Rakousku v obvodu se nacházejících náležejí k této třídě: čerť prach (čerť prach váheo), haloxylin, diroxin, azotin, petrálit, jazit, nitroxylin, metál stříbrí haviro v prach formě atd.

§. 4. Trhádlu této třídy možno se o sobě bez výjimky snažiti tím, že se na nějakém vzdáleném místě, kde není větra, ve spíšešší souvislé na prot čisté šířky neb jitraie rozsypon a na jednom konci lanem, hořící ková na hůlce upravenou atd. zapálí.

§. 5. Všeč část těchto trhádel může se také ušítiti vodou, totiž čerť prach, haloxylin, diroxin, azotin, petrálit, jazit a p.

Jest-li větší voda na místě, budí trhádlu prach do ní vráso, ať není-li se obáveni, že by se tím uskořilo lidem nebo zvířatům a zvlášt rybám.

Není-li to takové vody, může se čerť preparát do jedné aneb do několika kádí neb kbelůk a nalíti na om- až i desetrocetochů tolik vody, která se po několika hodinách odlije a nalije se na místo, na třikrát neb čtyřikrát čerstvá voda. Mezi tím se vodou pilně míchá. Co zůstane, může se na nějakém úhuru pokud možná rozděliti.

Preparáty, které se mají vodou jen částečně nebo jen na čas uskořadňuji učině, jako nitroxylin, prach haviro stříbrí atd., utvořou se utápěním ušítiti.

§. 6. Jest-li trhádlu, která se mají ušítiti, zapakováno do nádob, budí tyto nádoby u samého místa k mažení ustanoveného se možná nejmenším užíváním síly, a dá-li se to řísní, pečlivě z ušítí, rohu nebo tvrdého dřeva otevřeny a budí k tomu hůlčkem, aby se trhádlu neroztrosila, pročť se mají pod ně husté plachty rozestřiti.

Jest-li trhádlu v patronách z lehké hmoty, stavou se patrony a trhádlu vyklápě se nejprve na hromadu a potom se, jak uvedeno v §. 4., ve spíšešší šířky neb jitraie rozsypon a zapálí, anebo se dle §. 5. utápí.

§. 7. Jest-li však trhádlu zapakováno ve spíšešší patron a prvou obálkou anebo v nádobách, a nemůže-li se obálka nebo nádoba bez násilí snadno otevřiti, budí přivedeno k vybuchnutí v obálce, což se nejlépe učiní třásí kapslíčkou rtuť dšastavou vyplněnou pomocí anglické šířky zapalovací, kterou lze dostati u nejbližšího konci opatřenošho prodáváče trhádel.

K tomu konci se šířka zapalovací udělí 1/2, metru (hoří od 2 minuty) ostře a v pravém úhlu ušfane, ušfaný konec šířky stře se do dutiny kapsle tak hůlka, aby se dostal hmoty dšastavé a potom se část šedulky kapslíčky hmotou dšastavou naplněná tak stěš (ušftrí, ušftrí), aby kapsle šířky prach dřívě.

Na druhé konci profize se šířka šikmo tím spíšešsem, aby její šule prachová až na 1 cent. délky se odhalila, by pak při zapálení snadno ohýdla.

Kapsle takto upravené přivěže se na některé patroně stěš pušky patronové nebo nádoby, tak aby kapsle po celé délce k obálce těšně přiléhala. Když se pak konec šířky vně kapsle se nacházející zapálí, jest dosti času, jest-li šířka dostatečně dlouhá, aby zapalující odětel a příkrošší šířky si vyhledal (§. 8.).

Mělo-li by obálka patronová zvláště silně stěny a stal-li by se tedy vybuchnutím kapsle v ní jen výstupak, bylo by poštěbí, aby se po druhé ke kapsli zapalovací šířkou upravené přivězovala druhá a třetí kapsle, tak aby ty tři kapsle svými podšdnými stranami těšně vedle sebe a se nejvíce ku stěš pušky plachové přiléhaly.

Nadřídilo-li by se do střely pušky plechové jenom dřev, aniž by preparát vybuchl, tedy se, jest-li prachovitý, vysype a užil se s ním totéž co v případech předcházejích (§. 4. nebo 5.).

Nest-li preparát prachovitý (prostě suchá bavlna sířičá atd.), dá se stvoření učiněným upravená kapale trhnat do trhádku a tato kapalé přivede se způsobem výše popsaným k vybuchnutí.

§. 8. Mají-li se trhádku v celých patronách nebo v zastoupených nádobách, tedy buďte na blízku místa k trháni ustanoveného vyhledán příhodný úkryt přirozený nebo udělaný, jinak by nevolně osoba manipulující byla od střelky vybuchnutí ohrožena, ale kde by také jiné střelky trhádel, které se mají teprv později použít, byly před uvedeným vybuchnutím uchovány.

Tento úkryt má být udělán ze země nebo z prvného kamene svěží nejmenš 2%, metru, a někdy ze dřeva. Také má být úkrytem nějaká jáma nebo nějaký příkop 1 až i 2 metry hluboký a středem ochrannou opatřený. V případě nouze má se být za úkryt užiti první od 2%, metru vysoké a nejmenš na šířku dost.

§. 9. Toto maření trhádel konati se má výše jen v střelkách menších 5 kilogramů, a místo úkrytu má být nejmenš 30 metrů vzdáleno od místa, kde se to činí.

Vyhledával-li by toho způsob zapakování nebo povaha trhádku, aby se větší množství najednou přivedlo k vybuchnutí, nebudí nikomu bez zvláštního rozložného rozhodnutí (dobrého zdání technického a administrativního komitétu vojenského) nikdy více trhádku najednou zmámeno než 25 kilogramů.

Když se vybuchují trhádku v střelkách 5 až i 25 kilogramů, má být místo, kde se to děje, od úkrytu nejmenš 100 metrů vzdáleno.

II. O maření trhádel septima vybuchujících.

§. 10. Do této třídy trhádel náleží výše nížeopřeparity těžko se rozněcují, totiž nitroglycerin, bavlna sířičá (nitrocelulosa), dusičná nebo sítkovaná, a preparáty příměsími jiných těžko se rozněcují, jmenovitě z trhádel v Rakousku obvyklých: dynamit a prate křemené č. I., dynamit č. II., III. a IV., bílý dynamit, sbíhající dynamit, rhexit č. I., spravený rhexit č. II. a III., celatona dynamit A a B, fulgurit, dynamit z bavlny sířičá, dusičná sířičá bavlna, vlákná sířičá bavlna, kofedín a p.

§. 11. Preparáty této skupiny, které (po učiněné próbě) mohou se plamenem snadno zapáliti a s tím pak úplně (preparáty nitroglycerinové však jen když nejsou zmámeny), mají se, když jsou tu v prostě způsobě such v patronách a lehkou obálkou, zmámiti dle toho, co ustanoveno v §. 4., když byly prostě trhádku ve způsobě jitraice rozsypané nebo patřou v příděli uzavřené těsně k sobě přiléhavě.

Preparáty nitroglycerinové nebudí ve vodě mařeny jednak proto, že důležitě tohoto způsobu maření jest nedokonalý, jednak z příčiny veřejné bezpečnosti.

§. 12. Preparáty, které buď naprosto nezbytá nebo chytájí těžko, potažiti které neznadno dále hoří, též zmámité preparáty nitroglycerinové přiváděny buďte k vybuchnutí kapalnou trhátkou způsobem v §. 7. uvedeným a četře opatření v §. 8. uvažová.

Jest-li preparát měkký (čistový neb prachovitý) a má-li se do něho kapsle trháci bez náleží vložiti, tedy se kapsle tímto způsobem na některém příhodném místě vstříci do trhádky dotud, pokud jde náděrná obálka její, a přivázo se špagátem nebo jiným způsobem, aby nevypadla.

Pak-li preparát jest tvrdý, jako na př. stlačená bavlna stříleci nebo zmrzlý dynamit, shledají se snad datiny, k zavedení kapsli trháckých již zvlášť připravené. Nejsou-li se však takové datiny, anebo jest-li trhádko ve velkých patronách aneb v obálce k odporu způsobné, buďteš upravené kapsle, jest-li trhádko v patronách, na podléhající straně těchto patron, jinak ale dle veliké délky kapsle k náděrné trhádko zdrtující dobře přiléhající, špagátem nebo něčím podobným upravený a způsobem výše připomenutým (§. 7.) k vybuchnutí přivedeny.

Co se týče toho, mnoho-li trhádko se má najednou k vybuchnutí přivesti, má platit to, co ustanoveno v §. 9.

§. 13. Menší trhádko, na př. vřiká bavlna stříleci, zmrzlý dynamit an spruce křemenná a p., nemohou se ani kapslemi trháckými k vybuchnutí přivesti, protož musí se udělati, jakož k zavedení výbuchu potřebí, způsobem vybuchnutím některého jiného preparátu, na př. dynamitu, který není zmrzlý, suché stlačené bavlny stříleci a p.

K tomu konci soustředí se tento náboj zapalovací (patrona zapalovací) co nejvíce k té části trhádko, která se má zničit a upová se tak, aby k této části, patroně, nebo náděrně co nejbližší přiléhala.

Tento náboj k zavedení výbuchu ustanovený nemá, dotýče-li se přímo trhádko, které se má zničit, tíži menší než 20 gramů, dotýče-li se však jen strany náděrně nebo prvně obálky patronové, nemá tížiti menší $\frac{1}{4}$ kilogramu.

Týž náboj zapalovací buďteš kapsli a štěrou zapalovací upraven a dle toho, co ustanoveno v §. 7., k vybuchnutí přiveden.

§. 14. Menší částky trhádek mohou se, když maření vodou nemá místa a když pro nebezpečnoství ohně není radno, aby se spálily nebo k vybuchnutí přivedly, neškodněji utíráti také tím, že se rozsypan na některém místě vzdáleném, co nejmenší množství (na štěru, pastvě, louce).

Za tou příčinou buďteš trhádko v prosté způsobě rozsypano tak, aby se co možná po velké prostote rozdělilo, zvlášť aby na asi 10 čtverečných metřů plochy nepřítulo více trhádko nežli jeden gram.

Zaneřádily-li by se rozsypaným trhádko snadně domáci, aneb bylo-li by se obávaní, že rozsypané trhádko bude někde všdem nebo vodou zase v jedné sešláno, tedy se nemá rozsypaním mařiti.

Trhádko má se tedy jen výjimkou rozsypaním mařiti a nemá se to často po celé na jednom a též polí činiti; vůbec může se trhádko tímto způsobem mařiti jen tehda, když tu jest, ať jest měkké nebo zmrzlé, ve způsobě prachu, nikoli však, když čini souvislé čtvercové tvrdé hmoty, dle případu tvrdé patrony, které se musí teprv rozlamovati nebo rozpuštěti a rozláhevati.

§. 15. Do mnohých poměrů mohou se trhádko, která se vodou buď naprosto nemohou zmařiti nebo se zmaři jen nedokonalě (§§. 3. a 11.), toliko výjimkou a jen na místech tak klukových, že tam nelze kotvi vřhati a kde se nemůže ani plavě ani chováni ryb škoda činiti.

Trhádko však, které mají tak nepatrnou potažnou váhu, že ve vodě plavou, nemohou se tímto způsobem mařiti.

Články trhadel, které se pokud možná vyberou ze svého obvodu, mají se pořizovati tak, aby se na jednom a též místě povrchu vody nevrhala více než 5 kilogramů trhadla.

§. 18. Trhadla, která nepřínaloději v obor této instrukce, zvláště pak kombinace trhadel s preparáty zapalovacími a šňávkovými (raketační signálními, petardami a p.), nemají se zníčovatí, pokud se nevyžádá zmloučké dohodě sdání, dle případu bez intervensce některého zrakce, něčrů mají se nejprv a až do dalšího vyřizení v jámě 2 metry hluboké, pevné a tělnatě nebo zomí pokryté na nějakém vzdáleném místě, pokud možná pod stráží chováti a potom dle další instrukce smazáti.

69.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu dne 25. července 1877,

jiníte se čim náčtíre směrů v pravidlech o provozování jízdy po telezních království a zomí radou říšské zastupujčch, jěže jsou zavedena nářízením, vřládním dne 10. června 1874 (č. 75 náč. říš.).

Dne 1. září 1877 nabudou zomí některé změny v §. 48. pravidel o provozování jízdy po telezních království a zomí radou říšskou zastupujčch, kterých zavedena jsou nářízením, vydaným dne 10. června 1874 (č. 75 náč. říš.); tyto změny jsou:

1. Mezi věči, které se dle č. I., 3 nemohou naprosto po telezních dopravovati, náčtíre také vřna „kolodievé“;

2. zomí vřmí v č. 1., které se dle č. II. mohou pod výmínkou voziti, křede se také „chloroform, olej mirhanový (nitrohořký); jako č. 19. velmi těžké hedřávi kardonatí, souple-hedřávi, bouřrů de soie a chappe hedřávi v plámech“; a jako č. 20. „mlatí dřevěné uhlí“;

3. výmínky, pod kterými se mohou dopravovati věči pod č. II., 1 vypočetně, náčtíre se, potačtíre k č. 19. a 20. zomí se ustanovují, končtíre

4. ustanovení, vřkajčtíre se dopravování prachu sířiččho, těles ohřívčtírejných a patentovaného prachu trřávečho u vřstřtním obchodu rakousko-uhersčm vřřčtíre se s §. 48. dořada a spojčtíre se v jedno ve zvlášttním přídavku k pravidlům o provozování jízdy.

Královský ministr komunikací, s kterým jsou se v té přičině smáveril, vřřčtíre zomí zavedením těchto nářízení po telezních zomí kormy uherské.

Zomí §. 48. pravidel o provozování jízdy dle nového seřtřtí, tčtí zomí přídavku k těmto pravidlům obsahuje se v přilozce.

Chlumecký t. p.

Nové znění.

§. 48.

Které věci nemohou se naprosto po železnici dopravovati a které se mohou dopravovati jen výjimkou.

Kdo by pod falešnou nebo nepravdou deklarací poslal na železnici věci, kterých dopravování buď naprosto není dovoleno, anebo které se mohou dopraviti, jen když se vyplní jisté podmínky, sází kromě pokut nařízenými policejními nebo námořními trestními ustanoveními, i kdyžby se žádná škoda nestala, za každý kilogram takových věcí odeslaných konvenčnímáhi pokutu desí zlatých již podléším těch věcí propadlou a jest kromě toho práve za vůl škody tím větší. Pokutu konvenčnímáhi máže se podle okolností vybráti od odesílatele anebo od toho, komu se vůl pošle.

I. Po železnici nemohou se naprosto dopravovati:

1. Věci, které pro svou váhu neb rozdílnost, pro formu neb pro jinou vlastnost dle účinné železnice nebo dle toho, jak se jí užívá, k dopravování se nehodí.

2. Věci, které se mají výhradně posílati po poště, totiž listy, dvoak listy, správnostivé perly a dvoak věci.

3. Věci výškové, které se od sebe zapálíjí nebo vybuchnutí mohou, na př. prach, barva střelová, vlna kolodiová, láhvy zapalovací (sě na ty, jakto jsou pod č. II. A 6 jmenovány), dvoak mléka, střelba tlaková, stiel tlaková, dvoak tlaková, tělesa strelstrojná, papír strelní (tak jakož Duppelerschanzpapier), nitroglycerin (olej trhavý), soli pikrínokyselá (pikrínová slouž, anilínová slouž atd.), nitrocelulosa, patentovaný prach trhavý (dynamit) a výškové preparáty, v jejichž směsí máže být dusík v substituaci, sě listky zapalovací (amorce).

Přípustní. U vnitřní obchodu rakousko-uherském mohou se: prach a barva střelová, tělesa strelstrojná a patentovaný prach trhavý (dynamit a podob.) pod výjimkou dopravovati (srovn. dodatek k těmto pravidlům o provozování želez.)

II. Výjimkou přijímají se k vožení po železnici:

A.

1. Eter, chloroform, olej mětanový (olej nitrobenový), nafta, líh Hofmannský (kapky Hofmannské), kolodium, stielk ušlechtlý (alkohol stielk), líh dřevěný, cyrový a rektifikovaný, alkohol a spirít.

2. Vápno sodné.

3. Kali uhličitková a slouž kyselina pikrínová.

4. Výškové kyseliny minerální a tělesa olejová a rafinová olejová, lah se sody leptavé, lah sodový a lah z kali leptavého, sě láhoby, v kterých se tyto věci vezly, mimo to v balancích k vožení podléším frásce, barvy frásceové, bílé, šedivé a tučné oleje, vínať líh a jiné likoviny, které nejsou pod č. I. jmenovány, takž brom.

5. Olej terpentínový, olej dehtový (hydrokarbát), olej minerální kamfín, šogolín, pínolín, lehký olej kamenouhelný (benzín), ligroin (petrolejové nafta), minerální olej za mrazení a podobné hmoty, též nádeby, v kterých se tyto věci vešly; oleje špát, též lih salmičkový.

6. Rozleštěná třesl a nádeba (totiž světlá, dřevka a hubky), rozleštěná bezpečet (šedý sapalovoc), když jsou za tepla, hmotě mlčky, ježto průměrně málo prachu sítěčného v sobě obsahují. Buchenská písky na hašení sloně v plechových šelkách.

7. Pasť.

8. Vína a odpadky vinné, šimš žili třipy soušené, odpadky z přeliva, bavlny a plše bavlněné, len, kónopí, koudel, bavry a jiné podobné věci, když jsou namáčedny, též vína strojní, vína mongolá neb chodská, šedry škadlivcovské, nábrý pancové a prýmky na nářadí.

9. Petrolej, syrový a čistý, též šter petrolejový (nafta), jakož i přírodné nádeby, v nichž se tyto věci vešou.

10. Petardy k tlakovým signálům zastavovacím na železnicích.

11. Kapsličky, aradla zapalovací a patrový kovoc.

12. Hlí slatě a stříbrné, platina, zlato a papíry ome přetřítou majet.

13. Obrazy a jiné věci umělecké.

14. Útrojehoviny či arsenikálie, totiž kyselina strojehová (strojeh), zelený strojeh (kaméčka, auripigment), červený strojeh (rosigar), kobalt střepinový (vojáček) a t. p. a jiné jedovatiny.

15. Kopt.

16. Kvasnice či droždí, tekuté i tuhé.

17. Červotočím.

18. Čerstvé kůže, mastovty, slachy, kosti a jiné věci, když vydávají velmi škaredý zápach a způsobují ošklivost.

19. Velmi silké hedvábní kordovaty, souple hedvábní, bouree de soie a chappe hedvábní v plázech.

20. Mlést dřevěné uhé.

Věci pod č. 1. až do 20. jmenované přijmou se k dopravě jen tehda, když se k nim přidá zvláštní list nákladní jízdy věci neobsahující. Co každé věci zvlášť se týká, tato jsou zachovává:

K č. 1. Eiar, chloroform, olej měřičový (olej měřičový), nafta, lih Hofmannský (Hofmannské kapky) a kotelium mohou se odoslati jen v dvojnásobných sítěčcích, a to buď tím způsobem, aby lahve skleněné, v kterýchž jsou hmoty, v sítěčcích hedvábních dvojnásobných byly vyplněny struhý neb pilinami, nebo aby silně kulovité lahve skleněné, které mají obsahovati nejvýš 35 kilogramů, jsou dostatečně věnovány k zapalování obaleny, v tvrdých kádích s příkrasou náležející upravenými byly uzavřeny.

Sitrák sítěčnatý (alkohol struhý) může se dopravovati jedine na otevřených vozích bez plachty a tolika:

a) v nádobách ze dřeva, nádobách namírovaných a ve šterech dobře namírovaných plechu železných, obsahujících až do 500 kilogramů té hmoty;

b) v nádobách vlněných, z plechu železného shtovcových, náboře a dolo přiletovanými železnými obradami smolených nebo v kádích a vyinkovanných plechu železných. Takové nádeby nebo kouve nemají obsahovati více než 50 kilogramů a mají býti buď přetřítými kůží obaleny anebo v hedvábních pilinami nebo struhý vyplněných zapalovací;

c) v nádobách skleněných, vložných do pusiek plechových plávnami neb otruby naplněných.

Lik dřevěný, vyrobený a rektifikovaný, alkohol a spirit dopravovati se mohou jen v sudích, lahvích skleněných nebo nádobách plechových.

Tyto lahve a nádoby zapakovány buďte tak, jak výše v příčině cteru sd. nariadeno.

K č. 2. Zelené víno může se voziti toliko na vozích neptikrytých.

K č. 3. Kaš kyselokyselé buďte hodlivě zapakovány do hrnčatých sudů nebo beder papírem vylepených. Čistá kyselina pikrinová přijímá se k dopravě jen tehda, když spůsobily chemik vydá o ni od něho vyvážení, že jest čistá a není v níčem nebezpečná.

K č. 4. Balony, v nichž se rozestlají kyseliny minerální (kyselina sírková, olivní, kyselina solná, kyselina sarrátová, kyselina chloravá) sd., buďte dobře zapakovány a zvláště do nádob silným nádrin k pokodlněním jiné vřidnosti opatřeny (také do košů pletených) vloženy. Nebyly-li by balony takové hodlivě zapakovány, a bedry anebo nádoby nádrin k pokodlněním jiné vřidnosti opatřeny, seřeba jich k vození přijímati.

Balony, potažené láhvě s červenou koftiči se kyselinou sarrátovou vloženy buďte do nádob, obložených sudem velmi hustou nebo jinými příhodnými substancemi suché země se do objemu jim rovnající.

Kyseliny minerální buďte vždy o sobě naloženy a nebudou s jinými chemikáliemi do téhož vozu dávány.

K č. 5. Hydrokarbát aneb podobné substance, když se posílají v nádobách plechových nebo baloních skleněných, které nejsou vloženy do košů, přijímou se k dopravě jen tehda, když tyto nádoby neb balony jsou do košů zapakovány. Olej terpentýnový a jiné épravé oleje dopravují se jediné ve vozích nepřikrytých.

K č. 6. Za balony a kyseliny minerální (kyselinou sírkovou, kyselinou solnou, kyselinou sarrátovou sd.), sd. za balony a olejem dehtovým (hydrokarbátům), olejem minerálním, kadmětem, fosforem, píselinou, lehkým olejem kamencolehým (benzínem) a podobnými substancemi, když kolie nevdá více než 75 kilogramů, počítá se dopravě dle skutečné váhy. Posílá-li se balon nebo několik balonů větší výše 75 kilogramů, může správka železnice žádati dopravěné za 2000 kilogramů, i když balon 2000 kilogramů nevdá, a odesílatel nebo adresát má dáti sáru více tyto do balonů naložiti a s nich odvésti. Odesílatel a adresát nemají tedy práva, z strany náležte balonů, ze toho se týče, náležte na železnici žádati, se v příčině jiného zboží se dopoušti. Pak-li by adresát nejděle ve třech dnech, když balony doplnu na želez. dopravati, aneb vlastně když se mu oznámí, že balony došly, věci z nich naložiti a pro ně nepřijít, má železnice právo, dáti balony, lečte toho, se nariadeno v čl. 61., alinea 1., do skladů anebo je odvozovati speditérovi. Nem-li lze toho státi, buďte balony bez dalších okolků prodány.

K č. 7. Rozbítáčka třecí a nádrin, sd. rozbítáčka bezpečná a štěry zapalovací buďte do sudem ze silného plechu železného aneb alespoň do prvních beder dřevěných, ne větší než 1,2 metru kubického, hodlivě a pevně zapakovány, tak aby bedry uvnitř byly zcela vyplněny. Zvenka buť na bedních stětině naplněno, se obsahují.

Barbové písky na hoření sd. přijímají se k vození toliko v bedničkách sd 6 až do 10 kilogramů obsahujících, které jsou uvnitř papírem naloženy, a vlož se mimo to do velkých beder též vylepených.

K. č. 7. Fosfor buď rozen obklopen a v paškách plochových, které nanejvýš 6 kilogramů obsahují a jsou zalatovány, do silných beden a pilinami pevně zapakován. Bedny mají se kromě toho adlešně do každého plátna zabaliti, mají státi na dvou horních krajích silná dřevka, nemají vískiti více než 75 kilogramů a má se na nich zvernit napsati, že „obsahují fosfor“ a slovo „vrch“.

K. č. 8. Podají-li se věci toto jmenovaného způsobu k oděšání, potřebí, aby bylo a nákladního listu viděti, zdali jsou namáčány 500 mír. Jest-li namáčány, nabídi se jen na vozích nepřikrytých. Nemá-li na listě nákladním v té příloze nic psaného, má se na to, že věci naslazené jsou namáčány a podobě toho se nalozí.

Namáčaná vína, zvláště namáčaná vína střežená, vína, bobská mango nebo šeddy, má se k podobnému oděšitelovu naloziti na vozy otevřené, přikryvadly opatřené a máže se, zdá-li se s tím správa kolennice, naloziti na vozy s krytem vstavat.

K. č. 9. Petroleji a éter petrolejový (radu) přijímá se k dopravě toliko ve zvláště dobrých, trvanlivých sudcích nebo v paškách plochových, zapakovaných do beden pilinami neb omůvy naplněných, aneb v dobře zalatovaných nádobách ze silného bílého plechu čtverhranné formy nákladní zděli a máti asi 21 centimetrů a vyšší asi 21 centimetrů, ješto jsou vždy dvě v bedně a přitom nejmenší 1₂ centimetru silných tak zapakovány, že nádobu nemohou se oděšati. Vzala-li by některá nádoba plechová na cestě nějaké porušení, tedy se hned složí, a to se ješto v sobě obsahuje, předtím se co možná nejlépe k ruce oděšitelově. Petroleji a éter petrolejový dopravuje se jen v nepřikrytých vozích. Kdyby v celém řízení opovržlivou dopravu byl tím způsobem, že by bylo potřebí, přikryvadlo na vše dobře zakrytí a složen zaliti, tedy se k dopravě nepřijímá.

K. č. 10. Petardy buďte pevně do oběťníků papírových, do pilin nebo do gypsu zapakovány aneb jirků pevně a od sebe položeny, aby se od kapsle plechové ani mezi sebou, ani jiného tělesa dotýkati nemohly; bedny, do nichž jsou petardy zapakovány, buďte z pevně zapakovaných nejmenší 2₄ centimetru silných zhotoveny, dřevky dřevěnými staveny, úpruž nepromáčkávaný utělný a do druhé nepromáčkávané bedny vložený; bedna zevnitř nemají více než 0₂₅ metru kulikového.

Petardy vezmou se k dopravě jen tehda, když na listě nákladním jest dřívešně vysvědženo, že jsou dle předpisu zapakovány.

K. č. 11. Kapsličky či zápalky, zradla zapalovací a patrosy kovové buďte bedně do prvých beden nebo sudů zapakovány a na každou kolíji buď přilopena cedulka s nápisem „kapsličky“ atd.

K. č. 12. Čeho jest k tomu potřebí, aby se k dopravě po kolennici přijaly buď státi a stříbrné, platin, drabé kovy a peníze ražené a papírové, ustanovuje se zvláštními předpisy jedné každé kolennice.

K. č. 13. Dopravování obrazy a jiné věci umělecké povahy jest správa kolennice jen tehda, když v listě nákladním není pojmavená cenz.

K. č. 14. Anonikálie či utřejkoviny, totiž kysočina utrejková (utrejek), sluz utrejek (kazeňka, ascipiment), červený utrejek (realgar), střepinutý korbál (myšák) a t. p. přijímá se k dopravě jen tehda, když jsou zapakovány do dvojnádobných sudů nebo beden. Dno u sudů buďte opatřeno obroucení vloženými a víka u beden chráněna nebo kolennými paní. Vnitřní sudy nebo bedny buďte se silného, tvrdého dříví uděšány a uvnitř hustým plátnem nebo podobnou hustou tkaninou zalapeny.

Na každé kelijce budí žernou olejovou barvou štátněložitelnými písmenky napsáno slovo: „Utrejtek (jed)“.

Jiné jedovaté preparáty kovové (jedovaté barvy kovové, soli kovové atd.), jakož jsou určitě preparáty ze rtuti, totiž: kalomel, precipitát bílý a červený, cinob, soli a barvy měďné, totiž: měďný vítrník, příchť měďná, zelená a modrá barviny měďné, preparáty olovné, totiž: kletj olovný (masička), minium, cukr olovný a jiné soli olovné, kěl olovná a jiné barvy olovné, popel cinový a antimonový, mohou se na kelijci k větší podati jen v nádobách nebo bednách kusových, z pervače, tvořící díly zhotovených a víšenými obložení nebo pasty obkličujícími opatřených. Obkličování sudů neb beden má být takové, aby odškrcím při větší nevykráslivosti, udebním a p. hmota štrbinami nemohla se vytráti.

K č. 15. Kopt příjtná se k dopravě toliko v bedňkách malých v trvanlivých kólech zapakovaných nebo v nádobách, zálopaných vrstvi papírem ve vodním skle naplněných.

K č. 16. Kvanice, tekutá a tuhá, dopravují se jen v nádobách, které nejsou neprůhledně zafarby.

K č. 17. Červecodimá dopravuje se jen ve vozzech obložených a dobře přikrytých.

K č. 18. Víci způsobu tuto jmenovaného příjtna se k dopravě a posílají-li se po kusích, jen když jsou náležitě zapakované, nezapakované pak jen tehda, když se jich nalozí plný vůz.

K č. 19. Těškové hedbávi kordonetní, souplé hedbávi, bouree de soie a chappe hedbávi v písmech může se voziti jen v bednách. Jsou-li bedny určitě vyšší než 12 centimetrů, mají se vstřev hedbávi do nich víšeného prostorami dutými vyšší 2 centimetrů od sebe oddělit. Tyto prostory oddělají se rošty dřevěnými, které se skládají ze žvercových latí, se stranami 2 centimetrů, ve vzdálenosti 2 centimetrů a jsou na koncích dřevěnských příštními hákami spojeny. V postřanních stěnách těchto beden oddělení hedbí díry sejmoutě 1 centimetr široké, které jsou na duté prostory mezi latěmi, aby se mohlo vytkou skrz bednu projíti. Aby pak se díry v bedně nemohly zakrytí a stěti se zbytnějí, hedbák zvanou na kraj každé strany křehkým přibitý dvě líty. Když se podá hedbávi k dopravě, má být z listu nákladního patros, jest-li nákladního druhu výše uvedeného čili nic. Není-li v nákladním listě nic takového udáno, má se za to, že jest hedbávi takového druhu a dopraví se jen tehda, když jest dle předpisu zapakováno.

K č. 20. Mléčné dřevěné uhlí čerstvé rozpálené může se voziti ve schránkách ze silného lezného plechu neprůhledně zafarby.

Když se podá mléčné uhlí dřevěné k dopravě, má být z nákladního listu vidět, jest-li čerstvé rozpálené čili nic. Není-li to v listě nákladním udáno, má se za to, že jest čerstvé rozpálené a dopraví se jen tehda, když jest dle předpisu zapakováno.

B.

Sezo, rákos (ně na rákos španělský), borha, slama (také rojrová a ledná) a roslinám herou se k dopravě nezapakované, jen když jsou náležitě přikryty, a když mimo to odskřatel i příjtnajcí tyto věci sami naloziti a složiti dají. Také má odskřatel, když toho správa leznice požádá, dáti tyto věci přikrytí, rovněž jako gyp, lah vápnový, opuka čili krupník a uhlí dřevěné.

C.

Jsou-li při nakládání nebo vození některých věcí podle uvážení správy v kolonii, které je přijímá, nějaké zvláštní obtíže, může správa se praroditi, že budou dopravny, když se dosti učíní tomu, od se v každé případnosti stane unávení.

Přidavek

k prováděním a provedením jízd, vydaným dne 16. června 1874 (č. 25 zák. říšsk.) pro kolonii království a zemí (radou říšskou zastupujících, jest se tyto dopravování práchu střelnicího a trhavého (práchu dynamitu), hoblin střelnicí, těles ohňostrojných, patentovaného práchu trhavého a jiných věcí vybuchujících.

K §. 48.

U vnitřním obchodu rakousko-uherským přijímou se k dopravě: prách a hoblin střelnicí, těles ohňostrojná a patentovaný prách trhaví (dynamit a pod.) a vtráskami nite polokovými a jin vědla, když se k nim přiloží zvláštní listy nákladní, které v sobě jiných věcí neobchávají, totiž:

Prách střelnicí jaký koli zapakován buď v dřevěná (množka prachová v dvojnásobných) pytích oválných a mimo to v sudích dřevěných dobře obvedených a chráněni vložkami oprotivých.

Hoblin střelnicí zapakováni se má jako prách střelnicí v pytlích oválných a sudích na prách, nedá-li se však do pytlí, tedy v bednách dřevěných papírem vyložených.

Tělesa ohňostrojná mohou se na kolonii poslati jen v bednách dřevěných dobře se navrtajících, v nichž každé tělo má být kousek povně obklopeno.

Patentovaný prách trhaví (dynamit a p.) může se k dopravě přijímati jen vědla, když pochází z nějaké fabriky, její výrobky dle schválení úředního k vození po kolonii se hodí a s legitimací a známkami ochrannými v té přívěsné potěbování na kolonii se posílají. Tento prách buďž nejprve do papru a potom do dřevěných beden nebo sudů plněných naplněných zapakován, které dřevěné nádobky mají být dřevěnými chráněni a hřebíky uzavřeny.

Mimo to četiti jest předpisů zvláštních, a zapakování každého druhu patentovaného práchu trhavého vydaných.

70.

Zákon, daný dne 20. července 1877,

jest se tyto úkazy nákladu na úplatí správy luhajz kři Vídně.

§ přivolením obějí měnovy rady říšské vůli se kři nákladní takto:

§. 1.

Poklad státní zúčastní se v nákladech na upravení Darsje kři Vídně od Nascherla až k Fischamendu, pokud se jich bude nad sumu 24,800.000 sil. v zákaz, danou dne 8. února 1869 (č. 20 zák. říšsk.), přiměřenou k dokončení tohoto díla dále hledati, tčinnou, to jest nejvyšší sumou dvou milionů silých,

pod tou výminkou, že třetinu těchto dalších nákladů vezme na se země Dolno-rakouská a třetinu hlavní a sídelní města Vídeň.

Tím se něčeho změnil v tom, co ustanoveno v §§. 2. až do 4. zákona uvedeného.

§. 2.

Ministerstvo finanční dává se nase, aby za třetinu nákladů, kteras pokrhal státní na se vezme, způsobem tento poklad co nejrychleji shromáždím opatří a sebral jí vadlé potřeby operací divění a oché nebo společně se dvěma jinými interesenty provedeno.

§. 3.

Ministerium náležitosti vnějšních a finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Laxemburku, dne 29. července 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Preiss m. p.

71.

Zákon, daný dne 30. července 1877,

jest se týče hodnosti a příjmu profesorů na oběma ústavě polytechnických v Prase.

S přivolením obějí sněmovny rady Říšské vidí se Mi na přičiněni doplnění zákona, daného dne 17. března 1872 (č. 27 zák. Říš.), nařídit takto:

§. 1.

Systemizovaný plat říšských profesorů na oběma ústavě polytechnických v Prase vyměřuje se na 2000 sl.

§. 2.

Říšští profesori obějho ústavu postaveni jsou v VI., mimořádní profesori v VII. třídě hodnosti a mají právo k přidavkům aktivnímu téžto třídám hodnosti příslušným.

Co ustanoveno v §§. 2., 4. a 16. zákona, daného dne 17. března 1872 (č. 27 zák. Říš.), má také platnost v příčině profesorů obějho ústavu v §. 1. uvedeného.

§. 3.

Funkční přidavek rektora zvolného činí na oběma tomto ústavě 800 sl.

§. 4.

V náležitých právních profesorů na oběma ústavě polytechnických již zřizovaných tímto zákonem nic se změnil; říšští profesori však mají se ve třech náležitých

od toho dne, kdy tento zákon musí nabude, prohlásiti, zdali chtějí i přístě přistoupitiho jim práva decendálního zastupování vlády anebo zdali chtějí, aby se k nim budoucně hlásili podlé tohoto zákona.

§. 5.

Tento zákon vstoupí ve skutek první den měsíce od vyhlášení nejprve přístě, a ministři vyobcováni učteno jest, aby jej přivedli k vykonání.

V Laxenbaku, dne 20. srpna 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr m. p.

72.

**Nářízení, vydané od ministerium finančí dne
10. srpna 1877,**

o tom, že se stávají administrace berní pro každý okres hlavní a sídelní města Vídeň.

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 5. března 1877, určeno jest postavení administrace berní pro celé hlavní a sídelní město Vídeň a předměstí, a ustanoveny jsou pro každý z Vídeňských měnských okresů č. I. až do IX. berní administrace o solé, kterých administrace počnou dne 1. září 1877 úřadovati.

K administraci berní pro IV. okres ustanovené přičlen jest také okres X.

Duň z výdělků a z příjmů pro společnosti akcionářské a podnikatelské, které jsou postaveny veřejně poštý úřad, vyšetřování bude přístě na místě postavení berní administrace pro město Vídeň berní administrace I. okresu,

Preiss m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo XXVII. — Vydán a rozeháněn dne 23. srpna 1877.

73.

Nařízení, vydané od ministerium záležitosti duchovních a vyučování dne 31. července 1877.

Ježto se týče statutu umělecké školy v Krakově.

Ježto c. a k. Apoštolské Veličenství učinil jest Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 29. ledna 1876, nejzvlášťivěji schválil náležející statut umělecké školy Krakovské, kteráž počátkem roku studii 1877/8 vstoupila ve skutek:

S t a t u t

c. k. umělecké školy v Krakově.

§. 1.

Škola umělecká v Krakově zřízena jest k tomu, aby jednak poskytovala lidem příležitost ku vyučení se v kreslení od ruky, jednak aby je vedla k samostatné umělecké činnosti v malbě.

§. 2.

Na této škole vyučuje se:

- a) jakožto hlavními předměti: kreslení od ruky a malování,
- š) jakožto předměti pomocnými: anatomie, perspektiva a stylizace (spojené s praktickým cvičením), historie obecné a kulturní a historie umění.

§. 3.

Na té škole jsou pro hlavní předměty v §. 2. uvedené:

1. obecná škola kreslíká,
2. obecná škola malíká.

O jmenovaných předmětech pomocných konati se budou přednášky zvláštní.

Jak tyto školy budou zřízeny, ustanoví se řídem studii, který se má předložit ministerium vyučování ku schválení.

§. 4.

Obecná škola kreslítecká má za úkol: aby se na ní mohli vzdělávat ti, kteří mají ku svému povolání zapotřebí, by si osvojili jistou hbitost v kreslení od ruky, a všílil se ti, kteří choří své umělecké nadání zkouší a k pravým studiím uměleckým se připravovali.

Těm bude úkolem této školy, aby dle předpisů v tom vydaných vzdělávala v tříletém běhu učitele kreslení na školách obecných, měšťanských a středních.

Do této školy budou bez výjimky přijímáni ti, kteří odbyli v dostatečným prospěchem čtvrtou třídu nižší školy reálné nebo reálného gymnásium.

Ti však, kteří s dobrým prospěchem skončili nižší gymnásium, nebo kteří již dosti učinili tomu, nebo se v příslušné povinnosti školní vyhledávají v §. 21. říšského zákona o školách obecných, daného dne 14. května 1869, jakož i ti, kteří jsou v dospělém věku, mají zkouškou přijímací prokázat, že si osvojili přiměřenou hbitost v kreslení od ruky.

§. 5.

V obecné škole malířské má se dávati chováním přiležitost, aby v ní dosti takového vzdělání uměleckého, jak obecného tak i technického, by byli k samostatnému cvičení se v malířství dostatečně připraveni.

Vyučování na této škole trvá vůbec tři léta, a kdo v ní chce vstoupiti, má prokázat:

- a) že s dobrým prospěchem skončil studiu nižšího gymnásium, nižší školy reálné nebo některé školy těchto ústavů na rovnou pokládané, anebo že nabyl vědomostí, rovnajících se těm, jichž se na této škole vyhledává,
- b) má prokázat, že nabyl vzdělání, vynáležitelského se nad počátky vývoje umění, na kterouti příčinou má předložití práce a podrobnosti zkouška přijímací, z kteréž lze za pravé míry, že kandidát má povolání ke studiu malířství.

Žáci, kteří škola kreslíteckou skončili a prokázali vyroběním, že nabylí dostatečné hbitosti v kreslení, jsou této zkoušce uproštěni.

§. 6.

V případě potřeby a možnosti může se státi speciální škola malířství historického, v kteréž by se chování vedli k samostatné činnosti v tomto odvětví umění.

Kdo chce do této školy vstoupiti, má buď prokázat, že s dobrým prospěchem skončil studiu na obecné škole malířské, nebo má předložit práci svého umění a podrobnosti zkouška přijímací, z níž jest patřeno, že dosáhl úchvu, kterýž jest úkolem školy řešen.

§. 7.

Účinnost na škole umělecké skládá se:

1. z ředitele v VI. třídě hodnosti, kterýž má přijaty řádného profesora na Královské universitě,

2. ze dvou profesorů v VIII. třídě hodnosti, kteří mají 1200 zl. ročního platu, právo, postupovati v 3 přídatké kvinkvenciálních po 200 zl. a 300 zl. přídatku aktivního, a

3. ze dvou profesorů v IX. třídě hodnosti, jenž mají 1000 zl. ročního platu, točť právo, postupovati v přídatky kvinkvenciální, a 300 zl. přídatku aktivního.

K přednáškám o předmětech pomocných povolí se docenti honorovaní.

Byla-li by škola kresličská nebo malířská přeplněna žáky aneb prokazala-li by se jinak toho potřebu, může ministerium vyučování v každém takovém případě povoliti, aby se přivzali asistenti.

§. 8.

Na škole umělecké důstojna jsou pro lepší vzdělání umělecké stipendia, v příčině kterých jsou vydána zvláštní nařízení.

§. 9.

V obecné škole malířské a dle případu v speciální škole malířství historického žánru se každý rok vřtavy školní. Škola speciální jest také povinna, posílati práce na větší periodické vřtavy státní, společně s akademií Vídeňskou sdělované.

§. 10.

Pro opatřování knih, rytin a odlišně gypsových ustanovena jest zvláštní komise, skládající se z ředitele jakožto předsedícího a z profesorů i docentů. Kterákto komise má ku konci každého školního roku podati k ministerium správu o své činnosti.

§. 11.

Ředitelé svědčeno jest, aby činili práce, ke kterýmž není výšklo rozhodnutí potřebné a činili opatření neodkladná, která však mají přímou jen povahu.

Na něho náleží, aby činil návrhy k jmenování profesorů a připsutěním docentů, aby propůjčoval stipendia a podával ministerium správy výroční, v jakém způsobu jest a jak prospívá vyučování. Zvláštní povinnosti jeho jest kromě toho, aby měl bližší dohled ke všem částem ústava a přihlížel k tomu, by se v té příčině statuta dosti činilo.

Pod ním postaveno jest veškeré učitelstvo a služebnictvo. Jemu přisláží, činiti pozvání ke schůzím sboru učitelského a předsedati při nich.

Konečně povinen jest mítí příhodné šňstvenství o vyučování.

§. 12.

Sbor učitelský školy umělecké skládá se z profesorů obecné školy kresličské a malířské. Naň náleží, aby se radil o všechkých vnitřních záležitostech školních a činil návrhy v příčině jich.

Týž sbor má se k vyřídění ředitelovu nejmenš jednou za měsíce shromažďovati a protokoly o sezeních ministerium předkládati.

§. 13.

K tomu konci, aby se ve shromážděních sboru profesorského řádně před-
sílalo, buď sepsán a ministerium ku schválení předložen řád jednací.

§. 14.

Skola učitelská postavena jest pod ministerium vyučování, korespondence
s ním však jde skrze prezidium mistodržitelství ve Lvově.

Stremayr m. p.

74.

Vyhlašení, vydané od ministerium obchodu dne 10. srpna 1877,

jesto se týče některých změn v listě povolení ku stavbě dolnorakouských železnic jihu-
spádních, daním dne 3. listopadu 1874 (§. 10 zák. říšsk. na r. 1873).

Dle zákona, daného 16. července 1877 (§. 64 zák. říšsk.), týkajícího se nej-
výšších tarifů za dopravování osob po železnicích, 638 a Nejvyššího zmocnění
zněhoje se §. 8. listu povolení ku stavbě dolnorakouských železnic jihospádních,
daného dne 3. listopadu 1874 (§. 10 zák. říšsk. na r. 1873) a mají na místě pra-
videl tam uvedených dopravování osob se týkajících přátnost s nimi pravidla náše-
polažena.

1. Nejvyšší tarify za dopravování osob má býti:

	za osob v m. třídě.
v I. třídě	4/8 krojcaru
„ II. „	3/4 „
„ III. „	2/4 „

rak. stálo ve středě.

2. U rychlovlaků mohou se tyto stáby tarifové o 20 procent zvýšiti, když
sevemem jen vozy I. třídy, a když průměrná rychlost oběhu vlaků (počítajíc i zdr-
žení se na stacích) širí na trasech, kde není stoupání 15 pro mille a výše, nej-
méně 27 kilometrů, na trasech pak, kde jest stoupání 15 pro mille až esclus.
25 pro mille, nejméně 24 kilometrů za hodinu času.

Na trasech, kde jest stoupání ještě větší, ustanoví rychlost rychlovlaků a. k.
ministerium obchodu.

3. U vlaků smíšených buďte tarify výše položena o 20 procent sníženy.

Výmínky a tohoto ustanovení mohou se povoliti jen na trasech, na nichž
jezdí jenom vlaky smíšené, a jest k nim potřeba výslovného schválení a. k. mi-
nisterium obchodu.

4. Viděla-li by se toho potřeba, aby se tarify ještě více snížily a nemohla-li by společnost v takovém případě přiměřeného polehnutí v III. třídě však pociťtým dopřít, tedy bude povinna, zavést k vybídnutí ministerium obchodu na trasech, které toto ministerium pojmenuje, IV. třída (vozí ke státní), na nichž se placiti má 1 1/2 krejcaru rak. šila ve středě za osoba a za kilometr.

5. Co se týče sázeb tarifových za dopravování zavazadel, vozů a živých zvířat, ještě a dopravováním osob souvisí, než co se týče vedlejších ustanovení v příčině dopravování osob, má se společnost spravovati tím, co nařídilo neb nařídí o. k. ministerium obchodu.

Na každý lístek jízdní ustanovuje se 25 kilogramů zavazadel zdarma, a za každý poloviční lístek 12 kilogramů.

6. Při vypočítávání cen jízdních a sázeb tarifových za dopravování věcí, které a dopravováním osob souvisí, má se položit za základ na trasech, kde stoupání činí 15 pro mille a výše, 1%, nádobná částka toho kterého silného stoupání a padání.

7. Společnost jest povinna, kdy koli se zavedou nové tarify při dopravování osob, než kdy koli se zruší nebo změni tarify již zavedené, oznámiti to dle nařízení o. k. ministerium obchodu obecně 14 dní dříve, než taková změna v tarifích vejde ve skutek.

8. V tom, co ustanoveno o dopravování osob vojenských, tímto nařízením ničeho se nemění.

Chlumcecký n. p.

75.

Nalízení, vydané od ministerium financí dne 13. srpna 1877.

v tom, že se užívá dvojbarevné znamení kolekové na kartách za káží.

Od 1. října 1877 počínajíc, užívati se bude o. k. centrálního úřadu kolekovního ve Vídni ke kolekováním karet na káží nového stroje, kterým se znamení kolekové ve dvou barvách vytiskne.

Toto znamení obsahuje okolo císlečského orla v proufítku v červené barvě vyvedeného ve dvojnásobném modrém kruhu nápis vší modré barvy: „k. k. Kartenzempel“ a po obou straně nápisu osoba, uprostřed kteréž jest díra.

Předls n. p.

**Nářízení, vydané od ministeria práv dne 18. srpna 1877,
s tím, že I. obecní okres „Favority“ ve Vídni přilévá se k okrajků městského delegovaného
okresního soudu Wiedenského.**

Podle Nejvyššího směřování, jehož datum 14. srpna 1877, znělo se po-
stávka X. nářízením ministeriálním, vydaného dne 25. listopadu 1858 (S. 249 zák.
Hřst.) a desátý obecní okres Favority ve Vídni, z části katastrální obci Land-
strasse, Wieden a Marokta nově složený přilévá se k okrajků městského delego-
vaného okresního soudu Wiedenského, čímž se část z III. obecního okresu Land-
strasského k okresu Favoritskému přilévá a okrajků městského delegovaného
okresního soudu Landstrasského vylučuje.

Toto nářízení vstoupí ve skutek dne 1. října 1877.

Glasen n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXVIII. — Vydána a zveřejněna dne 25. srpna 1877.

77.

Narižení, vydané od ministerium zeměbránní dne 10. srpna 1877,

ježto se týče některých ustanovení pro vzešení ve skutek §. 18. zákona o povinnosti branné.

Podle §. 18. zákona o povinnosti branné, daného dne 5. prosince 1868 (č. 151 zák. říšsk.), mohou osoby službou brannou povinné, které nejsou způsobilé k pravé službě válečné, jsou však způsobilé k jiným službám pro potřeby válečné a jich občanským povoláním se seznávajíce, v případě války k takovým službám povolány býti.

Osoby takové službou brannou povinné zavázány jsou dle §. 2. Stálo 3. instrukce k vykonání zákona o povinnosti branné konati služby toho způsobu až do konce 32. roku věku svého, a mají se tu, kde se časa potřebí sdělují, přihlížeti k jich přičinlivosti domovské, k vyplnění této povinnosti přivolaň.

Aby §. 18. zákona o povinnosti branné dále k vykonání přišel, ustanovuje se po úmluvě s říšským ministerium vojenství toto:

1. Osoby službou brannou povinné berou se ke službě jenom v okresu doplňování.

Ke službě vně tohoto okresu mohou se bráti jen tehda, když jest předvidati, že služba bude dále trvati (číslo 7. a) a k tomu konci, aby se doplnila potřeba, která v okrese ukraťiti nebo, při čemž se má k okolnostem rodinným a k prospěchu hospodářství státi.

Doba, od které počínají, §. 18. zákona o povinnosti branné čítá se v přímém úvěti, jest první den mobilizace rozkazem mobilizacím Jeho Veličanství ustanovený.

2. Konati služby pro potřeby válečné a povoláním občanským se seznávajíce jsou zavázány:

a) osoby službou brannou povinné, počínají v ně také staviti se první třída věku roku mobilizacního, které byly při posledním pravidelném stažení, ku

kteřím byly povinny přijíti, buď k naspěti postavení nebo k vymazání z listy dostavovací klasifikovaný, a to onyma hem ujmou jich povinnosti dostaviti se v druhé, pozdější třetí třídě věku; tytéž služby konati jsou povinni rezervisté náhradní, kteří v případě války z určení komise dostavovací ze strany rezerva náhradního se vynášejí; osoby službou brannou povinné v evidenci obrany zemské dané, které poskyvše titulu osvobození byly od komise dostavovací k naspěti postavení nebo k vymazání klasifikovaný; též osoby službou brannou povinné, které dříve, než dokonaly povinnost služební, byly pro neschopnost ke službě vyloučeny ze svazku státního vojska, hodstva vyloučeného nebo obrany zemské propuštěny;

- 4) ti, kteří za platnosti zákona a nařízen před zákonem o povinnosti branné vydaných při posledním doplnění vojska, při němž byli podle jich třídy věku k dostavování povoláni, pro dočasnou nebo trvalou nespůsobilost k odvodu nedošli nebo die padli třídy věku a losa co nadpočetní odpadli, a však pro nespůsobilost k pravé službě vyloučeni, podle článku V. zákona, daného dne 6. prosince 1868, nezachli ke službě ve vojsku, v hodstvu vyloučeném nebo v obraně zemské povoláni býti a z 32. roku věku svého nebyli ještě vykročili.

3. Služby pro potřeby vyloučené buďte vůbec upraveny:

- a) ti, kteří jsou v postavení či poměru náterem v §. 17. zákona o povinnosti branné jmenovaném;
- b) dělníci státní a obecní, starostové obecní a ti, kdož přilakají k některé jiné kategorii povolání v §. 24. zákona o povinnosti branné uvedený;
- c) ti, kteří, hledíc k taxě vojenské (§. 53. zák. o pov. branné), byli od komise dostavovací (přeskoušené) nalazeni nespůsobilí k výdělku; konečně
- d) nemocní, kteří auterentickým, též od obecního starosty potvrzeným vyvědčením lékaře a veřejně službě odrazovali ustanoveného, anebo kdyby takového vyvědčení nebylo los rychle nabýti, takto vyvědčením starosty obecního prokáží, že jsou ke službě nespůsobilí.

4. Děle trávící služby pro potřeby vyloučené vaně místa zdržování zvlášť, mohou upraveni býti:

- a) samostatní podnik hospodářský a
- b) osoby službou brannou povinné, které z příčin rodinných zvláštního zřetele hodných musí býti nezvýhodněně doma, není-li existence čluně rodiny přijíti v nebezpečení.
5. Osoby službou brannou povinné povolávají buďte ke službě pro potřeby vyloučené die pravidla od nejmladší třídy věku počínaje.

Znamená-li se star některých osob, buďtež tyto osoby od nejvyšší třídy věku dolů z této služby propuštěny.

V kterém pořádku mají osoby službou brannou povinné v letech tříd věku a povolání službu konati, o tom rozhoduje los. Losování v té příčině staň se, když toho potřeba, v tom čase, když se služba koná.

6. Reklamace proti povolání k takové službě v případech v číle 3. a 4. uvedených podány buďte ve 24 hodinách povolávajícímu okresnímu úřadu dle místa zářevovní příslušnosti a buďte k nim přiloženy náležité doklady.

Okresní úřad dle místa zářevovní příslušnosti má o těchto reklamacích ihned rozhodnouti.

Týče-li se však reklamace na §. 17. zákona o povinnosti branné se skládající některé osoby službou brannou povinné, které se zářuje v zemích koruny české, přiléhá však domovem do království a zemi radou říšskou zastoupených nebo naopak, tedy náleží o těch reklamacích rozhodovati úřadům v příčině domova příslušným, jinak se tedy mají skrze povolávající úřad poslati.

Odvolání z odlišných výměrů jmenovaných úřadů okresních odvolány buďte od první instance ve 24 hodinách politickému úřadu zemskému nad povolávajícím úřadem okresním postavenému.

Taková odvolání nemají však odkladacího účinka.

7. Osoby dle §. 18. zákona o povinnosti branné ke službám pro potřeby válečné nevolné mohou přiděleny býti:

- a) ke službám a jich občanským povoláním se souvisejícím a armády v poli, při útavech stálého vojska a obrany zemské, při doplňovacích tělesech vojska a obrany zemské, posádkě při evidenčních obrany zemské;
- b) ku pracem, vztahujícím se ke službě válečné, při čemž se připojí k vojákům k těmto pracem ustanoveným.

K doplňovacím tělesům voják, posádkě evidenční, buďto osoby takovými službami povinné přidělovány jen tou osobou, kterou okolnosti pomoci zvláštní se strany zaměstnání vyhledávají.

8. Právo žádati, aby osoby službou brannou povinné k takovým službám byly přidány a nařizovati, jaké služby mají konati, mají:

- a) říšské ministerium vojenství po čas mobilizace a války v celém mocnářství, v částech mocnářství však k válčící náležitých jen až do té doby, kdy počnou funkce své velitelstva pod lit. c) uvedení;
- b) ministerium zemědělství, pokud se týče obrany zemské, po čas mobilizace a války, však o týž obmezením jako pod lit. a);
- c) velitel velitelství nad armádou a velitelové samostatně operujících těles armádních, od toho dne, kdy počnou jejich funkce ve vojenských okresech teritoriálních pod nimi postavených, k válčící náležitých nebo nejlépe letních;
- d) generální (vojenská) velitelstva ve svém obvodu úředním, vedlé práva dispozičního, od říšského ministerium vojenství, posádkě od některého velitelstva pod lit. a) jmenovaného na ně vanečného; též velitelstva obrany zemské ve svém obvodu úředním, vedlé práva dispozičního od ministerium zemědělství, posádkě od velitelství pod lit. c) připomenuťých na ně vanečného;
- e) velitelové povných míst v jejich oboru, jiná nastívné neobručenství, když se náleží, aby byla válečně vpravena;

f) ostatní velitelstva štábu vojenských (stap) a pevností, potažně velitelství obrany zemské několik druhů ve svém obvodu služebním, dle zmocnění, daného jim od jejich představených gvernilních (vojenských) velitelství, potažně velitelství obrany zemské.

9. Osoby službou válečnou povinné mají se dle §. 18. zákona o povinnosti branné hned oznamiti a postavití, když k tomu učiní vyhlášení úřadové a velitelstva v číle 8. jmenovaní, totiž:

- a) říšské ministerium vojenský, prostředkem ministerium zemědělnictví;
- č) ministerium zemědělnictví, prostředkem politických řízení zemských;
- c) velitelstva v číle 8. a) a d) uvedená, prostředkem ministerium zemědělnictví, skrze politická řízení zemská, a nastalo-li by z prodlení nebezpečností, přímo skrze politická řízení zemská, potažně skrze úřady okresní nebo starosty obecní.

Velitelstva pod č. 8. a) a f) jmenovaná mají tato vyhlášení učiněná k politickým řízením zemským, v případech zvláštní přílosti však přímo k úřadům okresním nebo ke starostům obecním.

Úřadové političtí a starostové obecní, k nimž se takové vyhlášení učiní, jsou povinni, neprodleně ho býti psalati.

Když mají osoby službou pro potřeby válečné povinné službu konati v okresu doplňovacím, v kterém času této potřeby jsou, mají je úřadové okresní nebo starostové obecní, na něž náleží je dostaviti, odevzdati přímo voji (tělesu obrany zemské) nebo útvaru stálého vojáka (obrány zemské), kde jsou povinni službu konati a mají je tam, aniž byli asentováni, k zopadření ochrannému prezentovati.

V jiném případě mají je úřadové okresní a starostové obecní, náleželi-li místo jich ustanovení blíže, postavití k velitelství okresu doplňovacího (v příčině těch, kteří konají službu v obrany zemské, u evidencí obrany zemské), v jejich obvodu se zdržují.

10. Velitelstva okresů doplňovacích (evidencí obrany zemské) mají tedy, povolávajíce točerstvé osoby službou brannou povinné ke službám pro potřeby válečné, přihlíževati tím, že (a to evidencí po uzavření a velitelstvími voják stálého vojáka nebo obrany zemské v místě úředním nebo blíže něho ležících):

- a) opatří úřadům politickým, když se to požádají, asistencí, které budou míti zapotřebí, a budou jim v jednání úředním nebo se týkajícím nápomocni a
- č) je převzomou a odevzdu jako prostřední osoby službou brannou povinné, které mají službu konati veš okresu doplňovacího, v němž v čas potřeby se zdržují.

11. Osoby službou povinné, které se dle číle 10. č) některému velitelství okresu doplňovacího nebo některé evidenci obrany zemské k odevzdání odevzdují, prezentovány buďte k ochrannému zopadnutí, hned když se přijmou, aniž byly, jako již těleso, před asentovány.

12. Osoby ke službě pro potřeby válečné prezentované nemají násta služebního jim vykazovacího a své mozi opoziční a mají služby v jejich občanském povolání se spravivajitel plati, svých vřdomostí a schopností při tom se nej-lépe užívajce. O tom se mají, když na místo dojdou, pořídit.

13. Osoby službou brannou povinné a velitelství okresů doplňovacích (evi-denci obrany zemské) prezentované odváděvati a odsloužiti se mají dle pravidel, v příčině vojáku prezentovaných na trvalou dovolenou odpočívajících a v příčině rezervistů (obraně zemských) ustanovených.

14. Takové osoby službou brannou povinné obdrží ode dne prezentace až do dne propuštění se služby podle služby, ku které byly povolány, veškeré plati a jiné náležitosti rovněž jako osoby stálého vojáka, potažité obrany zemské, které v stejném postavení službu konají, dle té míry plati, které tomu kterému voji, evideuci nebo útava, u něhož službu konaly, každé doby nálež.

Byly-li takové osoby prezentovány u velitelství okresu doplňovacího (u doplňovacího tělesa obrany zemské), obdrží až do té chvíle, kdy se ve službu vrátí, plati a náležitosti příslušného vojáka času pokoje.

Pak-li osoby službou brannou povinné byly třeba z výslužného nářadu hned při jich povolání ke službě ustanoveny na místa gadišť vojenských, dostanou od toho dne, kterého se vrátí ve službu, potažité kterého odjedou na místo své služby, náležitosti jim příslušky aktivní.

Takovým osobám, když konají službu jen na krátký čas a vůbec, když se to dle odění útava vojenského (útava obrany zemské) vidí býti přičině, může se na místě oděva určitěho díti deni náhrady pětinašestný pouhí na opožďo-vání montury a dle potřeby částečně pomáhati některými druhy oděva.

15. Když osoby službou brannou povinné, které v okresu doplňovacím svého předěsího místa zdržovají službu konaly, se služby vystoupí, buďže přímo propuštěny.

Ti však, kteří konali službu vně doplňovacího okresu svého předěsího místa zdržovají, buďže, když si toho řídají, způsobem transportu odeslání velitelstva okresu doplňovacího (evidenci obrany zemské), kde byli prezentováni (listo 16.).

Na jiné velitelství (jinou evidenci), nežli jmenované mohou se způsobem transportu odeslání jen tehda, když to nešití vřdomích vřloh na útava vojenského.

Horst n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Člátek XXIX. — Vydána a rozesílána dne 31. srpna 1877.

78.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu po uhluvení s ministerium záležitostí vnitřních dne 20. července 1877,

jiná se tři články změny v satině ministeriální, vydaném dne 1. října 1875 (č. 130 zák. říš.), které se týče opatření proti vybuchnutí parních kotlů.

§. 1.

Víka kopolu parníků v §. 2, al. 2. nářízení ministeriálního, vydaného dne 1. října 1875 (č. 130 zák. říš.), uvedená měřba se děláti z litého železa až do zveřejněného průměru nejvýše 75 centimetrů, když kopolu jsou zhotoveny z kovaného železa (plocha kotelního).

V kotlích, u kterého se tohoto povolení užívá, nesmí se pára napínati výše než šest atmosfér.

Co se týče ostatních kusů armaturních v §. 2, al. 2. jmenovaných, má i dále platnost ustanovení, že se může užívati litého železa jen na 60 centimetrů v průměru.

Movité trouby valčíků všech průměrů, když mají opatřeny býti dny z litého železa, mají míti předělavě až do 60 centimetrů kromelovité křídlo.

§. 2.

Na místo §. 10. nářízení ministeriálního, vydaného dne 1. října 1875 (č. 130 zák. říš.), má nastoupiti toto ustanovení:

Ko službě při parních kotlích nebo k přihlížení k němu mohou se býti jen osoby spolehlivé, které 18. rok věku svého dokonaly a mohou vysvědčením, od některých technických vysokých škol, od komise ke zkoušení parních kotlů od státu zřízené, nebo od orgánů společností k přihlížení k parním kotlům od státu autorizované vydaným prokázati, že způsobilosti k opatrování parních kotlů nabýli.

Vyvěštění topičů kotle, vydané od té doby, co ve skutek vešlo nařízení ministeriální, jehož datum 7. července 1871 (č. 113 zák. říšsk.), od jichž částí a osob nešli výše jmenovaných, mají však i přístě platnost.

§. 3.

Toto nařízení nabude moci od toho dne, kterého bude vyvěštěno.

Chlumcecký n. p.

Lasser n. p.

39.

Nářízení, vydané od ministeria záležitostí vnitřních, financí, obchodu a orby dne 13. srpna 1877,

a tom, jaké a jak se má při rovnání polevního díve mířit křivočkaty.

Díve k pálení, které se podle nařízení ministeriálního, vydaného dne 23. prosince 1876 (č. 167 zák. říšsk.), má býti metricky prodává, může se narovnávat buď křivočkaty nebo s křivočkatou; v přímě narovnávat díve s křivočkatou ustanovuje se toto:

Díve, které mají poleva jakou koli dovolenou délku, rovnají se může buď jednou křivočkatou nebo dvěma křivočkatami. Hranice musí býti nižší 1 metru, a jest-li vyšší, má činiti násohně celého metru a vskoký obsah hranice (křivočkaty a příslušející rovnoběžně narovnanou částí hranice) má činiti násohně celého prostorného metru.

Podle toho má se díve vždy dle délky poleva rovnati takto:

Jsou-li poleva 1 metr dlouhá, má hranice míti buď 2 metry délky s jednou křivočkatou 1 metru a rovnoběžně narovnanou částí hranice 1 metru délky, nebo 4 metry se dvěma křivočkatami, vždy jednou 1 metru zděli na každém konci a částí hranice mezi nimi ležící rovnoběžně narovnanou 2 metrů zděli, při čemž čini obsah prostorní celé hranice při 1 metru výšky v onom případě 2 metry prostorní, v tomto 4 metry.

Jsou-li poleva 0·8 metru dlouhá, má míti hranice buď 2·5 metru délky s jednou křivočkatou 0·8 metru a rovnoběžně narovnanou částí hranice 1·7 metru délky, nebo 5 metrů se dvěma křivočkatami, vždy jednou 0·8 metru zděli na každém konci a částí hranice mezi nimi ležící rovnoběžně narovnanou 3·4 metru, při čemž čini obsah prostorní celé hranice při 1 metru výšky v onom případě 2 metry prostorní a v tomto případě 4 metry.

Jsou-li poleva 0·6 metru dlouhá, má míti hranice buď 1·67 metru délky s jednou křivočkatou 0·6 metru a rovnoběžně narovnanou částí hranice 1·07 metru délky, nebo 3·33 metru se dvěma křivočkatami, vždy jednou 0·6 metru zděli na každém konci a částí hranice mezi nimi ležící rovnoběžně narovnanou 2·13 metru délky, při čemž čini obsah prostorní celé hranice při 1 metru výšky v onom případě 1 metr prostorní, v tomto případě 2 metry.

Jsou-li poleva 0·5 metru dlouhá, má míti hranice buď 2 metry délky s jednou křivočkatou 0·5 metru a s částí hranice rovnoběžně narovnanou

15 metrů délky, nebo 4 metry se dvěma křížovatkami, vždy jednou 0,5 metru zděná na každém konci a v části hranice mezi nimi lední rovnoběžně narovnanou 8 metrů délky, při čemž čísel obsah prostoru celé hranice v obojím případě 1 metr prostoru, v tomto případě 2 metry.

Spůsoby rovnání dříví výše předepsané vyobrazeny jsou připojenými podobiznami na 1 metr výšky hranice.

Jakob se nuzo sebou rovnají, může se několik hranic stejného způsobu 1 metru výšky narovnat na sebe.

Toto nařízení nebude platnost ode dne vyhlášení.

Lasser n. p. **Prešis** n. p. **Chlumcecký** n. p. **Hannsfeld** n. p.

Rovnění hranic dříví křížovatkou.

I. Když jsou polna 1 metr dlouhá.

2 metry prostoru

4 metry prostoru

II. Když jsou polna 0,5 metru dlouhá.

2 metry prostoru

4 metry prostoru

III. Když jsou polna 0,2 metru dlouhá.

1 metr prostoru

2 metry prostoru

IV. Když jsou polna 0,1 metru dlouhá.

1 metr prostoru

2 metry prostoru

80.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 14. srpna 1877.

s tím, které má na měření dřevěného uhlí a rašeliny, též kamenného uhlí, koksu, vápna a jiných plodin minerálních mohou se porovnávat i kolkovati.

Abý k vykonání předešlých zákonů, daný dne 23. července 1871 (č. 16 zák. říšsk. na r. 1872) a zákon, daný dne 24. března 1876 (č. 50 zák. říšsk.), uvádějí se v obecnou známost následující předpisy od c. k. normaliz. komise císařské vydané, týkající se toho, které má na měření dřevěného uhlí a rašeliny, kamenného uhlí, koksu, vápna a jiných plodin minerálních mohou se porovnávat i kolkovati.

Chlumcecky n. p.

Předpisy,

týkající se porovnávání a kolkování měr na dřevěné uhlí a rašeliny, též na kamenné uhlí, koks, vápna a jiné plodiny minerální.

§. 1.

Které máry se mohou porovnávat i jak se mají poznávat.

K měření dřevěného uhlí a rašeliny, též kamenného uhlí, koksu, vápna a jiných plodin minerálních mohou se něže uvedené máry porovnávat i kolkovati:

- I. Máry válečné,
- II. Máry skříňové,
- III. Máry rámcové,
- IV. Máry poleválečné,
- V. Nádoby dobývající při báních.

Máry válečné, skříňové, rámcové a poleválečné mohou se dělati na 1 hektolitr, na 2, 3, 4 h., na 5 a 10 hektolitřů, máry skříňové a rámcové mohou býti i větší a nádoby dobývající mohou se zhotovovati jak koli veliké, toliko potřebí, aby to, co máry a nádoby obsahují, činilo přesně celého hektolitra.

Na měřících má být zřetelné a tak, aby se to od nich odložití nemohlo, poznáveno, kolik hektolitřů obsahují a má k tomu býti připojena litera H. Toto poznášení se do dřevěných měr vpálí, na železné přičleží se na tabulce ploché srovnávkou měděnými nebo mosaznými na něž upravené, a na hlavičky těchto srovnávek přibíje se kolek cementní. Všechná plocha těchto hlaviček má ležeti v rovinné tabulce ploché, když se byl měřec odstranil.

§. 2.

Z čeho se mohou tyto máry dělati.

Máry v §. 1. pod č. I. až do V. uvedené mohou se dělati ze dřeva nebo ze železa.

§ 3.

Jak se mají váhee zhotovovati.

Při měření v §. 1. uvedených nemá býti v prostoru duté k měření ustanovené háčích částí voska jeholcích (sín podpiracích, náprav a p.). Tyto míry mají býti měno to povaz udělané, aby když se naplní voskem, pro které jsou určeny, nikde nebylo zmačení, že se forma jich snadně změnila.

Odhylky od rozměrů míle předepsaných dovoleny jsou v průměrech, potažiti v délce a šířce měr až nanajvýš do 2 procent nad míru nebo pod míru, pod tou výmátkou, že obsah celé míry dle toho, co ustanoveno v §. 2, neodchyluje se od pravého obsahu o více než o 1 procento nad míru nebo pod míru.

Co se týče formy a konstrukce měr realizačích v §. 1. uvedených, jest pravidleno, že míle tato ustanovena.

§ 4.

• měřích válcových.

Míry válcové mají podobu válce či cylindru a mají se zhotovovati v těchto rozměrech v milimetroch vyznačených, při nichž hloubka díst box mála dvě třetiny průměru:

Válcová míra	Průměr	Hloubka
1 Hl.	575 "	380 "
2 "	726 "	483 "
3 "	881 "	583 "
4 "	913 "	611 "
5 "	985 "	656 "
10 "	1340 "	828 "

Míry dřevěné mají se dělati z dobře vyzrálého měkkého nebo tvrdého dříví jakožto míry dukinové uvnitř válcovité.

Dva odělná hřebce na vnitřní a zevnitřní ploše rovné.

Dutiny nemají býti při měřích 1 hekt. obsahujících terčů pod 20 milimetrů a při větších měřích mají se průměrně dle jich velikosti sesliti.

Dutiny mají se na každé straně k horní kolenné obruči s krajem dutin v jedné rovině ležící upovazti kolennými nůtky s hloubkou hlaviček 12 milimetrů v průměru a to tak, že hlavička jde dovnitř. Týž způsob mají se nejméně čtyři dutiny na ústřech s obruči spojit tak spojit, aby tyto nůtky kromě čtyř jich, které jsou na koncích obou sín spodních, byly box mála stejné dle sebe od sebe.

Na dně mají býti dvě síny proti směru pod úhlem 45° nakloněné, které jsou se dnem hřebčkami, jichž špičky jsou uvnitř obráceny, spojeny a okolo ústředí tak obazny, že se končí na horním kraji obruči spodní přes ně vedené, a kterou mají býti na každém konci nůtky s hloubkou voska jeholcům spojeny. Prostředkem dna a sín jde nůtky, jakož hlavička 25 milimetrů v průměru mající leží dovnitř, kdežto jeho konec zevnitřní stranou jest namýtován. Na vnitřní ploše ústředí má býti kolenná obruči natažena a nejvzdálenější na osoví místech stejné od sebe vzdálených nůtky s obruči spodní spojeny.

Mezi horní a spodní obratí budíž ještě nejméně jedna železná obratí přidělná, a kterou se také spojí dráždla sřtkování, jejich ploché hlavíčky k levé straně přiléhají.

Při železných měřících jobote způsobu sestli se horní kraj silnější šířkou železnou zvenku přínřtovanou, vysokou hranou vřtřru postavenou a dno sestli se zvenku žebřaně.

§. 5.

0 měřících skřňových.

Měry skřňové mají býti rovinnými plochami obratřny a jejich kolný bez přiční má býti obřdník.

Měry 1 až do 10 hekt, obsahující mají mít, když se měř v sřtřlosti, tyto rozměry v milimetrech vřnařené:

Velkost měry	Velka z řřtř	Šířka
1 H.	530 "	356 "
2 "	665 "	447 "
3 "	797 "	519 "
4 "	843 "	563 "
5 "	909 "	606 "
10 "	1144 "	764 "

Obsahuje-li měra více, může bez přiční býti řvřhranný nebo obřdný či rovňhranný; nejvřší těch řtř rozměřů nemá řřtř více než dva a pãřřobřdně rozměřu nejmenřšího.

Horní hrany stěp postranních mají ležeti v rovňně a stěpy postranní mají stãti bez mála v pravém řřlu proti dnu.

Při dřevěných měřících skřňových mají býti stěpy mezi sebou a se dnem spojeny kovřním z řřřněho železa, a vřtřní kraj našřubovanřnými řřnami z tãhož železa. Měže na nich býti také uvrnět kovřní z řřřněho plechu, má však toto kovřní se srovnřřřřř kovřním z řřřněho železa spojeno býti pãřřkami sřtkovřnými, které se mohou zvenku kolkovãti.

Při železných měřících skřňových budíž hotořtř kraj sestlca silnější šířkou železnou zvenku přínřtovanou, vysokou hranou vřtřru postavenou, a deska spodní sestlca buď zvenku žebřaně.

Také měry skřňové a pohyblivřř dnem mohou se porovnávat s kolkovãmi, při kterých mřřřřřř tyto měry buď povřně nebo na kolořkách pohyblivě stojř v horní stãři; dno jejich sklãdã se z jedné nebo ze dvou dvojřtř na horní plãše rovňřch, které se delř mohou otvřřtř a jsou tak řřřřřř, aby se mohly vřci do dolajřř stãře vypřřřřřř.

§. 6.

0 měřících řãmřových.

Měry řãmřové jsou měry skřňové bez dnã, a postãtř se, když se jich stãřã, na dno dostãteřně rovňně a horizontãlně. Když se naplnř, posuvřřã se mřra, to vřãk, řřm se naplnř, stãtãne na dně.

Co se tãže rozměřů mřř řãmřových, má platnost ta, co ustanoveno vřře v pãřřãř mřř skřňových.

Při měřeních výškových mají lesní kotevní i delší kraj stěn postavených vždy v jedné rovině a při šířkových měřeních mají mít tyto kraje nástroubované dle šířky železa, při měřeních kolenných pak silnější železná dle výškové hranou vzhůru postavené, k postavením stranám přiložené.

§. 7.

o měřeních poloválkových.

Měry poloválkové či sekové mají postava poloválková váleč a kruhovitým žezem přičině. Přičině bez této měry, na osu kolinný jest polokruh, jehož průměr leží v rovině ústí též měry, na obou koncích rovněž na osu kolinnými stránkami postranními obrácené. Na 4 rozích rovnoběžného horního ústí má též měra dráčka přibližně rovná, jimiž se měří osami nebo překlopením vyprávněti.

Měry poloválkové mají tyto rozměry v milimetrech vyznačené:

Velikost měry	Přičině	Dráčka
1 H.	575 "	770 "
2 "	725 "	965 "
3 "	831 "	1105 "
4 "	918 "	1225 "
5 "	985 "	1315 "
10 "	1240 "	1655 "

Při šířkových měřeních poloválkových má se vzhled kraj nástroubovaným žezem se železem šířkového upravením a přičině válečový a oběma stránkami postranními a takéž ústí přičině válečového mezi sebou kováním se železem šířkového spojití. Ústí mohou se upatřiti kováním se železného plocha, tak jak to jest v přičině měř skříňových předepsáno.

Při kolenných měřeních poloválkových budíž vzhled kraj sešlize dle železa železnou ústí přiloženou, výškovou hranou vzhůru postavenou.

§. 8.

o měřeních dohývacích.

Co se týče měření dohývacích či vyrovnávacích, mohou se porovnávat a kollektivně boráče či tak železná kuzny, jejichž se v hornictví užívá, též kbeliky hornické ve způsobě válečové, umocně nebo kulatové, když takové měřítka dle dosti tomu, co výšec v §§. 1. a 2. v první postavce §. 8. ustanoveno.

Při hantech nemá největší se tři rozměry: délka a šířka na vrchním kraji a hloubka měry širší více než trojnásobná rozměru nejmenšího.

Na kbelkách hornických může býti okrouhlý a podlouhlý bez přičině a hloubka nemá širší více než dvojnásobná rozměru nejmenšího.

Vrchní kraj měřítka dohývací má lesní v rovině a má býti, jako při měřeních skříňových, železem utvářeno.

§. 9.

Jak se zkuší, kolik měry obsahují a jaká odchyška jest dovolena.

Mnoho-li obsahují měry válečové, skříňové a výškové, ustanovuje se vypočtením z odměňovacích rozměrů dle toho, co jest předepsáno v instrukci. Výšec

spůsobem se ustanovuje, kolik obsahují nádoby dobývající, když jejich ten přímý jest obdélník neb lichoběžník.

Kolik obsahují nádoby dobývající jinotvarné, sčít kolik obsahují míry polo-
válečné, ustanoví se naplněním jich kroskem nebo kukulicí (turočkou plátěnou),
k čemuž má krosk neb kukulice dáti ten, kde se vyhledává toho šláku. Jsou-li
nádoby železné a nepromočené, může se obsah jich ustanoviti také tím, že se
naplní vodou.

Kokosová miska se tyto míry a nádoby jen tehda, když šlák dosti toma,
co v předcházejících paragrafech ustanoveno, a když obsah prostorní způsobem výše
uvedeným vyhledaný neodchyluje se od pravého obsahu o více než 1 procento
výše nebo níže.

§. 10.

Jak se tyto míry kolkují.

Míry válečné se dřeva dělané kolkují se jako dřevěné míry dají na suché
vleči tím, že se vpálí kolek cimentní na stěny zevnitř a na dno zevnitř a vyrazí
se na 3 nebo 4 místech vlnatého kraje. Co se výše jiných měr se dřeva dělaných,
jichž vlnatí (při měřících válcových také spodní) kraj okován jest žlázní se
železa žlázního, vpálí se kolek cimentní na každé ploše postranní a samých šlá
železných (při měřících válcových na oběma krají).

Na měřících železných vyrazí se kolek na stěně zevnitř způsobem na konci
§. 1. předepsaným a na 3 nebo na 4 místech vlnatého (na měřících válcových
také spodního) kraje.

§. 11.

Co se platí cimentního.

Cimentního počítá se:

	A. <small>na parovníci a kulkulici</small>	B. <small>na dřevěni ten kulkulici</small>
Za míru 1 H. obsahující	30 kr.	15 kr.
Obsahuje-li míra více, na každý hektolitr více přirážka	10 „	5 „

Ve Vídni, dne 9. srpna 1875.

Od c. k. normální komise cimentní:

Herr n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXX. — Vydána a rozložena dne 31. srpna 1877.

81.

Zákon, daný dne 5. srpna 1877.

jest se tjěs vjahně a vjěd ku vjětině starjě sčítějí lězanice šarflně, kterj se kěmž
u Čechu.

8 přivolentm obajj měnėmery rady říšskě vjěd se Mě nařídějí takto:

Článek I.

Vládě dávě se mēc, aby sčítějí lězanice šarflně od hranic říšskjch u
Scherdlöku až do Čechu, kterě královskě bavarckě sprkva státní na svjě náčlěd
vystavj a bude po něm provozovati jědu, pėvodila na člědect kot nřkě uveděné
vřhody:

- Ze bude zproštěno daně z vjědřku a z přjěmř, zapravovějí kolků kypovj-
vjch a vřkěe kaldě nově daně, kterj by se budoucímě sčkony zavedla;
- že bude zproštěno kolků a poplatků v přjěmř knih, listěh jědněh a jřnjch
přemazatj lězanice přjěmzematj, tak že bude zapravovati kolky a poplatky
tolřko z řidajřh jědněh přjěmřh v zeměh sčjřhěh usavřnjch a z vydajřh
skutečřhěh listěh přjěmřh;
- že bude zproštěno přjěvodněh, kterj vřjđe při odkupřvřnj přemazkě, sčž
kolků a poplatkěh za vydějí a knihovnj zapsějí obligacj přjěmřh.

Článek II.

Tento zákon nabude mēc ode dne vyhlěšějí, a ministrēm oběhody a financj
uloženo jest, aby ho uvedli ve skutek.

Ve Vjědn, dne 5. srpna 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecky m. p.

Pretis m. p.

Smlouva státní, učiněna dne 16. května 1877,

mezi **Královstvím Uherskem a Bavorsy** o vystavení odvětví železnice **Smrčinské**, která se táhne
z **Chebu**.

(Stala se ve Vídni dne 16. května 1877, od J. J. a. k. Apoštolského Veličenství rakouského jest ve Vídni dne
2. srpna 1877, a učiněna symbolicky jest ve Vídni dne 26. srpna 1877.)

My **František Josef První,** **z Boží milosti císař Rakouský,**

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavenský,
Halický, Vladiměřský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda
Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korčtanský, Krajn-
ský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský;
markrabě Moravský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

věditi dáваме a vyznáváме tímto:

Jakož mezi plnomocníkem Naším a plnomocníkem Jeho Veličen-
ství krále Bavorského dne 16. května 1877 podepsána jest ve Vídni
smlouva o vystavení odvětví bavorské železnice **Smrčinské**, která táhne
se z **Chebu**, kteráž slove od slova takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský, a
Jeho Veličenství král Bavorský

jednávali jsou k tomu účelu, aby stihli dále spejnat obopólných železnic
a spravili i zjistili omluvou poměry k tomu se vztahující, plnomocníky:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uher-
ský, Srého dvorského a ministeriálního radu v ministerium státního domu a
sčítivosti rakouských, Viléma vrchního písaře z Konradsholmu a Srého
včelního radu v c. k. ministerium obchodu dočasně Jindřicha rytíře Witka,

Jeho Veličenství král Bavorský atd., Srého ministeriálního radu v státním
ministerium královského domu a sčítivosti rakouských, Michala d. Suttnera,
kteržito plnomocněl, propůjčivše sobě obopólně plnomocněnství svých a sledovaje
je býti právi, a výhradou obopólně učiněné o tyto články se uznali:

Článek I.

Královská vláda bavorská zavazuje se, že připejže se k železnici **Smrčinské**,
která se právě táhne z **Nürnbergu** na **Harsbuck, Neubaus, Schmalzweid, Kirchen-**
halsbuck, Redvie, Wunsid do **Horního Kosova**, vystaví svým nákladem železnici
od **Redvie** na **Arsbuck** a **Schirding** do **Chebu** jakožto železnici státní a zavede
po ní želez, a c. k. vláda rakouská přivoleje ku stavbě a užívání této železnice,
pokud připadá na zemi rakouskou, pod tímto výhradkami:

Článek II.

Řešená železnice přestoupí dle učiněného návrhu a s výhradou vyhledání místa, kde přejde přes hranice, korespondenční státní se má po společném usouzení, dle potřeby skrze ustanovené k tomu technické komitace obou vlád, a Selského komitace bavorsko-leské, připoji se na východ na pravém břehu řeky Obře blíže Chebu k železnici z Weisenu do Chebu a vpadne rovnoběžně s touto železnici z jihu strany do Českého nádraží.

Článek III.

Královské vládě bavorské ustavuje se, aby sama vyhledá si ustanovila linii této železnice, a veškerý plán i návrhy stavební, též aby si ustanovila a provedla státní na švestech, má však při stavění dle náhod rakouských předejíti a s návrhy stavebních a státních na švestech s t. k. vládou se uhlaviti.

Článek IV.

Linie dočasná má se na začátku a na konci se železnicemi tam spadajícími přibědajíc způsobem přímé spojení a tedy do nádraží již státních, i do těch, která teprve budou zřízena, uvěsti. C. k. rakouské správě státní ustavuje se právo, dovoliti, aby jiné železnice vpadaly do trati dráhy v článku I. jmenované na půdě rakouské ležící, a ustanoviti společně s královskou vládou bavorskou, pod kterými podmínkami možno do ní vpadati a jak se má služba a připojení těchto železnic konati.

Článek V.

Železnice má míti jednotně koleji 1-435 metru ve vzdálosti šesti širokou, a co se týče nářezní stavby, zejména konstrukce vrchol stavby, též co se týče prostředků provozovacích, přístrojů k signalování a jiných nářezní provozovacích, má se souhlasiti s podobnými nářezními na bavorských železnicích zavedenými a od královské vlády bavorské schválenými.

Též se má bez překážky dovoliti, aby prostředky provozovací od král. vlády bavorské zavedené byly na železnicích rakouských zavedeny.

Článek VI.

Železnice jmenovaná má míti nejprve jen jednu vedlejší kolej, má se však již napřed zřídití zakoupiti na dráhu s dvoji koleji a mají se tyto pozemky v případě potřeby také zakoupiti.

Článek VII.

Král. vládě bavorské propůjčuje se na zemi rakouské k zakoupení pozemků, aby-li by lze s ústátníky v dohodě se uhlaviti, právo vyhledání dle náhod v Rakousku půdnost majících.

Článek VIII.

Železnice z Řevnice na Arobersk do Chebu má se nejprve ve třech letech od uzavření této smlouvy státní dostavěti a jítu po ní počíti.

Článek IX.

Nastala-li by potřeba, aby se národní v Čechu rozšířilo nebo přestavilo, a nemohly-li by se správy železnic, jež se týče, a to shodnouti, přišel se a bude k tomu c. k. vláda rakouská nápomocna, aby se takové shodnutí stalo.

Článek X.

Svrchovaná moc zemská a vykonávací mocí soudní a policejní užívá se v příčině železnic na její zemi příslušně vzhledem c. k. vládě rakouské.

Takéž přísluší této vládě vrchní právo dohledací k železnicím v její zemi ležící. Úředníci státní, úřadovní a služebníci, kteří z uložení úřadu vrchní dohledací ke správě železnic a k provozování jízdy po nich vedoucího nebo pro spášení prospěchu císaře dle této smlouvy nebo z příčin důchodkových železnic užívají a příkaz svého úřadu předloží, budou po rakouské trati zdarma dopraveni a takéž zavazadla jejich.

Článek XI.

Bez újmy tohoto svrchovaného práva zemského a vrchního práva dohledacího mají policej v příčině provozování jízdy pod dohledem úřadu k tomu ustanovených dle předpisů v každé zemi plátců majících vykonávací předkem úřadní správy provozování jízdy po bavorské železnici státní, kterým se také na rakouské zemi propůjčují též práva, která mají úředníci železnic rakouských.

Takéž učiní c. k. vláda rakouská opatření, aby se úřadovním bavorské správy provozování jízdy na železnici v Rakousku ležící a vykonávací prací úředních policej železničích se týkajících dostalo od rakouských orgánů státních náležitě pomoci.

Článek XII.

Jmenování úředníků a služebníků, jež se pro trať v Rakousku ležící bude potřeba, přišlať královské vládě bavorské, poněmžé správy král. bavorské železnice státní, na kterou také náleží vykonávání nad ními moc disciplinární ve službě.

Na dočasně trati mají se však násta úředníků státních a jiných úřadů, zejména představených nádraží, úředníků telegrafických a jiná, kteří vystrají panos, pokud možná oznámení příslušníky státu Rakouského.

Král. vláda bavorská slibuje c. k. vládě rakouské, že nebude bráti ke službě, k nimž se dle této smlouvy koná v zemi rakouské, vědomé takových úředníků, služebníků a dělníků, kteří byli odsouzeni pro nějaký zločin nebo přečin proti mezinárodní Rakousko-uherskému, pro zločin podléhající nebo pro nějaký těžký přestupek důchodkový.

Všichni úředníci, služebníci a dělníci postaveni jsou vůbec, když se zdržují v rakouské zemi, pod náhled a policejnímu nadhledu rakouskými.

Tyto osoby zatykáti se mohou také dle nařízení v příčině obyvatelů zdejších vydaných a zřetel majíti k potřebám služby, mocí svého nařízení zjednat.

Článek XIII.

Když se některý státní příslušník jedné smlouvající se strany státní při provozování jízdy na trati v zemi strany druhé, zranil se tím ale v jeho posavadním stavu podléhajícímu.

Článek XIV.

Při stavění části železnice v článku I. jmenovaně, v zemi rakouské ležící a při provozování jídy po ní uchová se král. vláda bavorská podlé této smlouvy a podlé vzájemných se k tomu zákonů rakouských, jmenovitě podlé zákona o povolování železnic, daného dne 14. srpna 1854 a podlé řádu provozování jídy, vydaného dne 16. listopadu 1851, jakož i podlé zákonů a nařízení, které přílohou budou vydány.

Článek XV.

Ustanovení a schválení tarify a řád jídní části železnice v článku I. jmenovaně stávají se královské vládě bavorské, v jejíž zemi jsou hlavní železnice, která má při tom na svéšlé míti prospěch obchodu a přiklíčení k tomu, aby při ustanovení přílohy jídní na stacích připojovaných se nejvíce k sobě připadaly.

Tarify a nařízení o dopravě mají se pro část železnice, ježto se v obepořech zemích stavěti budou, podlé seznávaných pravidel ustanoviti. Všeobecně nemá se žádného rozdílu činiti, ani co se týče cen za dopravování obyvatelů obem sítě se smlouvavších a času odpravování jich, ani co se týče smlouby a jednoho sítě do druhého přecházejícího.

Na části železnice v Rakousku ležící mají se tarify ustanoviti v šle rakouském.

U vyběren v Rakousku ležících budou se pro zemi rakouskou a petalitiě až k nejnižší bavorské staci ponezati při vybírání poplatků železničných příjması prostředky ku placení, kterými jest v Rakousko-Uhersku zákonem dovoleno placiti, hes ujný sítěle k ceně kursovní.

Článek XVI.

Železnice z Redvic na Aurbek do Chebu prohláše se za obepořec sítěle celá a dovoluje se, aby se po ní každé zboží, kteréhož dopravě, vyráběti a vesku voziti není naprosto zapovězeno, pro řídné provozování vočy ve dne i v noci dováželo a vyváželo.

Co se týče dovážení do Rakousko-Uherska věci, sítělel menopol státní, jest pravidlem to, co nařizeno v §. 19. lit. a řádu celního a státního menopolu.

Abý se vlaky jídní mohly od číada díhodkového s účinkem kontrolovati, stíli se na poslední staci před tím místem, kde vlak přejítí hranice, dohledati a postavovací stanovišě s. k. spravy celní, a sprava král. železnice bavorské dě k tomu starma náležitě mlstnosti v tě mlře, jak se příslušní číadové umocou.

Článek XVII.

Všeobecně má v příloze odpravování celního, také se se týče železnice, o kterou tuto jde, rovnou mlreou placnost mlři to, co ustanoveno v článku XII. a XIII. sítěle smlouvy, učiněné mezi Rakouskem a Bavorsy dne 17. června 1863.

Také mají veškerá polštění a veškeré výhody, které byly pro obchod celní a svléšě pro obchod menicizaceonský posud povolány státním železničím, jako se samo sebou rozumí, placnost mlři též při obchodu po této nové sítě, až se počne po ní jídniti.

Pohod by byla ještě napotřebí, učiní-li nějakou další úmluvu o formalitěch učiněné revize a odpravování zavazadel poutavých, též zboží vyváženého, dováženo-
ného a vstupu volného, rámcuje se to částečně svým vyjednávacím komisionářem,
by se na něm stalo sjednocení o to.

Článek XVIII.

Železnice v článku I. jmenované má se také učitelní k dopravování zboží po
pošti poštových. Jízda poštovou po této železnici mají dříve ještě, než se po
ní počne jezdit, obzvlášť správy poštové upravení a uspořádání.

Článek XIX.

Podlé části železnice, která se má vystavěti, zřídí se telegrafovody předkem
pro službu železničnou.

Mají-li se zříditi telegrafovody pro obecný obchod aneb mají-li se k němu
učiněti telegrafovody již zřízených, též jak se má uspořádání telegrafování vůbec,
o to umějí se zvlášť obzvlášť správy telegrafické.

Činí se však již nyní úmluva o to, že o. k. státnímu ústavu telegrafickému
bude každé doby dovoleno, zřizovati bez zvláštní příkazy telegrafovody podlé
železnice a na pozemcích k ní náležejících, a že správa král. železnice bavorské
bude svým úřadem k telegrafovodům těmto bez zvláštní odměny dobřívati a je
strážiti.

Článek XX.

Panovník čítá železnice v článku I. jmenované v Rakousku ležící jest krátké
a není samostatné, tedy se z ní nemá žádných dávek a částí vyhrátí až na část
pozemkovou z pozemků a jiných věcí odkoupených neb jinak nabytých. Trať
rovněž železnice v Rakousku ležící bude také, co se týče jejích kůl, listků
jízdních a jiných předmětů krátké a poplatků uprositěna a má kolky a poplatky
zapracovati jen z částí jediné příkazy v Rakousku zřízených a z vydaných
skutečných listů příkazy.

Článek XXI.

Povolení, dané od o. k. vlády k provozování jízdy po části železnice v
článku I. jmenované, v Rakousku ležící má platnost po části let, což dle počtu
jízdy počínajíce; až tuto dobu dojde, učiní se mezi oběma vládnými státy
nová úmluva o výmínky, pod kterými se bude mocti po části dráhy v Rakousku
ležící dále jezdit.

O. k. rakouské správě státní státněje se však právo, odkoupiti každé
číslo část dráhy dané v Rakousku ležící, když dá napřed příslušná výpověď
a státi skutečné výšky na stavbu učiněné i stroky nadříděné v míru smlouvy
ustanovené každé doby v Bavorsku platnost majíce.

Článek XXII.

Odkoupila-li by o. k. vláda rakouská část železnice v Rakousku ležící, učiní
se zvláštní úmluvou opatřeno, jak se má po této části jízda příhodně provozovati.

Článek XXIII.

Tato smlouva má se oboplně k Nejvyššímu schválení předložiti a listiny ratifikační mají se ve čtyřech výtčích ve Vídni vyměňovati.

Tamže na svědomí oboplní plnomocenství tato smlouva ve dvojnás sepálení stejného zněti svou rukou podepsali a pečetí své k ní připojili.

Ve Vídni, dne 16. května 1877.

Kouradshelm m. p.

š. **Sutiner** m. p.

Wittke m. p.

Tedy My, uváživše veškeré články této smlouvy, jsme ji Sobě oběhali a schválili, slibujíce také Našim císařským a královským slovem za Sebe a za Svě nástupce, že ji chceme a dáme dle přeho začít věrně zachovávat.

Toho na potvrzení jsme se v této listině Svou rukou podepsali a k ní Naši císařskou a královskou pečeť přitisknouti kázali.

Stalo se ve Vídni, třináctého dne měsíce června léta Páně tisícého osmístého sedmdesátého sedmého, panovník Našeho roku dvacátého devátého.

František Josef m. p.

Andrássy m. p.

Z Nejvyššího rozkazu Jeho c. a k. Apoštolského Velikemosti:

Vídni, svobodný pán **Kouradshelm** m. p.,

c. a k. dvorní a ministerský rada.

Výše položená smlouva státní, k níž náleží protokol závěrečný, nejvíce ustanovení vykonávací obsahující, od obažlohuých plnomocníků dne 16. května 1877 podepsaný, vyhlášíje se tímto, aby měla platnost v královstvích a zemích radou říšskou zastoupených.

Ve Vídni, dne 14. srpna 1877.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXI. — Vydána a zveřejněna dne 26. srpna 1877.

S. 2.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 22. srpna 1877,

o tom, že se činí některé změny v listech povolení, vydaných v příslušné staré a. k. priv. moravské koleznice povolení dne 6. prosince 1869 (č. II. zák. říš. na r. 1870) a dne II. srpna 1871 (č. III. zák. říš. na r. 1871) a dne II. srpna 1871 (č. III. zák. říš. na r. 1871).

Článek 8. listu povolení, daného dne 6. prosince 1869 (č. II. zák. říš. na r. 1870) a §. 8. listu povolení, daného dne II. srpna 1871 (č. III. zák. říš. na r. 1871) ku stavbě a. k. priv. moravské koleznice povolení změnšují se, a dle zákona, daného dne 15. července 1877 (č. 64. zák. říš. na r. 1877), týkajícího se nejvyšších tarifů na dopravování osob po koleznících, sčítá Nejvyššího smocnění mají na místě ustanovení k tomu se vztahujícího, dopravování osob se týkajícího nastoupiti pravidla níže-položená.

1. Za nejvyšší tarifů na dopravování osob ustanovuje se:

	na místě a na území
v I. třídě	4-8 krejcarů
„ II. „	3-6 „
„ III. „	2-4 „

řádk. čísla ve středě.

2. U rychlovlaků mohou se tyto sazby tarifové o 20 procent zvýšiti, když nevezou jen vozy I. třídy, a když průměrná rychlost těchto vlaků (počítaje i zdržení se na stanicích) činí na tratích, kde není stopnutí 15 pro mille a výše, nejmenš 87 kilometrů, na tratích pak, kde jest stopnutí 15 pro mille a výše, nejmenš 24 kilometrů za hodinu času.

3. U vlaků změnšných buďte tarifů výše položená o 20 procent sníženy. Výjimky z tohoto ustanovení mohou se povolit jen na tratích, na nichž jezdí toliko vlaky změnšné, a jest k nim potřebí výslovného schválení a. k. ministerium obchodu.

4. Vidělo-li by se toho potřeba, aby se tarify ještě více snížily a nemohla-li by společnost v takovém případě přiměřeně polehčeti v III. třídě vozů poutních dopřít, tedy bude povoleno, navrátit k vyběhnutí ministerium obchodu na trazech, které toto ministerium pojmenovuje, IV. třídu (vozů ke stání), na níž se má platiti 1-8 krajcaru rak. šila ve středě za osobu a za kilometr.

5. Na jedné a též linii, v téže směru jedy a pod týmiž výměnkami nemohou veřejné dráhy dopravovati se blíží staci býti větší nežli za staci vzdálenější.

6. Pokud bude společnost žádati garancie státní, mohou se listky zdarma, které nemají platnosti jen pro tu neb onu jedu, vydávati toliko se schválením a. k. ministerium obchodu. Tyto listky mají svěřiti na určitě jedno nebo na určitou kategorii služby.

7. Sázky tarifové za dopravování zavazadel, vozů a živých zvířat, jakož i dopravování osob souvisí, ustanoví po vyslyšení společnosti a. k. ministerium obchodu a týmž způsobem učiní veřejné vzdělání ustanovení v příčině dopravování osob.

Na každý listek jízdní ustanovuje se 20 kilogramů zavazadel zdarma a na každý poloční listek 12 kilogramů.

8. Při vypočítávání cen jízdních a poplatků za dopravování věcí, které i dopravování osob souvisí, má se počítati za základ na trasech, kde stoupání činí 15 pro mille a výše, 1/4 úsečnou délku toho kterého silného stoupání a padání.

Tato ustanovení vztahují se také k vozům sjezdů.

9. Kdykoli se zavedou nové tarify v příčině dopravování osob, měz kdykoli se změni neb změni tarify již zavedené, má to společnost nejméně 14 dní dříve, než se taková změna v tarifech uvede ve skutek, dle nařízení a. k. ministerium obchodu obecně vyhlášiti.

10. V tom, co ustanoveno o dopravování osob vojenských, tím, co výše napsáno nicoho se nemění.

Chlumecky n. p.

84.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu dne 30. srpna 1877,

s tím, že se mají kromě pláti v nářízení ze dne 4. února 1871 (č. 4 rak. list.) jmenovitě říšským ministerium vojenské také předkládati nástiný plán a mošt.

Zmňuje se části nářizení, vydané od ministerium obchodu dne 4. února 1871 (č. 8 rak. list.), jako se týče odhlášení a předkládání návrhů k řešení se vztahujících a k jednatelné úředním s tím souvisejícím, nařizuje se, že se mají kromě pláti, které se mají dle §. 16. uvedeného nářizení po dostavení každé železnice a. k. říšského ministerium vojenské předložiti, budoucť také obecně ministerium předložiti nástiný plán s kolejšími do nich vkrásejšími v míře nejméně 1:1000, též obecné zobrazení mošt s vypustím 50 metrů nebo ještě větší v měře nejméně 1:2000.

Chlumecky n. p.

85.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
1. září 1877,**

o tom, že c. k. hlička opavická v Pizzo di Fugazza složena jest z k. vládkou hliček opavických též jako na zemí vládké.

C. k. hlička opavická, která byla v Pizzo di Fugazza na hranicích tyrolských proti Vlachům postavena (č. 130 zák. říšsk. na rok 1872), složena jest dne 1. června 1877 z k. vládkou hliček opavických též jako na zemí vládké, a bude mít i přístě, jako posud, zaco a působnost vedlejší celnice třídy II.

Pratis m. p.

86.**Nářízení, vydané od ministerium zeměbránění, od mini-
sterium orby a od ministerium záležitostí vnitřních dne
3. září 1877,**

jinak se člá změna v ustanovení vykonávacím k zákonu o odvodních koní, vydaném dne 16. dubna 1873 (č. 77 zák. říšsk.), kterým ustanovení se obsahuje v nářízení ministeriálním, vydaném dne 1. srpna 1873 (č. 135 zák. říšsk.).

Čterás slinec ustanovení vykonávacích k §. 7., 8. a 10. zákona o odvodních koní, vydaného dne 16. dubna 1873 (č. 77 zák. říšsk.), se vztahujících a v nářízením ministeriálním, vydaném dne 1. srpna 1873 (č. 135 zák. říšsk.) obsahujících upřesňuje se takto:

„Když se vydá nářazení, že se mají koně postaviti, vyveze politický okresní úředník obec (vyložené statky) pod tím postavené, aby v určitý den a v určitou hodinu na pogramovaných místech odvodních postavili vaikaré své koně a zvířata noscí:

1. které při poslední klasifikaci nalezeny byly ke službě válečné společně aneb jen na ten čas nepůsobící,

2. ty, které jsou v tom věku, v němž se mají postaviti (počítají i ty, které dne 1. ledna roku odvodního ze dřevního roku šesta vykročily) a nebyly, ad následně ke kořím (zvláštěm noscím) v §. 8. zákona, datého dne 16. dubna 1873 (č. 77 zák. říšsk.) pod lit. a, b, c, d a e jmenovaným, od povinnosti, postavenou býti osvobozeným, ježté nikdy klasifikovány anebo nebyly klasifikovány v té obci, pro které se postavují.

Lasser m. p.

Horsí m. p.

Hannsfeld m. p.

87.

Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne 15. září 1877,

s tím, že se uznáje s. k. Cukmantelská vedlejší celnice třídy I. v proužku Ziegenhalsu (v městě); uznáje se vedlejší celnice třídy I. v Mikulovicích a dále se s kontrolního úřadu v Cukmantle vedlejší celnice třídy I.

Dne 30. září 1877 bude s. k. Cukmantelská vedlejší celnice třídy I. v proužku Ziegenhalsu (v městě) uznána a zároveň s. k. vedlejší celnice třídy I. v Mikulovicích zrušena.

Těmito dne bude také s o. k. kontrolního úřadu v Cukmantle odhlášena vedlejší celnice třídy I.

Prešib s. p.

88.

Vyhlašení, vydané od ministerium obchodu dne 17. září 1877,

jině se vylisují dodateková ustanovení k řádu cimentního a k tarifů cimentního, vydaným dne 19. prosince 1872 (č. 171 zák. Říš.).

Abť k vykonání příslušného, daný dne 23. července 1871 (č. 16 zák. Říš. m. r. 1872), uvádějí se v obecnou užitost odpočetné, od s. k. normální komise cimentní vydané dodávky k řádu cimentního a k tarifů cimentního, vydaným dne 19. prosince 1872 (č. 171 zák. Říš.).

Chlumcecký s. p.

Pátý dodavek k řádu cimentního,

vydaného dne 19. prosince 1872.

K §. 2.

0 koveých háčcích metrových na obedi stěhání.

Kovové háčky metrové na zhoří stěhání mohou se na obou koncích až do tloušťky, která nemá tloušť menší než dva milimetry, přistříti rovinnými plochami, na něž by se mohli vyznačit kolček.

K §§. 5. až do 9. a 11.

Fakad se mohou cimentová dřevěná míry na tekutiny, obsahující 50 l.

Dřevěná míry na tekutiny, obsahující 50 l., mohou se porovnávat i kolko-
vatí, když jsou čisté dvojím způsobem užívány:

- a) Míry krahavického tvaru přitahlo ve formě a konstrukci, předepsané v pří-
slušné dřevěných měr na tekutiny 100 l. obsahujících ve vyznačení, vydaném
dne 25. července 1876 (č. 104 zák. Říš. — č. 11 vsta. méř. pro cimento.)

Tyto míry mají mít odpočetné rozměry v milimetrech vyznačené:

Vrchol průměr	381 ^{mm}
Spodní	348 .
Kolná hloubka od vrcholného kraje až ke dnu	572 .

Co se týče konstrukce těchto měr, platí tytéž předpis, které vydány jsou v příčině dřevěných měr na tekutiny 100 l. obsahujících, toliko že délky nemají býti menší než 17 milimetrů.

- b) Měry ve způsobě pater s obřím lícem přilehlá, jehož skřpy delší nebývá. Prostředek aritmetický z největšího a nejmenšího rozměru lícem přilehlého na vnitřním kraji nemá činiti více než 400 milimetrů a menší rozměr nemá činiti méně než 0·4 rozměru většího. Tyto měry opatřeny jsou b. kolečnými nebo dřevěnými obrábění, a nichž dvě jsou také k upravení popruhů. Délky mohou se při těchto měřích s obrábění upřísadit spojití a dno štápní kolečnými sešlití, jako při měřích pod lit. a) uvedených, ale potřebí toho není.

Na oboužích měřích má se vplátni posazení: 50 l.

Výška hladiny tekutinové prostoto 50 l. průměrná posazená buď nejmenší dvěma diametrálně naproti ležícími vzámkami (plochými šňabky nebo šňobami).

Měry mohou se rozdělit na části po 10 litrech a výška hladiny tekutinové každé části průměrná posazená buď dvěma diametrálně naproti ležícími vzámkami.

Tytéž způsobem může se také míra tekutiny 100 l. obsahující, která se vyrovnává výše uvedeným za dne 25. července 1876 k cimenování připsání, rozdělit na části po 20 litrech.

Dřevěná měry na tekutiny, obsahující 50 l., kolikají se tím, že se kolek vplátní zevnitř na plochu stěny a na dno; toto kolikování může se předsevzati jen tehda, když obsah takové měry nachycuje se od pravého obsahu, jak v celém prostoto, tak i při každém pododělení o sobě, o více než o 2 l. nad míru nebo pod míru.

K §§. 8., 11., 15. a 17.

Jak se mají zhotovovati dvě měry s bílého plechu.

Dvě měry (cimenty) na tekutiny a na suché věci s bílého plechu od 2 l. delší mohou se dělati tím způsobem, jak viděti na vedlejší podobě, která vyzobrazuje průměr na rovinně nebo kolmo jdoucí. Dno jest z jednoho kusu přesovína, na zevnitřním kraji narvenek nebo dovnitř vyrovbeno a do jeho kruhově prohlubiny stěna postranní vznesena a zabetována. Na horním kraji stěny postranní odělena jest okrajem sešlití obrátě šňky v §. 8. předepsaná. Kapky címné, do kterých přijdeu kolky, přilehlány buďto u cimenů této konstrukce a a) a b), a to druhé kapka tím způsobem, aby se skřep ní dno se stěnou postranní spojilo. Kolek cimenů vyráběn buď na dolních kapkách b), letopočet na horních.

K §§. 14., 15. a 17.

Co se ustanovuje v příčině měry na uhlí l b. obsahující.

Co ustanoveno v §§. 14., 15. a 17. o měře na uhlí l b. obsahující, zrukuje se, a na místě toho nabývá moci to, co předepsáno ve výrobní, vydaném dne

9. srpna 1877 (č. 80 zák. Hřák.), pokud se to vztahuje k válcovitým dutým měřím na váhu atd.

K §. 24.

Jaké hřidelové váhy s nestejnými rameny a s nepravidalivým poměrem ramen pákových připustíte se k dimenzování.

Hřidelové či šifernové váhy s nestejnými rameny a s nepravidalivým poměrem ramen pákových, jejich největší nosnost nemá však číselně méně než 20 kilogramů, mohou se používat k kalkování, když jsou uloženy takto:

1. Poměr ramen pákových nebo návatí k těm má být jen 1:10 nebo 1:100 a má být na hřideli na některém místě v oči dobře poznateln. Při vážení centimetrových měří se poměr 1:100 mezi návatím a těm rozdělím na dvě páky k sobě náležející.

2. Co se týče povrchu hřidela, povahy a polohy hřídů a polehnutí jazýčka, mají být tyto váhy tak uloženy jako hřidelové váhy se stejnými rameny (§. 27. článku dimenzního).

3. Jazýček nemá být kratší nežli ramena věh hřidelových, když se vezme dvojnásobek, a jest-li toto rameno kratší 60 milimetrů, nemá být kratší 100 milimetrů.

Jazýček má být tak uložěn, aby se bezpříčinně váhy mohlo bezpečně používat; mají tedy, není-li na k tomu konci nějaké jiné uložení (na př. špič neb známka naproti špič jazýčka ležící s křížkou spojená) jazýček a křížka být stejně široké.

Má se tedy jazýček nad hřízem na konci delšího ramena pákového kolmo na ně přidělat; při tomto uložení má se zavěšadlo pro známku na návatí vážení prohloubit a známku opatřit, její soupad se špič jazýčka se s rovinnou souhlasí.

4. Misky na váhách jsou nastejně těžké a mohou se sřídit tak, aby se mohly odjezdnouti čili sít; v anem případě potřebí, aby se dostatečně používalo, ku kterému ramenu pákovému hábí miska náležet, by se misky mezi sebou nemohly smířiti. Na místě misky na těm má se dát také několik teček ve vřetle se spojitých, na jejich koncích háky opatřených se těm zavěši.

5. Hřidelové váhy s nerovnými rameny mohou se také sřídit tak, aby se mohla vážit běhemem a šálou pro vyrovnání menších rozdílů návatí.

Během má se buď prostředkem uvěšadla okolo hřízu osádkou nepravidalivě spojit se šálou, která se má po hřideli nebo po šálě běhací se hřídlem rovně jízou postřikovat, nebo má být tak uložena, aby se mohla přímo po hřideli nebo po šálě běhací postřikovat; v této případnosti má být během opatřen párem přírodním nebo šroubem přitlačovacím s běhemem rovnoběžně spojeným a těžit jako má padat bez mála do prostřední linie hřídla nebo šály běhací.

Šála má počínati nulou a hodnota váhy s poslední číselní čarou se rovnávatel nemá čísel více než $\frac{1}{10}$ toho, co se nejvíce má na váhy naložit (ne nejvíce mohou váhy měřit). Dvě po sobě jdoucí číry čísel nemají být od sebe méně vzdáleny než 3 milimetry, a hodnota váhy takové nejmenší připustě čísel

šály málo číslí nejvýš $\frac{1}{1000}$ toho, co jest dovoleno nejvíce na váhy nakládi. Dopešili se, aby se pro vyrovnání menších rozdílů zvažili přidáti draký merní lžkou.

Aby se však na konci delšího ramena pákového přístroje zvažili světlými v poměru 1:10, potažiti 1:100 zmenšená, jest zakázáno; k tomu účelu má se zříti zvažil obchodních díle předpisu cimentovaných, kteří se položí na mísku na konec delšího ramena pákového přístroje.

6. Co se týče citlivosti hřidelových vah s nestejnými rameny a s neproměnlivým poměrem ramen, vyhledává se, aby když se nejvíce tíle připustá na ně nakládi, přívazek $\frac{1}{1000}$ oně tíle, k níž se přívazek přidá, způsobí patrný výsledek váhy.

Váhy pokládají se za dostatečně správné, když se nejvíce připustá tíle na ně nakládi a přivedou se k rovnání přívazkem jedacetrnáctým, který nečiní více než $\frac{1}{1000}$ té tíle, ku které byl přidán přívazek.

7. Hřidelové váhy s nestejnými rameny kolkují se tak jako hřidelové váhy s rameny stejnými; zařazené lžkouma, jest-li tu jaké, kolkují se tak jako při přeměněch.

K §. 26.

Fakad se mohou cimentovati váhy měškové, spojené s váhami tabulovými.

Decimální váhy měškové, spojené s váhami s miskami na vrchu tím způsobem, že hřidel těchto vah jest zároveň hlavním hřidlem vah měškových, a že se mále prostředkem společných míšek předesebrání vážení, při kterém se má zvažiti k tíle jako 1:10, i takové, při kterém jsou zvažili a tíle stejné veliké, mohou se porovnávat i kolkovat takda, když každá z těchto vah spojených a sobě jest utřena tak, že činí dosti vědomu tomu, co v té příčině v řádu cimentním předepsáno.

Ve Vídni, dne 6. srp. 1877.

Od c. k. normální komise cimentní:

Herr m. p.

Čtvrtý dodavek k tarifě cimentného,

vydaný dne 18. prosince 1873.

K č. H. 9 měřicích na tokařiny.

Při dřevěných měřicích na tokařiny, obsahujících 50 litrů, činí cimentnosť:

	A.	B.
	na porování	na obchodní litry kolkové
1. Za míry bez pododělení	— zl. 60 kr.	— zl. 50 kr.
2. „ „ s pododělením	1 „ — „	— „ 50 „

Cimentnosť pod č. 2. vyměřená platí se také za míry na tokařiny 100 l. obsahující, vynásobením, vydanými dne 25. července 1876 (S. 104 zák. list.) povolené, když mají pododělení od 20 do 20 litrů.

§ 3, VI. o váhách.**Služba váhy měřivé a tabulové.**

Za porovnání a za zkoušení bez kolektivní složených vah měřkových a tabulových počítáno buď sama cizoměrná, an každý obou spojených druhů vah v tarife cizoměrná, vydané dne 19. prosince 1872 (pod § VI. d a f) ustanovená.

b) Decimální a centesimální váhy měřivé s rameny nastojatými.

Za porovnání, a za zkoušení bez kolektivní decimálních a centesimálních vah měřkových s nastojatými rameny počítáno buď totéž cizoměrné, jako za váhy měřivé pro obchod (VI. lit. a tarify, vydané dne 19. prosince 1872.).

Za zkoušení a kolektivní softžení u vah měřkových s nastojatými rameny povoleno, dle něhož se váží běhemem a škalou, počítáno buď přírůška 25 kr.

Shledá-li se, že váhy jsou správné, stála však že jsou nespřávné, počítáno buď kromě cizoměrného dle tarify za zkoušení bez kolektivní přírůška 25 kr.

V_o Vídni, dne 5. září 1877.

Od c. k. normální komise cizoměrné:

Herr m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXXII. — Vydána a rozaslána dne 17. října 1877.

89.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 16. září 1877,

o tom, že ke obligaci ve státních záručených úvětech za vojenskou kasu svadobní a jak se při tom má předejiti.

Po zmlouvení s c. a k. říšským ministerium vojenství ustanovuje se toto:

Dovoleno jest, utřáti důchodních obligací království a země v radě říšské zastoupených, zákonem, daným dne 18. března 1876 (č. 85 zák. říš.) zavedených, 4% ve státních záručených za vojenskou kasu svadobní.

Jak se má předejiti v příčině obligací ve státních záručených za vojenskou kasu svadobní vřovaných, má podlé obdoby býti pravidlem to, co ve vyhlášení, vydaném od ministerium financí dne 8. června 1873 (č. 125 zák. říš.) s strany obligací sjednoceného dílu státního ručeno; a však drok s obligací ve státních záručených za vojenskou kasu svadobní vřovaných nelze tím způsobem, jak ustanoveno ve vyhlášení, vydaném od ministerium financí dne 27. ledna 1877 (č. 8 zák. říš.), přikazovati ke královským úberským kasám a důdům.

Pretis m. p.

90.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 27. září 1877,

jak se má předejiti v příčině ustanovení tarifních a k. přiv. jízdných tarifů cestovních spojevaných v kasách ústátních.

Od 15. října 1877 počnaje, mají dle zákona, daného dne 10. července 1877 (č. 64 zák. říš.), jenž se týče nejvyšších tarifů za dopravování osob po železnicích, a dle Nejvyššího zasedání v příčině tarifů za dopravování osob po

e. k. priv. jako severoněmecké železnici spojovací platnost máti pravidla všeobecná, činí se ustanovení tarifová v listě povolení účinná smlouvaj.

1. Za nejvyšší tarifa za dopravování osob ustanovuje se:

	za osobu a za kilometr
v I. třídě	48 krajcarů
„ II. „	36 „
„ III. „	24 „

rakouského šáta ve smlouvě.

2. U rychlovlaků mohou se tyto sazby tarifové o 20 procent snížit, když nemeou jen vozy I. třídy, a když průměrná rychlost těchto vlaků (počítaje i zdržení se na státech) činí na trasech, kde není stopání 15 pro mille a výše, nejméně 37 kilometrů, na trasech pak, kde jest stopání 15 pro mille a výše, nejméně 24 kilometrů za hodinu času.

3. U vlaků smlouvajch buďte tarify výše položené o 20 procent sníženy. Výminky z tohoto ustanovení mohou se povoliti jen na trasech, na nichž jezdí toliko vlaky smlouvě, a jest k nim potřebí výslovného schválení e. k. ministerciem obchodu.

4. Vidělo-li by se toho potřeba, aby se tarify ještě více snížily a umožnili by společnosť v takovém případě přiměřeného polehčení v III. třídě vozů pccentijnm dopřítí, tedy bude povinná, městii, potažiti zachování k vybádání ministerciem obchodu na trasech, které toto ministercium pojmeovje, IV. třídu (vozy ka mírně), na nichž se má placiti 15 krajcarů rak. šáta ve smlouvě za osobu a za kilometr.

5. Na jedné a též líně, v téže směrú jízdy a pod týmiž výminkami omezenou veškeré útraty dopravování za bližší staci býti všíti mohli na staci vzdálenější.

6. Pokud buďte společnosť žádati garancie smlou, mohou se listky zdarma, které nesmaj platnosti jen pro ta osob oužada, vydávati toliko se schválením e. k. ministerciem obchodu osobám, které nejsou ve službě železnice. Tyto listky mají svobdně na určité jméno nebo na určitou kategorii služby.

7. Sazby tarifové za dopravování zavazadel, vozů a živých zvířat, jestto z dopravování osob souvisl, ustanoví se vyzváním společnosť e. k. ministerciem obchodu a týmž způsobem učiní veškeré vedlejší ustanovení v přímě dopravování osob.

Na každý listek jízdní ustanovuje se 20 kilogramů zavazadel zdarma a na každý polevici listek 12 kilogramů.

8. Při vypočítávání cen jízdních a poplatků za dopravování věcí, které z dopravováním osob souvisl, může se položiti za základ na trasech, kde stopání činí 15 pro mille a výše, 1 $\frac{1}{2}$ násobná délka nebo kterého smlouvě stopání a padati.

Počítání 1 $\frac{1}{2}$ násobné délky křižovní dráhy z Železného Broda do Tanvaldu, v §. 18., alinea 2. listu povolení, daného dne 31. března 1872 (§. 62 zák. Hšk.), na čas dovolené, má buďovou přístavi a mají se za základ kilometricku položiti skutečné délky, jak je vyládeho e. k. generální inspekce železnic rakouských.

9. Kdy koli se zavedou nové tarify v přímě dopravování osob, též kdy koli se zruší neb změní tarify již zavedené, má to společnosť nejdneš 14 dní

dříve, než se taková změna v tarifních úradech ve skutek, dle nařízení c. k. ministerium obchodu obecně vyhlásí.

16. V tom, co ustanoveno o dopravování osob vojenských, tím, co výše ustanoveno, nicého se nemění.

Chlumecky n. p.

91.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 27. září 1877,

ještě se výše zmény některých ustanovení listů povolení, daných dne 8. září 1868 (č. 143 zák. list.) ku starší pojízdných hlavních linií a dne 23. června 1870 (č. 109 zák. list.) ku starší dopravních linií c. k. priv. rakouské železnice severozápadní.

Změňují §. 8. listů povolení, daných dne 8. září 1868 (č. 143 zák. list.), ku starší pojízdných hlavních linií a dne 23. června 1870 (č. 109 zák. list.) ku starší dopravních linií c. k. priv. rakouské železnice severozápadní, mají od 15. října 1877 počínaje, dle zákona, daného dne 15. července 1877 (č. 64 zák. list.), jež se výše nejvýšších tarifů na dopravování osob po železnicích; a dle Nejvyššího zmocnění na místě těch kterých ustanovení dopravování osob se týkajících platnost máti pověděla následující:

1. Za nejvyšší tarify na dopravování osob ustanovuje se:

v I. třídě	4-8 krejcarů
" II. "	3-6 "
" III. "	2-4 "

rakouského šila ve stříbře.

2. U rychlovlaků mohou se tyto sazby tarifové o 20 procent zvýšiti, když nevezou jen vozy I. třídy, a když průměrná rychlost těchto vlaků (počítaje i zdržení se na stanicích) činí na trasech, kde není stoupání 15 pro mille a výše, nejméně 37 kilometrů, na trasech pak, kde jest stoupání 15 pro mille a výše, nejméně 24 kilometrů za hodinu času.

3. U vlaků smíšených bude tarify výše položené o 20 procent sníženy. Výjimky a tohoto ustanovení mohou se povolit jen na trasech, na nichž jezdí výše vlaky smíšené, a jest k nim potřebí výslovného schválení c. k. ministerium obchodu.

4. Vidělo-li by se toho potřeba, aby se tarify ještě více snížily a nemohla-li by společnost v takovém případě přiměřeného polehnutí v III. třídě vozů pociťujícím dopřítí, tedy bude povinna, uvědomiti, potažiti zachovati k vyhlášení ministerium obchodu na trasech, které toto ministerium pojmenuje, IV. třída (vozy ku stání), na nichž se má platiti 1-3 krejcarů rak. šila ve stříbře za osobu a za kilometr.

5. Na jedné a též linií, v též směru jízdy a pod týmiž podmínkami nemohou vačeké úhrady dopravování za III. třídou býti větší nežli za třídou vyšší.

6. Pokud bude společnost železniční garancie státu, mohou se listky stárna, které nemají platnosti jen pro tu neb onu jízdu, vydávati toliko se schválením

e. k. ministerium obchodu osobám, které nejsou ve službě kolejniče. Tyto listky mají svěřiti na určitě jmeno nebo na určitou kategorii služby.

7. Sázky tarifové za dopravní sazuvadel, vozů a živých zvířat, jedno s dopravním osob osobní, ustanoví po vyslyšení společnosti e. k. ministerium obchodu a týmž způsobem učiní veškeré vedlejší ustanovení v příčině dopravní osob.

Na každý lístek jízdní ustanovuje se 25 kilogramů sazuvadel zdarma a na každý přepravěný lístek 12 kilogramů.

8. Při vypočítávání cen jízdních a poplatků za dopravní věci, které s dopravním osob osobní, může se počítati na základě nákladů, kde stoupání činí 15 pro mille a výše, 1 $\frac{1}{2}$ násobná délka toho kterého silného stoupání a podání.

Počítání 1 $\frac{1}{2}$ násobné délky není v ústí nad Orlicí do Středoletí při vyměřování jízdného a nákladného, v § 8., alinea 8. listu povolení, daného dne 25. června 1876 (č. 199 zák. říšsk.) pro linie doplňovací dovolené bude máti příslé platnost jen v příčině jed. cizozemských. V příčině dopravní osob a nákladů v smutích nájezdů mají se budoucně na základě kilometricku položení skutečné délky, jak je vyhledala e. k. generální inspekce kolejnič rakouských.

9. Kdy koli se zavodou nové tarify v příčině dopravní osob, též kdy koli se změni neb změni tarify želežnic, má to společnost nejzadně 14 dní dříve, než se taková změna v tarifech uvede ve skutek, dle nařízení e. k. ministerium obchodu obecně vyhlášiti.

10. V tom, co ustanoveno v dopravní osob vojenských, tím, co výše ustanoveno, nicého se nemění.

Chlumecky n. p.

92.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 6. října 1877,

s tím, že se posuzují expositura hlavní celnice ve státním domě banky uniey ve Vídní.

Váženou se k vyhlášení, vydanému od ministerium financí dne 17. února 1869 (č. 25 zák. říšsk.), vědomo se činí, že skládá dům od bývalé e. k. priv. vídeňské banky obchodní ku prodejí pladím a zboží učiněný přívodem jest v držení banky uniey a že tam byla expositura vídeňské hlavní celnice posuzována.

Praha n. p.

93.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 11. října 1877,

s tím, že e. k. vedlejší celnice ústří II. v Jeleně v Haliči přelobna jest do Jarova.

E. k. vedlejší celnice ústří II. v Jeleně, ve finančním okrese Krakovském v Haliči, přelobna jest do Jarova a počala dne 1. října t. r. na novém stanovišti úhadovati.

Praha n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXIII. — Vydána a zveřejněna dne 31. října 1877.

91.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 10. října 1877.

a tom, že se má sřídit směr v tuzemských ustanoveních listů povolení ku starbě a k přit. telegrafice cizozemce Rakouska.

Paragraf 3. listu povolení, daného dne 11. listopadu 1866 (č. 142 zák. říš.) ku starbě telegrafice ze Sv. Valentinu do Běláku a kříželskémi drahami z Malého Koflínska do Amstetra, z Landsberka do Möncha a ze Sv. Vítu do Cokova ve spojení s §. 1. listů povolení, daných dne 20. července 1868 (č. 129 zák. říš.) a dne 28. července 1871 (č. 102 zák. říš.), také ku starbě telegrafice ze Sv. Michala do Lubau a z Hřivavy do Eisenrozu, též §. 8. listu povolení, daného dne 28. února 1869 (č. 38 zák. říš.) ku starbě telegrafice z Loblanu do Tržibě ve spojení s §. 1. listu povolení, daného dne 25. listopadu 1871 (č. 144 zák. říš.), také ku starbě telegrafice z Běláku do Tržibě, konečně §. 7. listu povolení, daného dne 27. května 1875 (č. 104 zák. říš.) ku starbě telegrafice na statku solní komory směřující se, a dle zákona, daného dne 15. července 1877 (č. 64 zák. říš.), jenž se týče nejvyšší tarify za dopravní osob po telegraficích, též dle Nejvyššího zrušení mají na místě ustanovení k tomu se vztahujících dopravních osob se týkajících na starých listech telegrafice cizozemce Rakouska, od 1. listopadu 1877 počínajíc, a na telegrafice na statku solní komory vedené od toho dne, kdy se po ní počne jezdit, platnost máti ustanovení níže tuto položené:

1. Za nejvyšší tarify za dopravní osob ustanovuje se:

za osobu a za kilometr

v I. třídě	4/8 krejcaru
„ II. „	3/8 „
„ III. „	2/4 „

rák. šilka ve štíblech.

2. U rychlovlaků mohou se tyto sazby tarifové o 20 procent zvýšiti, když rychlost jen vory I. třídě, a když průměrná rychlost těchto vlaků (počítajíc i zdržená se na stanicích) činí na trasech, kde není stopánka 15 pro mille a výše,

nejméně 87 kilometrů, na trasech pak, kde jest stopátní 15 pro míle a výše, nejméně 34 kilometrů za hodinu času.

Na trasech, kde jest stopátní ještě větší, ustanoví rychlost rychlovlaků z. k. ministerium obchodu.

8. U vlaků smíšených bude tarify výše položené + 20 procent anebony. Výsledky z tohoto ustanovení mohou se poveriti jen na trasech, na nichž jezdí toliko vlaky smíšené, a jest k nim potřebná výložená schválení z. k. ministerium obchodu.

4. Společnost jest až na další ustanovení sprostředka povinností, máti vozy IV. třídy (vozy ke stánc). Pak-li by se však vidělo toho potřeba, aby se tarify ještě více snížily a nemohla-li by společnost v takovém případě přiměřeného polehnutí v III. třídě vozů poskytnouti dopřítí, tedy bude povinna, zavésti zase k vyhlášení ministerium obchodu na trasech, které jsou ministerium požaduje, IV. třídu (vozy ke stánc), na nichž se má platiti 1-3 krajcaru rak. žula ve středě za osobu a za kilometr.

5. Na jedné a též linii, v témtě směru jízdy a pod týmtě výmíškami nemohou veškeré útraty dopravování za bližší stánc býti větší nežli za stánc vzdálenější.

6. Původně společnost bédáti garancie stánc, mohou se listky zdarma, které nesmaji platnosti jen pro tu osob onu jízdu, vydávati toliko se schválením z. k. ministerium obchodu osobám, které nejsou ve službě telegrafice.

Tyto listky mají svěřiti na určitě jméno nebo na určitou kategorii služby.

7. Sítěby tarifové za dopravování zavazadel, vozů a živých zvířat, jako z dopravování osob souvisí, ustanoví se vyhlášením společnosti z. k. ministerium obchodu a týmtě způsobem učiní veškerá vedlejší ustanovení v přísluš dopravování osob.

Na každý lístek jízdy ustanovuje se 25 kilogramů zavazadel zdarma a na každý palevizační lístek 15 kilogramů.

8. Při vyplatěníci osob jízdních a poplatků za dopravování zvíř, které z dopravování osob souvisí, máže se položiti na základ na trasech, kde stopátní činí 15 pro míle a výše, 1/4 násobek délka toho kterého úseku stopátní a padáti.

9. Kdy koli se zavedou nové tarify v přísluš dopravování osob, též kdy koli se změti neb změti tarify již zavedené, má to společnost nejméně 14 dní dříve, než se taková změti v tarifech uvede ve skutek, dle nařízení z. k. ministerium obchodu oběma vyhlášení.

10. V tom, co ustanoveno o dopravování osob vojenských, tím, co výše ustanoveno, něčeho se neměti.

Chlumecky n. p.

95.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 15. října 1877,

a tom, že se užívá soud okresní v Štokách v Čechách.

Podlé zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. říš.), užívá se v okrsku krajského soudu Kutnohorského soud okresní v Štokách, k němuž budou příslušeti tyto obec místní: 1. Dobruška, 2. Fridrichov a Valdov, 3. Hlívalec,

4. Hilbertice, 5. Habemov, 6. Jitina, 7. Kameník, 8. Louvanka, 9. Nové Dvory, 10. Petrovna, 11. Plánský, 12. Slapanov, 13. Smilov, 14. Suroch, 15. Štítěd, 16. Schützenhof Německý, 17. Štoky, 18. Větrnice Dolní, 19. Vyskydat Německá a 20. Ždírec.

Od toho dne, kterého počne tento soud úřadovati a kterýž se potomně ustanoví a obecně oznámí, vyložený budou obce pod 1. až do 19. jmenované z obvodu okresního soudu Polenského a obec Plánský z obvodu okresního soudu Německobrodského.

Ginscr n. p.

96.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 24. října 1877,

ještě se týče přeměn solní prodaje sůl hornorakouské a dříve prodaje sůl v Guandau na správu solivárn v Ebenau.

Podlé ustanovení Solenice na statku solní komory přeměněn bude hlavně prodaj soli hornorakouské od 1. listopadu 1877 z dříve prodaje soli v Guandau na správu solivárn v Ebenau a tato sůl bude se tam prodávati za ceny, ustanovené v nářízení, vydaném dne 21. prosince 1875 (č. 135 sč. Říš.) pro Guandau a Il, potažně pro Guandau.

Preis n. p.

97.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 27. října 1877,

a ten, že se stáje soud okresní v Kladsé v českých.

Podlé zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 sč. Říš.), stáje se v okrsku Právního soudu zemského okresní soud v Kladsé, k němuž budou přiřazeti tyto obce místní:

1. Buekov a Boudaše,
2. Dabé, Újezd a Dřín,
3. Kladsé,
4. Kročimský a Štěpánov,
5. Roudčlov,
6. Stalčova a Vrapice,
7. Vřetovice.

Od toho dne, kterého počne tento soud úřadovati a kterýž se potomně ustanoví a obecně oznámí, vyložený budou jmenované obce místní z obvodu okresního soudu Uherského.

Glaser n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Číska XXXIV. — Vydána a rozestřána dne 8. listopadu 1877.

98.

Zákon, daný dne 15. února 1877,

jináče se označuje připomenutí 1 a) k tarifní poloze 106 I a) zákona o poplatcích, daněch
dne 13. prosince 1862 (č. 89 zák. říš.).

S přivolením obouhromé rady říšské vidí se Ml. zastupitelní připomenutí
2 a) k tarifní poloze 106 II a) zákona, daného dne 13. prosince 1862 (č. 89
zák. říš.), a nařídilo takto:

§. 1.

Majetníci benevolní, ježli čistý příjem nežalí ročně více než 500 zl. rak.
šila, jsou osvobozeni proti ekvivalentu ze poplatků; jest-li však některý fund po-
vinný, kongruis depolit, tedy naprosto bez ekvivalent od tohoto fondu.

§. 2.

Ministři financí slíbena jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 15. února 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pretis m. p.

99.

Nariadení, vydané od ministra záležitostí duchovných a vymáhání dne 18. října 1877,

jinak se vyslovuje, že se uznává starokatolická společnost náboženská.

Podle poládky, od přivřetení starokatolického vyznání náboženského ve spárech de práva. 18. října 1877, č. 16875—16877 pronásleduje se tímto, ještě předloženými průkazy dosti odlišně tomu, než se v §. 1. zákona, daného dne 26. května 1874 (č. 68 zák. říšsk.) v příčině nábožního uznání společnosti náboženských vyhledává, dle §. 2. téhož zákona, že se starokatolická společnost náboženská pod jménem: „církve starokatolické“, uznává.

Toto nariadení nabude účinnosti.

Střemayr a. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXXV. — Vydána a rozeslána dne 13. listopadu 1877.

100.

Nariadení, vydané od ministerií záležitostí vnitřních, náboženských a práv dne 8. listopadu 1877,

ještě se týče vnitřního zřízení a vedení rejstříků narozaných, oddaných a ženatých členů církve starokatolické.

§. 1.

Správcem duchovním (farář) náboženské obce starokatolické povinen jest, věsti od toho dne, kdy obec se utíká, dle zákona, daného dne 20. května 1874 (č. 68 zák. říšsk.) rejstříky narozaných, oddaných a ženatých příslušníků této obce náboženské.

Dne, kdy se starokatolická obec náboženská utíká, vyhláší politické území zemské.

§. 2.

Rejstříky narozaných, oddaných a ženatých vedou se buď ve dvou exemplářích.

Co se týče vnitřního zřízení a chování těchto rejstříků a vyhotovení výpisů a vypořádání z nich, mají platnost zákonné obzvy.

Plat na vyhotovení výpisů a vypořádání těchto se málo jen se schválením státu.

§. 3.

Dobříšství k vedení rejstříků náleží na politický území okresu. Tento území má si častěji ujednatí jinata, že se rejstříky bezprostředně spraví a řídí vedou, a shledal-li by nějaké vady, má je odvarovat.

V měsíci lednu každého roku má se jeden z těchto dvou rejstříků tohoto území ku schování poslati.

§. 4.

Když se některý člen církve starokatolické v obvodu náboženské obce starokatolické narodí nebo zemře, má se to přímo správci duchovním (farář) oznámiti, aby to zapnul do náležitých rejstříků.

Narodili-li se nebo zemřeli některý člen církve starokatolické v té obvodu náboženské obce starokatolické, má se to oznámiti politickému úřadu okresnímu, v jehož okrseku leží místo, v němž se ten člen narodil neb zemřel.

Osmdesátí mají ti, kteří jsou tím povinni, učiníti v osmi dnech nejprve příloh krom svědčících případů osobně. Když se narodí dítě, má se zároveň oznámiti, které jméno mu bylo při křtu dáno nebo se mu dá, a když se omdlí manžel, má se přílohou listek oznámiti.

§. 4.

Osmdesátí, že se narodilo dítě, povinná jest nejprve manželky otec narození. Nemá-li otec přítomen, nebo není-li s to, aby to oznámil, aneb jde-li o dítě nezaměstlé, má učiníti oznámení pomocník ku porodu nebo bába, a není-li těchto, tedy ten, v jehož bytu se dítě narodilo. Nemá-li to nikoho z těchto osob, povinná jest matka učiníti, aby se porod oznámil.

Zemřeli někdo, má se oznámiti manžel, který ho životem předal, není-li ta manželka, tedy nejblíže přítulník rodiny, a nebyl-li by takový přítulník přítomen, má oznámení učiníti ten, v jehož bytu nebo domě kdo zemřel.

Narodili-li se nebo zemřeli někdo v porodnici, v domě nalezené, v nemocnici, v trestnici, v robotárně nebo v některém jiném ústavu veřejném, má to oznámiti představený ústavu.

§. 5.

Opomíral-li by kdo, oznámení učiníti, nebo vykročil-li by ze lhávy k tomu položené, pomocník bude die nářizem ministeriálního, vydaného dne 30. září 1867 (S. 138 zák. řádk.).

§. 7.

Kdy koli se politickému úřadu die §. 4. nějaký porod aneb nějaké smrti oznámí, má na jisto postavití dáta k účtu se vztahující a z přílohy naposled jeho do rejstříků narozených a zemřelých předepsaná, a poslati spis o tom udělaný správci duchovnímu (farář) nejbližší starokatolické obce náboženské, aby ten případ započal do náležištního rejstříka.

§. 8.

Narodili-li se neb zemřeli někdo, když byla již povolání státní ku úřadu starokatolické obce náboženské dána, ale obec se nebyla ještě ustavila, a byla-li to osoba nějaká, která již od sebe byla vydala prohlášení v §. 7. sázkou, daného dne 30. května 1874 (S. 68 zák. řádk.) přivedeně, že k obci přistupuje, buďž to oznámeno politickému úřadu okresnímu (§§. 4. a 5.), kterýž má takový případ zjistiť (§. 7.), a když se obec ustaví, jejímu správci duchovnímu (farář), aby jej započal do náležištního rejstříka.

§. 9.

Toto nářizem vejde ve skutek od toho dne, kterého bude vyhlášeno.

Lasser m. p.

Stremayr m. p.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXVI. — Vydána a rozosílána dne 20. listopadu 1877.

101.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne [15. listopadu 1877,

s tím, že zároveň jest vedlejší celnice I. třídy na nákladě Eisensteinském a že v vedlejší celnice I. třídy v Eisensteine odlišna jest vedlejší celnice třídy II.

Za přítomnosti posedi Judy po části kr. bavorské hranice s Ludwigstálu do Eisensteina zřízena jest na pozemcích nákladě hranice Piesnako-Klatovsko-Eisensteinské v Eisensteine c. k. vedlejší celnice třídy I. a dána jí moc, by užívala dle předpisu, daného dne 18. října 1857 (č. 178 zák. říš.), zkráceného Horní celnicí v obchodu po hranici; konkrétně celnice počala již 15. listopadu 1877 účelovati.

Téžžé dne odlišna jest s c. k. vedlejší celnice třídy I. v Eisensteine c. k. vedlejší celnice třídy II.

Prešis m. p.

102.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 16. listopadu 1877,

jinakže se střed činu Völke-Feilerstetzké pojímá v ústředí Eisensteinského soudu Vídeňského pro území státního a kovářského zední.

Podle zákona, daného dne 14. května 1849 (č. 63 zák. říš.), vidí se c. k. ministerium práv dle návrhu magistrátu c. k. říšského hlavného a státního soudu Vídeňského a dolnorakouské komory obchodnické a živnostenské, sčé vedlé dobrého zřízení dolnorakouského výboru zemského dle zákona ze dne 1. dubna 1872 (č. 42 zák. říš.) daného, po uhlavenci s c. k. ministerium obchodu naříditi takto:

§. 1. Kompetence soudu živnostenského pro živnosti strojíkové a zboží kovového, zlatnického ve Vídni náležející, vydaných od c. k. ministerstva pro dne 13. listopadu 1871 (č. 134 zák. list.) , vztahuje se také k živnostem průmyslu strojíkového a zboží kovového v obvodech obcí Velko-Jedlešdorfské společně sábrických provozovaných.

§. 2. Všechny výlohy při vyřizování prací soudu živnostenského s tímto rozšířením kompetence spojené má zapravovati delnorakouská komora obchodnická a živnostenská dle závazku, její na sebe vzala.

§. 3. Starosta města Vídně má při sdělování seznamů valičkých k volbám, jako se budou konati roku 1878 do počátku soudu živnostenského, k tomuto rozšíření kompetence náležitý zájem míti.

§. 4. Toto rozšíření kompetence nabude platnosti toho dne, kteréhož denové soudu živnostenského, kteří se roku 1878 zvolí, počnou úřadovati.

Glaser m. p.

103.

Nářízení, vydané od ministerstva financí dne 19. listopadu 1877,

jinžto se c. k. vedlejší celnice třídy I. na nádraží Raasdorfské vztahuje k vyřizování celní vyřizování.

C. k. vedlejší celnice třídy I. na nádraží Raasdorfském vztahuje se vedlé předpisů s touto vydaných, by odpovídala celce s výhradou navržení daně přes hranici celní vyřizování.

Preiss m. p.

104.

Nářízení, vydané od ministerstva práv dne 20. listopadu 1877,

s tím, že úřední sídlo okresního soudu Znojemského přelidá se do Radomyšle a že se úřední sídlo z tohoto okresu současně přelidá k okresnímu soudu Píseckému v újezdě Rakú.

Podlé §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868 (č. 59 zák. list.), přelidá se úřední sídlo okresního soudu Znojemského do Radomyšle.

Až počne okresní soud v Radomyšli úřadovati, což se potomně ustanoví s oznámením, budou obce Dubí, Mokrá, Přerýžňov a Zasen z okruhu tohoto soudu vyřučeny a přelidny k okruhu okresního soudu Píseckého.

Glaser m. p.

105.**Nářízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních po
umluvení s ministerium obchodu dne 20. listopadu 1877,**

jiná se vztáti vztáti k nářízení, vydanému dne 2. června 1877 (č. 43 zák. říšsk.) o užívání barevných papírů k značkování věcí k užívání ustanovených.

Ze spisů, podaných od několika průmyslníků vyznamenáni jest, že se slovem „papírů ve hmotě barevného“, jichž užívá v nářízení, vydaném dne 2. června 1877 (č. 43 zák. říšsk.), rozličný smysl přikládá.

Ze toho příčinou vysvětluje se to, co v dotčeném nářízení ustanoveno o užívání barevného papíru k značkování věcí k užívání ustanovených, že ten pojmenných tímto způsobem: kromě obyčejných druhů bílého papíru dovoleno jest užívati k tomu jen takových papírů, které jsou buď složeny z barevných látek, aneb které obdržíly jižou barvu tím, že se k dobití přilíší užívání v dřevěném či kalcidru přidaly hmoty barevné.

Papíři jiným způsobem barevných dopouští se užívati toliko za druhou rovněž obálka s opatření v nářízení výše položeném připomenuto.

Lasser m. p.**Chlumecky** m. p.**106.****Nářízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních
dne 25. listopadu 1877,**

jiná se vztáti vztáti k nářízení, vydanému dne 25. října 1876 (č. 136 zák. říšsk.) o taze na léky k rakouské farmakopeji, vydané roku 1869, ať na další nářízení platnosti tyto změny:

Od 1. ledna 1878 počínajíc, nabudou v nářízení ministeriálním, vydaném dne 28. října 1876 (č. 136 zák. říšsk.) o taze na léky k rakouské farmakopeji, vydané roku 1869, ať na další nářízení platnosti tyto změny:

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska XXXVII. — Vydána a rozestána dne 1. prosince 1877.

107.

Patent císařský, daný dne 25. listopadu 1877,

jež se týče rozšíření práva literárního.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavoanský, Halický, Vladiměřský a Illyrský; král Jeruzalemský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Mošenský, Parmský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zatočský, Těšínský, Furlanský, Dabrovaický a Zaderský; knížecí hrabě Habšburský a Tyrolský, Kybarský, Gorický a Građišký; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolučický a Isterský; hrabě Hebonombský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský atd.; pán Tréviánský, Kotarský a na Slovenském krajšti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

známo činíme a věditi dáваме:

Sošm markrabství Isterského svolán jest na den 27. prosince 1877 do hlavního města zemského Počúti.

Dnes v Gedečovi dne 25. listopadu 1877. číselného oznámeného soudcovského
sezení, pánovní Náležo roku dvacátého devátého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumceky m. p.	Preiss m. p.	Horst m. p.
	Ziemiatkowski m. p.	Mannsfield m. p.	

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXVIII. — Vydána a rozoslána dne 15. prosince 1877.

108.

Vyhlášení, vydané od ministerií vyučování a orby dne 27. listopadu 1877,

o tom, že vysoké školy pro zemědělskú předsádku se v obec ministerium záležitostí duchovních a vyučování.

Jeho cíle, a král, Apoštolské Veličenství učinil ke společnému návrhu ministerií orby a vyučování Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 15. listopadu 1877, nařídil, že vysoké školy pro zemědělskú předsádku ve Vídni, počínajíc od roku 1878, přejíti mají v obec ministerium záležitostí duchovních a vyučování tím způsobem, že státní náležitosti organizace těchto vysokých škol se týkají, při jmenování profesorů na nich a mnohy v postavení těchto profesorů činí se mají po uzákonění s ministerium orby.

Stremayr n. p.

Mannsfeld n. p.

109.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 27. listopadu 1877,

že se tito změny některých ustanovení tarifových, mírných v kósech, daní výhr. priv. kolonaci Rakúšské.

Změňují §. 8. listu povolení, daněho dne 1. července 1868 (č. 138 zák. říš.) a postávka 1. protokolského prohlášení zstápané výhr. priv. kolonice Rakúšské, post. 1. vypsání, vydaného od ministerium obchodu dne 15. října 1868, č. 117 (stírky zákona kolonizačních, svazek II., str. 1056), 68 změňují §. 2. listu povolení, daných dne 4. srpna 1871 (č. 103 zák. říš.), dne 12. listopadu 1872 (č. 1 zák. říš. na r. 1873) a dne 30. října 1873 (č. 43 zák. říš. na r. 1874), mají dle zákona, daněho dne 15. července 1877 (č. 64 zák. říš.),

ještě se tyto nejvyššího tarif za dopravování osob po železnicích, a dle Nejvyššího úřadu na místě všech kterých ustanovení, dopravování osob se týkajících, od 1. ledna 1878 platnost máti pravidla nížopoložená:

1. Za nejvyššího tarifu za dopravování osob ustanovuje se:

	za osobu a za kilometr
v I. třídě	4-8 krejcaru
„ II. „	8-6 „
„ III. „	2-4 „

zakusového čísla ve středě.

2. U rychlovlaků mohou se tyto sazby tarifové o 20 procent snížit, když nevezou jen vozů I. třídy, a když průměrná rychlost těchto vlaků (počítaje i zdržení se na stanicích) činí na trasech, kde není stoupání 15 pro mille a výše, nejméně 37 kilometrů, na trasech pak, kde jest stoupání 15 pro mille a výše, nejméně 24 kilometrů za hodinu času.

3. U vlaků snížených buďte tarifu výše položené o 20 procent sníženy. Výjimky z tohoto ustanovení mohou se povolit jen na trasech, na nichž jezdí takto vlaky snížené, a jest k nim potřeba výslovného schválení v. k. ministerium obchodu.

4. Vidělo-li by se toho potřeba, aby se tarify ještě více snížily a nemohla-li by společnost v takovém případě přiměřeného polehčení VIII. třídě vozů poskytnouti dopřítí, tedy bude povinna, avšak, potažiti zachovati k vybití ministerium obchodu na trasech, které toto ministerium pojmenuje, IV. třída (vozů ke stání), na nichž se má platiti 1-6 krejcaru rak. čísla ve středě za osobu a za kilometr.

5. Na jedné a též linii, v též směru jindy a pod stejných podmínkách nemají velikost úhrady dopravování za bližší staci býti větší nežli za staci vzdálenější.

6. Sazby tarifové za dopravování zavazadel, vozů a živých zvířat, ješto s dopravování osob souvisí, ustanoví se vyloučením společnosti v. k. ministerium obchodu a týkajíc spůsobem učiní velikost vedlejší ustanovení v příčině dopravování osob podlé sjednocených pravidel.

Na každý hutek jedací ustanovuje se 26 kilogramů zavazadel zdarma a za každý poloviční hutek 12 kilogramů.

7. Při vypočítávání cen jedacích za dopravování osob a poplatků za dopravování věcí, které s dopravování osob souvisí, může se položit za základ na trasech, kde stoupání činí 15 pro mille a výše, 1 $\frac{1}{2}$ násobná délka toho kterého silného stoupání a padání.

8. Kdykoli se zavede nové tarify v příčině dopravování osob, též kdykoli se změni neb změni tarify již zavedené, má to společnost nejdně 14 dní dříve, než se taková změna v tarifech uvede ve skutek, dle schválení v. k. ministerium obchodu obecně vyhlášiti.

9. V tom, co ustanoveno o dopravování osob vojenských, ustanoveními výše položenými ničeho se nemění.

Chlumcecký n. p.

110.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 28. listopadu 1877,

ještě se tyto směry smluvních ustanovení tarifových, smluvních v bezost, dále sestávali tele-
mial moravsko-slezské.

Změňuje §. 8. listu povolání, daného dne 21. dubna 1870 (č. 77 zák. říšsk.),
ka starobě linii centrální železnice moravsko-slezské a vyhlášení, vydaného od
c. k. ministerium obchodu dne 22. června 1875 (č. 53 zák. říšsk.), ještě se tyto
důležitější zrušen IV. třídy vozů na železně železnicí, mají dle zákona, daného
dne 15. července 1877 (č. 64 zák. říšsk.), jsou se tyto nejvyšších tarifů na dopra-
vození osob po železnicích, a dle Nejvyššího úřadu na místě těch kterých
ustanovení, dopravní osob se týkajících, od 1. ledna 1878 platnost máti pra-
vidla následující:

1. Za nejvyšší tarify na dopravní osob ustanovuje se:

		na osobu a na kilometr
v I. třídě		4-8 krejcarů
" II. "		3-4 " "
" III. "		2-4 " "

rakouského čísla ve stříbrě.

2. U rychlovlaků mohou se tyto sazby tarifové o 20 procent zvýšiti, když
nezavazou jen vozy I. třídy, a když průběhem rychlosti těchto vlaků (počítaje
i zdržením se na stanicích) činí na tratích, kde není stupňů 15 pro míle a výše,
nejméně 37 kilometrů, na tratích pak, kde jest stupňů 15 pro míle a výše,
nejméně 24 kilometrů na hodinu času.

3. U vlaků smluvních buďto tarify výše položeny o 20 procent smlouby.
Výnimky z tohoto ustanovení mohou se povolit jen na tratích, na nichž jezdí
takto vlaky smluvní, a jest k nim potřeba výslovného schválení c. k. ministerium
obchodu.

4. Společnost upřívá se až na další ustanovení povinností, máti vozy
IV. třídy (vozy ke stání).

Viděti-li by se jako potřeba, aby se tarify ještě více snížily a nemohla-li
by společnost v takovém případě přiměřeného polehnutí v III. třídě vozů povolen-
ným dopřít, tedy bude povinná, zavésti zase, potažito zachovati k vyhlášení mini-
sterium obchodu na tratích, které toto ministerium pojmenuje, IV. třídu (vozy
ke stání), na nichž se má platiti 1-5 krejcarů rak. čísla ve stříbrě na osobu a na
kilometr.

5. Na jedné a též linii, v téže směru jízdy a pod téžně podmínkami nemají
veliké útraty dopravní se blíží staci býti větší nežli na staci vzdálenější.

6. Sazby tarifové na dopravní zavazadel, vozů a živých zvířat, ještě
a dopravní osob se vztahují, ustanoví se výsledkem společností c. k. ministerium
obchodu a téžně spůsobem odliš velikostí vedlejší ustanovení v příčině dopra-
vození osob podle sjednocených pravidel.

Na každý listek jízdy ustanovuje se 25 kilogramů zavazadel zdarma a na
každý položení listek 12 kilogramů.

7. Při vypočítávání cen jízdních za dopravování osob a poplatků za dopravování věcí, které s dopravováním osob souvisí, může se počítati za základ na trasech, kde stoupání činí 18 pro mille a výše, 1 1/2 násobná délka toho kterého svislého stoupání a padání.

8. Kdy kali se zavedou nové tarify v přičině dopravování osob, též kdy kali se změni neb změni tarify již zavedené, má to společnost nejmenš 14 dní dříve, než se taková změna v tarifách uvede ve skutek, dle nařízení v. k. ministerstva obchodu stečně vyhlášiti.

9. V tom, co ustanoveno o dopravování osob vojenských, ustanoveními výše položenými nálež se změni.

Chlumceky n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené

Čísťka XXXIX. — Vydána a rozeslána dne 22. prosince 1877.

111.

Zákon, daný dne 5. prosince 1877,

jinž se vydávají dopřky k zákonu, daným dne 24. čerca 1874 (č. 48 a 49 sč. říš.) o zastoupení majetků lidí nástavních nebo ohlgoví čístetajch majetkům svřdčtích nebo rústapím převoditědných.

Š přívolením oběh sčzovny rady říšké vřdí se Mí naříděh takto:

§. 1.

Když se k zastoupení majetků lidí nástavních nebo ohlgoví čístetajch majetkům svřdčtích nebo rústapím převoditědných střdí spolešný kurátor z přičky sčjake, z koreh lze vřditi, že kurátor bude musiti předsavřtiti sčjake jednat práva, k němž bude pro jeho čístetost potřeht sčvřtění soudu kurátorského, má soud kurátorský k tomu přihlřtiti, aby se sčromědřiti majetěci spolešným kurátorem zastoupení k tomu konci, by byli slyšeni a by zvolili tři čístetřníky a tři náhradřníky, kteřh mají čkol stře sčkovem jim přihřzený spřtiti čřtve jěh, než soud kurátorský dá sčvřtění.

§. 2.

Sčromědřiti v §. 1. připomeratě zvolí soud kurátorský sčktem.

Nepokřdř-li spolešný kurátor, aby sčromědřiti bylo zvoleno, stane se to z povinnosti čřadu, a byla-li by vřo voliti pilná, mže se zarovně střditi spolešný kurátor.

V tomto případe mže se sčromědřiti zvoliti třm sčktem, kterým se oznajuje, že byl sčřen spolešný kurátor.

§. 3.

Sčktem buděh majetěci spolešným kurátorem zastoupení vybřdřiti, by přišli ke stře na přihřtiti jich slyšeni a zvoleni čřvřtřčků a náhradřčků.

V tomto vyhlásení budú také ustanovenia, aké vyrábiedení majú ku stánu prísluši, že jsou majetníci papírú cenových, o ktoré bude íinil.

Předložil-li kurátor soudu kurátorského návrhy v přídání nějakého jednání právního, k němuž jest schválení soudu kurátorského zapotřebí, budou tyto návrhy také v ediktu uvedeny; k položkám kurátorova návrhu se k němu přídání také krátce odvolávají.

Soud kurátorský může společného kurátora vyhlásiti, aby učinil návrhy, co má edikt, jak co se týče toho, co již určeno, tak i vůbec obsahová, potažně aby doplnil návrhy v řízení jeho učiněné.

§. 4.

Edikt budíž na tabuli soudu soudu kurátorského přibit a novinami zasmušný k úřednímu vyhlášení ustanovenými jednání vyhlášen.

Jde-li o papíry cenové, které jsou v některém veřejném listě kurátořím zasmušeny, tedy buď edikt také na všech burzách, v zemích, v nichž tento náhon má platnost, se nacházejících přibit a „Novinami Vídeňskými“ obecně zasmušen.

Soud může naříditi, aby se edikt vyhlášen také jinými novinami, nežli jsou v předkládání posměru jasmušeny, a aby se vyhlášen několikaletě.

Stánu ku shromáždění majetníků svolaných ustanoveno buď tak, aby soudu vyhlášením ediktu novinami zasmušeny a dnem ku shromáždění jasmušeny minule nejmenší čtrnácté dní a nasmušeny jest nežli.

§. 5.

Kurátor může mimo to majetníkům od něho zastoupenými, pokud je zná, kopie ediktu listy rekomandovanými po poště odaslati.

Jest-li řízení o papíry cenové, které vydalo nějaké podnikatelstvo pod zvláštním dohledem stánu postavené, má soud kurátorský poslati kopie ediktu veřejnému orgánu, který tento dohled vykonává.

§. 6.

Stánu s majetníky svolanými řízení má některý člen soudu kurátorského, jeho představený soudu pojmenuje.

Majetníci svolaní mohou se díti plinomocenky zastoupiti.

§. 7.

Když stánu se započíná, budou protokolárně na listu postavena jiná majetníká, kteří přišli, potažně jejich nástupci, sama uřední papírú cenových každému majetníkovi náležitých a jakým způsobem jest vyrábiedeno, že jsou majetníci, a jak jest prokázáno plinomocenství.

§. 8.

Člen soudu, který stánu řídi, má nejprve vyhlásiti kurátora, aby vyhlášen, jak se vše má.

Přišel-li ke stánu orgán, jasmuš přišel vykonávati dohled stánu, budíž mu příhodne učiněno, aby mohl provediti vyrábiedení, kterých by bylo potřeba.

§. 9.

Majetníci, kteří přijdou ke státní, mají právo, pronést své návrhy o vyřízení věci, které společný kurátor učinil, a připojit-li k tomu nějaké návrhy aneb sdělili-li jim přitom majetníci, i také o těchto návrzích.

Vzejdou-li z toho, jak se účastníci vyjádřili, rozdílná návrhy, má ředitel líčené formulovat návrhy, na které když se odpoví „ano“ neb „ne“, vyjde na jevo návrh účastníků shromážděných o návrzích učiněných.

O těchto otázkách mají majetníci přitom hlasovat dle jistiny.

Vyřídění majetníků mají se dle podstaty zapsati protokolem, a takové hlasování jich, a soud má při každém rozhodnutí této náležitosti kurátorské se týkajícím a povinnosti úřadu k tomu i onomu státní míti.

§. 10.

Potom volí se důvěrníci a po nich náhradníci. Za důvěrníka i za náhradníka může zvolen být jedině muž bezúhonný ve svém jednání nezobcovaný, který bydlí v tom státě, kde jest soud kurátorský, nebo na blízku. Zvolení mohou být i také jiní majetníci nežli ti, které zastupuje společný kurátor. Za zvoleného pokládá se ten, kdo obdrží nadpoloviční většinu hlasů.

Nadejde-li se ani při druhé volbě většiny nadpoloviční, vykoná se volba užé.

Většina hlasů počítá se dle množství samy papírů označujících hlasujícími náležitě.

Zvolení má se ještě před skončením státní prohlásiti, že volba na čas kurátorství přijímá, sice bude se voliti znovu.

§. 11.

Činili-li by hned po prohlášení, jak volba vypadla, některý z hlasujících námítky proti platnosti její, aneb měl-li by člen soudu, který shromáždil řídí, pochybnost, zdali volba jest platná, má se před skončením státní soud kurátorský pokládati za usazení.

Vidí-li se soudu kurátorskému volba uražiti, buďli hned předsevzata nová volba.

Při této volbě buďli výrok, její soud buď o právu hlasování nebo o volitelnosti vynese, pravidlem.

Proti rozhodnutí soudu kurátorského, kterým byla volba za platnou uznána nebo zrušena a proti volbě, proti níž nebylo při státní nic namítáno, nelze žádného opravného prostředku učiti.

Člen soudu, který řídí státní, vydá zvoleným potvrzení, že byli zvoleni.

V tomto potvrzení buďli uvedeno, v kterém pořádku se mají náhradníci k zastoupení důvěrníků povolati. Tento pořádek řídí se dle toho, kolik hlasů každý náhradník při volbě obdržel. Obdržela-li by několik náhradníků stejně mnoho hlasů, rozhodne los, v kterém pořádku mají jíti.

§. 12.

Důvěrníci mají si dle práva obcovati se společným kurátorem, a byla-li by třeba, nehlédnutím do spisů jednání stále vědomosti právní, které má společný kurátor konati a mají mu radou svou být i nápomocni.

Dávenci, i kdyby nenáleželi mezi majetníky kurátorem zastoupená, mají to soudu kurátorskému oznámiti, kdyby něco shledali, že by uvedlo v pochybnost, že jest kurátor společný k zastupování společnosti nebo důvěry hoděn.

§. 13.

Společný kurátor má při každém důležitém jednání slyšeti mínoňi důvěrníků. Žádá-li kurátor na nějaké schválení soudu kurátorského, má předložit vyjádření důvěrníků, ať nadají-li podepsaním žádosti kurátorovy na jevo, že se s jeho míněním shodují.

Rozhodnutí soudu kurátorského na takovou žádost vydané budíž dodatko také důvěrníkům, kteří mu mohou prostředky opravnými zákonom dovolenými odporovati.

§. 14.

Byli-li by dávenci rozdílného mínění, může každý z nich práva a povinnosti jim příslušející sám o sobě vykonávati.

Funkce důvěrníků a náhradníků pomine, když se skončí kurátorství.

Odskočí-li některý důvěrník, aneb najde-li ho něco, tedy nastoupí na jeho místo na čas potřebný náhradník, který jest v pořádku dle §. 11. ustanovením nejlépeší. Přičemž, proč některý náhradník nastoupil na místo důvěrníka, má společný kurátor v každém případě soudu oznámiti.

Prokáže-li kurátor, že nebyla ho, přivesti tolik důvěrníků, potažně náhradníků, kolik potřebí, tedy může soud kurátorský v příčině žádosti na schválení nějakého převážně jednání rozhodnouti, když alespoň dva důvěrníci, potažně náhradníci v žádosti kurátorově měli účastnství.

Náklady potřebné volbou a činností důvěrníků a náhradníků vzešlé pokládány buďte za náklady kurátorství.

§. 15.

Chce-li kurátor předevzati nějaké jednání právní, ku kterému jest potřebí schválení soudu kurátorského a v příčině kteréhož nebyl předložen návrh, aby se shromážděni majetníků s ním vyjádřilo, tedy má právo žádati, aby se svolalo nové shromáždění. Také může soud kurátorský k žádosti kurátorově na schválení nějakého právního jednání a povinnosti úřadu nové shromáždění svolati.

Co toho se týče, jak se má shromáždění svolati a při něm předložit, má platnost to, co ustanoveno v příčině prvního shromáždění.

§. 16.

Soud kurátorský má rozhodnutí v první nebo v druhé instanci vynešená, jimiž se žádostem na schválení v §. 13. připomenutým soudu neb z částí vyhověti, dle §. 4. edikty vyhlásiti.

Těmto rozhodnutím může každý majetník společným kurátorem zastoupený prostředky opravnými zákonom dovolenými odporovati. Nikoliv majetník může učiti některého prostředku opravného ve společném spise.

Látko k učiti prostředků opravných patříná se každému majetníkovi ode dne po vyhlášení ediktu nevinami zemským dle §. 4., part. 1. vykonávati.

Majetek, který užívá prostředků opravných, má prokázat právo k tomu, předloží papíry cenné, které má, nebo originál listiny, že jako papíry cenné jsou ve schválení a některého veřejného úřadu aneb u některého úřadu pod státním dohledem postaveného. K požádání majetník má soud kuráterský předložený mu papíry cenné, potažiti listiny schválení, zabloudit v ně, vrátiti a předkládáje spisy vyšší instanci, potvrditi, kteří majetníci prokázali, že mají právo, užívá prostředků opravných.

§. 17.

Ministrem práv, náležitosti vnitřních a obchodu uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 8. prosince 1877.

František Josef m. p.

Anersperg m. p. **Lesser** m. p. **Glaser** m. p. **Chlumecky** m. p.

113.

Zákon, daný dne 14. prosince 1877,

jež se týče tělesné garancie poživajících.

S přivolením obou národních rady říšské řídí se Hi nařídití takto:

§. 1.

Vláda dává se moc, aby dávala podnikatelům koloniím, které poživají garancie říšského úřadu ze strany státu, zálohy v náších na zapravení toho, že se k nákladům na provozování jízdy nedostává.

§. 2.

Vláda má moc, provozovatí sama nebo dáti skrze jiné provozovatí jízdu po koloniích garancie poživajících, kterým takovos záloha dala (§. 1.).

Toto právo vláda propůjčena pomáha, když podnikatelstvo takových záloh po tři léta po sobě jízdy již neobdává.

§. 3.

Co se týče vydávání záloh v §. 1. jmenovaných, zapravením těchto a nich a jich splácení, má dle okoloby platnost to, co ustanoveno a strany záloh a příslušné garancie tím kterým koloniím dávány, a tím rozhodem, že se má ku splácení těchto záloh dle ústí přibýtků a provozování jízdy zjištěný část záloh převyšujících, a to před splácením dluhů a garancie vodících.

Pokud tedy takové zálohy nejsou zapraveny, nemá platnost ustanovení, dle něhož se má jen polovice říšského úřadu zjištěnou roční sumu převyšujícího na splácení zálohy od státu dané i s trochy správců státní odváděti.

§. 4.

Vláda má právo, provozování sama jízdy po železničních garancích pořiva-
jících, které za posledních pět let žádaly více než polovici úžitkového čistého
užitku ročně.

Toto právo vláda propůjčené pomine, když podnikatelstvo po tři léta po
sobě jízdu nežádalo více než polovici úžitkového čistého užitku ročně.

§. 5.

Při užívání práva dle §§. 2. a 4. vláda propůjčeného spravování se jest bez
újmny toho, co se spůsobem smlouvy jinak ustanová, tímto pravidly:

- a) Když vláda vezme na se provozování jízdy, uzavřel se tím užitku v jiných
právních a povinnostech společnosti akcionářské, již se týká.

Tato společnost bude moci zvlášť i dále vládnouti tím, co dle práva
provozování jízdy, které se jí propůjčí, a dle garancie od státu dané pře-
bude, potažiti čistým užitkem.

- b) K výlohám, které mají trvale ležeti na kapitálu kromě dráhy železná,
vychází se přivolení zastupitelstva společnosti statuty ustanoveného. Tato
výhrada není však správu jízdy státem uložena na překážku, by činila nepro-
dílané společnosti, jichž by bylo dle uznání ministra obchodu pro zachování po-
třebku a bezpečnosti jízdy plně potřeba.

§. 6.

Vláda usměřuje se, aby při úpravách, které by se napřed učinily o ukou-
pení železnice garancie pořivařích, dlela, že převzeme veškeré dluhy prioritní
a zaplacení nezpracovaná sama kupní obligacemi železničními.

Základní a jiné spisy, vklady, sepsání, smlouvy a jiné listiny, které se a pří-
sluhy takových jednotek odlišit, zpravidla jsou kolků a poplatků.

Cena kupní, míra úroků, splatnost a právo ustanovit těchto obligací státních
zákonem se ustanoví.

§. 7.

Tento zákon nabude platnosti ode dne vyhlášení, a ministrem obchodu a
financí se ukládá, aby jej ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 14. prosince 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Chlumecký m. p.

Prešis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XL. — Vydána a rozeslána dne 22. prosince 1877.

113.

Zákon, daný dne 20. prosince 1877,

jež se týče dalšího vybírání daní a dávek, též uspravení nákladů států v době od 1. ledna až do konce března 1878.

S přivolením obojího zákonodárného rady říšské vídá se Mě saříditi takto:

§. 1.

Vláda dává se moc, vybírati v době od 1. ledna až do posledního března 1878 dále pětina a desítinu daně a dávek i o přirážkách dle nynějších nákladů o ukládání daní a jmenovitě přirážky k přímým daním v měře, ustanovené zákonem finančním, daným dne 29. prosince 1876 (§. 141 zák. říš.).

§. 2.

Výloky správy, které vzejdou v době od 1. ledna až do posledního března 1878, napraveny buďte dle potřeby na účet úvěrů, kterých se nákladem finančním na rok 1878 a následných kapitol a titulů ustanoví.

§. 3.

Vláda dává se též moc, aby na opravěni schodku, který v prvních třech měsících roku 1878 vzejde, sebrala sama čestí miliónů zlatých vydáním obligací dlehadu ve zlatě národného, zřízeného dle zákona, daného dne 18. března 1876 (§. 35 zák. říš.).

§. 4.

Vláda zmocňuje se mimo to, aby na kapitálu obecného dlehadu státního v nákladě národného, které v roce 1878 ku splacení dospěje, uváděje ve skutek §. 2. zákona, daného dne 24. prosince 1867 (§. 3 zák. říš. na r. 1868), vydala

obligace nezaplaceného jednotného dluhu státního, sčítanem se dne 20. června 1868 (č. 66 zák. říšsk.) zřizována, a to v té snadě, již bude potřeba, aby se prodávno jich sjednaly peníze, kterých bude ku splacení těch kapitálů zapotřebí.

Na splacení těchto kapitálů budíž ihned obligace dluhu v částech zřizována v sumě 15,890.000 zl. vydány a ministři financí odvolány.

§. 5.

Ministři financí slobono jest, aby tento zákon ve skutek uvodl.

Ve Vídni, dne 20. prosince 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glasner m. p.
Unger m. p.	Chlumcecky m. p.	Prechtl m. p.	Horsl m. p.
Ziemiałkowski m. p.	Mannsfeid m. p.		

113.

Zákon, daný dne 20. prosince 1877,

jest se týto předložená až do konce března 1868 platností zákona, daného dne 24. prosince 1867 (č. 2 zák. říšsk. na r. 1868) o tom, jak a kterou měrou mají království a země v rade říšské zastoupení přispívati k nákladu na záležitosti všem zemím monarchie Rakouského společen, úmluvy, učiněné dle zákona, daného dne 27. března 1869 (č. 117 zák. říšsk.) o shapatené ustanovení vjtek v důchodcích celních, zákona, daného dne 24. prosince 1867 (č. 4 zák. říšsk. na r. 1868), jest se týto úmluvy otví a obchodní mezi královstvími a zemími rade říšské zastoupenými a zemími koruny uherské, zákona, daného dne 27. prosince 1862 (č. 2 zák. říšsk. na r. 1863), v příčině uzavření úmluvy a rakousko-bahen úrodní, úmluvy, učiněné se společeností Lloydů rakousko-uherského o konání námořní služby poštovní dne 18. listopadu 1871 (č. 137 zák. říšsk. na r. 1872) a úmluvy, učiněné se společeností Lloydů rakousko-uherského dne 25. června 1872 o obchodní plimě a pravidelné jindy parníků poštovních mezi Trstem a Bombayem (č. 72 zák. říšsk. na r. 1872), jakž se i týto předložená platností úmlv celních a obchodních, učiněných s Francouzskem, Těchskem a Německem.

S přivolením obojí úmluvy rady říšské vidí se Mi náležiti takto:

§. 1.

Platnost zákona, daného dne 24. prosince 1867 (č. 2 zák. říšsk. na r. 1868) o tom, jak a kterou měrou mají království a země v rade říšské zastoupené přispívati k nákladu na záležitosti všem zemím monarchie Rakouského společen, prodávuje se až do konce března 1878.

Takž prodávuje se až do konce března 1878 platnost úmluvy, učiněné dle zákona, daného dne 27. března 1869 (č. 117 zák. říšsk.), o shapatené ustanovení vjtek v důchodcích celních.

§. 2.

Smlouva celná a obchodní, uzavřená dle zákona, daného čas 24. prosince 1847 (č. 4 zák. říš. na r. 1848) mezi královstvími a zeměmi rakousko-uherskými a zeměmi koruny uherské, prodlužuje se až do konce března 1878.

Vláda zmocňuje se, aby smlouva obchodní, učiněna čas 11. prosince 1846 s Francúzskem, smlouvu obchodní a plavební, učiněna čas 23. dubna 1847 s Vládkem, a smlouvu obchodní a celní, učiněna čas 9. března 1868 s Německem, až sejděle do 30. června 1878 prodloužila, dle případnosti smlouhami náležejícími k těmto smlouvám, by ustanovení v příčině obchodu se zeměmi cizími nyní platnost mající zachovala platnost až do 30. června 1878.

§. 3.

Vláda dává se noco, aby s privilegovanou rakouskou bankou národní učinila smlouvu, by privilegia, zákonem, daným čas 27. prosince 1842 (č. 3 zák. říš. na r. 1843) jí propůjčená a zákonem, daným čas 30. června 1868 (č. 83 zák. říš.), vynesením, vydaným od ministerium financí čas 30. října 1868 (č. 148 zák. říš.), zákonem, daným čas 13. listopadu 1868 (č. 149 zák. říš.) a zákonem, daným čas 18. března 1873 (č. 81 zák. říš.) změnšná, prodlouženo bylo až do konce března 1878.

§. 4.

Vláda dává se noco, aby prodloužila smlouvy, učiněné se společností rakousko-uherského Lloyd a konací námořské služby poštovské čas 18. listopadu 1871 (č. 157 zák. říš.) a o obchodní příčině a pravidelné jízdě parníků poštovských mezi Trstem a Bombayem čas 26. dubna 1873 (č. 72 zák. říš.), až do konce března 1878.

§. 5.

Tento zákon nabude platnosti ode čas vyhlášení.

Ve Vídni, čas 20. prosince 1877.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Stremayr m. p.	Glaser m. p.
Unger m. p.	Chlumecský m. p.	Prešis m. p.	Horst m. p.
	Elemlaňkowski m. p.	Mannsfeld m. p.	

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XLI. — Vydána a rozesílána dne 25. prosince 1877.

115.

Vyhlášení, vydané dne 22. prosince 1877,

ježto se týče prohlášení smlouvy obchodní, státní s Německou říší a s Francouzskem.

Dle zákona, daného dne 20. prosince 1877 (č. 114 zák. řádk.) a dle úmluv, učiněných s vládami Německé říše a Francouzška, vyhláší se, že smlouva obchodní a celní, uzavřená s německou celní jednotou dne 9. března 1868, a smlouva obchodní, uzavřená s Francouzskem dne 11. prosince 1866, budou mít dále platnost až do 30. června 1878.

Auersperg m. p.

Chlumcecký m. p.

116.

Prohlášení, vydané od c. a k. vlády rakousko-uherské a od král. vlády vlášské dne 14. prosince 1877,

ježto se týče prohlášení platnosti smlouvy obchodní a plavební, uzavřené dne 23. dubna 1867, až do 31. března 1878.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie, et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, considérant que le Traité de commerce et de navigation conclu le

Prohlášení.

Vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd. a Apostolského krále Uherského a vláda Jeho Veličenství krále Vlášského, uvádějíce, že smlouva obchodní a plavební, dne 23. dubna 1867 mezi Rakousko-Uher-

23. avril 1867 entre l'Autriche Hongrie et l'Italie doit, par suite de la prorogation qui en a été faite, cesser d'être en vigueur à dater du 1er Janvier 1878, et reconnaissant l'utilité de proroger les effets de cet acte international, sont convenus de la disposition suivante:

Le Traité de commerce et de navigation conclu le 23 avril 1867 entre l'Autriche-Hongrie et l'Italie continuera à rester en vigueur jusqu'au 31 mars 1878.

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés ont signé la présente déclaration et y ont apposé le sceau des leurs armes.

Fait, en double expédition à Vienne, le 14 Décembre 1877.

(L. S.) **Andriess** m. p.

(L. S.) **Rehliant** m. p.

skem a Vlašckem učiněná má vešlé prodloužení jejího dne 1. ledna 1878 pozbyti platnosti, a prohlášením k účinnosti toho, když by se tato smlouva mezinárodní prodloužila, usnesly jsou se o toto ustanovení:

Smlouva obchodní a plavební, dne 23. dubna 1867 mezi Rakousko-Uherskem a Vlašckem učiněná bude zříti dále platnou až do 31. března 1878.

Tomž na svědomí odpovědní učiněná k tomu zmocněná v prohlášení výše položeném se podepsali a pečeti své k němu přitiskli.

Stalo se ve dvojnásobek ve Vídni, dne 14. prosince 1877.

(L. S.) **Andriess** m. p.

(L. S.) **C. Rehliant** m. p.

Prohlášení výše položené dle zákona, daného dne 20. prosince 1877 (č. 114 zák. říšsk.), tímto se vyhláší.

Ve Vídni, dne 22. prosince 1877.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

117.

Prohlášení c. a k. vlády rakousko-uherské a vlády velko-britanské dne 26. listopadu 1877,

ježto se této prohlášení platnosti smlouvy obchodní, učiněné dne 5. prosince 1876.

Déclaration.

Whereas the Treaty of Commerce concluded between Austria-Hungary and Great Britain on the 5th of December 1876 will terminate, according to Art. VII upon the 31st of December 1877, the Government of His Majesty the Empe-

Prohlášení.

Jakož smlouva obchodní dne 5. prosince 1876 mezi Rakousko-Uherskem a Velko-britanskem učiněná dle článku VII. dne podepsána prosince 1877 má pozbyti mezi své, usnesly jsou se vláda Jeho Veličenství císaře Rakouského,

ror of Austria, King of Bohemia etc. and Apostolic King of Hungary and the Government of Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, actuated by the desire to prolong the operation of this Treaty have agreed upon the following stipulation.

The duration of the Treaty of Commerce concluded between Austria-Hungary and Great Britain on the 8th of December 1876 shall be prolonged indefinitely, with the reservation that both the contracting Parties are at all times entitled to denounce the same. In case one of the two contracting Parties should notify its intention to put an end to the operation of this Treaty, it shall remain in force for the term of one year from the date upon which the notice shall have been given.

In witness whereof the Undersigned have signed the above declaration in duplicate and have affixed thereto the seal of their arms.

Done at Budapest this 26th November 1877.

(L. S.) **Andriasy** m. p.

(L. S.) **Andrew Buchanan** m. p.

krále Českého aš. a Apoštolského krále Uherského a vláda Jejich Veličenství královny spojených království Velkébritanského a Irského, říkajíce této věcí, aby se platnost této smlouvy prodloužila, o této ustanoví:

Platnost smlouvy obchodní, dne 8. prosince 1876 mezi Rakousko-Uherskou a Velkébritanskou říší, prodloužuje se na neurčito a výhradou, že obě smlouvající se strany mají každé doby právo, dáti z ní výpověď. Pak-li by ta neb ona smlouvající se strana dala na jevo úmysl, že má tuto smlouvu pozbyti platnosti, tedy bude mít platnost až do roka, od toho dne počítaje, kterého z ní bude dána výpověď.

Toma na svědomí nřepodepsaní se v prohlášení výše položeném ve dvojnásle sepsání podepsali a pečeti své k němu přiložili.

Stalo se v Budíně a Pešti, dne 26. listopadu roka 1877.

(L. S.) **Andriasy** m. p.

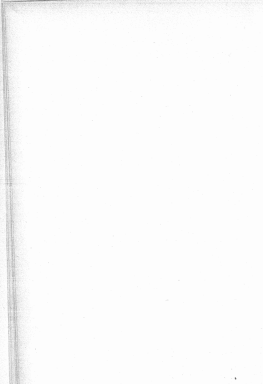
(L. S.) **Andrew Buchanan** m. p.

Prohlášení výše položené, k němuž obě smlouvy rady říšské přivolily, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 23. prosince 1877.

Auersperg m. p.

Chlumcecky m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLII. — Vydána a rozaslána dne 31. prosince 1877.

118.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 22. prosince 1877,

o tom, kdy police úřadováti okresní soud Kladenský v českých.

Okresní soud Kladenský, ústřední nařízením ministeriálním, vydaným dne 27. října 1877 (č. 97 zák. říšsk.), police úřadováti dne 1. května 1878.

Glaser n. p.

119.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 22. prosince 1877,

ještě se týče úřadů expositury kr. české hlavní colnice na nádraží Bratřovská.

Dne 10. srpna 1877 zřízena jest na nádraží uherské státní železnice (vypohodní linie) v Bratřově expositura hlavní colnice, která nemá práv výsadních, ale jest zmocněna, užívati akciového hlavní colnice (Hlavní opovídacího), předloženého v příčině obchodu po železnicích.

Prechtis n. p.

120.

Vyhlášení, vydané dne 28. prosince 1877,

ještě se týče prohlášení náhr, sdělných a paroplavební společnosti rakousko-uherského Lloyd's a konání námořní služby poštovní a o obchodu přímo a prostřední jedy parníky poštovních mezi Trstem a Benátkám.

Podlé zákona, daného dne 20. prosince 1877 (č. 114 zák. říšsk.), sdělný jsou a paroplavební společnosti Lloyd's rakousko-uherského o prodloužení smlouvy,

uzavřená dne 18. listopadu 1871 (č. 157 zák. říšsk. na r. 1871) o konání námořské služby poštovní, a smlouvy, uzavřená dne 26. dubna 1872 (č. 72 zák. říšsk.), o chování přímo a pravidelně jízdy parníků poštovních mezi Trstem a Bombajem až do 31. března 1878 následujícího smlouvy:

A. Úmluva o prodloužení smlouvy, učiněné dne 18. listopadu 1871 o konání námořské služby poštovní.

Mezi c. a k. společným ministeriem náležitosti zahraničních a podnikatelstvem parní plavby rakousko-uherského Lloydů učiněna jest následujícího dne o prodloužení smlouvy poštovní, uzavřená dne 18. listopadu 1871, tato úmluva:

1. Platnost smlouvy, uzavřená dne 18. listopadu 1871 o konání námořské služby poštovní Lloydem rakousko-uherským, která smlouva dne 31. prosince 1877 dojde, prodlužuje se na dále tři měsíce od 1. ledna až do 31. března 1878.

Co se týče náhrady za uzavření jízdy po této čas vycházející, mají býti dle období pravidlem §§. 8. a 25. smlouvy vedeni.

2. Nová smlouva plavební a poštovní, podepsána v Budíně a Paříži dne 6. listopadu 1877, vjde ve skutek na místě 1. ledna 1878, jakož ustanoveno v článku 41., teprv dne 1. dubna 1878, když až do té doby dojde dotavňová schválení rakouské rady říšské a uherského sněmu říšského.

3. Tato úmluva sepsána jest v jazyku německém a uherském ve dvou exemplářích stejného znění.

Kolky, které má Lloyd na jeden oběto exemplář naprostiti, sezi se a první částky nabaveno, která vjde v té době, po kterou tato úmluva má platnost.

Ve Vídni, dne 22. prosince 1877.

Andrássy m. p.

Baron Harco Morpurgo m. p.

jakžto posílení a plomocení Lloydů rakousko-uherského.

B. Úmluva o prodloužení smlouvy, učiněné dne 26. dubna 1872 o chování přímo a pravidelně jízdy parníků poštovních mezi Trstem a Bombajem.

Mezi c. k. spřísova státní a paroplavební společností Lloydů rakousko-uherského učiněna se následujícího dne o prodloužení smlouvy, uzavřená dne 26. dubna 1872 o chování přímo a pravidelně jízdy parníků poštovních mezi Trstem a Bombajem úmluva tím způsobem, že se platnost této smlouvy prodlužuje na dobu od 1. ledna až do 31. března 1878.

Tato úmluva skládá se ve dvou exemplářích stejného znění, a níže jeden bude nákladem Lloydů rakousko-uherského společen náležitým kolkom.

Ve Vídni, dne 28. prosince 1877.

Od společených spoluzemců pruských Lloydů
rakousko-uherských

M. bar. Morpurgo m. p.

Rittmeyer m. p.

G. Bardini m. p.

Chlumecký m. p.

Prešis m. p.

Anersperg m. p.

Chlumecký m. p.

Prešis m. p.

121.

Úmluva, učiněna dne 30. prosince 1877.

mezi s. k. vládnou a priv. rak. bankou národního zájmu, daného dne 20. prosince 1877 (č. 114 zák. říš.) a třinácti protestantskými privilegijemi bankovními.

Die zájmová, daného dne 20. prosince 1877 (č. 114 zák. říš.), která se mezi s. k. vládou a priv. rak. bankou národního zájmu:

Privilegijem priv. rak. banky národního zájmu, daným dne 27. prosince 1868 (č. 2 zák. říš. na r. 1868) propůjčené a nákonem, daným dne 20. června 1868 (č. 63 zák. říš.), vyznačením, vyznačeným od ministerium finanční dne 30. října 1868 (č. 146 zák. říš.), nákonem, daným dne 13. listopadu 1868 (č. 149 zák. říš.) a nákonem, daným dne 18. března 1872 (č. 31 zák. říš.) uznávaném, prodává se až do konce března 1878:

Ve Vídni, dne 30. prosince 1877.

Za s. k. vládu:

C. k. ministr finanční

Seobdobný pán Prešis m. p.

(L. S.)

Za priv. rak. banku národní:

Motie svobodný pán Wollaner m. p.
níže uvedených privilegijemi bankovními.

Karel rytíř Zimmermann-Göllheim m. p.
ředitel banky.

(L. S.)